

رۆزگارى ژيانم

نورسىنى

مهلا عبد الكرىمى بياره

بر یادداشت

قدح ره شید همه ده ند مه شهور به تمام رشید همه ده ند که له (چشم چه مال) وانه نیش له وه لایر نامه نگینا
 نویسیه تی بوم نه لیت سکی کیتیم همه به شوی قدیمی زور تیا همه به همه نه دوع :
 فقط ریوانی مه لایعری و شهور به و ره بخوری، بیت عنزه ل زیاتر نه بی به گفته یا واریا
 پیایوی و نیائی نه بوه صتا مواج نامه نیکی و توره زور منتظم له آخریه را فریوی تی
 وه حتی نه ی فکره تا و دریم وه همه عوریم یا وایا وه په پنجا په پنخ که کم
 به سنی هدرار و در حدو تورا نه ی مواج نامه جه لای من تورا
 وه نادوی بعضی شاعرانی کورستان نویسیوه نیمه نه مان بیستوه به شونه لیت :

اهل کمالان عمره ب تا عه جسم نه یونه ضبط به وانه و قه تم ۳۰
 شرای کورستان گویندان خاص همه بر چه مه شهوره ن په ریت که رتاپس
 مه لایعزف نام خانای قوبادک همه مه لایعزف جبرگی مرادی
 مه لایعزف بیاران منزل مه لایعزف حاف (علی) کورمل
 عزیز وه ربنا محمد عیسی به گ حاجی تیل که فدق علی که ک
 یوسف ناسکه مه لایعزف خان شیخ علی حیر مه لایعزف جان
 شیخ ویس که لائی عزیز الله لوت شیخ محمد جان مه لایعزف بایندر
 احمد دوله عباس شایف باکی و سیاپوشی دده سیوانی
 حسین خان لوت شاعر جبرئیل جانگیر و منصور همه میر ساعیل
 احمد به گ چینی محمد آغای زه ند آخه پاوه ای نظر کاکه وه ند
 ولی دیوانه ضواجه ناره لائی شیخ شهاب الدین شایف ابوان
 مه لایعزف یوسف وه رین شایف وه لایخان کارزی حزین
 اسماعیل داود بکر خاندانی محمد رنگنه و ندر تروانی
 مه محمود آغای زه ند ملا کامس نام قمرالی نام تروانی مقام
 مولانا الیاس زبونی زالدور : همه فدق احمد وه ناکام شهور
 هندی ماباق شعرای کورستان دل داران خاص پول شهر کستان

روحوان : روحوان سه ره

تخمین هغه که سه شریکی صاحب
 مندا رید از جود زمان دل خسته ام صاحب چه باشد دل که از سوختن بگسسته ام صاحب
 که با از جان مهین تر همه چه بگسسته ام صاحب نه ترس بچشم عیسی دهن دل بگسسته ام صاحب
 که شری سرزمینی می ریزد از زون عرق ناکش

ریاضه	۱
باوکم و با پیره کاتم	۲
باسس پوزنی قازک	۳
رشته ی دایک باوکم	۴
خونیندیم	۵
له تصرغیزه بخا نیمه ده	۶
نوادری به لای سه دولات	۷
رشته ی ساداتی به زرنجه	۸
میر حمزه و مرگ دهنه سوره	۹
رشته ی پیر خندان و ملا ابوبکر	۱۰
وقف نامه ی چور	۱۱
تالیفات و ملا ابوبکر ده کوره کانی	۱۲
بنه ماله که مشایخ الحاکم زکریا	۱۳
خلیفه کانی شیخ زکریا	۱۴
کوره کانی شیخ زکریا	۱۵
اجاره نامه ی شیخ ابن حجر شیخ زکریا	۱۶
شیخ شهاب الدین و شوه کانی	۱۷
خلیفه کانی شیخ شهاب	۱۸
زانا نائینیم کانی سه دولات	۱۹
بازر طلبه ی علم له و چه رفا	۲۰
آدبای سه دولات	۲۱
چه کتوری به دولات	۲۲
خاوه ن سوکته کانی	۲۳
باسس سه دوله شیت	۲۴

کتابخانه و انامه ی کتبخانه

لہ دکتبہ نہ کہ تا لیغم کرورون التاریخ

۱۲۴۰	المواہب اللامعہ فی شرح الہدیہ	شرعیہ علیہ السلام بہ کوروی لہ
۱۲۴۶	نور الصباح فی مدعی النور واصحابہ	صدر جدول ۱۲۷۸
۱۲۴۸	الغیرہ فی علم المنطق	الحیثیہ ۱۲۸۱
۱۲۴۸	التجوید المنظوم بالرحیب	زمانی وبرا ۱۲۸۵
۱۲۴۸	کشف الغامض من حکام الملخص	بہ لگہ نادان ۱۲۸۵
۱۲۴۹	الوجہیۃ فی الوجہات	مجموعۃ الخطب
۱۲۵۰	ایمان و اسلام بالکوکب	بالکوکب والوہب ۱۲۸۵
۱۲۴۹	الورقات فی المنطق	البیان فی قیادہ
۱۲۴۹	المقالات فی المقولات	علماء کراچی ۱۳۸۷
۱۲۵۰	ایمان و اسلام فنظم کوروی	تعلیقات لہ سر
۱۲۵۲	المفتاح فی المنطق	ریوانی بیہوی ۱۲۸۷
۱۲۵۴	اقبال نامہ نظم کوروی	
۱۲۵۴	اساس سعادت نثر کوروی	
۱۲۵۴	نابانی رحمت نظم کوروی	
۱۲۵۶	شمس کارا برفقہ نسیم سیکھا	
۱۲۵۸	نامہ حیات نثر کوروی	
۱۲۵۹	چل جہاں اسلام	
۱۲۶۰	نامہ حقیقت	
۱۲۶۴	شہادت سہما در رحمت صبا	
۱۲۶۵	فیوض خزانہ زلالی نظم فارسی	
۱۲۷۲	باخجہ معرفت	
۱۲۷۲	شرح تصریف کوروی	
۱۲۷۲	العلمان فی العلمین	
۱۲۷۴	خلاصۃ التبیان	
۱۲۷۴	المواہب الحیدرہ فی صلۃ النبویۃ	
۱۲۷۵	صفوۃ اللآلی من تصنیف القوال فی اصول الفقہ	
۱۲۷۶	نور و نجات نظم کوروی	
۱۲۷۶	الوسیلۃ فی نبیل الفضیلۃ شرح المولوی فی اللہم	
۱۲۷۷	گولزار حکمت رباعی فارسی	
۱۲۷۸	مولود نامہ و سواج نامہ	

شهر	تاریخ	تاریخ و ولادت
رجب	۱۲۴۵	ولادت مولانا محمد رفیع کانی طلوع فجر روز جمعہ ۱۳ صفر ۱۲۴۵
ربیع الاول	۱۲۵۰	ولادت مولانا محمد رفیع طلوع فجر روز جمعہ ۱۳ صفر ۱۲۵۰
جاء الاول	۱۲۵۲	ولادت مولانا محمد رفیع طلوع فجر روز جمعہ ۱۳ صفر ۱۲۵۲
محرم	۱۲۵۷	ولادت مولانا محمد رفیع طلوع فجر روز جمعہ ۱۳ صفر ۱۲۵۷
محرم	۱۲۶۰	ولادت مولانا محمد رفیع طلوع فجر روز جمعہ ۱۳ صفر ۱۲۶۰
ربیع الاول	۱۲۶۲	ولادت مولانا محمد رفیع طلوع فجر روز جمعہ ۱۳ صفر ۱۲۶۲

ولادت مولانا شیلان کچی صلح سعات چواری
پاشی بیورولہ روز پنجشنبہ ۱۷ کانون اول
سال ۱۹۷۹ م بموافق ۸ صفر ۱۳۰۰ھ
حفظہ اللہ عن المکارہ والافات واعفوا
واعطیہا من الخیراتہ عنہ وفضلہ علیہم

برگنهی غیر شرک از تست عفویش در نیت
هم چو عفویش برگنهی مردم آزاری بود

بیولستی مبرده له روی جهاننا
بیدار بی له گشت ماوهی ژمانا
به بیستی نامی له م نول و عزره
له م به بومرد که رامت فرزه

ویشی نه سبب قدم

باو کم محمد کوری فتح کوری سلیمان کوری مصطفی کوری محمد خدیجی له عم شرمه تی
(هوزی قازی) وایکی باو کم (مرکبان) کچر نصرالله خدیجی وی کوره سید له لای

(پنججوبین) دا

باو کم باو کم فتح له گل عزیز نادوی برایا وه ظریف نادوی خوشگیا له لای باو کم وه
له (هوزی قازی) وه له لای وایکه وه له (هوزی همه سمن) ن له مانه له نادر
هوزی قازی دا له وایک برون پاش ماوه تی له نادر عم شرمه ته که بان وه ره چون
وه مدوق له وی (که دولس) وه پاش نه وه له وی (چهره تان) و انیشتون
هرتا با پیره م فتح شانی میناوه له چهار له وی وه ره چون وه هاتون
له وی (تکیه) له صفاری هر که زنی ناچیه س هوزیال وه وه له وی تکیه را
که موکنی شیخ مهاد الدین بوه به زارعی و انیشتون :

له م کاتنه یان له (تکیه) له وه وی تاریخی هر زار و صد و هفتاد و بیجی مجری دا بوه
وایکی باو کم له پیش چه نوابان باو کم دا دو کوری تری بوه یک له دوای یک سید کم
محمد مصطفی نادر ورم و شریف نادر له م سرورده ما له گل به ضیو کردن مناله کالیف
صوبای شیری واره به شیخ علی حیات الدین کوری شیخ مهاد الدین که له م کوره
له (طیبه خان) کچر سید عبدالرحمن بیله له نگه تی بوه :

محمدی باو کم
هر له وی (تکیه) دا له تاریخ هر زار و صد و هفتاد و بیجی مجری دا له وایک بوه
وه هر له تکیه دا که وره بوه وه پاش چه ن سال باو کم باو کم فتح له وی تکیه را
وه خانی کوره هر را کوره کافی تریش غیرن باو کم له تکیه وه خانی کوره :

پاشی له م عزیز مامی باو کم له وی وی له کله زاده وه گو زاده ته وه له وی ره شان
له پال (پنججوبین) دا وه وایکی باو کم له به بر نه وه چادی ته کوره که به وه بی شوی کوره
به مامه عزیز ووه پاش چه ن سال له ره شان وه له هر به نه کاره سات له ره شان
گو زاده یانه ته وه بو (به بیله) وه له وی مشغول زه راعهت کردن بون وه له وه دریا
تاریخ هر زار و سیصد و وه دا وایکی باو کم له عزیز مامی کوری کوری مجری نامی بوه
وه پاشی له و کچیک خدیجی نادر بوه :

باو کم له تاریخ هر زار و سیصد و پانزده دا شانی میناوه وایک خانی نادر له عم شرمه تی
رسوره جو، تی بوه که له نزدیک شان وه وی دا و انیشتون :

له تاریخ هر زار و سیصد و هفتاد دا آغنه ی خوشکم له وایک بوه وه له هر زار و سیصد
بیستی کچیک چه نه له هه را م له وایک بوم وه له هر زار و سیصد و بیست و دروا
رابله ی خوشکم له وایک بوه وه له سال هر زار و سیصد و بیست و پنج دا باو کم وه خانی کوره

اسکے مگنوں جو بیان اشنائی قاضی است اشنائی میسوان کرون جہانی شکل است

باسی ہوزی قاری وہ ہوزی ہبہ تہی

نہم دو ہوزہ لہ اجافسی غوارہ ن ، یانہ ضارعی جانہ برادی ن کہ لہ جہانز وہ
کاتون بو وارماوا وہ پہرہ یان بہستوہ لہ گہ ل بہ گزارہ کان وہ کو ظہر بہ گ
وہ سلیمان بہ گے کوری وہ وہ مستہ لاتیان پیداکر وہ

نہم ہوزی قاری وہ ہوزی ہبہ تہی وہ می سالہ وان بہ یہ کہ وہ وہ بہ رن ورن فوانہ
تیکہ لہ یہ کن وامہ شہورہ وہ ضعیضوی لہ وہ مستہ وہ بہستی رضان اہدخانہ آرہ لہ
بودن وہ لہ پاشی چہرضی لہ و کہ ناریان گرتوہ ہتا بہ گزارہ ی رمبریان ،
ہنریان نہ بوہ نہم ہوزہ لہ یونیا لہ وی لیو وہ نہ ترافہ سہ رروش بہ
ہاوینا و انیشتون وہ لیو مولکی صوبان بوہ وہ لہ رستانا ہاوتوہ نہ وہ
شارہ زور وہ لہ اولی گہ لال ، تا بھی ناہی بہ رزجہ و انیشتون

بہ لام پاشی نہ وہ کہ بہ گزارہ ی صوبان زوریان پیداکر وہ نہ بیان تو انیوہ
لہ ہاوینا تصرف لیو وہ نہ ترافہ لیو بہ کن وہ نہ و مولکے یان لہ غصہ کراہ
بہ لہ یونیا رویشتون بہ اترافہ رشیدونہ وضوان ، وہ لہ رستانا کاتون نہ وہ
یہ شوبی صوبان لہ شارہ زورا وہ کو اولی گہ لال بہ

ہوزی ہبہ تہی لہ رپہری رپہری وہ ہوالہ وہ ہمارو و انیشتون وہ ہوزی
لہ رمانیدول ، و انیشتون ،

بہ لہ عزیز پریس کہ لہ ہوزی ہبہ تہی وہ لہ خالیانہ باپردن لہم آخرا بہ شاہری
ناوضو اثباتی نہ وہ بیان کرد کہ سید ن وہ لہ لاس گہ لہ کہس سوری شجرہ کہ بیان کرد
ہر نہ و شاہسانہ وہ کو محرابین سوکان وہ فقہ عبداللہ برای کہ پریون وہ ناگایان
لہ رشتہ ی رہ گزی ہوزہ کہ بو شاہدی نہ دویان واکہ با پیرہ ی من فتح ناو
لہ گہ ل عزیز برای لہ پشت لہ ہوزی قاری وہ لہ وایکہ وہ لہ ہوزی ہبہ تہی ن . .

عہ شرہ لہ ہوزی قاری ہرچہ ن بہم ناوہ مہ شہورن بہ لام ہبہ یان لہ نہ تہ وہ ی قاری
نہن وہ لہ شورہ وہ بہ یک نہ کہ ن ہر چوار پینچ مال یان لہ نہ تہ وہ ی نہ و
یہ کہم لہم مالانہ مالی حاجی شریف کوری شاہد یس کوری قاری بہ نیال کہ تاریخ وا
لہ ہزار و سیدو ہشتاد و سکی وا شریف لہ رضانہ قہ ویلم ی ہوزہ فاع کرد وہ نہ

باہرہ یسی
کوری ہم
رحمان کوری
ہم

کوری لہ بہ جہی ماوہ محمد وہ عبداللہ

دوہم مالی ملاحدی لاری کوری وہ رویش کریم کوری قاری ملاحدہ لہ سالہ ہزار و سیدو
ہفتاد و حق وہ فاع کرد لہ سلیمان دا وہ ہر ایہ پوہ لہ سیدصادق واود فن کرا نہم
ذاتہ سکی کوری بہ جہی ماوہ عبدالرضی وہ جمال الدین وہ کمال الدین نہ مانہ لہ دیک
سیا بیوہ دانہ نیشن

باہرہ یسی کوری ہم

چوارہم مالی حاجی فتحی وہ حاجی طالب کورانی محمد علی کوری قاری نہ مانہ لہ دین سیدصادق
دانہ نیشن حاجی فتحی دو کوری لہ یہ محمد وہ میرزا صلح وہ حاجی طالب کوری کوری
والی وہ احمد نہ مانہ الحمدللہ ایستہ بہر صیانت وہ لہ سیدصادق دوکان و مال یان ہدیہ
جمال وہ وغفور وہ سعید

چهارم مالی حاجی برایم کردی محمود نام زانکه کوریکل هدی نامی (علی) به ده کوریکل هدی نامی میرزا به

پنجم مالی احمدی صادق که رشید به احمد گوئی نام زانکه و وفائی کرده و ده کوریکل هدی به کم که مالی له سید صادق و دوم فائق که له خانه تویله به ده محمود

ششم مالی و درویش جلیل له خانه تویله دو کوریکل هدی به محمد علی و ده احمد خواجه پاری

هفتم مالی هدی باندگی له خانه تویله کوریکل هدی به نادر محمد

هشتم مالی شریف شاکره قدک زای به لاجوردی به محمود مراد سی کوریکل هدی به جعفران و علی احمدی محمود

نهم لردی شاکر هدی مراد خانی شاکره به ده احمدی خاکه هدی که سی خانی کوریکل هدی به نادر محمد

ده هدی له وازده امام سعید و محمد رضای غلام ره ضا - ده فاطمه و پیردیز له خانه کوریکل هدی به ضا ماده

یازده هدی له دی (کولیان) ماری حسای مصطفای احمدی هدی به

ده کرم هدی

ده صالح

ده سعید دو کوریکل هدی به میرزا ده هدی نام زانکه له دی هدی به

دوازده هدی له دی (مرانه) محمد ارمن شریف مصطفای احمدی هدی به ده له دی (خا) عارف حسین شان کوش

سیزده هدی له دی کولیان محمد فرجه عبد الکریم هدی به نام هدی به مابوک به لاجوردی زاده

نادران ماده قاره که له دی که دلسه

چهارده مالی عبدالله فتح الله که نیسته له دی سید صادق و ده پنج کوریکل هدی به عارف

وه محمد علی وه عوید وه محمد وه جمال الدین وه چکی هدی به فاطمه، نادرش کرده

به حاکم عبدالرحمن سعید ضلکی سلیمان وه نیسته مالی له رکوک، ه نام که له زانکه

پنجم کوریکل هدی : وه عیال نصرالله که بی له دلاورد وه رشید نصرالله که اولاد هدی به اولاد اولاد عبدالله بن (عبدالرحمن)

پنجم مالی هدی صادق له زوه له سمیت، له گل مالی برایا که نیم صادق له عینی ویدا

کریم وه فاتی کرده به لام کوری هدی نادر له به ماه : -

محمد به هدی شیت به شوره به لام زور لپانگی شیره وه خدمت دوسه وه له گل مازره هدی به

شازره هدی مالی نیسه له اولاد هدی فاقی سلیمان مصطفای هدی به

وه محمدی ماده له اولاد عزیز سلیمان له دران ماده قادر و کوفت

له تازوا له مرریان دانه نیشن :

صده هدی هدی علی کینرد وه عبدالله کینرد وه خورشید کینرد نام خورشید اول رحمان قاز به

از ده کوریکل هدی به

www.dawlat.com

وہ لہ و کہ ساندہ کہ لہ پشقا ہوزھ سن ن وہ بہ ہوی ٹرن وژن فغانہ وہ لہ ناو ہوزی قازا
ماوند تہ وہ

- ۱۔ عالی صاحبہ صبیحہ خاتون صاحبہ کہ زاواں نامہ شاہیہ
- ۲۔ عالی صاحبہ عارف وہ صاحبہ فارسی برای وایلی نہ مانہ وہ نہ دوش ناو لہ ووردہ شازکی
- وہ ہاویکن لہ ہوزھ سن ن وہ ضیاء لہ ہوزی قازن ثریان ہینا وہ صاحبہ عارف
زاواں نامہ شاہیہ

- ۳۔ وہ رویش سعید کہ لہ پشقا لہ ہوزھ سن ن وہ لہ سکہ وہ لہ ہوزی قازن نیستہ
- وہ رویش سعید نہ ماوہ بہ لام کوری لہ ہوزی قازن راہیہ نہ مزارتہ کوری مصطفیٰ
شازکی بہ وہ خوشگنہ برای نامہ شاہیہ / مع وہ علم شید
- ۴۔ درویش عبداللہی برای وہ رویش سعید نیستہ بہ رصہ یاستہ وہ لہ ہوزی قازن یح
وہ کوری ہنہ
- ۵۔ صاحبہ درویش عبداللہ کہ لہ پشقا ہوزھ سن ن وہ لہ وایک وہ ہوزی قازن یح
صہن کوریکنی ہنہ محمد وہ عزیز وہ صالح حسن ہر شید مد عثمان
و علی :

ہر واگہ لی خذنی طائفہ ہوزی قازن وان لہ خارجه وہ وہ کومالی خوا کہ رہم
تلیخان کہ ناموزان صاحبہ ہر ایم مہ محمود وہ عالی لہ (مرولانہ) لہ وہ دوری
رو سنہ) دو کوری لہ بہ صہ ماوہ احد وہ مہ محمود بہ ناگاداری فی دو کوری لہ صہ بہ رحیم
خوشگی مہم خدا کہ رہم ناوہ شوی کر وہ بہ شریف بہگ لہ (گوزہ کورہ) ہوزی قازن
وہ لہ شہ ریف بہگ حسن بہگ بو۔ وہ لہ حسن بہگ چہ کہ کور بہ صہ ماوون
نیستہ لہ قہ لاس مریدان کاسین
وہ گہ لی خذنی لہ دی (تھلوژان) وہ (تھلٹانہ) راہیہ وہ عبد الرحمن ناو
لہ دی (لی) بو نیستہ نازانم لہ دی ماوہ یانہ
وہ مہ محمدی رسول مہ شہور بہ صہ دی رسول چنگیانہ کہ خورشید صہ وایک ہوزی قازن
وہ احد صہ کور پورہ (زیرین) خوشگی اصاحبہ مہ لاجورد ہوزی قازن نیستہ لہ سلیمانہ
وہ کور تہ ماوہ احد ناوہ زاواں صاحبہ مہ لاجوردہ : وہ شہنہ کہ صہ ناوون رحیمہ بہ
راہیہ

دایگی باوگم سچان کچی نصرالله کوری سیدہ کورہ میوی لہم نصر اللہی سیدہ
سی برای بوه فیض اللہی سیدہ وہ سوچانی سیدہ وہ سلیمانی سیدہ .
لہم چوار برایہ خاوند مولک بودند لہدی (کورہ میوی) را بہ لام لہ بہ رستمی
رؤردار بلاوہ یان کرورہ :

نصر اللہ وہ سلیمان رویشتون بو آوائے (رہ شان) وہ فیض اللہ رویشتوہ
بو (کافی مانگا) وہ سوچانی سیدہ خوی لہ کورہ میدا کرورہ بہ لام رو کوری بوه
حہ مہ خان وہ فتاح لہ وائیش باربان کرورہ وہ رویشتون بو شاره زور
وہ لہ دی کون، لہ زوری خورمال وائیشتون :

وہ پاشی مورہ تی حہ مہ خان باری کرورہ بو (آوائے حہ مہ) وہ فتاح بوتازہ دی
لہ خوارہ خورمال وہ رام تراوہ

لہ حہ مہ خان کو رو کچی بوه احمد وہ پیریزاد لہ پیریزاد کوری علی ناو ہدیہ
وہ لہ احمد رو کور صالح وہ رو شید . وہ لہ فتاح ذرہ ج . وہ لہ ذرہ ج عبد اللہ وہ حہ مہ
لہ صالح کہ بیستہ بہ حاجی صالح بہ شہورہ چوار کوروسی کچی ہدیہ کورہ کان
سعید علی (پوبکر عثمان علی کچی کان شیرین شہلا، گلاریش
ناویانہ :

وہ لہ رو شید کوری ہدیہ ناوی کاوہ یہ . . .
وہ بیستہ سوچان بادگی حہ مہ خان وہ فتاح سی کچی بوه وہ نہ وشہ
وہ مینا وہ آمان . لہ

آمان شوی کرورہ پیاویکی بیارانی وہ لہ حوالی نازنین - وہ مینا شوی کرورہ
بہ رچہ بہ بوم کوری عباسہ کہ لہی چہ ونانی کچیگی بوه ناوی پیریزاد بوه
وہ پیریزاد رویشتوہ بو آوائے روستہ بہ گ لہ لاس خورمال شوی کرورہ بہ پیاوی
ناوی حہ مہ بوه لہ حہ مہ پش کوری ہدیہ ناوی (غہ ریب) و لہ خورمال راہ
کاسبی لہ کا .

وہ وہ نہ وشہ شوی کرورہ بہ مصطفای کوری عباسہ کہ لہ سی کچی لی بوه
فاطمہ خانمی خاتون .

فاطمہ بی لہ ولارہ وہ خانمی شوی کرورہ بہ صالح برای ملا محمدی کوری شیخ قادری
ترہ شہ ولی سر ریوانی کو رو کچیگی لہ بوه علی وہ رو غنا وہ لہ پاشی مردنی
صالح خانمی ہاتوہ بو شانہ وہ ری لہ شاره زورا شوی کرورہ بہ صالح ناوی
لہم پیاوہ سٹے کوری بوه حہ مہ فہ رچہ وہ کریم وہ رحیم :

آگام لہ حہ مہ فہ رچہ نیم بہ لام کریم سی کوری ہدیہ والی علی عادل وہ
رہ حیم کو رو کچی ہدیہ عطا شہ ونم دل خوار .

وہ لہ علی خانمی رو کور کچی ہدیہ حسن حسین (پہری) وہ لہ غناسی کور ہدیہ
صدیق ابراہیم شہ وکت . . .

وہ خاتون لہ نہ وہ لہ وہ شری کردہ بہ علی کوری احمد عباسی کہ نہ کوری کی بود ناوی
عبداللہ بود وہ پاشی مرینی علی ہاتوہ بود مالی حصہ خانے خالوی لہ آوائی حصہ
جاشوی کردہ بہ فتاح کوری ہر ایم زہرودی لہ تازہ وی کوری کی بود ناوی
افترہ جے (د) وہ کچی ناوی غایبہ یہ :

نہ زہ ج حصہ کردہ کوری ہشی حصہ یہ ناوی احمدہ

وہ غایبہ شری کردہ بہ حصہ امین محمود لہ وی حصہ نہ دو کوری بود احمد و صالح
وہ سی کچ آئینہ فاطمہ آمنہ شوی کردہ بہ محمودی کاکہ کی وہ کافہ
شوی کردہ بہ عبداللہ حاجی محمدی قادر وہ فاطمہ شوی کردہ بہ ارکائی
کوری حصہ ہی نوری لہ آوائی حصہ وا :

وہ سلیمان مانہ ی نہ نہ ریگان لہ رہ شانہ دانہ زرادہ کوری کی بود ناوی محمد بود
وہ نہ نہ محمدہ کچی کی بود ناوی حبیبہ بود

وہ نصر اللہ ہی باو کے نہ نہ رکاتم کوری کی بود ناوی قادر بود بہ عم سلم ری رشیدہ ^{مردہ}
وہ ریگانی بود وہ کچی کی تر شوی کردہ بہ فخر ناوری کوری حصہ نہ کہ رہ نہ
شیخ سہیلی وہ کوری کی بود حصہ نہ مرادی ناوی وہ کچی کی بود فاطمہ ی ناوی
حصہ نہ مراد بہ ی نہ ولاد لہ وی (قہ لاجہ) لای بارام آوا وہ فاتی کرد وہ
فاطمہ کوری کی حصہ یہ ناوی حصہ نہ یہ حصہ نہ م بہ بینہ مابو بیستہ ناراتم :

خالوانی نہ نہ ریگانم

وہ کوبیتوہ لہ مانہ حصہ نہ م دایکی نہ نہ ریگان خوشکی محمود پہرہ بود کہ ساکن بود
لہ وی (قرنجہ) را ہرردہ ہا دایکی ملا عبدالرحمان کوری نہ لہ لاجہ رشیدی ہا ہر
خوشکی محمود پہرہ بود وہ نہ نکم لہ گل ملا عبدالرحمانا پورزای یہ کنہ .

محمود پہرہ لہ قرنجہ نہ ماوہ وہ باری کردہ بو وی آل بلاخ لہ لای شاری سلیمانہ
نہ م محمودہ چغار کوری بود حصہ نہ کہ نہ شہر بود بہ حصہ شہل والہ زانم ہر لہ قرنجہ را

ماوہ نہ وہ وہ حسین وہ رشید وہ حصہ نہ صالح نہ نہ وہ ی نہ مانہ نہ
وہ سی نہ کہ وی لہ وجد وہ لا کہ نویسوم لہم کیتبا : وہ سعید برای محمود پہرہ نہ وی ہر لہ آل غلابہ
نہ نہ ریگان شوی کردہ بہ فتاحی باپیرم وہ روشتورن بو وی (نیکم) لای نورمال وہ لہ
باو کم لہ دایکی بود وہ نہ نکم شیخ عم لہ صام الدین پشیری ہوش بہ ضیو کردہ :

باپیرم لہ نیکم وا ہرردہ جانہ نکم شوی کردہ بہ عمر زری برای فتاح مانہ حصہ نہ وہ پورہ
ضمی کی بود . لہ مانہ حصہ نہ جد لتار وہ نہ رفیق بہ جن ہارون ہستہ وان لہ
تاوا را وہ پورہ ضعی در شوی کردہ لہ شوی بہ کہی صابر وہ کریم ناوی بو کہ بر کم

ہرردہ وہ صابر ماوہ وہ لہ شوی دو حصہ دو کوری بود احمد وہ محمود ایستہ
وان لہ قہ لاوا کاسبن : نہ نہ ریگانم لہ وی بہ بیلیہ وا لہ گل مانہ نہ زری
لہ تار کچی ہر زار و سعید و سی وی و سی چوارا وہ فاتیان کرد وہ پورہ ضعی لہ رہ درت
ہر زار و سعید و پہن کا و چوارا وہ مانہ حصہ لہ رہ وی ہر زار و سعید حصہ فتای ہوشی وا . . .

کوری کی بود حصہ نہ مابو بیستہ ناراتم
وہ کچی ناوی غایبہ یہ
وہ کچی ناوی غایبہ یہ
وہ کچی ناوی غایبہ یہ

دایکی خاتم له عمره تی رسوره جو، په که دملیک بوه له لای شان وهری را
وه دایکی دایکم نه ویشی وه کو دایکی بادکم ناوی ریجان بوه دوفوشلی بو په کم
ناوی (حروه) بو شوی کور بو په پیادوی له (سه لسی) دوکده بو حسن
وه هوسین .

دوه هم ناوی مینا بو شوی کور بو په مه ولو داسماعیل له سر اوام دوکوری بو سعید
وه ره حیم بیسته نارانم نه ته وویان هیم یا نه :

دایکی دایکم وه کو دایکی منی بو کچلی تری فاطمه ناوی له هر راروس سردوسی جوار له
داریمانا وه فاتی کرو ده نه نکم له هر راروس صدقوشی وکی را له په سلیم وه فاتی کرو
فتاحی باپیرم له گل عزیز برایا خوشکیان بو ناوی ظریف بو ره ورر صد و بیست سال
عدری هه بو نه م شنه کچلی بو ناوی خاتون بو وه فاتون کچلی بو ناوی پیروز بو
له هواله نه ته وه نارانم :

وتم نه نه ریجانم وانه دایکی بادکم له گل ملا عبدالرحمان ره شانی دا پورزای په کن نه م
نه لارحمانه رویشته بوه (سه لسی) له وی په مه لای دام زراوه وه جهی کوروه وه
پرازایکی ظریفه ناوی بو شوی کور بو ملا حامدی نه سراوه دوکورو کچی لی بوه
عمر وه عبدالله وه عدله وه عینا،

ملا عبدالرحمن کوری ملا سلیمان کوری فقی عبدالله ره شانی بوه نه م فقه
عبدالله کوریکی بوچ ملا سلیمان وه ورکج حیدر وه فاطمه خدکه شوی کوروه
په میرزا عارف (میولاکی) کور و کچلی بوه ملا محمد وه زینب وه ملا محمد کچلی بوه
ناوی طلوعه بوه شوی کوروه په ملا سلیمان کوریکو حیدر کچی له بوه عبدالله فاطمه
آمین خدیجه کافیه . له عبدالله عبدالرحمن په جهی موده بیسته له سید صادق
وه فاطمه ی کچی فقی عبدالله شوی کوروه په فقه عثمانی کوری حیدر بناوه سوت له
نه م فقه عثمانی هاتوه ته شاره زور له وی ویش قویه را حروه له م فقه عثمانی
کچی کور و کچلی بوه ملا سلیمان ملا رحیم ملا عارف وه گوئی وه فقه عثمانی
له شریکی تر نه لافتاچی بو .

وه ملا محمد امین کوری ملا سلیمان کچی کوروه کوره کان ملا احمد ملا سلیمان
ملا عبدالرحمن وه کچه کان زینب وه زیبا وه
ملا احمد بوبه مه لای قزنجی وه ملا سلیمان بوبه مه لای وی (بناویان) کوریکو بو ناوی ملا
وه حاجی ملا عبدالرحمن در کور و کچی بو کوره کان ملا علی وه ملا سعید مدعی له کانه
حوبندی شرح شیمه و امونی بو وه ملا سعید بوبه مه لا وه له جلیگی بادکیا دانیش
کوریکو هیم ناوی زاهده نه م بادکو کوره هه زردیان حیدر کوروه .
زینب ت شوی کوروه په علی محمد له سیامبوه جهمی لی بو وه زینبای شوی کوروه په شیخ قادر
موسک سید مجیدی شان وهری له بو وه ... شوی کوروه په بادکو حاجی ملا فزوه له سید صادق

عنه
نه بجی کوریکو کوروه
میرزا عارف
میولاکی
کوریکو په فقی
عثمانی

وہ فیض اللہی نامی نہ نہ ریحانم کہ کہ کافی مانگا را را انیشوہ کورکی بود
 ناوی حسن بود وہ مشہورہ بہ وہ رویش حسن نہ م درویش حکمت
 حبیبہ ی کچی ہمہ سلیمان اموزای خوبی مارہ کردہ ہم حبیبہ چہ ن کورہ
 چن کچی بود

کورہ کان شہ ریف حسین حہ مہ رحیم محمد امن کریم . وہ

کچہ کان بینا آمنہ اسماء .

رہ حیم خورندویہ بودہ بہ مہ لا نہ م ملا رحیم کہ بودہ مہ لا نہ مہ لا را ادا .

وہ سکینہ ی کچی صبیحہ عبد الرحمن نہ لہ سہ مارہ کردہ پاش ماوہ کچہ

نہ م نہ وفاتی کردہ جا ملا رحیم عایشہ ناویکی کچی احمد ناوی مار کردہ

لہ م نہ عبد اللہ وہ ابوبکر وہ حسن وہ حسین و آمنہ وہ فاطمہ وہ سارہ

پہ بیدادون . لہ عبد اللہ محمد وہ احمد وہ علی و حلیہ پہ بیدادوہ

وہ لہ ابوبکر محمد و محمد امین وہ لہ حسن احمد و محمد محمود وہ محمد صالح بودہ

وہ لہ حسین فاطمہ و فزیدہ پہ بیدادوہ .

وہ لہ مہ لا کریم فتاح وہ جلال و جمال محمود پہ بیدادوہ وہ کہ شریف

کورس عی ناو پہ بیدادوہ ایستہ بودہ پہ حاجی وہ لہ سعد صارق را کاسی نہ کما

وہ کہ حسین عبد اللہ لاہد پہ بیدادوہ وہ کچی نہ فوزناو وہ لہ عبد اللہ

روگرد عی وہ عثمان وہ چہ کج آمنہ و نذرہ وہ گول ناز وہ تامن بودہ

وہ کہ حہمہ حاجی رشید وہ عایشہ بودہ وہ کہ محمد امین عثمان وہ فہیمہ و آمنہ

وہ لہ آمنہ محمد محمود وہ قارر و شریف و سلمی و محبوبہ پہ بیدادوہ

وہ لہ بینا کچی بودہ ناوی آمنہ مہ لہ م آمنہ محمد و حسین و ناصر صہیم .

وہ لہ اسماء خاندان غدیچہ و ریحان و سینیچہ وہ ملا احمد پہ بیدادوہ

وہ لہ مہ لا احمد محمد و محمد علی و آمنہ و سعدی صہیم وان لہ سلیمانہ را

وہ لہ محمد کورس نہ مہ چہ ن کور توفیق و عبدالص و احمد وہ کریم

و سکینہ و محبوبہ پہ بیدادوہ .

وہ لہ فزیدہ
 شہ ریف مارہ
 رنگ جاہا
 لہ مہ لا
 مہ لا کچی
 حلیہ پہ بیدادوہ

یکای صد که زام له کافیه کی سدا
کدیکی سعدی نادی هه به واکه مستفی
موظفه وه کچی آمنه مقله به

مهر رعد که زام له کافیه کی سدا
چار کور ره به قندون و کاوه و سوزن
وه ده شته دان
وه کچی چنوره ناد

وه حسنی صد که زام موظفه له مستفی را
رتزوع بسیده برقره سه دل ناد
اسهانی طم و لها بنت قسیمی
رضوان

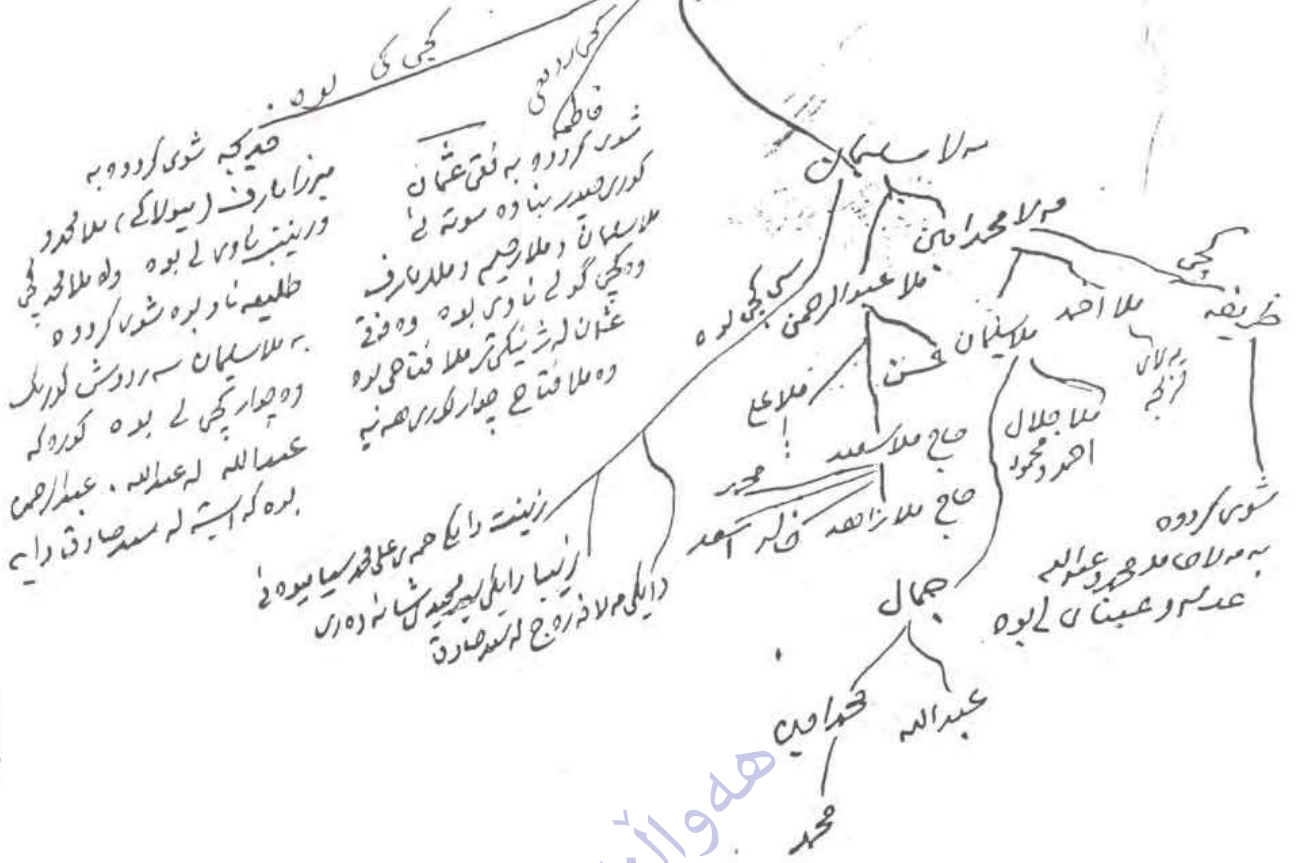
عطیه و صد که زام چوار کور ره به
له هه رصفی برهوف علی عمر
والله
وه در کج فیه کچی آمنه

کتاب

بسته و دایمی سینه‌ها نه در راه تو سینه‌ها را در خانه بپوش
و در آنکه دایمی جسمی که در میان دو دایمی، دو کعبه در درجه که در میان
و در آنکه دایمی سینه‌ها نه در راه تو سینه‌ها را در خانه بپوش
و در آنکه دایمی سینه‌ها نه در راه تو سینه‌ها را در خانه بپوش

هه و النامه‌ی کتیب

فتح عبدالغنی شانی

زینتہ دایا حمید علی خدیوہ
 زینتہ دایا حمید علی خدیوہ
 دایا حمید علی خدیوہ

ہہ و النامہ کی کتاب

بادکم ضریفند وار بو. و در میری مرصوم شیخی بیاره شیخ علاء الدین بود. و در زور صالح
و در خدمت گوزاری نه علم و صلاحیت بود. زور مجبئی مرصوم حاجی سید حسن چورکی
حاجی سید حسن له سه ذری حج و اولائی که چاپ له سه بول به ریاری بو هیا بو
تا ماوه کی پاشی. و در فاتی بادکم له و اولاد ما بو له پاشا فوتا :

من ضم له سه فی پنج سال و له بهر ره غبت بادکم له ضریفند نما تراوم سه بهر قوت باخانه و
بیرم دی ماورست نه لاعبدالواحد برای نه لا معارف که له ولکات ملای ما و ائی بو له لفه بی
نوسیم و ه بوم. و در خدمت که س زور روناک بو. که پر سیاریان له کردیم له و در ره چوند
و در نوحته سی هه به یانه. و در چمن نوحته سی هه به یانه. و در ایام له و در ایام
بیرم دی پر سیاریان لیم (ص) له چمن له چمن و تم له میره ره که س ماورست لاعبدالواحد که له
به صلابه کم پی که نایت.

پاشی ماوه کی کم. قورمانم که مایزه سوروی (زفر) له و نه ده به ره و دم کرابه و له و
زور گویان له گرت. و در تراریان و ا پیوستم به و در زور قورمان نه ماوه. و در ولکات
ضیافه تکی پلادو گوشتیان به بادکم کرد بو شاریان نه قورمان ضریفندم :

مرصوم بادکم له پیشی و در فاتی به چمن روژی رویش بو ته عزیز سی که له دوستان له و
سه ره و که با بتوره به عاصا که سی ضریفندم له زور وار گوشتی کیشا بو. و در فریبون
له گورتن له رورمان مردم له زور له م و ا را له سه ره هاسی له م خدمتیم بی نیرن :

له و در و دره بو شه و وصیتی کرد بومان که له پاشی خون سه رک ضریفندم نه کم و به هه
و در زخمی بی هه ره و ام بکم. و در و امه عمه لاقه ما به شیخی علاء الدین و ه بی هه و ا
قورمان را که کاغذ و قلم و در و ات بومن بینی و در بنوسم له کا خون بومن. و در کم

بگه وی رایکم له م قات زور زور بو به لام نیمه خاص له و ده مان نه بو
و در به ضواستی خودا له و در و ران پاشی گرتی. کاغذ و قلم بومن له به هزار سالی ۱۳۲۵
و در فاتی کرد و صلوات و طب شراه :

پاشی و در فاتی بادکم : و ایکم خودا عمه فون بلجا زور حوری له گل مارا و در زور کوشش کرد
بو ضریفندم نه و هادینه له مالی و صوم له لا محمدی کورن حاجی شیخ قادرا ما و ده و در کیتبه
و در ولکات و در کو اسمعیل نامه و نه سی شدوم ضریفندم له ولکات شیخ عزیزن خدمتگی
رول پی صوم له خدمت نه له لا محمدی نه سی ضریفندم. و در له روژی و در فاتی با کیشا زور دل خوش
نه و امه و :

پاشی له م تاریخه شیخی علاء الدین : له لا محمدی برد کردی به مدرسی خانه قای (دورود)
و در مینش له م لا و لا له شغولی ضریفندم بوم. به بی له مالی خزان و در به بی له (به بیلیه)
و در به بی له (له سرادا) و در به بی له (کافی سنان) و در ماده له له (له بخادا)
به کورتی تا سالی هزار و سیصد و سی به ضریفندم و پیک که دتن و در نه ضریفندم و در و ام کرد
له م جبار له مانگی (محمد) سالی هزار و سیصد و سی (بجری له له بخادا و در م کرد به

به تصرفی از نه نجانی ، در سالان تا به کار تصرفیم که یانده باسی مضاعف و در اینها
رویشم بود سه روزی ، بولای م لاسیمان کوری نه عثمان که دادای فزایه نه نیمه نه کرد
و نه باسی مضاعف نه تصرف ضویند ده هتم کرد به عوامل به لام بیتم که نه لا
نه حدودی جواز روی آتوه بود بالک بود به مدرس نه سه روزی گوزامه ده بود (بالک)
و نه لروی عوامل و سعد اللهی بچوکم ضویند

نه عمین ساله ناموسه لاعبد الواهد کوری نه لاعبد الصهد بود نه لای (گوزامه کوریه)
منیش نه به ریه و نه که نه واته مناسبه و دوستی قدیمی نه گدل مانا بود رویشم بود ضویند
نه فزایه نه واه ساله هزار و سیصد و سی و دو (انوزدهج) نه تا باسی فعل ضویند ده
پاشی نه و نه اظهار م ضویند و نه پاشی نه و تصرفی نه لاعلی م ضویند ب روز ساله
وضع داستاره نه نه لای ابوبکر میررسمی م ضویند و نه پاشی نه مانه و هتم کرد به کتبی
(حاجی) و نه حاجی م که یانده باسی تمیز نه م ساله ساله هزار و سیصد و سی و دو بود
و نه آخری نه م ساله نه پایزا وایکم و نه فاتی کرد :

نه پیشی و نه فاتی وایکم آینهی خوشکم شوی کرد بود و نه پاشی و نه فاتی وایکم هزار و سیصد و
نه شیا ییکم بود بازم کرد بومالی پوره فاطمه خوشکی وایکی بود وایکم که مالکان
نه (دایران) بود و نه رابعه خوشکشم بود بولای نه و نه به نه ای اهلان مصر قم
بود نه کرد

نه م جازگوزامه ده بود (کافی سان) ، بو فزایه نه لاشرف و نه (حاجی) م که یانده توابع
پاشی ماوه نه نه آخری پایزا رویشم بود ضویند حاجی نه لاعزیز نه ده ره تقی نه و
زستمانه نه فزایه نه و نه به عزت حاجی م ضویند و نه پاشی و نه هتم کرد به سیوطی
تا به هزار که یانده و نه در موصولات نه به هزار که رامه و نه فزایه نه حاجی
ناموسه لاعبد الواهد و نه سه ضویند سیوطی و نه دایم نه کرد به لام نه به ریه و نه
روش به روش دنیا تاریک تر نه بود و نه گرانی و نه سستی کرد بود و نه فکلی نه آشوب
جهنگی جهانی زور به ریشان بود منیش و نه لکه ترا و نه ولیم بروم بود و لای تر
تصادف نه و ماهه و نه لاعبد اللطیف نجفی بی بانه نه برای نه لاعبد الواهد نجفی نه
صهات بولان نیمه و نه ولایت بر و ابوشار سلیمانی ، بو فزایه نه منیش
نه گدل ملاحسنی بالیکه و نه ری و نه فزایه نه که و نه ریکه بو شار سلیمانی
و نه سلیمانی و نه مرگه نه و نه لاعزیز بالیکه و نه رام زرام
و ازینم لیرا نه باسی سه فر - نه که نیمه و نه بو هندی خه بهر

نه سال هزار و سیصد و سی به م لاده جهان شیوهی پیشی و نه رگرت و نه ساله هزار و
نصد و چواردهی میلاریا ریکه نه و نه در هزار و سیصد و سی و دو م مجریا هم بری عالمی به کم
و نه سستی کرد . نه هزار و سیصد و سی و دو (ارقه ریه کانا) رویان کرد نه کورستان
و نه بهین (سمنه) و (مروان) نه و نه در ^{۱۳۳۹} دی شوشیم به گزاردهی مروان ترسیان

لی گزت وہ جہادی با شیان کردہ لم جہاد علی بگے کوری فزہ ج اللہ بگے بانک وہ احمد
 کوری نہ لا عبد الصمد برای ما دستا نہ لا عبد الواحد شهید کران :
 شہوں پیشی صورتہ کہ ماورسام لہ ضویا چاوی پے کہ وتبد کہ احمدی ہاں والہ ناو کو مہ لہ لگا
 شہ ربہ ت نہ گیری وہ فویشی جہاد ر لہ وشہ ربہ تہ نہ ضوانہ وہ سبہ بین ہر وہ کی گیرا وہ
 ہومان فزہوں صوا احمدی برام پیاہری بوروشی دوانی جہادہ کہ یاں بہ شہید ہینا یہ وہ
 وہ لہ گل علی بگے لہ بانک وا وہ فنا کران لہ مہ سہ فزا دژمنہ کان شکان وہ گہ رائہ وہ
 بدینہ

بوسالی دوانی یانی بہ ہارسی وینچ دوبارہ ہیرشیان ہینا یہ وہ لہ سنہ وہ وہ کہ فزہ
 لہ مہ جہاد ہم کردہ کان لہ ہہ نولا نیلکہ وہ پیشیان پے گرتن گہ لہ کہ س شہید کران
 وہ محمد کریم بگے فتح بگے لہ مہ سالا شہید کران وہ سید حبیب ناوں پیادوں ہم تعید بہ گے
 فتح بگے ہم شہید کران وہ گل کہ ستر فزوتان وہ مسلمانان وایانہ کہ شوکیو وہ
 مریوانی رویان کردہ کیوہ کانے میراجہ وہ پستی پیران و نہ سکول وہ پستی وہ لگا شیان
 لہ وشوینا نہ شہورہ بہ سہ رشاکم کہ پیران کردہ وہ غایا نہ لیشی ہوں بو جہاد مخلص
 لہ پائیزی آخرن لہ مہ سالا قہیر یہ کان لہ ہہ راضلہ فائے ناوضہ سوچا کہ یاں گہ رایہ وہ
 وہ مسلمانان نہ وہ ی ماہو بہ پیرشانی وہ ہہ بی نان و ناو گہ رائہ وہ بووی کانے فویان
 بہ لام لہ مہ سالا لہ گاران وہ وہ شہی مریوان وہ لہ وہ درہ ہینان جہاد یکی زور
 مہ روانہ یان کردہ وہ واجبی فویان بہ راستی بہ جہ ہینا :

لہ مہ سالا علی احسی پاشا مات بو پینچری وہ پیادہ گہ درہ کانے گزدرہ وہ غالب
 لہ کردن بوچہ بہ جہاد ہیرشتان نہ برور وہ مدنی دژمنان نہ کردہ لہ واگیر کرتن لہ مہ ولانہ
 کہ بیان جوابیان نہ رایہ وہ بہ لام شیخ سابع و صم شیخ عملا الدین فزہوں اساسا
 نیمہ نہ گہ جہاد مان کردہ بہ نہ مری وین وہ بہ نہ مری صودا جہاد مان کردہ نہ گہ رائہ بہ قانون
 تو صہ فہ نہ مری جہاد ت لہ سہ ریم نیمہ :

بیچکہ لہ مہ نیمہ ملا تیکی فقیر وہ بے چہک وہ بے مال و پارہ بن خٹک بہ وہ ستن ژمانی فزہ وہ
 گیرن صوا ربو وہ منڈالی لہ برسائہ مرد بہ بے چہک وہ مال وہ نان جہاد ہوں لہ کری بہ لام
 تو لہ گل نہ وا کہ امیر ہوں وہ چہک وہ اسبابت زور بو بوچہ مہ بدانت وا دژمن بہ
 سہر وولانا غالب بے لہرا لہ ابرامات بو قسہ پے نہ کرا

وہ لہ پیش نہ مہ ملاقات شیخ علا الدین فزہو ابہاجی لہ نزیک شاری سنہ وا جہاد پیشی
 کردہ لہ گل قہیر یہ کان لہ مہ شہ را لہ لا احمد کوری مہ لاکس الدین کہ فزہ ستکار شیخ بو
 شہید کران وہ گہ لہ کہ ستر شہید کران

وہ رئیس کوناسی بہ نہ روانہ مدافعی دژمن کردہ وہ نہ ہیشنبو ہیرش ہینا بہ سہر
 مسلمانان نہ گہ رائہ مخلوق زور لہ کوژرا وہ علام نہ فزوتان بہ لام صودا تو فیق نہ مہ
 شخصہ را وہ بو بہ ہوں زرگاریوں گہ لہ خٹک :

نم و ولایت نه گزچہ لم میرودا نادی ناصیه نیکی بچوکه بہ لاج لم سہ رب لگہی نوسرا دانی پیشو گولی گوشا ربوہ
سنوری لم فورزشینہ وہ رشتہ کیوں تازی وہ ر وہ لم فورہ ولایت وہ سنوری گم لائے زمان بوہ
لم شالوہ بانہ و سنوری فور فورہ - وہ لم جنوبہ وہ کیوں بہ ورامانہ

تا و بہ واو وہ زعی نہ بیعی

نم و ولایت لم منطقہ معتدلہ رایہ وہ لم عمر زریں سی و شش و طولی ہشتاد و یک کا یہ لم سہ رفتہ
گولی پیشو کہ لم جلائرانی لدا تہ وہ تما شاہکری :

بہشتی فورزشینہ وہ شتی زورہ وہ فورہ ولایت دہشتی کہم وہ زورہ کیوں بہ زورہ درہ
دہشتی قزلبجہ وہ دہشتی خاود میرادا وہ دہشتی نادران وہ دہشتی گولی زریبار داخلہ نم و ولایت بہ
تا بوری لم نہ ناصیہ

و ولایتی تا و دار وہ دارستانہ لم کیوہ لانیہ ہم مو نہ و ہم داری وہ کو واربہ رو دارمازہ لیکو
قہ زوان گویشہ ہرمی و بول شاہین پہ لک چنار بے زورہ وہ لم تا وہ رانیہ کیا
ہم مو نہ و ہم داریکی خاودن بہ ر وہ کو تو سیف ہم لوڑہ قلیسی قوفخ سیو ہرمی
بارام چوالہ ہرمی : نہ غلبہ نہ و تا وہ دانیانہ کہ لم پہ نا کیوان پرہ لم بافاتی
تری بہ نہ وعی بہ قطعی بیویستان بہ وہ رگرتی لم نہ و ہم میوانہ لم دورہ وہ نیم
وہ لم بہارانا لم کوستانہ لانیہ ہم مو نہ و ہم خاودہ مہنکی بہ ہارن وہ کو قارہک وہ
بیچک وہ ریواسی وہ کینوال وہ سورہ بنہ وہ گنور وہ شنگ وہ سورہ بنہ وہ فنگ
وہ گنلاضہ وہ باقہ گئی خاودہ نہ ہوش تام ہرمی

لم وہ شتہ لانیہ خیار و ترورن - وہ لاکرک وہ شوقی وہ ہزبڑہ ی باشی یانہ قہ رہی
وہ رختہ بوزہ ، وہ کایار وہ کردک وہ باسیہ وہ طاطم و باسجان وہ پیازہ زورہ
وہ عہرزہ کہ ی شایاوی ہم مو نہ راعہ یکہ :

لم بہتی شونیا چہ لکوک - وہ لہم مو شونینکا گنم وہ جوہ وہ گنم شامی وہ ذرات
وہ ہرزہ وہ روم دانہ و پیرزہ نہ کری :

گول سالی گم زوہ دارہ لانیہ کیوہ لانیہ نہ باری - وہ شوکہ بہ سہرزہ وہ کیا نہ باری
وہ بہ ہوی گولی زریبارہ وہ - کارہ وہ سونہ ی ہرمی - وہ بہ ہوی لم زریبارہ وہ وہ
چہ مگر گودہ لائے وہ ماسی باشی زورہ ہرمی تیا یا :

بہ کورتی نہ گم کہم وہ س کارن تا و کردنہ وہ پے بلکا بوزہ زہ راعہ ت و نصفہ شہشی
ادارہ ک - نم دولاتہ

لم رہ مانیکی کونہ وہ نم پارچہ عہرزہ میدانے پالہ و انان بوہ لم دورہ بیبیا و ہرمانی
وہ دورہ بوہ دی پیران وہ دولیہ بہ نادی پیرانے دولیہ راورک کہری نہ شہدک
وہ دورہ نادرادون تہ لای قزلبجہ وہ نادرہ کانہ نیستہ ی وہ کو کانہ میران وہ
سیراوا وہ میرا میران شاہ کہ بہ نادی میران شامی نہ نہ وہ ی تیمورہ وہ تراوہ وہ
کانی سانان وہ میراجی یانی میران جن جیکہ میران وہ کہ لم بیچہ یانی کہ لان جا

نہ مانہ گشت نرفخ وقتیہ کی کہم پارچہ عمرزہ وہ رتہ ضمن وہ لہ پاش عصر سعادت
 لہ پین گورہ کافی آردہ لان وہ بابانہ وا دست بہ دست زوری پے کراوہ ..
 لہ زہ مانگی کونہ وا گہ کی جہر بہ وہ ستی (بابان) وہ قہیمہ کانہ وہ بوہ لہ نور الانوار
 سید عبد العزیز کوری سید صالحی قہ دارن واہ یہ کہ گہ کی مولگی نہ ترانی دول تہ نورہ
 مریوان کہ دوستی میرزا عبد الکریم کہری امیر خلدی کہری امیر احمد بابان ہ وہ بہرہ
 موصوم شیخ زکریا کا کو زکریا کہ شتوہ جہر وا لہ و رسالہ دانوسراوہ کہ لہ وہ
 تاریخ ہشتصدی ہجرن امیر حمزہ سی بابان کیوی بہ رتہ لان مریوانی کردہ بہ سوپاگا
 وہ شورائیکی بہ وہ وری سوپا کہ وا دروست کردہ وہ لہ پالی شوراکہ یا مزگہ ویشکی
 دوست کردہ بہ نادوی (مسجد لہور) لہ مر مزگہ ونا سید احمد نعیر امام بوہ
 نہم رشتہ بابانہ غیرہ نہ ورشتہ یہ کہ لہ میر لوداق وہ وہ سن پے نہ کا نہ مانہ لہ زہ مانہ
 قہرکانے تاق تویندہ وہ قہرہ تویندہ ابون داظ کہم تاریخہ کہ بیان جہری تاریخہ ؛
 بہ لام بہ آشکر لہ پیشی رشتہ (بابان) دوائی کہ لہ میر لوداق وہ وہ دست پی نہ کا
 رشتہ کی تر بوہ وہ لہ پاش عہدی (مغول) ہ وہ وریان بوہ لہ خاک بابان وہ خاکی
 آردہ لانا ؛

وہ مادہ نیکی زور قہ لان بہ رتہ لا جیگی آردہ لانیہ کان بوہ وہ (بابا خان) ی
 آردہ لانی وہ (وہ لوفان) ہمہ مزگہ وئی سوریان تعمیر کردہ تہ وہ ولہ پاش
 نہم وہ ورنہ ہمہ مریوان مریوانی چہنگ ونا شوی بابان ہ کان بوہ وہ کہ
 مشورہ کارہ ساق (دوازوہ سوارہی مریوان)

ہر وا مشورہ کہ لہ زہ مانہ عبد الرحمن پاشای بابان وا کاتی کہ عبدالرحمان پاشا
 دامنگیری ایرانیم کان بوہ وہ یارم تہ لہ وہ رگرتا یوسر بابان ، وہ بابانہ کانی
 پیشی کی گرت لہ وہ شتی موسک ونازاواوا لہ مادہ ی روزی کا وہ وری چہار ہزار
 کہ سن لہ طہ فین کوشرا ؛

بہ کورتی نہم پارچہ زہ وی یہ لہ ہوی شہ روشور و غہ و غاوہ زور بہ لہ ہیت وہ خاوندہ وہ
 بوہ وہ کہ لہ کیتبہ تاریخہ کانانوسراوہ ؛
 رگوشہ انابین وہ دیا بہ رستی ،

نہم پارچہ خاکہ لہ وہ مر سالہ وہ نشانہ بہ رزی آیینی بہ رستی وہ خوندہ واری وہ طاعتہ
 کردی خودای تیا وہ رکہ و تہ وہ بیجگہ لہ ارشاد وہ آموژگارن زانانیشتمانیم کان
 ضوی ہم بہ ہوی ارشادی علی ہوش لہ اولیاوہ نہم ولاتہ پیروزی وہ رگرتہ
 نہم سے بہ شہ بہرین لہ ساداتہ پیر خضرن وہ ساداتہ بہرینجی وہ ساداتی
 شاذلیہی حدسنے کہ لہ (کا کو زکریا) رگہ گیان وا کونا وہ ؛

رشته‌ی سادات بزرگچه له شیخ عیسی و شیخ موسی ده

نهم روزانه که گل براینا سید محمدی نوربخش را کوری بابه علی همدانی کوری بابه یوسف همدانی
کوری سلطان منصور کوری سلطان عبدالغفر کوری سلطان عبدالله کوری سلطان اسمعیل محدث
کوری امام موسی کاظم :

سلطان اسمعیل محدث قبری و اله نزکی و ربه سپه ریز، له هم ورامانی نه وریوا له
پران بری وری ورواره ده، له نزکی چه (سیروان) و

شیخ عیسی و شیخ موسی له تاریخی حدوت صد شصتی هجری (۷۶۰) له هم ورامانه ده
صافون بو (کوریستان) و له روی ربه رزنجبه، و اجی گیر برون

پاشا دامزران بان شیخ موسی خوشگی حاجی شیخ خالد که له ولکاتا مرندی ضلعک بووه ده
له بزرگچه و رانیشوه ماره ی کرده پاشا موده کی رانیشوه بو ارشاد بو اطرافه ری

رانجی له روی شهید کراوه و جه نازه که یسیراوه ته ده بو بزرگچه و له روی
وفن کراوه پاشا موده له شیخ عیسی لهم برارنه ی خویه ماره کرده و له لم عالمیه

دوازده کوری بو: سید عبدالکریم سید محمد میری سور وصال الدین سلطان اسحق
سید صارق کمال الدین جمال الدین عباسی بایزید حسن حسین :

سید عبدالکریم له پاشا و فاتی شیخ عیسی باوکیا له جیکه که یا رانیشوه ده هدر له بزرگچه
و فاتی کرده

سید صارق له شاره زورا له سنه رکوی به روی سید صارق ده شهسوره وفن کراوه و له بیسور
له روی میری سورا مدفون : وصال الدین و کمال الدین و جمال الدین له روی اولیادا

له شاربازیرا مدفون و شیخ عباسی له روی (دولت) له نزکی سلیمانی را مدفون و
سید محمد له قراضی سیروان را له ضارن ده مادی گوته و سیراوه ده وفن کراوه بیستم لم

به نینه پیشوا له و شوینه گوزیا و نه ده له ترسی له ده گوم بی له مادی سیروان و سلطان اسحق
که قراضی سیروان له ضارن و مادی نه و سوره ده وفن کراوه

سید عبدالکریم کوری شیخ عیسی چه کوری بوه یک له دانه سید ابراهیم ناو بوه
که نیسته شهسوره به (کابل) نهم زانه له فننه تی باوکیا فونیدوی تی پاشا موده

رانشوه بو وولاتی مصر و له ولکاتا موده ده جگه کراوه ته و به رنگی
و ریوا و و رانشوه ته وولاتی (افغان) و له رویه آتوه ته (ایران) و

له رویه آتوه بو (مروان) و له روی رنلو، له نزکی دی و ره تفی رانیشوه
نهم زانه به که عالم و زمانای رور بوه فاضلی کازرونی محشی بیضاد شاگردی له بووه

و له پاشا و فاتی مرشمی بووتوه و به ابو صیفی ثانی مادی له با یان له گل له وا
که حوی شافعی مذهب بوه له فقهی حنفی را زور بالا بوه و له عربی حاله به ک

بو له اولیاء اللهی کبار -
و کو سید عبدالصمد له نور الانوارا له گریته ده به نه قل له کیتی (مذکره الاجناد فی محاربه

الترک و الاکراد) له له روی تاریخی همه شصتی هجری و الا ابراهیمه ی بابان
مرسی مرگه و نه سوره بوه له بزرگچه له مروان دا :

از مرگ هزار کردن در روز روانیست
 روزی که قضا باشد روزی که قضایست
 روزی که قضا باشد کوشش مکن بود
 روزی که قضایست در درگ روانیست

در سر نهاده که شیخ محمد صالح له تهرجهن در صوم شیخ مووی نودی دانوسیدیه تی له پاشی
 سید عبدالکریم کوری سید عیسی سید بازید ده له جگه سید بازید ا سید حسین ده له
 پاشی نه و سید عبدالسید ده له پاشی نه و سید قه له ندر ده له پاشی نه و سید عبدالرسول
 ده له پاشی نه و سید بابا رسول ی گه وره له بر رنجه را پوست نشین ده جگه دار بودن
 نه بریزه به یانمان کردن رشته نسبی به به که ده لگاوه

سید بابا رسول ی گه وره له ده درن فو صد و هفتاد و هجده را له بر رنجه را ایک بوده
 ده له ضرتق ملا ابوبکری مضاف چوری ده ملا موسی توکلی را فو صد و بیست و نه ده له
 بر رنجه تدریس دارش در کرده ده له تاریخ هزار و پینجا و شش ده فانی کرده
 ده له پاشی فو صد و هفتده کوری له به ص ماوه

عبدالصمد عبدالکریم عبدالسید علی اسماعیل احقاف حسن حسین
 یوسف احمد محمد ابراهیم صیدر ذالنون زین العابدین بازید
 عبدالرسول ده زوری ساداتی بر رنجه نه نه رونه ده ستر بابا رسول :
 له سید عبدالصمد ساداتی ستر گه نو پیدا بوده ده له پیاده شهسور گانه
 نه رشته به شیخ احمد سرداره خلیفه له هزاره تی مد لانا خاله قدر کرده
 ده با پیره گه وره ی سید احمد خانقاری کرکوک ه

له سید اسماعیل ساداتی میر ناصر ده قه لخان لو له قران طوز فریاد ده عترت
 که و توه نه ده سید طای سبزی مشهور بهم له نه نه ده نه ده
 ده له سید بازید ساداتی کونه کتر که و توه نه ده من نه لیم شیخ اسماعیلی کونه
 که خلیفه ی هزاره تی مد لانا خاله بوده له ساداتی به :

له سید صیدر ساداتی اباعبید که و توه نه ده : بیست و نه ده له که سی له مانه
 که له بر رنجه ده ره جو قشرفی که توه نه ده وی (ده نه تی) له ضواری هلیجه ده
 جاپاشی ده تی له و توه روستورن بو اباعبید به که پیاد شهسور هم لکه و توه
 نه نه تا نه له اباعبید دا شیخ صیدر نادی بود که مزگه تی عم بابیه ملی کرده نه ده
 ده له پاشی نه و شیخ علی نادی بود ده له پاشی شیخ علی گه لی پیاد و سینه
 دنیایان بو له آخر شیخ حمیدیان مرید در صوم شیخ نجم الدین بو ده
 شیخ کریمی شیخ محمود شیخ علی هم منوبی شیخ نجم الدین بو ده له پیش
 ده فاتیبه سالی مزگه تی عم بابیه ملی که شیخ صیدر با پیره یان دروسی کرد بود
 تیکی دا ده له سر ته رتیب و شیوه نیکی جووان دروسی کرده ده جهاله سال
 هزار و سیصد و هفتاد و چواری هجده داده فانی کرد ده له به روهی مر قه تی
 اباعبید دار فرائد ده فن کرا طالب تراهم آسین

ادعائش الفتحین عانا و لهذا الصنف نزهة ليس يربى و باقر المرام قد شيب فخيل بطول الرجل
نصف المرحمة الديالى لفظة بينا عن شمال و هم با شمال دانقال و قسمه على هذا الشأن

وهو سيد حسن ساداتي كاكه سوري وهو پير حسن ي که دتونه ته دو
وهو سيد علي مشهور به وهو نذر بن ساداتي مرگه وهو قبله كاكه لم به كاكه
وهو قبله لا شيروانه وهو صلاحيه وهو ساداتي فودي که دتونه ته دو که شيخ محمد
مشهور به کبيرتي احمد ذلته هم لکه دتوي ناد ساداتي (فودي به)
شيخ محمد بن فودي چهار کودي مشهور هم لکه دتوي بوده شيخ احمد بن غمزي
شيخ علي کوسي دول پير به وهو شيخ حسن ي کله زه روه وهو شيخ
اسماعيل مشهور به قطب دوليات وهو شيخ محمد به
شيخ احمد بن غمزي له فودي ماوه ته دو له م زاته که لي نه ته دو که دتونه ته دو به ي که
له وان شيخ مصطفى باوکی شيخ معروف فودي باوکی هزاره ته کاکه احمد شيخ
قدس الله اسرارهم :

وهو شيخ عملي کوسي دول پير به باوکی ساداتي دول پير به وهو شيخ محمد ته رانه ته دو
که باوکی ساداتي قوتمان وهو نه سکول وهو پيران وهو ره شان وهو سه ولا دايه
وهو که له لم نه ته دو شيخ محمد ته رانه ته دو له چه دتان وهو جوم دره سي
وهو باب بنوک هون : هو ساداتي بيلو له م ريوان وهو کولان وهو
دا سيران له نه ته وهی نه دون
شيخ حسن له کله زه روه له م رابره ر سليمان و انيشقوه له م زاته باوکی ساداتي
کله زه روه وهو سه رزه ل وهو کاني سپيکين قهره داخ وهو ساداتي
دارغا له م رابره ر سليمان وهو تيار وهو سفدرلان له لشره وهو
کوي سه نجق وهو شوريجم وهو قهره حسن وهو عمر که ده له لوان کر کوکده
وهو باوکی ساداتي (قودله) به که شيخ محمد الدين قوله پيادو مشهور هم نه مانه به

شيخ حسن کله زه روه له ده در سالي هزاره وه شقا وه شقا له فودي له رايکه بوه
له م زاته پاشي نه ده که ده تن کرره به ضويفدن له ضويفدنا سه رام ر بوده وله طريقه تا
پيادو به رزه و به قيمت بوه له دان به بدين تا قاننه ي روشي فوني بوه له م ربه چه کم د
نه هم له خرابه باکه له که سي نه بوه
کاني که نادر شاه ايراني پيرش هينا بر سه در لاتی سليماني ده قصر نه ده بوه
دلايه تي موصل و اگر لجا نام نيکی نوسيده بو ضمه ته شيخ حسن ي کله زه روه له م
فصه نام که به تي .

منه الى الجبر النيل والشريف الفطريف الاصيل من الماثر والنائب والمنف
اليد حسن نسات التلمات ونفحات الحيات وبعد فان اجل مطالبه
داول قارب ترويج مذهب جدكم صغفر الصارق الامام الهام منبع العلم والحقائ

وان حين تلابكم الامام جدم لعلهم وان مجيكم اليها لزم اشد الزوم فبوصول امر اليكم
انتنا التبرك بكم وعين لديكم والافتتزلنا غرض عليكم والسلام عليكم
انتم

وهذا نص جواب الشيخ حسن

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين والعاية للمتقين ولا عدوان الا على الظالمين
والصلوة والسلام على سيدنا محمد وعلى اله وصحبه اجمعين : وبعد فقد اخذت كتابكم
اذا رعون حسب اجادكم فلا اعلم هذا الحجب مشوب بيفضي الاحباب ام لا
فان كان مشوبا بيفضهم فلا ينفعك يوم الحساب بل يكون سببا للحساب العذاب
وانا قد لكم ان قصدي تدرج مذهب الصارق رضائكم فهو وان كان من حسن تبايعي
والكل المجتمدين لكن لا تقراض اصحابه ما صار مذهب مدونا ولو علمنا تدوينه فبغناه
لكوننا من ذريته واما انا فكما سلف الحال عليل البال لا اقدر على المجي :
لكن اوصيك بوصايا ان عملت بها نجوت منها ان لا تجارب مع السلاطين لغمانية
اذا قد اطلع اهل الكشف على بقائهم الى قرب قيام الساعة مما تزين بخصائص
لا تجد في غيرهم ومنها ان ما اضرت من تحزيب الموصل والحرب مع اهلها
فلا تفضله لان ذلك يكون سبب هلاك جنديك ومنها ان تعمل في التوبة
والاستغفار قبل ان يفيجأك الحام والبوار فان بعضا من اقاربك اراد قتلك
والسلام على من اتبع الهدى انتم

وهو واقف نادر شاه له شهره بوصولها شكاه خراب وهو لروشن چواره صا
مانگي رمضان له سالي هزار وصد و پنهانجا وشه شاگر رايم وه نوامان وهو شاه
نه له سالي هزار وصد وشصا له كافي كافي وليتي هيرشا بيانه سر كورواي هيرشا
له ريگه واپه وه ستي به كه له اقاربه ضيا كوروا :

شيخ حسن گلکزه روه له تاريخ هزار وصد و هفتاد و پنجاه له گلکزه روه وه فاني
کرده

شيخ حسن گلي نه دلار بوه به كم له وانه شيخ محمد الدين بوه كه نه شهوره نه شيخ محمد الدين
نه زمانه له سالي هزار وصد و سوس و سالا له رايك بوه وه له علم ظاهر و باطن به كه شهوه
گه لي تايفات هه به وه كو رجمع الجواهر، وه اصلايح النفوس وه كشف الكروب
وه جامع الفوائد وه السيف القاطع . شيخ محمد صالح نوري بوه نوخم نكي ناته داد
له نه سيف قاطع به خطي فولف واله مکتبه ملام محمد كوردي كورن مه الاصطفي كوردا به
صد و شصتو چوار لاپه به به نه مکتبه تايف کرده له سالي هزار وصد و شصت و پنجاه
پاش نه وه روشيته بد (کرکوک) له وه در سالي هزار وصد و هفتاد و نودا وه له ونا
به شفولي تدريس وارشا بوه وه له سالي هزار وصد و نه وه و پنجاه وه فاني کرده
وه له قبرستاني (امام قاسم) را وه فني کراوه رحمة الله و طاب ثراه

۱۶۴

دوهم له کورانی شیخ حسن ی گلزاره رده شیخ عبدالصمد فضل الدین ه نه م زانته
له عالمه به رزه کانه له شری کرکوک داله سالی هزار و دوسه سچهارا متوفی
بوده :

ده نه ما شیخ اسماعیل وولیان ی نه م زانته بادک ساداتی (لون) له ناهیهی روان
له درلاتی ایران نه م ساداتی لون ه نه نه وه شیخ اسماعیل نادو نه شهر به
رگرده شه) ن که له نه ولاری قطبی وولیان ی نه م زانته بویه کم منزل له روی (کاشته)
رانیشتوه وه له پاشی چون سال رویشتوه بو (لون) وه له روی دامه زراوه
ساداتی لون گه لی ذاتی عالم و متصوفیان تیا هه کله و توه
هه روا شیخ اسماعیل ی وولیان بادک ساداتی (قازان قایه) وه (روی لیره)
وه که سی نهران وه خادی وه گوژته په وه (قهره چوار) وه (کافی خاکی)
وه هه شه زینی وه (کافی که وه) به

نه م زانته له وولیان گوژاویه نه وه بو (ریویه) له نزلکی (بریفکان) وه له روی
مه شفولی ارشاد بو گه له صیدی له لوان په ولیر و موصل دآ بوده له نه م و زکات
له (موصل) دا وه فاتح کریم وه له سه روه صیتی ضوی جناره که یا ن امینا وه ته وه
بو (ریویه) وه له روی وه فن کریم بیسته نه ته وه ی له (ریویه) راهه به شیخ
عزیزی ریویه له نه ته وه ی نه وه

یه که له عالمه منسوبه کانی له تاریخ وه فاتح نه م رباعیه ی توسیع

ولون بانوار الشریقه قدرتی و کج باسندار الحقیقه قد طی

نه م مصره عی آفره به صیبی اجد نه کانه هزار و صد و پنجا وه هشت وه

له عورکی شصت و بیه سالی دا وه فاتح کرده

وه که بیستوه نه م سه روه ی بو سو ریا بوده بو نه وه له دنا فوشیه له به بنی شیخ
مصطفی ی فوشناوی شهر به شامی که ضلیفه ی فوش بوده له گل خه لکی شاما
وه فنی یگا وه فضل و فنی نزاعه که ی کرده وه که راوه ته وه بو عراق کالی
که نه کانه موصل نه فوش نه که دی وه وه فاتح نه کله ره الله

ہے۔ یہ وہ ہے کہ سید عبدالغفری کوری سید عبدالقادر کو دارالعلوم پوری امیرحزہ کا بابا
ہے سو پائیلی زور و دلاق و بار بک وہ حلبی و اگر کردہ وہ قائد سو پاک کی ناوی
(حدود) ہو نہ ہم حدود نادر تو کہ کان پہ بہ رتیل تہ فری نہ دن وہ سو پاک
تسیم بہ دشن نہ کا جا امیرحزہ کہ ہم کارہ ساتھ نہ بیسی درازہ کہ سہ پیا وہ
ماقولاتہ کان ہصل نہ گری وہ دیں ہوا مریدان، وہ بہ رتہ لاوا خون قائم نہ کا
وہ شوری بہ وہ ورس سو پاک و اہل کاتہ وہ نہ قہ را حق شورا کہ دا نزکہ دن نہ کاتہ وہ
کہ نہ شہورہ بہ (مسجد السور) وہ سید احمد ابن الانباری نعیمی کابہ امام لہ و فرگہ و نا
وہ زور بہ روانہ سو پائیلی کہ درہ پیکہ وہ نہ فی وہ رو نہ کاتہ وہ و دلاق بابا وہ
صہد شارہ کان ہون نہ گریتہ وہ وہ نہ گاتہ (بصوبہ) نہ ویش نہ گریں بہ لام لہم شارا
بہ (مسموم) وہ فات نہ کا :

پاش نہ ہم حادثہ بہ مادہ و دسال سید احمد امام وہ فات نہ کا وہ قبرستانی شہر
بہ (امامی مریدان و فن کراہہ بیستہ شیش بہ و نادرہ شہورہ :

وہ لہ پاش وہ فاتی سید احمد امام (سید ابراہیم کابل) نیت ہونہ و فرگہ و تہ
وہ لہ سر تدریس دانہ مرزی : نہ ہم نعینہ لہ لاشی جیکہ نشین امیرحزہ وہ برجا
جا مصمم (کابل) لہ تاریخی ہر شصت و بیست و سہ ہجری لہ شہ وں جمعہ ی غزہ ی مانگی
محرم دا وہ فات نہ کا وہ جنازہ کہ ی نہ ہری بو صزارس وی (وہ رتہ نفس) وہ لہ ویا
مدفونہ وہ تا ایستہ زیارہ ت گایہ :

کابل مانگی وی (نولہ) وہ (دولاش) ہونہ نہ ہم دو وی سفیریان بہ یہ کہ وہ ہونہ
وہ دقتی کردون بہم جبرہ دانگی لہ شہر ہرگز دتہ سور وہ دانگی لہ سر طلبی
علم وہ قراء قدرانی کریم وہ دانگی لہ سر میوانہ ریسوار وہ سہ انگ لہ سلمہ
اولاد و کوری حوی :

پاش وہ فاتی (کابل) بہ صد و چارہ سال مصمم لہ لا ابوبکر مصنف لہ تہ تہ سر
مرگہ دتہ سور وہ بہ مدرس دامہ زراوہ وہ کو پاس نہ کہ یں لہ ولالات اللہ :

جائہ بی ذاتیکی زانی دل رونک وہ ولی وہ کو کابل چہند تاثیر کردیہ لہ پاکت
کردنہ وہ وہ طبیعتی نہ و کو لہ ی مریدان و اطراف وہ چہنہ پیادوں گہ ورہ وہ عالمی زانی
پہ گہ باندی واضہ کہ ہم نیتہ نیم لہم ہونہ بہ برچہ و مان تاریکہ خودا بہ لکولہ ہولا
روناک بلکاتہ وہ :

بہ روہ کو لہ علم و فقہا تدریس کردہ لہ طریقہ تیشا ارشادوں کردہ وہ مشدیکہ گہ درہ ہونہ
پیر صفاء الدین کہ مدفونہ لہ و نیکی نزیکہ وہ رتہ نفس وہ بہ ناوی پیر صفاء شہورہ
خلیفہ حضرت سید ابراہیم بزنجی کابل ہونہ وہ نہ ولادونہ تہ وہ ی نہ ہم
ذاتہ ہونہ نہ ہم زہ مانہ لہ دولاشی وہ کانے سانانہ دوامیان کردہ مع الاسف
نہ و مرگ و وارواتہ یان لہ وہ ستانہ مادہ وہ لہم نہ تہ وہ دا پیادوں ہونہ وار وہ
ضادہ وں دتہ وں ندر ہونہ وہ شیخ محمدی قانع شاعر شہور لہ نہ تہ وہ ی (کابل) ہ

رشته‌ی حضرت پیر خضر شاه

نهم زاده نای محمد وه ملقب به ظییر الدین وه له مدینه منوره له دایک بوه کورن سید محمد کورن برنی
کورن سید صفر کورن سید حسین کورن سید محمد ملقب به عاصم کورن سید رحمت الله مشهور
به عارف کورن شیخ موسی کورن شیخ حسین ملقب به صامت کورن سید هلال کورن سید محمد
کورن سید منہال کورن سید ماجد کورن سید عبدالرحمن کورن سید قاسم کورن شیخ ادیب
کورن سلطان صفر کورن امام علی نقی رضی الله عنهم اجمعین

نهم زاده له وه در تاریخ ۷۶۰ با توه نه کورستان وه ریگه که توه نه (پای گه لان)
له ناصیه (زاده وه) له زبکی هه در امان له وری له ولکات حاکم له وولاه امیر تقرب الدین
بوه که له ویش له سادات بوه وه امیر تقرب له لاین (له نگینانو) وه

کراوه به حاکم له و ولاته وه قاضی له و در زه قاضی محمد نجیب
بوه بیانی له که له پیر خضر باش نای وه ماده ی توش انا زاروانی له کن له پاشان که وه
له که وی بیای گه دره و صالح و مبارک امیر تقرب الدین له وری که ایسته به سموره به ناوه
پیر خضران وه موکی هون بوه وقف کرده له حضرت پیر خضر رحله وه مه رتور پیر خضر له دریا
نهم زاده اختلاف له شماره ی له ولایا هه به لام و امشوره که پنجه کوری بوه
له و کورانه له ولایا له در امان جی ماوه سید عبدالله پیر الباسی سید محمد حسین مشهور به
پیر ستم وه وه سید محمد که له ویش وه فاتی پیر خضر له دایک بوه
وه به ناوی با وکیه وه به پیر خضر مشهور بوه وه له وی صفخانه را وه فای کرده وه
له و مدونه :

نهم زاده گه رشته سادات کورستان له چنه وه به رله - یک له رشته رشته ی
ساداتی چوره که له چنه وه به رله ابو بکر مصنف کورن به لاهایت کورن به لاهایت
بدایت کورن ملا یوسف جان کورن به لایقوب جان که له اصفاوی پیر خضر
نهم رشته به هه له صلحا داوی و علمای زمان بوه وه ضمتق دینیان کرده
به لایقوب جان خلیفه ی شیخ زکریای ملقب به کمال الدین بوه له سادات
مشا وکیه ی هکنی - نهم زاده له فریویت مشتم ووی بو کرده که تا آفری
زه مان علم له ناو اولادونه ته وه تا وه وام بکا وبالقدر تا ایسته و ابوه : وه
نوسید وایه له وولایش هه رواج

به رصوم به لا ابو بکر مصنف ناوی حسن بوه وه به ک بوه له زان به رزه کان
وه له اولیا خاوه کن نفوسه کان روش کارن هون به ماده ی صد و چهارده سال
له پاشن وه فاتی سید ابراهیم کورن سید عبدالکریم به زرخ مشهور به (کابل)
یان له تاریخ نوسدوس وه وتا رولینه سه ر مزگه وی سور له به رقه لا
وه (بابا خان) ناوی آرده لانی له و مزگه و ته ی بو تعمیر کرده ته وه وه له ویا
تدریس کرده وه کینی و صوغ شه رحمر و و ریاض الخلد و سراج الطریق
وه لافتاب ، نهم کتیبه ی له و مزگه و تا تالیف کرده ...

وضوح له فقہی نہ زہدی امامی شافعی را یہ رضائے وہ سراج لطیف نادان طریقت و تصوف
 باسی نہ کہا وہ ریاض القلوب گئی حکایات وہ باسی روش گاری سر بر اوہ وہ زرباری
 تیارہ وہ آفتاب بہ فارسی تالیف کراوہ نہ سر بیت بہر بہ ریزن حروفی ہجاء
 ہر مودع و نہ نای بیغہ ہرہ صلی اللہ علیہ وسلم وہ بو پیر دزدی پارہی یہ کہ نہ کتبیب
 (آفتاب) لیرانہ نوسم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آفتاب رخ تو نور ہدی طلعت شرح نص (کرمنا)
 ارفادہ بہ خاک درگاہت جہت ساکنان ارض و سما
 آدم ارم بہر تو نزدی کسی زوی دم ز (علم الاسماء)
 ازہم کائنات مقصودی گفت (لولاک) خالق دانا
 ابروان تو قاب تو سیند ریزی از قرب تست (اوادانی)
 آیت شرح صورت (سین) کاشف رسم سیرت (طہ)

مانی روکنی بفاعت ما

سعی فرمای در شفاعت ما

وہ آخری ہو پارہ نیکی ہم تاقہ شہرہ کہ ہر مور شعوری محبت وہ پہ ناپہیانہ بہ ہم قاضی
 فخری رسالت صلی اللہ علیہ وسلم مینا وہ

حضرت ملا ابوبکر اریبی نایابے پایہ ہرز بوہ الی نیکی خادون علم و عقل و تہ کہ نشین
 وہ اوضاع ناسن بوہ وہ گئی زانایان نہ بہ ررہ ستیا پہ گشتورن وہ نہم
 پارہ شعری رواوہ نہ اشعار نہ دون

چشمہ کہ من زاید ازین خاکدان اشک مقیمان دل خاک دان

نرگس شہلا نبود ہر بہار انچہ برود بلب بھوسار

چشم بتا نسبت کہ گردون دون سر ہوب آورد از گل ہر دن

مرصوم ملا ابوبکر زرد بہ اعدام وہ آسایش رای ہواردوہ نہ گہرہ کاتی ہرشی سوپای قزلباشی
 صفوی دا گئی توشی نازار بوہ وہ مجرہ آ کردوہ ہوقرہ داغ وہ مادہ تہ نہ دی (رسول) دا
 ماوہ تہ وہ نہ دکاتا جباری کہ لانہ ی پیازیان بو کردوہ نہ ویش کہ ہیری کہ لانہ ی پیچک ی کیوی
 قولہ بہ روی کردوہ تہ وہ فریوی تی پیچک تہ چک جیناگ دولہ فاسترہ لہ پیار سولہای (رسول)
 ہر روا جبار بہ جبارکیشی لہ تا تو چوں جانے نہ دروڑہی شارہ زور بہ دولاتہ کریا وہ زبانیان
 بہ زراعت متاثر وہ دل مند بوہ :

نہم ذاتہ نہ آخری مادہ ی شریانیا مولکی (موشلہ) (دوشکیں) ی نیروں پہ بیا کردوہ پاش نہ وہ لالین
 ہر لوفانہ ہر اچو کہ تہ یور خانہ آردہ لانی یہ وہ نیوہ ی مولکی (چور) ی پے داوہ نہم مولکہ بہ
 نادان آوہ کانیکی کہ نہم ناوہ وہ بہ (چور) یانہ نادان کم نہ شہور بوہ نہ پاش نہ وہ نہ وینوہ یہ
 جیا کردوہ تہ وہ وہ لہ دوشکیں گویا وہ تہ وہ بو چور وہ مولکہ کیشی وہ قف کردوہ :

که عبارت از وقف نامه که به تی

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الذي له الملك ازلوا وابدوا والحمد لله من بعد من بعدنا والصلوة والسلام على حبيبنا
الذي لا نبي بعده وعلى آله وصحبه ورضي عنهم اجمعين ابو بكر الحسن ابن هديته الله اليرضي
وقضت قوتيه (چپون) على اولادى فاولادى اولادى واولادهم واهضادهم ليصرفوا
منافعها على انفسهم وعلى من عليهم نفقتهم وعلى وراثةهم وطلابهم وفقراء المسلمين
والعلماء والصلحاء ربنا تقبل منا آمين : ^{سبع خانة} دارر شرف سلسله ارشاه ولايت
الواقف بالله حسن ابن هديته

وامه مشهوره که مرصم به ملا ابوبکر له مرگه وتی سورا بوه ده هه لوفان له و مرگه وتی بو تعمیر کرده تده
هنا ضم له ساداتی چودیم بیستوه که بر روی له محرابی مرگه وتی که دا بوه له نوسراوه
مسجد عالی هه لوفانی حیفتن بنیت من شورفانی

ده له پاشی ویران بون مرگه وتی که ساداتی چودر له و به روه یاا هیاوه تده بودی (چور)
وه له صلیبه تی پیشورا به نقل له نور الانوار هه نویسم که بابا خان ی آرره لانی له و
مرگه وتی بوه ملا ابوبکر تعمیر کرده تده اللهم مرگه تعمیر بوی یکم له لایین
ربابا خان هه وه وه ووه له لایینی هه لوفان هه وه مع العلم که هه لوفان له پاشی
تعمیر خانی براگه دره ی بوه به جیکه دار وه هه لوفان و ولد خان مولکی چودریان
تعمیر کرده به ملا ابوبکر :

به روه هه له نور الانوارا نوسراوه که ملا ابوبکر له پیشی وه فاتی ضیا به چن سالیگ
روشوی له تاریخ وه فاتی ضیا فرموده له نویسم

چنان بر روی جانم برگشت دند بجانان مشرعه وصلم بداند

ملک شریف حاضر شد در اندم رخم زرد بردنم (خیر مقدم)

گویا روشی ر خیر مقدم، که له کاتنه نوسدون وه دو چوار ۹۹۴ [تاریخ
وه فاتی بوه له هه رچن له فضع خودا وه وه له که رانه ادلیا وه دور نیه
به لام مع ضمیمه خیرالم که تاشای (وضوح) تالیفی ملا ابوبکر کرده له (چور)
له ساره له کتابی (عشق) هه وه نویسیه تی له تاریخ هزار و چوارده ما رسم کرد به
نویسن کتابی عشق که آخری کتبه که به تی وه زور وره انسان له پیشی وه فاتی
ضیا تاسی مردلی خور به ناو له هه له ولاریا بلاو بکاتنه وه :

نوضته تی تر هه به عبارت تده له که هه لوفان که زور صحت وه خادوس ملا ابوبکر بوه
وه مولکی چودری تقدیم کرده وه مرگه وتی که تیشی له به رقه لا بو تعمیر کرده تده وه له تاریخ
نوسدون وه دولوی ۹۹۹ [چوپن دا بوه به حکمدار که وای یا نه و رباعیه که لامی
به ملا ابوبکر نیه یا خود له تاریخ وه فاتی به که له له هه له ولادی ضیا به زمانی له وه وه
نوسراوه وه ساسته کی له به ملا ابوبکر له تاریخ هزار و چوارده دا وه فاتی کرده

له پاشی ته وادګردنی وضوح مع اهل علم زون نویسیم به نقل له نور الانواره وه که وضوح له
 (مترکه وی سور) تالیف کراوه اللهم مدګر شتیکی له آخړه وه مای وه له و تاریخی له (چور) ا
 ته و اوس کړدی جله و ساله را وه فاته کړدی ره الله وطاب ثراه :
 به هر حال لم ارتبالماته بیه معذورین چوکنی ناشګری نه به تاریخی لم زاتانه زور تاریکه :
 وه به روانګی به بیه نه که لیستوه : رسم له فواری وی چوره وه دفن کراوه :
 دام مشهوره که ملا ابوبکر که کی کوری بودن همه مو له سر و صیه تی فدیو باوکو با پیره یا ن
 به ملا مشهور بودن بونه که هر به علم وزانیا ریه وه شانازی بکن :
 بیک لم کوران به ملا عبدالکریم ناو بوه که له جګی هویا دانیشته لم زاته تفسیر یکی
 صیه له فوران به لام ناته واوه وه به سی جز که لیستوه سوره ته (فحل) وه نو سخته
 له روان و با شقلا هیه جانانم ملا عبدالکریم مجرته کړوه له مریوان ه وه بونه وی
 یا فود چون له و تفسیره که و توه ته روان ه وه نه لین رویشته بودان ه هر و ا
~~دو کورن~~ رویشته بودا (سلاخ) وه هوزی سید یارید سلاخ له نه نه وه
 لم زاتان وه نیسته شی پیاویان که له هیه وه بنا له سر تجربه کی لم ولدی جام چوری کورن شکر
 زو هم به لایوسف صان که رویشته بو (تاوه کوزی) وه سادات تاوه کوزی
 وه سید عبدالرحیم م ولد وی له نه نه وه ی لم زاتان : وه جام چوری له قه لاجه لانا مکرک بوه
 بیه لین (ملا مراد) باریان کوزی و مضمع ملا قورن مه لای بیاره مشهور به مه لای که وره که
 کوزی شیخ عبدالرحمن ی کانی که وه کی بیه له نه نه وه لم فذلا مراده بیه وه ملا مراد له وی
 ره شه کانی له بویلا مدفونه بوه نه لین که سادات (سیرین) وه سادات چناره
 شتیکی وی (احمد برنده) وه شیخ محمدر کوزی شیخ علی کوزی صیه شیخ ابین ی خال قاضی
 سیمانیه له نه نه وه ی لم مه لاجره ده ن . . .
 به هم له کوره کانی ملا ابوبکر ناوی ملا میرزا بوه که له سر ره جدول دو کورن بوه حسن و عبدالرحمن
 له حسن جلال وه جدول بوه وه له جلال سید عبدالله چورن عالمی که دروه وه له عبدالرحمن ابراهیم
 وه له ابراهیم عبدالقادر وه له عبدالقادر سید شتی چورن عالمی که دره بوه
 به رسمت ملا عبدالکریم کوزی ملا ابوبکر ی مصنف له تاریخی هزاره و پنهنجای پویدا متونه بوه
 وه نه لم وی چوره له زو مانی به ملا عبدالکریم بهم لاره تالیفه همدو وه ختی پیاوی
 عالم وزانای له نه براده سید ابراهیم ناو لم نه نه وه عالمی که دره بوه سید عبدالله
 چوری که ماده بیک مدرس بوه له مرګو ته (دارالاحسان) له شارن سنه و لم نه نه وه تانه
 حاجی سید حسن ی علامی چوری خاوه نه مرونه به رهاشیه ی عبدالکریم شه چشمی وه خاشیه
 فزیده ی جلال ی سید طر له نه هوا وه خاشیه ی تصنیفی به لای و خاشیه ی جلال منطق
 وه تمهذیب المنطقه وه غیره نه مانه شی وه خاوه نه رسالی کلایه له علم کلام وه صفتی که لای
 لم شته بیه نه وه له تاریخی هزاره و سید و بیت و لکی هجری را وه فاتی کړوه وه اغامهر کوزی
 حاجی سید حسن که بیک مه لای روزی هوی بو وه له تاریخی هزاره و سید نس و چوارا وه فاته کړ له شته بیه

بیجگہ نہ مصمم کابل کہ نہ مالہی ساوائی بہ زرنجبوہ وہ بنه مالہی پیدھضری کہ سارا آئی پور
لقن پورن لہ وان ہه روا بنه مالہی مشائخ (کاکو زکریا) شی وہ وریکی بزریان بوہ نہ ناہیا
مروان وا لہ ہوی ارشاد وہ نشری رہنہ وہ

کہ و کہ ساند کہ لہم ولاتانا بئشیان کردوہ وہ نہ شہورن بہ علم و مقامات تصوف
یہ کہم (شیخ خالد) کوری شیخ حسنی کوری شیخ تقی الدین ابوالحسن شاذلی مغربی
نہم زانہ نہ تاریخ شش صدی ہجری وا ہجرتی کردوہ لہ دولاتی ضوہ وہ بو کورستان
وہ واری مروان بوہ پنج سال لہ مروانی نیستہ وا نہ شغولی ارشاد بوہ بہ لام نازم
لہ کام وی وا وانیشوہ لہ میانہ وا میرزا محمد ناوی ہمدانی کہ سیاویکی فاوہ ت
وہ ستہ لات بوہ کوریکی گیروہی نہ خوشی گولی بوہ ہمایوی تی بو فزنیحت
شیخ خالد تا روغای شغای بو بکھا خودابہ لطفی ضوی دعاکی قہ بول کردوہ وہ شغای
داوہ جاہیر زاحر لہ سوپاسی نہم بہ رہ کہ تا دی (ہزار کرہ) کہ نیستہ
نہ مشورہ بہ لاکو زکریا بہ پارہ کریوی تی وہ ہخشیوہ بہ شیخ خالد وہ شیخ خالد
گویاوی تہ وہ بو نہ وری یہ وہ لہ وی تکیم و فاضلی کردوہ تہ وہ وہ خبریکی ارشاد بوہ
وہ نہ وریبیش لہ ولانہ وہ بہ رخالیتہ ناوی رہ کردوہ نہم زانہ لہ حیاتی
باہرہ شیخ ابوالحسنی شاذلی لہ وایک بوہ وہ لہ وی خالیہ وہ فاتی کردوہ وہ قبریک
لہ وی یہ :

دوہم شیخ سلیمان کوری شیخ خالد کہ مشور بوہ بہ شیخ سلیمان زاہد وہ
حیاتی ضوی لہ عمیری شونیا لہ خدمتی رینا برانہ تہ وہ تاوہ فاتی کردوہ وہ لہ خوارن
قہ برن باوکیم وہ وہ فن کراوہ

سہم شیخ عبدالرحمن ملقب بہ اہدلی کوری شیخ سلیمان
کہ لہ علمی ظاہر و باطنی فاوہ ن پایہ بوہ وہ لہ عمیری دی وا نہ شغولی ارشاد
وہ خدمتی رہن بوہ تاوہ فاتی کردوہ

چارہم شیخ زکریا ملقب بہ کمال الدین کوری شیخ عبدالرحمانی اہدلی
نہم زانہ لہ علمی ظاہرہ وہ نہ تصوف تا قانہی زہ مانی ضوی بوہ وہ کہ لہ
خدمتی کردوہ بہ رین اسلام وہ کہ لی مرید لہ ہم مو لائیکی دولاتی اسلام وہ ہاتوون
بخدمتی وہ پی گیشتون وہ پورن بہ خلیفہ وہ رہ چورن بہ ارشاد
لہ وانہ یان کہ دولاتی کورستانا پورن نہ مانہ ن

یہ کہم شیخ عبدالحق شاد زوری کہ لہ علم و تصوف تا قانہی روشگار بوہ
دوہم شیخ عبدالغفاری مہ روضی ہمدانی کہ لہ وی دہ گاشخانای مروان
وانیشوہ وہ لہ وی را ارشادی کردوہ وہ نہ تہ وہ ی بلا بوہ تہ وہ وہ ہر لہ بہر
نہ وہ کہ بنہ مالہی نہم مہ روضیسیانہ لہ دولاتی رشام) وہ لہ تون نہ وچہ می
وہ گاشخان) لہ زمانہ نہ پوانہ وہ تا پستہ مشورہ بہ چہ می رشامیان) ...

سی هم بر ابراهیم ، که گویند زوقه پری و اله زوری دی (سه ولادا) وه ده نیتیش
نهانی نیشانی ماوه ته وه

چهارم به لایعقوب جان کوره زای حضرتی پیر خضری شایه که با پیره گه وره ی سادان
چوتره وه زور خوشه دیتی شیخ زکریا بووه : بیخیم باباچی ی به زرنجی که به درجه ارشادگه شینون
وه له زه مانی شیخ زکریا را دی خالیه به شهور بووه به نادی (کاکو زکریا) وه له نور الانوار
نقل له کانه لی مههم شیخ زکریا به شغول زراعت بووه سالی خضرمانی گه وره ی گم می نه بی
له به ربی بانی چه درژی شون ناکری وه له ماله دره محتبجی رزق نه بن ارژی شیخ زکریا له خضوا
چادی پی نه که دی که شیخ زکریا توچه له خضرمانه که کرد وه به توچه له خضرمانه له (کا) پاک بووه
که له خضو خضرمی بووه وه تماشای کرد خضرمانه که پاک بووه نه وه له کا : جباروشت بوخضرمه
شیخ زکریا وه به لجه ی نه دروزه پرس له شیخ (کاکو زکریا) یانی کای خضرمانه که مان له کوی یه
له وروشه وه دی خالیه به نادی (کاکو زکریا) به شهور بووه :

له نور الانوار ، انه لی شیخ زکریا پاش نه وه که شیخ عبدالرحمان باوکی شهید کرا له (خالیه) ده
روشت بو (مصر) وه له (مصر) انا یه وه هه تا خوندنی علوم ته واد کرد جاش ترفی گه رایه وه
بو (مکه ی مکرمه) وه دو سال له که واماوه ته وه پاش نه وه هاتوه بو (مدینه ی منوره) وه سال
له مدینه واماوه ته وه پاش نه مه رو کرده ته (بوفارا) وه له وی کسبی طریقتی (طیفوریه) ی کرد
که نیت به شهوره به طریقتی فقشنیدیه وه له وکاتا به نادی طیفوریه به شهور بووه : پاش نه وه
که راه ته وه بو (بغدا) وه له ویش کسبی طریقتی قادریه ی کرده پاش نه وه له م دو طریقتی تکامل
و مکمل بووه ملقب بووه به (کمال الدین) پاش نه ته تشریفی برده بو به لجه (قضا) له وسه ده ما
کچس پادشای (به لجه) (بی بی اراک) ناو شیت نه بی نه ی هین بو خضرمانی شیخ زکریا وه
به پیروز دی و عاوتو جهر له وه وه خورا شفا ی نه ادا ت جاپادشاه له م کچی بو ماره نه کا ...
وه له پاش مدتی نه گه ریته وه بو ده وطن له ریگه دا که نه گانه شاری (کرمان) خضرمی کورکی نه لب
نادی نه نین به (نعمت الله) وه له به بر نه وه که له شاری (کرمان) له دایک بووه به شهور بووه به شیخ فقه پهن
کرمانی : ده سالی له کرمان ماوه ته وه نه مجار با توته وه بو خالیه که به شهور بووه به کاکو زکریا
وه ارشاد دی مسلمانان کرده وه خضرمانی دینا کرده به خضرمی شکی زور گه وره وه عالم له نور انیه ته
باره یان وه رگرتوه نه م زانه له نارنجی هه و ست صد و چل و روی مجری دا به ده سی سوای عجم شهید کرده
وه به روی سوره وه وه دل پر نوره وه به خضرمی خودای ارحم الراحمین گیشیت طاب شراه

نه م زانه درازده کوری به جه ماوه (۱) شیخ نعمت الله ی ولی (۲) بابا علی که له کاکو زکریا دا
مدفونه (۳) شیخ حسن که له (سور که دول) مدفونه (۴) شیخ محمد شریف به شهور به شیخ شریعتی
(۵) پیر نوس ای هه بخیران که له هه بخیران مدفونه (۶) امیر طاهر که لان (۷) بابا شیخ ی بسیاران
(۸) امیر منوکل که مشهوره به پیر توکل ، گاران وه له خورای دی به له که ره وه مدفونه
(۹) شیخ عطار مکنی به بابا ذالنون که له وی (وه نین) له کوماسیان مدفونه (۱۰) شیخ یوسف
که له چمن سور که دول مدفونه به شهوره به (سه وزه پوشا) (۱۱) پیر محمد امین که له وی نیزل دا مدفونه

پیر محمد کہ ہر لہ لاکو زکریا دادہ خانے کردہ :

مرصوم شیخ زکریا لہ زمانہ قوی گلی اطلاق وہ ست کہ دتوہ بہ ہشتین وہ کرتی لہ جہلمی لہ دانہ چہن
ویکے لہ ناہیہ ی پشت تری وہ (گورہ وہ ز) ناویان لہ مہ بہ (علی ہمدان) وہ قضاۃ کافہ
وہ (سفرنگین) وہ ابن ا وہ (گاوران) وہ (وہ نینہ) وہ (کلاں) وہ قضاۃ کافہ
وہ ہنگہ سالم) وہ (لادلیان) وہ (بلچہ سور) وہ (ماحول) وہ (سور کہ دول) لہ گل
قضاۃ کافہ وہ (نیزل) وہ (گلیم) وہ (ابیدہ رہ) وہ (چوہین) لہ م رہا نا نہ ک
کرتوہ لہ میرزا عبد الکریم کوری میر خاں کوری میر احمدی (بابان) بہ در صدر یہ کہ متقال
نا ثتوں وہ شیخ زکریا شہ پاشی کرتی وہ قبضہ املک وہ کسیم پارہ ی عوہ صہ وہ
تصرفات مالکانہ وہ قفی کردون لہ اولاد زکوری قوی :
(وہ کوری شیخ زکریا بہ
پنجیم شیخ نعمت اللہ ماولی بہ شہور بہ (کرمان) لہ بہ رہ وہ کہ لہ شاری (کرمان) والہ دایک لہ
لہ م زانہ بہ شہور بہ کثوفات وہ کہ لی شتی لہ نہ گیر نہ وہ وہ لہ تاریخ ہشتصد ربیع دوم و تا
لہ شاری (کرمان) را وہ فاتی کردہ

شہ شہم شیخ محمد صادق کوری شیخ نعمت اللہ کہ عالمیکی زور خاوندن پایہ بودہ کیتی قاموس
الانساب تالیفی لہ م زانہ بہ

شہ و تہم شیخ احمد کوری شیخ عبداللہ ی بلقب بہ صامت کوری شیخ محمد صادق کوری شیخ نعمت اللہ
لہ م شیخ احمد مدہنی لہ شاری (حاجم) را شیخ الاسلام بودہ و امہ شہورہ ص و ت سال لہ شاری
ص م شیخ الاسلام کردہ وہ لہ تاریخ عمیرا تشریفی بروردہ بو حجاز وہ لہ مدینہ ی منورہ را
وہ فاتی کردہ :

شہ شہم شیخ عبدالرحمن جامی کوری شیخ احمدی ناویان مرصوم شیخ احمد لہ گل صہرمی
ضوای رحمت ناویان رو ابو حج لہ وسر رہ وہ کہ تشریفی بیستہ وہ لہ شاری اصفہان ہ وہ
ریتہ وہ کہ نہ کہ نہ شاری (جام) صہرمی کوریکلی لہ بے ناویان نہ نین عبدالرحمن وہ
لہ بہ رہ وہ لہ م کورہ ہاد ناویان عبدالرحمان نور الدین ی جامی لہ بے ہم بہ لہ قہ بے (جامی)
بہ شہور نہ بی نہ کہ رنا لہ م عبدالرحمان لہ دوائ عبدالرحمان جامی بودہ وہ لہ آخری
شریانی ناویان لہ قذیب تیا لہ رو ابو حجاز باوک لہ مدینہ وہ فات لہ کا جا شیخ عبدالرحمان
لہ کہ ریتہ وہ بو وطنی اجدادس قوی وہ لہ لاکو زکریا لہ مدینہ وہ تا وہ فات لہ کا
لہ م عبدالرحمان ہ لہ قہ بے رکن الدین بودہ وہ کیتی (روضہ وسنت) کہ نہ شہورہ بہ تالیفی جامی
تالیفی لہ م شیخ عبدالرحمن رکن الدین ہ یہ کہ وہ کو دو تمان بہ شہور بودہ بہ جامی لہ ک
تالیفی مولانا عبدالرحمن نور الدین کہ نہ شہورہ بہ مدینہ ی جامی قہ کہ
شیخ عبدالرحمان رکن الدین لاکو زکریا نا زادین شہری (سید) ہ وہ کہ لہ تالیفات بودہ
(روضہ وسنت) یہ یکے لہ و تالیفات کہ لہ لہ اولی لہ م بہ

حمد بے صد ہذاں یکتا را انکہ جان داد و عقل درین مارا
شیخ عبدالرحمان لہ تاریخ ہشت صد و نہ وہ دو ح و تا لہ (لاکو زکریا) را وہ فاتی کردہ

نہم شیخ رضا بلقب بہ معین الدین کوری شیخ موسیٰ کوری شیخ محمود کوری شیخ یوسف کوری شیخ عبدالرحمن رکن الدین نہم ذاتہ پیادگی بہر زوہ فاوہ ن ریاضات و عہد تصوف بوہ سلام عزت و بے وہ مکی اختیار کردہ سید عبدالعزیز لہذا الانوارا نہ لیت چاروم پے کہ وقتہ بہ خطی ضوی لہ پستی کیتی اذکار الازکارا نویسیوتی

دشمنان جوہن بہ مذہب من دوستا نند و رستان دشمن

وہ نہ لیت ہم چاروم پے کہ وقتہ بہ خطی ضوی لہ پستی کیتی اذکار نووی یہ وہ نویسیوتی

ہر صہ داری گنج و مال و خان و مان جملہ را بقوش و اذکارستان

نہم ذاتہ لہ علوم ظاہرہ لشی و فاوہ ل بہ ہرہ بودہ وہ اجازہ ی تدریس علوم لہ خدمت حضرت شیخ احمد ابن حجر رحمہ اللہ وہ رگرتوہ وہ عبارتہ آہ اجازہ نامہ کہ نہ بہ

المحمد رب العالمین سر پ اذا اراد بعد خیرا فقیہ فی الدین والہمہ رشده والصلوة والسلام علی سیدنا محمد الذی لانبیین بعدہ و علی آلہ وصحبہ واتباعہ وجزبہ اما بعد فیقول ساجی عظمیٰ بہ الاکبر احمد بن حجر لما تدریس عندنا افضل السادة الحسینین المشیخ رضا الکوری الکا کو زکویانی تجاه المسجد الحرام مدق مدیدہ وقرکتنا عیدہ حتی بلغ بفضل اللہ حد النہایہ فساخ لہ ان یتکن علی سجادۃ التدریس للمہدیۃ فاجرتہ آن یدرس واللہ هو المعین و بہ نستعین وصلی اللہ علی سید المرسلین و علی آلہ واصحابہ اجمعین وأخرو عوانا ان الحمد للہ رب العالمین :

نہم ذاتہ گلی تالیف ہدیہ وہ اربعینیہ نیکی لہ صحیحی مسلم و بخاری انتخاب کردہ لہ لہذا الانوارا نسخہ نو سارہ تہ وہ وہ کیتی مسلک الالک لہ پاس آدابی طریقہ نقشبندیہ وہ قادریہ وہ شاذلیہ وہ رفاعیہ و کبریہ وہ خلوتیہ وہ لوائیہ وہ چشتیہ دا تالیف نہ وہ : وہ طریقہ نقشبندیہ لہ نام نہم ذاتہ را ر بودہ

دہ ہم شیخ رضی الدین کوری شیخ رضا معین الدین نہم ذاتہ لہ خدمت باوکیا لہ ہر رو علمی ظاہر و باطن سراسر اورہ مجاز بودہ وہ لہ پاش نہ وہ کہ لہ سہ سجارہ ی ارشاد را نشوہ وہ حتی بہ طاعت صرف کردہ بہم ترتیب لہ طلوعی فجرہ وہ ہمتا ہمتا کہ ورن لہ پاش سونہ ق صبح وہ نوثری فرض صبح نہ شغولی اوراد وہ اذکار معنوی ہوں بودہ پاش نہ وہ شغولی تدریس بودہ تا نیوہ تر وہ لہ پاش نیوہ رو مو عظمیٰ مسلمانان کردہ ہمتا عصر وہ لہ ماہ بن عصر و مغرب را تعلیمی طریقہ ی کردہ بہ مریدہ کان لہ پاش مغرب افطاری کردہ نہ حجاز ماہ بن مغرب و عشا ی بہ اوراد اُحیا کردہ تہ وہ : نہم ذاتہ کہ وہ فاتح کردہ تہ تنہا کوریکی بودہ کہ بریتہ لہ حضرت شیخ شہاب الدین :

بازوہ ہم شیخ شہاب الدین کوری شیخ رضی الدین نہم ذاتہ فخر العلماء العالمین و قطب العارفین بودہ لہ خدمت مقصم باوکیا لہ علمی ظاہر و باطن پے گشتوہ وہ لہ عومری بیت و درو سالی را نہ شغولی ارشاد بودہ لہ سہ آدابی طریقہ نقشبندیہ نہم ذاتہ لہ ہمت و سخاوت و فصاحت و جماعت و آنجا بہ دعا و وریع و زہد و تقوی و خدمت دنیا ناردہ ی

سید عبدالغیر۔ لہ نور الانوار دالہ لیت روزی لہ قدمی حضرت شیخ شہاب الدین اسنادور شد باہوم
 قوربان خوبی قوربان لہ فہمید لہ سورہ آہیں آیہ تی و خلقناہم من ثلثہ ما یرکبون ہی
 ضویندہ وہ وہ لوگات شیخ شہاب الدین چاوی بہ یہ لکانا بو لہ پاش تلاوہ تہ کہ سہری
 بہرز کردہ وہ فرموی باللعب لہم لایہ تا عجائب تہ نینہ بہ رجاہوم کہ لہم ولا پہ بدایہ
 لہم حدیث لہم دور تاریخ ہزار و شصت و ابوہ :

مرصوم شیخ رض الدین بادک شیخ شہاب لہ زہمانی شاہ عباس صفوی دام شغول ارشاد بودہ
 وہ مرصوم شیخ شہاب الدین لہ تاریخ ہزار و سہی دالہ دایک وہ لہ تاریخ ہزار و شصت
 دورا وہ فاتی کردہ یانی عمری شصت و نو سال بودہ

مرصوم شیخ شہاب الدین ذہوق شعر و لہ وہ بے بودہ وہ بہ زمانی گورانی لہ و روزہ شعری فرورد
 ہونہ لہم رو پارچہ لہم کتبا لہم لہ سین

یہ کہم لہم پارچہ تہ کہ لہ کاتی سلوک طریقت لہ ضوایہ حضرت شیخ شہاب الدین کہ شتوہ
 وہ لہ پاش بیدار ہونہ وہ ناسی ہونہ کہ لہ لکاوہ لہ فروری

جہ مالیوہ مریہ یاران تعالیٰ صنع ربانی
 تیرہ نیش چون بیری بیضا دوا بروشی نقش اللہم
 دودیدہ شہ نرگس شہلا و مارغ لہر خزان

بہ عارض ہر شہ لہ طورہ نیرالاشع کافورہ ن
 بہ گونا بویضی چاہن خط صفر و مہ رخ ماہن
 جبیش مطمع لورہ ن بہ رود اواجی نورانی

بہ درخان شگہ رو قند و بہ بال شوح ولیمہ نذہ ن
 جہ وہ فترہ ن شہ ہیش ہزاران صد ہزاران
 بہ لہ عیبی سیجا ہن بہ خوش آب حموانی

ہمہ نیش ہم کسی پر سوعرائی یا فورا سخی
 دو مو سکنی قورکی لہ روشن رہ وانی لہ شہاد
 ہزار اول پیش لہ رام نذہ ن یہ کہ چون کفانی

دوہم پارچہ بیان لہ کاتی لہ کہ لشکر قوربان کافورہ ن وہ گشتونہ لہ کاکوزکا وہ تالانیان
 کردہ وہ لہ پاش رو بیان کردہ تہ اطراف ہنجران لہ شکات و بہنا بہ روہانہ تہ اسپرولسی
 ہر ہنجران فرموی تی ہونہ وہ کہ لہ سوپا بفرود لہ لیت

پیردینس ہانا پیردینس ہانا
 بنیرہ اکرم شہرم روائی
 مظلومان دایم لائوشن ہانا

فرزند لہ بند شیخ زکرمانی
 چون شیرکین حاضر مہ بدانی
 بہی وایہ مہ نذان عجب وہ ربانی

انتقام لکھان بابای اگرست
 بہ شہ پول کین قلب قورہ مت
 بہ شکر عجم بے اندیش
 ہمازی یہ کہ بشو وہ جہی دیش

شہاب ہر جہی ہر نسل رسول
 فریبی کاہر علی و ہتول ہن
 دامن شہورہ لہ سوپا یہ کوش نہ فوش (زہ ہیری) بودہ ہن تا گشتونہ تہ نریکی (ہر ہنجران)
 دوہ ہزار کہ بیان لہ کردہ وہ ہزار کہ سیکیان لہ عینیتہ وہ لہ دایش لہ کہ گشتونہ بہ دوار فویان
 وہ بہ ہزار و وہ رو گکردہ لہ بن :

خلفه کانی شیخ شهاب الدین

نام زات حضرت قوی خلفه کرده به بی بی نه و دو نو که سید ابراهیم شیخ محمد شیراز
 سید عبدالله و هر دو را شیخ فتح الله موصی شیخ کریم به رزق سید عبدالغفران تودار
 سید مصطفی ندری شیخ عبدالرحمن در روض شیخ رسولی قدره راجح سید
 شامی باینچو شیخ محمدی اباریقی بغدادی شیخ ابراهیم صدر ضره شیخ حلیه رستم
 (صد و تاشی) شیخ مصطفی تخته شیخ روض سید محمد مولان ناموزای خود
 سید بایزید سابلدغی سید احمد کوری ملایری توکل سید ملا عمره و دوزیر
 شیخ حسن ابوالعلاء موصی شیخ ابویوسف عطای موصی شیخ محمد زاهدی زه و
 شیخ محمدی دیوانی سید صیبت الله طاشی شیخ عبدالمجید داعستانی شیخ موسی
 سید مولانا رحیم الدین تایه گوزی شیخ امام مله شیخ محمدی فالقاهی و
 شیخ محمدی جوازروی شیخ محمودی خانه قین شیخ عبدالرحیم حافظ ربار به کرک
 شیخ سندی سنوسی شیخ عبدالله قاطب برالشیخ محمد بن ایشخ احمد بن الیشخ محمد بن
 الیشخ احمد شهاب الدین التلمی السید احمد زین المکی سید عبدالله الجلیل المدنی
 السید صلاح الحاقی :

نه مانده هر دو صاحبی علی کله و باطن بودی و له که لی علوما تا لیفاتیان همه به بلام
 باقی خلفه کانی له علوم ظاهره و باطنیه نه مانده و سستیان نیم :

نه لاهری و دوزیری له اصفه ای سلیمان به گ بانه به ده سلیمان به گ له اصفه ای شیخ
 عبدالرحمن رکن الدین کوری شیخ احمد ده اصله له لاکو ذکر بانی ن و نه نویس به گ با پیریان
 له لاکو زکریا و ریشته بوبانه و باقی اختیار دینیه کانی بانه له رشته جیان و سیدین
 تا نه شونیه له نور الانوار و رگراوه و تاریخ نه رسته له پاش و رستم شیخ شهاب الدین
 به رده غنی نه و نه که نزدیک ترن به رده مانه نیم لایمان معلوم نیمه : ده نازانین عجا هم پیاری
 مرشد و ده که دره یان بوره یانه مع اهلیم تا ایسته له رسته به سادات له درن لاکو زکریا و
 هر رده و ام نه کن لطیفه تک له به ربار برن دی گوزیه کویره دانشفیه به نادون پیر سلیمان
 له تاریخ هزار و سیصد و هشتاد و نه هذوا چادوم که دت به پیادون قدریون نه لایم ریه موکی
 ضاقون آمینه نادون بوه له سادات لاکو زکریا و نه شوی کرده به پیر سلیمان نادون علمین طائفه
 له پیشی پیر سلیمان و ضاقون آمینه و فاقه کرده و وصیتی کرده له ران پیری دی و
 ده فن یان کرده و پاش نه به پیر سلیمان یشی و فاقه کرده و له نزدیک هر هم یا
 ده فن کراوه مع انه ایسته نه و شونیه هر به نادون پیر سلیمان ده ده شهره و الله اعلم
 به به سید لم در شیره رانه به باسی نه به که ناصیه سربوان داننا به ناشاری ارشادی ظاهره
 و باطنی سادات و مشایخ و علمای که وره گوره بند و نه تشار بوه و له نادون
 پیادون زور هکله و توه هر رده له تاریخ هزار و در صد و بیست و هشتده و له لایم
 حضرت مولانا خالد نقشبندی و حضرت سراج الدین عثمان و اولاده کانی و کوبهار اللی
 و ضیاء الدین و اولاده کانی و کونجم الدین و علا الدین و هم الدین ارشادی نه
 نه ناصیه کراوه

بی گویان له بیانیاتی پیشوه وه ده رکوت که لده می زده مانه وه نهم وولاته به نوری علمی باطن
وه ظاهر منور بوره وه گه لی عالی تیا هه لکه وتوه به لاه نهم روزگاری ژبیان دا نهم
که له زه مانی ضوما بوی به که به که نمونه لی له بیان به بیان نه که م :

به که م حاجی آغا محمدی کوری حاجی سید حسن ی علمی به نادبا لگی چوری نهم ذاته له ده وری
تاریخی به زار و دوسدونه وه به مجریا لری چور له رایک بوه وه له پاش تم میز
له مدرس ی ضوانا قوریانی کریم وه کتبه ووروه کافی خوننده جاده سن کرده به علم وه له لای
مستعد له کافی باوکی وه زری خوننده بهیتوبه هه له وکتبه علم بچوکان مرهم حاجی
سید حسن ی باوکی جار به جار وه زری په فرمونه هه روا وه زری به باقی بهرا کافی وه کوسید
عبدالقادر وه آغا حسین وه ملا عبدالکریم که برای بوی فرمونه :

وه گه لی قسه ی ووری به سنالی نشان داوون من جمله فرمویاتی روله نه گه ریه کی پرسیار
کرد که علم نحو اصول وقواعد وه قاعده نه بی بیسیانگی کلی وه هابی که افرادی به وضوح
به ژیری بنا علیه نه بی نه وعامله سماعیانه که محصورن وه کو حرف جبر له موضوع
نه وه به چن مثلا ناتوانی بلیت الباء حرف جبر وکل حرف جبر اسم واحد چو نگی
موضوع محصوره وه حرف جبر هه ژده ن له جبابا بی نه بی نهم نهم اصولانه به لگرتنه
مثلا له بابی علمی حرف جبر ا بلی زید فی مرتب زید حیول الباء وکل مفضل الباء مجرور
زید مجرور له م وه فتا اعتراض ناکتبه سه رتای نه گه زنا نه بی هه موساعیاتی محصوره
له علمی سخن وه به چن نه میش نای :

وه جار جار به تیز کردن بیان سوالی سه ته گونی له کردن سه نه لاله بوی نه و خه به
مبتداوه که له لفظ روا ن بی وه له معنایه که بن وه نهم ووضه ضمیر هل ناگن

اصولکم یا معشر الطلاب کصوله الأسد علی الرقاب
ماضی برفعتین پنجابی و آخر وصف بغير فاعل

یانی نه و خبری مبتدایه کامه به که به روا عرابی ره فعه ژون نه بیته وه وه نه و خبری مبتدایه
که وصف ه وه فاعل تیا نیم کامه به وه جوابه که ی نه به

ذکر صلوحامض یعنی والمز یاتی بدل الاثنین

یانی له هه ز که لاسیکا دو خبری وه وصفی وایبی که له جیگی به که خبری رای وکو نه لیت
ایمان صلوحامض یانی ایمان مرت نه وه له لفظا به رود وه صغه که مرفوع وه له عنارا
پچیان ضمیری مبتدا که هل ناگن چو لگی به که م قورننن به لکو لفظ (مز) که معنای
نه مانه افاده نه لکا ضمیری مبتدا که هل نه گه :

نهم ذاته له قدرتی باوکی اهازه ی وه رکوتوه وه له پاش وه فانی باوکی له جیگی به نهم رسی کرده
وه گه لی طلبی معلم استفاده بیان له کرده به لاه له آخری را تصوف به سرباغا لب
چو لگی به به مریدی حضرت شیخ نجم الدین ی بیاره وه زری ژبیان له قدرتی نه و ابو
مه تا له تاریخ هزار و سیصد و سی و پنج هجری را له چور متونی بو طالب شراه

وہ لہ حدیث میں کہ ناوی (حمید)، وہ بچی مرہم مولانا سید عبدالقادر مدرس مبارک بو دو کورس بو
یہ کی لہ وان کہ ناوی سید عطاء اللہ یہ بیستہ لہوں چور وا مدرس وہ خدمتے دیں نہ کا
لوسیدم وایہ دعای صالحانے بو ترسی کہوتی :

روہم لہ وزانیانہ مہ لاجہد کوری حاجی شیخ قادر مدرس (ترہ شہ دی) نے لہم ذاتہ لہوہ درسی
تاریخ ہزار وریصد و نہ وہ وا لہ شہ دی لہ وایک بوہ وہ لہوں وہ ستی کردہ بہ خونین
وہ لہ پاش نہ وہ کہ وہ ستی بہ علم کردہ بہ بیاسی لہ وولاتہ بہ ویدرہ سانہ را لہوہ درسی خونانا
بوہ کہ راوہ وہ خونین ویدی وہ پاش نہ وہ بوہ بہ مستعد تشریف روایتوہ بو شارتا
رکوبہ) برفضہ تی جہ زارہ حاجی سید عبداللہ وہ لہ خدمتے لہ وا اجازہ ی وہ رگر کوہ
وہ کہ راوہ نہ وہ بو مروان : وہ لہوں (بہ بیلیہ) لہ لای حاجی محمد امین بہ گ بوہ بہ مدرس
بہ معلوم کاتے لہم دامہ زرانہ ی نازاتم بہ لہام بہ ہدف بہ لگدا واہ رنہ لہوں لہوہ درسی تاریخ
ہزار وریصد و پاروہ ی محمد بو ابوبی : وہ پاش مانہ وہ ی چین سالے لہوں لہ گو زینتہ وہ
بو (بالک) وہ لہے بہ مدرس کجیروہ گ وہ احمد بہ گ وہ ماوہ نے لہم دیدا تدریس
لہ کا بہ لام وہ ضمن زور بہ رہ وہ بزنی لہ روا وہ بہ ہوں استعدا و تیکوشنی ہوہ وہ لہ مطالعہ
تدریس کہ کی طلبہ ی فادہ ن استعدا لہ ہولائیکہ وہ سین بو خدمتے نہ شلا لہ تاریخ
بہ زار وریصد و بیست و پنج را شیخ غزیری اولیہ بوئے کہ مستعدی قابل بو وہ مہ لا
علی شیر کوئی - وہ بعض طلبہ ی مستعدی تر غیر لہ مانہ لہ خدمتے لہ بیان فوند : وہ لہم کات
محمد برہان الدین کوری و مرہم سید عبداللہ ی رشال مفتی شارہ منہ وارن بالک بو وہ پاش
ماوہ نے لہوں وہ رچوہ وہ روشت بہ رہ و سلیمانہ وہ لہ وپوہ روشت بو نہ ستہ ہوں لہوں
اسرر خدمتے وہ دامہ کو بو تانہ ات وہ لہ پاش داخل حقوق نہ ہے وہ بوہ محام لہم خرا
لہوہ درسی تاریخ بہ زار وریصد و نہ فتا و نہ و تہ محمد لہ استول وہ فائزہ کر :

ماموسہ لاجہد لہ سالی ہزار وریصد و بیست و شالہ ستر طلب و تقاض مرہم شیخ علا الدین
لہ بالک گونیاہ وہ بو (دورود) وہ بو بہ مدرس خانقاہ دورو لہ خدمتے شیخ وا :
لہم تاریخ وہ نسبت بہ ماموسہ لاجہد وہ نسبت بہ شیخ (عصر الذہب) ی ارشاد و خدمتے
علم وریں رہ ستی پے کرو وہ لہ ہوشوینیکہ وہ طلبہ ی فادہ ن استعدا رمان بو خدمتے
وہ صر بہ چار مستعدین لہ کہ بیستہ سی و پنج کرس وہ گہ کی مستعدی پاش وہ کوہ لاجہد
شقیقہ ضلعیکہ (بلکہ) وہ نہ لافہر اللہ ی مانہ لہ وہ سید عبدالکریم ی مانہ لہ ہولوائی
وہ نہ لاجہد گوری وہ غیر لہ مانہ لہ خدمتے مانو نہ وہ وہ مشغول خونین لہوں :
لہ تاریخ بہ زار وریصد و بیست و چوارا ماموسہ لاجہد ولی بیٹا وہ لہ دورود گونیاہ وہ بو
(چور) وہ پاش چین مانگی لہ چورہ وہ روشتوہ بو دی ووشکین وہ بوہ بہ مدرس مرہم
(لکا کہ حدیث) کوری حاجی شیخ محمد الدین کوری ضیاء الدین وہ لکا کہ حدیث لہ بہ رہ وہ کہ فلیفیہ ی مرہم
شیخ نجم الدین ی ناموزای بوہ وہ وستیوہ نے خدمتے علم وریں لہا زرر ہوہ رتے ماموسہ لاجہد رگر کوہ
وہ خدمتے ہوہ ہمارہ کردہ وہ مانو نہ بہ دل خوش نہ مشغول تدریس بوہ

مع الاسف پاشا موده له عین سال شیخ محمد وه فاتی کرد وه دنیا به هیوی جهنگی به کم موده اوی کرده
 خرابی وه ویرانی : جاپاشا چمن مانگی ماموستا ملاحظه له ووشکین باری کرد بو وی (زه نادر)
 وه له لای حسین خان وه مجید خانه برابا مایه وه وه گه لی طلبه یا لای بورا گرت وه خدمت بان
 کرد به ضویو و مدرس که تاله پایزی سالی هزار و سیصد و سی و هورتا وه فاتی کرد رحمة الله
 عمری له وه وی چل و هورت سالا بو له م زانته زور له لاجاک بو وه گه لی تدسی کرد
 وه گه لی کتبی حیوانی ریاض و منطق به ره شی فون نویسه وه ته وه وه تخشیه کر روه :
 پاشا وه فاتی فون و دکوری له به جهن ما محمد سعید وه اسعد محمد سعید له سه رفوندن وه دامن
 کرد تاله خدمت کاکه همی (بیلو) را اجازه ی وه رگرت وه له وی رره شه دی، رابو
 به مدرس مع الاسف له میش به حیوانی وه فاتی کرد : هه روا (اسعد) شی به حیوانی توفه بو
 ایترا زانم له م کورانه اولادیان له به جهن موده یانه

شی هم حاجی مه لای غزنی مه لای وه ره نفی له م زانته کوری سلیمان ناوی هه رنگینه لی بو
 باوکی ان نیک کاسب بو وه له م کوره ی له به رضوانا وه ته به رضونیک وه له مدرس
 ناوضوا خونیدوی تی وه له خدمت مرمع مه لای پنجوبین را اجازه ی وه رگرت وه
 له وه درسی تاریخ هزار و سیصد و یاتوه ته وه ره تفضی بو به مه لای

له م زانته بیابونکی سه روسیا جوان وه مهره بان وه شیر وه ضاوه ن اخلاق بو له به
 له م صغه تانه گه لی له ناو به گراه و رعایای و ولایه کرا ضاوه ن هورمت و اعتبار بو
 بیستوم له و درزا که حاجی سید حسن ی پور له قبالای مرغان و شیخ الاسلام له سه ره نه
 مسألی شرعی و استوی ته نگدیری بها وه نارووم به شونیا له وه ره تفضی وه یاتوه
 بدرقه لا، به تصادف له و درزا له ولایت بو رفته لای حضوره شیخ ضیاء الدین
 له بیاره وه وی بو مرغان وه واردی قبالا له بی وه له بی به مانف نگدیری وه
 به صورت له گه ریتته وه بو روه ره تفضی له م میش هه رله به به زیاده پایه لیک
 بو ضیاء الدین وه له به مایه ی ره و اجری حاجی مه لای غزنی :

حاجی مه لای غزنی پاشا له وه له به به مه لای وه ره تفضی را (نارونه یی) نادر کچ رضای متر از فیک
 وه رکه له ونیجه م ماره له کا وه له م شنه کوریک بو ناو اعمر بو به لام له م شنه له لای دانیت
 وه حاجی مه لای لاقه را له پاشا له م شنه کچ محمد سعید به گ (وه ره تفضی) ماره کرد وه له م
 شنه چمن بند الیک بو : وه به اعتبار و هورمت مایه وه تاله سالی هزار و سیصد و سی و هورتا وه فاتی کرد رحمة الله
 له وه ره تفضی را وه فاتی کرد رحمة الله و طاب شراه وه عمری له وه درسی شصت و هورت سالا بو :
 چواره م حاجی مه لای عبدالله کانی سانانی له م زانته له خدمت مه لای بیاره را اجازه ی وه رگرت وه
 وه له کانی سانان را مدرس بو وه مه لای لیک قابل وه مدرس لیک خانه ن سخن و اهتمام بو وه مدرس
 حضوره شیخ نجم الدین بو رسال هزار و سیصد و سی و هورتا له کانی حنیبه را له بان واکه ورت
 وه له عمریک چل و پنج سالی را وه فاتی کرد رحمة الله

پنجم مامون ملاحمدی مدای سرادا - ثم زانته له گملا ملاحفوری برایا له ناحیهی تراوه رود
 له دی شین و نارینه وه آبتونه هزاره وه بو مریوان ملاحفور له شمار ملاحه وه ملاحمد
 له نه سرادا بو بو به ملاح ملاحمد وه سته ملاح بو تا جایی وسیوطی به در ز نه ونه وه و پس
 به لام پیادگی قسه خوش وه عوره بان وه شیر بو خوشگی حاجی ملاح عبدالرحمانه سلسه ماره
 کرد بو که نادی ایه سنده بو له مژنه دو کور محمد وه عبدالله وه دو کج عدله و عینا ناو
 بو ملاح به جوانی وه فانی کرد عدله ی کچر شوی کرد به ملاح مطهری لجاوا کورنگی احمد نادی له بو
 پاشی نه وه وه فانی کرد عمود الله ی کورن ماده له ده درر رسا وجی ملاح وه خه بر عینا
 نازانم ماده یانه :

مامون ملاحمد زور له قسه را زه له ی نه کرد روژن محمود خان بولیشی نه روا بو نه سرادا
 نه دیش له طلب نه مریوانی به شیخه کانی نه سرادا مادام نیسته محمود خان به شرفی کیشا وه بویره
 وه زه حمتی آ دورر وه نه به له مری وه رنه چن :

روژی تر به پیادگی استه وزه ناو له ی صوفی به وجه نه وسه وزه به پیاده باتورن چادا
 که رم بگم مخلص له م بیجه قسه خوشانه ی زور بووه

ملاحفوری برای دو کور بووه ملاح محمدی وه ملاح عبدالله ملاح عبداللله به جوانی وه فانی کرد
 وه ملاح محمدی رویشته بو فوری پیری رقدره چیاوار ، شیخ حسن قدره طریقه نه ده رگرت
 وه ملاح وه تا بو به خلیفه وه له عین وولانا شانی هینا وه دو کور بو نورالدین وه محمدی
 پاشی نه وه وه فانی کرد رحمانه

مامون ملاحمد رحمانه له ده درر تاریخ هزاره و سصد و سی و دو را له نه سرادا وه فانی کرد رحمانه
 حکایتی خوش بو را بدارن

مامون نیکی فارسی زانی اریب له مریوان دا بو نادی ملاح احمد بو وه خه نیکی دی (چاش)
 بو له ناحیهی شلر به شهر بو را به ملاح احمدی چاشی ؟ نه غلب و دروه مندا له نه دولانه له فوری
 نه و ابوی تا نه نازنه له موفت وه رشدی به پیداکر وه چونکی له تعلیم دته به به زور ناچ بو
 ضوی گیرادیه ته وه روژن له مژنگه دته نه سرادا را له پشی مامون ملاحمد وه نوژی عمر
 به جه ماعت وانه بهستی پاشی دا بهستی نویره که نه که دینه هنیا له وه

گوما بهستیو ته له شاری موصل را زور طالبی معلمی فارسی ن نه پیش به ضیال نه روا بو موصل
 وه نه به به معلم وه پاشی چن ساله پاره نیکی زور بیکه وه نه نه وه ژن نین وه له پاشی
 ژن هینا اشتیاق وه تن هله نه گری وه له گملا عائله که یا نینه وه بو ر کوردستان
 تا نه گنه وه شتی فرجی له دیا شویان به سرائیت وه وه ختیش سر به له به جا
 له ترسی سر را نه رونه هنرمانه به تمیکه وه له ناو به ثما له گملا ژنه که یا ضویان وانه پوشت
 به به تم بو نه وه که نه دشمن وه سرعیان نه به له وکاتا به لکه نه له السلام علیکم ورحمه الله
 مامون ملاح احمد له وه نیکی به لام رانه دهی مامون ملاح احمد وانه چله که نه دهانه زانف
 که نه له نوژن بووه وه ضیال برودیه ته وه وه کوشی نه م ماجرایه آزه قدری به ضوی به له کنی بووه
 هله له سی نویره که ی نه کاته وه :

ششم حاجی ملا عبدالرحمان (سہلسی) ، نہم ذاتہ نگل ملا سلیمان و ملا محمد امین ی
برای خدکی قرطبہ ہون وہ لہ پاش نہ وہ کہ خدمت ملا پیمبرین دا اجازہ ی وہ رگرتہ
۱۲۰۰ لہ دی رکان میران ، بوہ بہ ملا لہ دوسرہ ما تصدق لہ سہ فریکدا حضرت
شیخ ضیاء الدین ری نہ کہ ویتہ لکان میران کہ نزدیکی مدرس و مجرہ ی ذقے لکان نہ بیتہ وہ
لہ دولاغہ کہ ی دانہ بہ زری وہ چہن وہ قیفہ لہ بہ راہری جو جوہ ی ذقے لکانہ وہ روستہ نظر
رانہ وہ سستی نہوس نہ روا وہ سی ملا و ذقے لکان ماچے نہ لکانہ نہم وہ ضعیف زور نہ بہ بہوی
نہ وہ کہ بہ گزارہ و ملاقی مردان صورتہ ملا و ذقے بگرن وہ لہ پاش نہ وہ گمل شونہ دا
کہ ملا ی نہ بوہ ملا یان راگر تہ وہ :

پاش ماوہ ی حاجی ملا عبدالرحمان لہ رکانہ میرانہ وہ گویا ویتہ وہ بو رہیلہ ، وہ لہ پاش
چہن سالی لہ بہیلہ پیش نہ گزیریتہ وہ بو (سہلسی) ، وہ لہوی دا دانہ مزرے
وہ بہ قوی و سہتے خون بہ شغول تدریس وہ امامت وہ خدمتے دین نہ ہے

نہم ذاتہ لہ تاریخ ہزارہ و دوسرہ نہ و دوسرہ لہ جہادی (قاری و بایزید) حاضر بوہ وہ
لہ پاش ۱۲۰۰ نہ وہ لہ دوسرہ سہ ذری حج بیت اللہ ی بہ نصیب بوہ
خدمتہ لہ نیکی صالح وہ عالم و پیادیکی خانہ دان بوہ وہ لہ دوسرہ تاریخ ہزارہ و سہلسی دا
وہ فاتی کرد لہ عمر یکی شریک بہ شخصت و پنج سال یا تدریس زباتر

لہ پاش خون و دگوری لہ بہ جہی ما ملا سعید وہ ملا علی - نہ لایع لہ آخر ماوہ دا لہ ذقے دا
لہ وہ ورس سہ قز وہ فاتی کرد بہ لام ہم لاسعید بہ رھیاتہ وہ نیسہ لہ رقیلا ، والکسی
نہ لکانہ وہ لکانہ ہیب نہم کورانہ ہر دو بیان لہ لاسن زور خونید ویتہ :

حاجی ملا عبدالرحمن ہاس نہ وہ ی کردہ کہ خدمت نہ بہ لہ لاسن وایکی باو کہ وہ : و
نہم و رقبہ نیکی وورد

کہ ثانی ووشہ ی (سہلسی) وہ رگراوہ لہ (سیلاوری) بہ لاسی کہ و رہ بہ مانا چہم کہ لہ
کاتی لا فوی بہار و پانرا لہوی ہیب وہ لہ کاتہ لکانہ ترا ووشکہ :
(بیادی شتیکی جودان)

لہوی (سہلسی) دا شیخ ماری خاندنہ رگی بوہ زور وہ نیکی خوش وہ بہ ذوق و سوز بوہ
بہ تابیتہ ی نہ نہ زمی قہار وہ اللہ وہ لہی جار بہ جہری اشعار ی رملہوی نہ خونہ وہ انسانی
بہ تاثیر نہ وہ نگد ذہوقہ تیک نہ دا : رحلہم

سہ و تہم نہ لہ احمدی روشہ دی نہم ذاتہ وہ سہتہ ملا نیکی مناسب وہ پیادیکی صالح وہ خادہ
اخلاق بوہ لہ خدمتہ حاجی ملا عزیز بالیکہ وہ ری بوہ لہ دوسرہ تاریخ ہزارہ و سہلسی دا
لہ رہ شہ دی وہ فاتی کرد رحلہم

ششم ملا محمد امین بانہ لہ پیمبرانی نہم ذاتہ زور ملانہ پاش وہ زور صالح بوہ زور کہس بہ یہ کہ
لہ اولیا اللہ بیان نہ شمارد لہ خدمتہ نہ لہ پیمبرین دا اجازہ ی وہ رگرتہ بوہ وہ مدوی لہ وہ ورس
ضیانا نہ بانہ بوہ پاش نہ وہ بوہ ملا شیخ حسین ی (چرچہ قہ لا) پاش نہ وہ ہات

بودی (ره ششم) و به مدرس و ده گله طالب آهواره بیان کرد و ده لره در
تاریخ هزار و سیصد و پنجاه و نهم ششمی و ده فاتی کرد:

فهرست مامورین ملاحظه العاهد کوری ملاحظه الهدی صبحی نیم زانته لرنه ته و هی و صم
و ملاحظه العاهد که به عزنا به سیدیان نه شیرینا

ملاحظه الهدی باوکی و هفتی ضوی که نه وادس کرده بوه به امام و مدرس باکت و ه چهن
نه و لاری بوه - ملاحظه العارف و میرزا رشید و ملاحظه الخالق نه مانه لرنه تی و ه محمد و ه همد
و ملاحظه العاهد نه مانه نیش لرنه تی و ه همدنایه تی نزدیکان لگه ل هاجر ملاحظه هجرت
شیخ کویره و اهدیه و ه هزار و لایان لرنه ریش بکنن:

مامورین ملاحظه العاهد لرنه سالی هزار و سیصد و سه که لرنه بیاره اجاره ی و ده رگر نه و
و ده هاتوه ته مروان و ه بوه به مدرس و اناس (گوزنه کویره) و ده لرنه پاش و ام زرنی
طلعی لرنه گر بوه و ه به هی مناسبه و صداقتی نه گول باوکی نیش زوشتم
بوضعتی و ه ضوی بالذات و ه رزی نه فریبیم و ه سعی و کوششی نه کرد لرنه تعلیم و تربیه ما
انگزه و ه اظهار و ه تصرف ملاحظه و ه وضع و استغاره و ه جایی ه تاناسی تمیز و ه
به عزنا لرنه سیوطیم به و ه رز لرنه خدمتتونند و ه نور و ه رزه کانه بوی به سوردون و ه گله
آهواره م لرنه خدمتیا کرد جزاه الله اعلم

نیم زانته پاش و ام زرنی خاتون شیرین نا و کچر شیخ کریمی هنجیرانی ماره کرد نیم کچه
لرنه گول سببایا شیخ محمد و ه شیخ سعید و ه شیخ فخره ج نا و نه در هنجیرانه و ه لرنه سرنا خوش
نا و سارانه کان مالیا نا بوبو (گوزنه کویره)

مامورین ملاحظه العاهد شیرین نا و کورکی بو نا و محمد بو لرنه نزدیک نه واد کردن و ده فاتی کرد و ه الله
لرنه پاش و ده فاتی نیم زانته آمنه نا و کچر (هاجر لاک علیهم) م ماره کرد که ساکن عین دی بول
و ه اصله شاره ندری و ه هکنی و هی (زیزون) و ه لرنه هوزر چوچان بون:

لرنه زانته کورکی بو نا و احمد ایسته به رحیته و لاله ملاحظه لرنه و در میرا و ادا و ان نیش
مامورین ملاحظه العاهد لرنه تاریخ هزار و سیصد و سه و نه هجریا مال باری کرد و بوه سرادا
و ه پاش نا و نه لرنه سراوا) و ه باری کرد بودی (که لرنه پنجه) و ه پاش چهن سالی
لرنه که لرنه پنجه و ه باری کرد بودی خانم شیخان لرنه و ه ش میرا و ادا و ده لرنه تاریخ هزار و سیصد
پنجاه و نهم تاریخ که من مدرس بودم لرنه بیاره را به که روچار سه هوزر بیاره ی کرد و ه هفتم
گیشتم و ده لره در هزار و سیصد و پنجاه و چهار و ده فاتی کرد لرنه عمر یکی ده در پنجاه سال
رحمه الله و طالب شراه و جعل الفودس مشواه

درش لرنه خدمتیا بودم لرنه فاتی مراد فانی ره ششمی به میوانه لرنه بو عمر زرنی مامورین کرد قوربان ملاحظه
برازام لرنه و به لرنه شار سنه و ه نامی نه نوس بودم لرنه و ه لرنه نام که ده نه نوس (صافا فاتی ششم)
لرنه به بنیه پیشو نام یکی مات نوس بون صافا سرورا فاتی ششم پاش نه و ه لرنه زرنی ری است
نوس بون صافا سرورا تاج سرا فاتی ششم نه هجر باشت نه گیشتم که احمدی برام و لرنه و ابه کچه که ده

منشی براریم واده پی بوم ماموستا فریوی زورباش استناجت کرده ده زور به جیبه کچه کم کس بوماره
بکری

لم چهره چمن فزیک خاوه ن قابلیت لم درلاتا بودن ده کو شیخ محمدی هنجران ده شیخ فرج
کوری شیخ علی ره شه دس نه کم یک لم که جوان چاکتر ده قابلیت دارتر بودن ووه لم هیاتما پنه
ده کو لم دو که سه یه کم لم ساداتی هنجران کم لاکوز کرمانی ده نه نه ده س شادان
ده روه لم (کونه پوش) یه به چادرم بینوه مع الاسف هر رویان به جوانی ده فانیان کر
وه م لاهدی براران فخر مرادان وه م لاهدی کوری کوی ده شانی دریدنه وه م لاهدی القاری
کوری کوی علی مرادان نرمارای وه م لاهدی حاجی شریفی لکانی سانی نه مانه هر موفاده ن ده
وه ده نگ خوش بودن له مانه ده نگ خوش تر م لاهیبی کوری حاجی محمودی ده گاشخانی کم زور
خفته دس وه هم حاجی آغه محمدی چوربو : لم فقیهانه وه نه شایان غایب ریده نی یه کتیرای
نه کرد جهانه دریشتی بو سه بران وه ههل پرکیان نه کرد وه جاره بریش به هاران
نه دریشتی بو کویان لم سه رشیوی مروان بو ده درن کونه ششم ششم وه بو کوی
(میش به لوان) نه کویه لکان قاریک وه بیچک یان نه هیئا وه خنکی دی کان زور
به احترام وه سیوان داریان نه کون وه ضیافت یان بو نه کردن وه به اشفا خونونه وه
وه ذوق و خوشی رایان نه بوارده

(کونه ششم ششم)

نه شکه و تیکه له نرکی (گیلی کران) لم سه رشیوا لم شکه و نه که نه ریده ناون تاشا نه کم
وه کو چه می وایه له ناوشیوه که یا ناوه به وه لم به دردم و باره کم نه هفته وه زور درو و دیزه
وه زور لقی و کولان و قوربانی له نه بیته وه قمرت که پس نه گیشته نه نه و پر به وه چونگی
به بی چرائان ناتوان بروا وه چرائی مگر فانیسی بیته یا چرای گاره یا ده دام
بکی واده رنه که درن لم شونه وه کو به ناگاه وه قه لایلی قائم بوه بو هتک له دردی هویا
وه مکنه نه کمر کشف بکری نشاری کون زور تیای :

له شیخ مباره م بیته نه فریوی لوزکی (کونه ششم ششم) نادی هده نه کمر هده وایه بده گورج
شجره له کاه نه س پس وه کو سهول به لاج بتر ناکویه وه وه نه و ناده له به رچدانیه به لاج یه که
طبیعه ن معدن ناس زور له ویا نه بدوزیه وه :

وه هدم م لاهدی جوان روی م لاس لم زانه له تاریخ هزار و سیصد و سی هجریه له کمر کوک دا
له خدمتی علی حکمت افندی اجاره می وه رگرت وه گاته وه بو هده ورامان وه باخه کون وه
له ویه بو مروان وه بو به مدرس پاکک وه پاش چمن مانگی محمد به گنادی له و س کچ خون پدا
له م شان کوریکی بونادی (علی بو) بیته له شیرام لایه

ماموستا م لاهدی له علی ریاضات دار زور بالابو وه لم سار علیا م لایلیک شس بو وه له فارسی را
وه کو کلیم) وه باخه اربایه ووردا زور مشهور بو لم زانه له ده درن سه زار و سیصد و چهل دا له
بالک گوزایه وه بو (ده ره نفی) بتر له وول سه رتدریسی ده دام کرد تا له سالی هزار و سیصد

هفتاد و پنج، محراب را که در رهنش که در یکی هفتاد ساله را ده فاتی کرد رحمة الله علیه زاده
 نسبت کوریکي ملا محمد نادر همدانی و اله شوشه که یا ملا علی ده رهنش است
 یازده همدانی ملا سلیمان سی سردوش دوازده همدانی ملا رحیم سی فی نه م روز آ
 کوری فخر عثمانی ووشی قویان ده برائیکي باد که یا با ناوی ملا فتح بود نه میشی
 ملا علی و قای نه چه بود که شاره نورا نه م فاتیان به تالیب بی ملک سلمان و ملا رحیم
 که کی خدمتینان به دین کرد چه که تدریس ده چه که نصیحت و ارشاد دین مسلمانان
 ملا سلیمان که ده درسی تاریخ هزار و سیصد و سی و هفت ساله سردوش را ده فاتی کرد
 ده ملا رحیم که ده درسی تاریخ هزار و سیصد و شصت و سی و اله رفی، متوفی بود
 ده ملا فتح که قای نه چه که ده درسی تاریخ هزار و سیصد و شصت که قای نه چه
 ده فاتی کرد ملا سلیمان : کوریکي ملا عبداللہ ناو به جس ماره که ده درسی شریک
 پنجویں دام لایم ده ملا رحیم شکی کور به جس ماره علی ده احمد ده محمد :
 ده ملا فتح که کوری همدانی به لام نه و لادوی نه م روانه ضوینده واری علیک نایف
 به جس محمدی کوری ملا رحیم بیستوم قوریانی باش نه ضوین : نه م ملا لایم فدیایه تبیان
 که که ل نیمه و احمدی :
 سیازده همدانی ملا مصطفی کوری ملا فتح الله سی ملا علی (له نجوا)، نه م زاده
 اصلاضه لکی بانیه که که ل ملا محمد امینی برایا تا تو نه م مریدان ملا محمد امین
 که درسی (ماضی) دانیشده و ده مشغولی تجارت بود ده کوریکي بو ملا احمد نادر بو
 که پاش و فاتی با و کیا به ده درازده سال ده فاتی کرد
 ده ملا فتح الله (له نجوا) دانیشده ملا مصطفی کوری دست کرده به ضوینده
 ده که عالی مستعدی را رویشده بود خدمتی حاجی شیخ یحیی له شارر بانه که در له ماره
 جمع الجوامع را احازده سی ده رگروه و له تاریخ هزار و سیصد و سی و اله نه م بو له نجوا
 ده بود به ملا پاشی که دو سال با و کی ده فاتی کرد ده که درسی تاریخ هزار و سیصد
 سی و سی که عدلی کچی ملا احمد ماره کرد کوریکي احمد ناوی له بود که پاش چه سال
 له له نجوا گوزایم ده بو نثر فار ده له تاریخ هزار و سیصد و سی و اله نه م شیخ
 قادر کوری شیخ کریم سی که س نه زمان له که ربیان امیر کرد بو مریدان ده له نثر مارا
 مایه ده ملا مصطفی عه لاقه سی له که لا پیدا کرد ده بود به ملا شیخ قادر که پاش نه م ده
 که شیخ قادر له نثر مارا له ده درسی تاریخ هزار و سیصد و سی و اله فاتی کرد ده حنازه سی
 همیزایم ده بو که ربیان ده شیخ حسین سی کوری که رایم ده بو کرب چه ملا مصطفی
 له که ل شیخ حسین را آت بر که ربیان ده پاشی چه ن سال له شیخ حسین جیا بود ده
 ده له دریک له که ربیان را ده فاتی کرد : ملا علی کوری له پاشی ده فاتی باد که بود به لای
 (له بلان) ده له پاشی چه ن سال رویشده شاری کرکوک له سر رمز که ده حسین مکی
 بو به امام ده خطیب ده لایزال له وی به ده بعد برایش هر له کرکوک له :

چهارده هجری لاکه عمل کوری شیخ عارف دولاش، لیم زاتہ له فخرتی حاجی سیفین و
 تہ وادی کرده و له پاشی لیم ده هدر له (دولاش) لگول برالکان فوینا لاکه هجری ده
 بابا رسول و باباطاهر و لاکه شیخ و سیف الدین ماوه تہ ده :
 لیم زاتہ زرافانگی خاوه ن له فلاق و ده رشتت برز بو و له علم و معرفت با لایو
 و له نام له هلی وولاتا به صورت بو به تاییاتی له نادیه گزاره ی (نی) را زور خاوه ن
 قدر و قیمت بو و له سوبه مرصوم شیخ نجم الدین بو فکر کرد :
 به لایم نهم بیستوه به یاسای مه لاکان مریوان و اینشی ده رز به طلبه بفرستیه ده غالباً
 له بر نه ده بو که اینی دکارن شایه عالمه و برالکان مانع بو له ده ضوی جیابکاته و بو
 تدریس و له ده در تاریخ هزار و سیصد و سی و هجری لیم دولاش و فاتی کرد
 رحمة الله و طاب ثراه

لاکه هجری برای بیادگی صوفی مشرب بو و به صورت بو و به باره سول هر چه ند
 مه لانه بو به لایم اینی خاوه ن سواد ده به شعور و عاقل و فایده بو زور
 روشی لگول مندا بو و له زه مانه مدرس بنا له بیاره را زوراً تو چوی بیاره ی بو و
 له تاریخ هزار و سیصد و شصت و چهار لیم مریوان را ده فاتی کرد :

پانزده هجری مه لاکه هجری بیستوه لیم زاتہ کوری مه لاکه کوری مه لاکه عبدالرحمان ه باوکی
 لگول نه واکه اصلا فنی مشیر بود به لایم له دی سادجی به کون به لایم تہ و اینستوه
 لاکه هجری کوری له بر نه ده که و اینی له به گزاره کانی دی رکبکین، ه له مریوان لیم ریدیا
 له دایک بو له تاریخ هزار و شصت و چهار میلادی را ریکه و تہ سالی
 هزار و دصد و نه و دو چواری مجری واکه

له تہ سالی شش سال واکه ده سی کرده به ضوینک له پاشی فویندی تورانی پیروز و کیتبه
 و ورده کان له لای فخری کانی باوکی و ده ست له کابیه (عوامل) پاش ماوه تہ به صفاتی
 نه تہ تہ له کویته مریوانه و له هدر مدرس را له فوینا جانه روا پشاری سنه
 و پاش ماوه تہ له سنه که راوه تہ ده بو پنجویں ده له فخرتی مه لاکه عبدالرحمن پنجویںی واکه
 شرعی شیمی فوینده و له لویه روشتوه بو سلمانی له مزگوتی شیخ باباعلی را
 ماوه تہ فویند ریه تہ : بو چاری و ده م روشتوه تہ و بو پشاری سنه و له مزگوتی
 شریعت مدار و دارالاهان را نزدیک سالونیا ماوه تہ ده جاروشتوه
 پشاری بانه له فخرتی قاضی عبدالرحمن واکه فویند ریه تہ و له پانه ده روشتوه بو
 مدرس ی تورجانی زاوه کان له سابلخ - و پاش ماوه تہ له سابلخه ده چوه بو پشاری
 (وان) و پاش ماوه تہ له وان که راوه تہ ده بو ره و لیر و له لویه روشتوه
 ره و اندوز و له فخرتی مه لاکه اسعد افندی خلیلان را اجازه ی و ره گرگوه له تاریخ
 هزار و شصت و نه و دو حراتی میلادی را ریکه و تہ به هزار و سیصد و ده مجری واکه
 جاکه راوه تہ ده بو (مریوان) له م ماوه ی فخری تیا باوکی و فاتی کرده که گیشتوه تہ مریوان

لہ ناو خالو کائیا لہ وی (کیکن) دا بوہ بہ لہ لا۔ وہ لہ پاش سٹی سال لہ تاریخ ہزار و نو صد
 چواری میلادس ریکہ دتہ بہ زار و بیصد بیستی ہجری دا لہ سر خواستی (حسین بگی) بیلو لہ
 رکین، نہ گوئی تہ وہ بو (بیلو) وہ بہ وظیفہ ای امامت و تدریس بہ مشغول نہی ہر و اول
 سہ رتہ م شیوہ بہ وہ و امس قدمتی دین و علم و آداب لہ ویا وہ و امس کردہ وہ گہ لہ لہ اھل علم
 لہ خدمتیا اجازہ بیان وہ رگتوہ وہ لہ سالی ہزار و نو صد و چل و چواری میلادیا ریکہ دتہ
 ہزار و بیصد و شصت و سٹی ہجری لہ تہ م نے حہ نقاسالیا لہ وی (بیلو) کوچہا و دانی کردہ
 لہ قبرستانی بیلو دا وہ فن کرا :

مرصع بہ لاکہ صہم انسانیکی بالا بہرز و سیا جوان و فوشش خود و مہرہ بان بوہ لہ ہم معلوس
 دینیہ دا بہ تاییقی لہ علمی (بلاغت) دا بہرز بوہ وہ طبیعہ تہ آرب و دتہ روز بہرز بوہ
 وہ دیوانی شعری متنزی ہم یہ تاییقی لہ چاپ نہ وراوہ :

لاکہ صہم لہ گہل ہر بو پیادہ گہ و رہ کافی و ولاتی خویا میانہی باشی بو۔ وہ زور بہ صورت تہاشا کراوہ
 لہ گہل حضرتارہ مرصع شیخ مہورا روسی زور بو۔ گہ لہ ہر بہ غمزہ لہ شعری لہ باقی نامہ یا لہ گہ ل
 نامہ دا بو نویسویہ وہ لہ گہ ل بہ گزارہ جانہ کان۔ بہ تاییقی لہ گہ ل ظاہر بہ گہ گوری عثمان پاشا
 زور میانہ بیان ہر بو زورم چونکی ہاومہ سلمہ کہ نہ وہ بی بون : وہ لہ لانی اعیانہ شاری سنوہ
 بہ تاییقی لہ لانی مالی حاجن معقدہ وہ زور منظور وہ صورت تہاشا کراوہ وہ لہ مادہ ی
 صریاتیہ ہر موسالی بہ راتیکی مقررہ لہ لانی حاجن معقدہ وہ بو نیراوہ :

بہ لام لہ سر لہ سالی اقتضا و داوا کردنی لاکہ صہم نہ بوہ چونکی نہم دانہ زور نہ نیکی
 بہ عزت و بہرز بوہ۔ بوہ لیل لہ سر لہ م۔ لہ صہ نانی ہن بہ گہ گوری علی بہ گ
 بہ صورت پاشام بیستوہ جوری لاکہ صہم لہ مروان ملاقاتہ ظاہر بہ گہ گری کردہ وہ پاش
 نہ وہ کہ لہ یک جیا بو نہ وہ۔ ظاہر بہ گہ۔ نہ مری صہ والہی و ارداتہ وی (بادہ لانی) بہ
 مدۃ الحیوۃ نویسویہ بو لاکہ صہم وہ نہ مرہ کہیش ناروہ بو مختار و اختیارہی (بادہ لان)

وہ لہ بہر مناسبتہ ہی خذیا تہ ہر موسالی لاکہ صہم دیدہ نہ اھل بادہ لان ی کردہ
 جہ پاش نارونی نہ و امرہ کہ نہ روا بو دیدہ بیان تہاشا نہ کا نہ مجاہرہ زور لہ چار ات
 زبانیہ کہ کہ کہ ہر سہ لاکہ صہم نہ گرن تہز لہ بہر نہ و نہ مرہ یہ وہ لاکہ صہم نازانی
 کافی مختاری وی نہ مرہ کہ سینی بو خدمتہ لاکہ صہم لاکہ صہم تہاشا نہ کا وہ
 پاش تہاشا کردنی نہ مرہ کہ نہ دانہ وہ بہ مختار نہ لہ باب نہم نہ مرہ بنیرہ رہ وہ بو خدمتہ
 ظاہر بہ گہ و ارداتہ عالمانہی خوسی مبارہ کے خوسی بی بہ خوا نین بہ ہوں نہم و ارداتہ وہ
 نہ خدم نہ خدم شیر باری منہ تہ ظاہر بہ گہ وہ نہ بہ سر نویسویہ ہشہ وہ خدم نہ کم بہ (ہامان)
 خذیا تہ تہ کہ تان بہ لام وہ لہ مانہ بہ قیمت ترہ

لاکہ وہ کو لہ گہ لہ اھل وینا دا میانہی بو لہ گہ لہ شیخ کانہ ہر و امانیشا زور میانہی
 باشی بو وہ خوشیاں نہ ولایت گہ لہ نامہی جوانہ بہ شعرونشہ بو شیخ بیارہ نویسویہ
 وہ لہ خدمتہ شیخ حسام الدینا ہم محبت و ناسبتہ تہ باشی بوہ :

لاکه هم و کوبیتوم و کوری بود ملاح عبدالله و ملا احمد : ملا احمد به جوانی له حیاتی بادکی
 و ه فاتی کرد و ملا عبدالله ماوه ده سته ملائیکه له شومینه کس با وکیا دانشتق :
 شاره هم حاجی سید بابا شیخ له م زاته کوری شیخ عبدالله کوری کوری شیخ محمدی
 کاشاوی یه له م زاته له تاریخ هزار و سیصد و سی و پنچ مجریا دا له شده ته گرانیه که دا
 له بانه وه مجریه ته کرد بو هه درامان وه له دی (دهیم یه د) حوزی گرتوه وه به بهوم
 له وه وه که وه ضعیف حوزی حاجی بابا شیخ له مدرسسی بباره و اخوندی وه له خدمتی حصره ته
 شیخ نجم الدین و اناسه به ی بو له لاس به گزاره می له و ناوه حصره ته زور بو وه له پاشی
 یک در مانگ له دام زانی (دهیم یه د) ی تشریفی کات بو خانه قای دورور بو خدمت
 مرهم شیخ عماد الدین که له رسالا له دورور ابو شیخ از ره حصره ته گرت وه
 به راستی له وه ی لایقی شانی بابا شیخ وه لایقی وه زعی له دورره بو وه کا معاملی
 له که لا کرد فخره الله خیر الجزاء :

پاشی ماوه می مای گوزایه وه بودی (هه ثلثه) وه بو به ملاس فخره ج الله به گ
 کوری (ره زاقولی) به گی ره زاوی که خاوه نه له لانه بو وه له دی دانه نینشت
 له مره بانن خاوه پاشی له وه بابا شیخ له دی دام زرا روش به روش بابا شیخ
 وه فخره ج الله به گ به رز له بونه وه وه گه گی ته ره ته بیان کرد وه مدرسسی یگی ماشی
 بو دام زرا گه گی فخره استفاوه بیان کرد له علم و له فلاق و ره روشی به رزی حاجی بابا شیخ
 له سال هزار و سیصد و پنجا دا بابا شیخ وه فخره ج الله به گ روشنی بو حج بیت الله
 پاشی له م سه فخره حاجی بابا شیخ حوزی به ده م مدرسسه وه تجاره ته له کرد وه له
 تجاره ته که ی زور استفاوه می کرد وه دانگ و نیوی دی ثالیان مکنه تا
 له تاریخ هزار و سیصد و هفتاد و هه و نه مجریا دا له سه فخری شری سنه دا له دوسره وه
 که کات وه بو له لانه له حوشی که وت وه که گیشته ماله وه وه فاتی کرد :

له پاشی حوزی سی کوری له به می ماوه سید علی وه لطیف وه عثمان : سید علی
 الحمد لله له لایکی خاوه علم و بابایه هه له ره مانه بادکیا له ویران مدرس بو وه
 حال حاضرشی له دی (نی) له ویران مدرس وه تجاره تیشی له کات خاوه له سر
 خیر ترفیق بیان بدات :

هه فخره هم ملا باقر له م زاته کوری شیخ حسین (هه نه منی) یه له تاریخ هزار
 سیصد و سی و هه و تا له عمری بهیتوسی سال دا کات شاره بو وه له دی (پوری ده ر)
 له خدمتی ملا احمد ا مدته ته ره زری شمیس له خدمت پاشی له وه روشیت بو شاری
 سنه وه ماوه له له خدمت ملا عبدالله مفتی و اناسه وه وه اجازه می وه رگرت وه
 له تاریخ هزار و سیصد و سی هه شتا کات وه (میران) بو به ملاس (پورت) وه له تاریخ هزار و سیصد و
 چلی و پاشی له وه ملا محمدی حوزی گوزایه وه له بالک بو (ده ره تفسی) ملا باقر مای
 له چوره وه روشیت بو بالک وه له تاریخ و نه تالیته له دی بالک رایه وه هه همیشه

تدریسی کرده و ده گلی طلبی علم له خدمتیا به باره گشتون ده اجازه ی تدریسیان در رگرت
وه بوند ده در بر ری فیه له خدمت دین وه آموزش کاری خیر قصوری نه کرده خودا
جه نای بداته وه وه نیسته به ره بیاته :

به شاره هم مه لاهم ایدین مدرس کانی سانان له م زانه کوری دلاهم صادق ی شیخ کویره به
وه له طائفی دلا عبدالصمدی باکن له م زانه چون مانگی له گل سید عطا الله کوری
صاحب آغنه محمدی چور له بیاره دا له لایان خونیدیان وه له پاش رویشته وه بوقدمت
مه لایان وه له دوس اجازه یان وه رگرت لله الحمد تا ایسته له سر تدریسی موفق بوه
وه انشا الله بهر تا ماده موفق شه به :

نوزده هم سید عطا الله کوری صاحب آغنه محمدی چور نیسته له چور ، ا له سر به کوری خونیا تدریسی
له گا انانگی صالح وه سالم وه اخلاق باشه خودا توفیق بدات :

بیست هم صاحب دلا سعیدی (سعداوا) له م زانه خدمتی باک وه له بیاره دا
له لایان وه وامی کرد له سر خونیدن له ماده ی (فریده) ی سید طیب وه هتا اجازه ی وه
رگرت وه رویشته وه له سعداوا بوب انام و مدرس وه کچی شیخ امین سعداوا
ماره کرد وه پاش موره ته رویشته بوجج دلاهم موفق بوه له سر خدمت دین
وه له سعیدم وایه بهر موفق بی :

بیست و یکم صاحب مه لاهم ایدین (بناوه سوت) له م زانه ماده نیک له بیاره لایان
خونیدی وه له پاش رویشته وه بوب باک ، وه له خدمت مه لایان ترا اجازه ی وه رگرت
وه له (وه یسه) دام زرا پاش ماده له گو زرایه وه بو (بناوه سوت) وه نیسته
له دوس تدریسی له گا خودا توفیق بدات

بیست و دوهم دلاهم محمدی وه یسه له مه لایان درسیانان ، له م زانه بهر له خدمت
کات بوبیاره وه وه وامی کرد له سر خونیدن تا قسمی له شرعی موافقی شی خونید
له دوس اجازه ی له لایان وه رگرت وه له دس (کانی سیف) بوب مه لایان پاش ماده نیک
رویشته بو دس (سیانان) وه نیسته له سیانان وه مه لایانگی صالح وه خاوه خدمت بو
طلبه وه سلمانان عامی نه و شونیه رحام وایه موفق به :

بیست و سه هم مه لاهم ایدین کوری دلاهم شریف به رقمه لای له م کوره به مندای
کات بوبیاره وه ماده ته خونیدی صا رویشته به طرفه شنو وه له اخرا کات
که من له سلیمانیه بوم کات وه بوم ماده له خونیدی له لام وه بهش امقدمات وه
الهیات شرعی موافق له لام خونید صا بوب مه لای ماده له له برره به له بو جا
رویشته بونالان و حاصل له لایان به گزاره گه لایه کان مایه وه پاش چون سال
له دوس صحر کرد وه پاش دوس رویشته وه بو له ربوان نیسته له دس (نه چس) ،
له ربوان مدرس وایه له خودام له دوس موفق بی

نہم پارچہ عمر زہ سے ہوں اعتدالی نادہم داد دہینے جوانا لہ وہ شفت و کیوہ لکان و کوساروسہ ذری
سارا کہی یہ وہ دامہل نہ گری راہما پیادی خاوند ذوق وہ شاعری نیاھل کہوتی :
مع الاسف تا ایستہ مہ جلی نہ وہ نہ پوہ کہ باشی لمہ باسہ بکولینہ وہ وہ بگہ ترین بہ شونین
ناتاری مہ وہ بے زانا کائیا مع ذلک شمارہ کے لہ پیادانے کون وہ تازہ ہی نہم ولاتہ
ناتاری ہونراوہ یان ریارہ :

۱۱۱) مہ لا ابوبکر مصنف رحمہ اللہ کہ لہ کیتی سراج الطرق راگہ ل اشعار جوانے
صہ یہ وہ کیتی آفتاب، کہ لہ فقی حضرتہ فی فخر عالم و اصل اللہ انشای کردہ
پایہ ہی ہرزئی نہ وہ بے وہ رنہ فا : وہ لہ پیش چہن شوی لہ آفتاب) وہ دوستی
شوی تریشم نویسہ وہ لہم شعرا نہ نمونہ ذوق وہ رنہ کہوی :
۱۱۲) شیخ شہاب الدین لاکوزگیا لہ و پارچہ شعرا نہی کہ لہ پیش نویسنہ وہ
وہ رنہ کہوی بیویکی اریب بوہ :

۱۱۳) سید عبدالصمدی کوزی سید صالحی قوداری خاوندی نور الانوار کہ لہ تاریخ ہزارہ
چل و شمش و اتالیفی کردہ کہ لہ شوی جوانی خوی لہ و کیتا نویسہ لہ وہ وہ ریاب
نہ و ا کہ بیویکی شاعر اریب بوہ سید عبدالصمدی چہن مرہوانی نہ بوہ بہ لام کہ لہ
وہ حق لہ خدمت شایخی لاکوزگیا براوہ تہ وہ بہ نہ دسی کہ لہ لہ ہل نہم ولاتہ نہ تریا
۱۱۴) شاعر مہ شہور بہ (ضیاء) نویسہ دیوانہ کہی لہ لای محمد خانے کوزی محمود خان
کافی ساننا صہ یہ :

۱۱۵) احمد بگ کوماسی کہ نہ ولہوی بہ خالوی کاموسی ناوی بردہ شاعر یکی جوان بوہ
وہ کہ لہ مراسلاتی اریب لہ بہینی نہ دو مہ ولہ ویدیا رابردوہ جہری نویسہ آت بوہ ولہ
نہ ر بوہ پروزی وہ مہ لالہ وہ یاواک وہ لای تہ چہ شہ مالہ وہ
نمانہ بوہ پروز سفتھی چہ رگہن معلوم ن (معدوم) وارہ مہ رگہن
وہ نہ ولہوشی بہم دو شوق وہ لامی داوہ تہ وہ کہ نہ لیت
نارہ زوی نامای مہ رگہ ویت کہ روہ گویا خضلاصیت وہ دل ناوہ روہ
نہ ہی بہی ویت نہ بوہ خالو کہی گمانی چہن بوہ پروز بوہ توہر بمانی
مہ ولہوی لہ گہل احمد بگ کہ لہ مراسلاتی نہ وہ بے لہ ناویان رابردوہ

ناھیہی (کوماسی) لہجہ مانی کوزی دورہ لہ لہجہ ہی مرہوان وہ وہ نہ کہوی نہم خہ لہ
ولایتیکی دورہ وہ ہینراوون بوہ نہ و ناھیہ یہ وہ وجہی ناہرانی نہ و ناھیہ بہ کوماسی
نہ مہیہ چہ مہ گہ وہ بہ ناویانرا نہ بوہ وہ کہ لہ جہر ماسی زور لہ چہ مہ کہ وہ رنہ کہ لہ
وہ کوی نہ کہ نہ وہ لہ شونینکا یان نہم دو شوق وہ رگراوہ لہ کوگامانی
مہ پیادیکی کوماسی مہ ویدہ ناویانراہہ کریں مہ ہی ناہیں) بوہ زور لہ گہل فدے و مہ لادا
مہ ربوط بوہ وہ نہ کاتہ ناوہ فخر کان نہ گہر موصفتہ یکی چا و بے نہ کہ دست نہ ہاوت
من و ایک نویسہم ہی لہ مہ لکہ گانم شیر مہر ن وہ فدق کان صوہہ تیان لہ گہ لالہ کرد

بیتوم روڑی نہ روانہ (رہ زاد) لہوی یہ کی لہ بہ گزارہ کان نہ پرسی ناودت چہ نہ دیش
 نہ لیت قذرات لہ باؤکم ناورم (ہمدرد کریم ہمدردی نایبینہ) تاوی تری پے نہ چہ دوبارہ
 لی نہ پرسیتہ وہ ناودت چہ ہمدرد جوای نہ وائہ وہ پاش سہائے تر ہمدرد نہ پرسی
 ناودت چہ نہ دیش نہ لیت قذرات لہ قہبرہ کہی ہمدرد نایبینہ نہ وہ قاری حازرہ
 فرمو با مارہم بتری توت نہ دسا بہ لکھ فیری ناوہ کہم ہی :

ہمدرد کریم لہ سال ہزار و سہ صد و سی و چوارا لہ غزالی روسا شہید کرا طالب شہزاد
 احمد بگہ گو ماسی شاعر جودان بوہ و ابوہ مدولہ وی تفضیل شعری نہ وی کردہ
 وہ کو نہ لے بولہ نہ کہ رہم تم و دل سوز راسی تہ زلیخا فرود گل (خالوی گو ماسی)
 روی وہ صلحت ہمدرد بیم نہی روہہ پیہم جہ و بونہ (رودو) دایم خدیم بی
 نہ شعرہ و وایہ شوی احمد بگہ والہم شونینا بو نمونہ نہ م غزہ لہی احمد بگہ نہ نسیم
 کہ و تویہ تی بہ ہوشہ و لیتہ کہی لہ کائے کالے تو را وہ

قیلہم تو کہ روہ ن	مارتولی نہ جمع ماران تو کہ روہ ن
غزالی ماران وہ نہ نش زور کہ روہ	یام ویشی عزیزم رہم شہ روشور کہ روہ
یہ چیش ن گاگا ہر وہ نیشہ وہ	ہجوم ماوہ روہ نہ نیشہ وہ
مہگیر و چہ ن گاز کاری کہ نہ چہ رگ	ہو وہ یدا مہو نیشا نہی روی مہ رگ
مہ کہ رتو صوفت چہ زاوہ رینین	چہ یوم الحساب روی چشمہ رینین
یہ نہ مدوی سہرای علیلی و ذلیل	وہ سہن کافین نارارم وہ خیل
بو بہ عشق نور بوتہی پیغمہ	بہ باروی نہ و کہ سہ سر کہ نہ چہ عم نہ
یام نہ و مار ببہ نہ جمع ماران	محبوسش بگہ رچون تاوان کاران
شور ابہی شہ وہ نہ باوہ رش نہ وہ	وہ نہ قصاصت ماوہ روہ نہ سر
یا خو کہ رہم کہ رجان وہ ستور	بغفامش بگہ روہی بہ نہوی مہجور
چون نامہی اعمال بیتوم نہ روہ چہ رگ	باہر نیش بدو نہ چہ رگ نامہ رگ
وہ (احمد) وہ نیش ہم تی تار تو وہ	سہرینو وہ نہ بگہ سر رو گل کو وہ
چہ صروف چشمہ رسہ نارار ببو	چہ (مارہ کہی) مہ رگ خاطر شا و ببو

۸۸۸

۱۸) شیخ عزیز جانی که خدمت دیستو کوری تحصیل علم سعید الرحیم مد ولدی بود
 ده لشکر کانی به آرزیر ناوی نه با
 نه شیخ عزیز عاشق (نام) ناوی بود که ده لشکر تی جاف بود چون غزله لی پیارا
 ووتوه نه لیت

نام نامان رای هانت ماته ن خیمه ی گوللان چه رای راتن
 برله گشت گولی نه ورورزه ی پیل ریز - یه ضو و دانه سیا دیده سوریه ریز
 له گول که نیزه هدر آرزو یانه له توی پوره ده ته مای تو یانه
 نه ورورزه گولان باقی ضعبا رن هم موبه ته مای دیداری یارن
 نه گره نه پرسی چونن نیلا خان راضان راضانه ن (راضان) نه و افان
 نه و هدر نه و هدر نه و سا پیوه بیت نه و شوق نه و زینت نه و شیوه توبیت
 نیسه چه در بیت بیسه سیاتیم هاشره ی قله زان بی ده گلو ماته تم
 (می ره شی) ره شی پوشن (ساتیار) نازیه تیار (قرصه) زار شین پیری وری یار
 (ده شت میل) زه لیل (چنار) ضفرت بار (نه شکر و ت) شیننه ن پیری روی دلدار
 (توه ره شکر) ملول (توه سوران) سورن پیر تو تو افخ تپ ماقه مهوره ن
 کراسه کی ضم نه کن - وه چه در ا - بررگ نازیه ت بار نه ره و ده سر در ا

دوشه می ره شی - وه ساتیار - وه قرصه - (ده شت میل) وه چنار - وه نه شکر و ت، وه
 (توه ره شکر) - وه (توه سوران) - وه (تو افخ تپ) - هدر یه کی ناوی شونیکین له هدر ارگه کانی
 ده لشکر تی نام، نامنه، س خدمت دیستی شیخ عزیز جانی وه ره نه :
 (۱۸) کاکه هدر ی بیلو - که ناز ناوی شعری (زاری) یه نه نام زانه دیوانه گره وه هدر ی
 ناریته چاپ نه کراوه - زورده ی شعره کانی - له ریلو، لای م لای عبدالکرم کورس وه
 له سلیمان - لای م لای رحیمی امام فرگه و ته هدر ناغدا و هدر ی :
 بونوشه نه تم چون شعره ی نصیحه یه نه نوسه وه
 که له تاریخ حضرتنا صقلا لله یله سلم فریدیت

با وجودی پرته دی هدر ی جمالی انورت - که خدیایا زبیب و قصود سایه ی طوبی نه کا
 سلسبیل ی لطفی تو به شکر له هدر ی محشر - تو شنه له ب فارغ له باره ی جوی عظیمانه کا
 چی له ده ولت کا ایری به ندی عشق احمدی - عه عشق مهوری به عاشق کسی شفقانه کا
 (ناریا) وه صفض جمال حضرت خیر البشر - کی هدر تا محشر به صد ره فته بشرش کا

(۱۸) شیخ محمدی کورس سید احمد کورس شیخ قادری دولاش له نه ته وه ی (کابل) نه نام زانه شوبکی
 بیدان وه گول اشعار خاوه ن زه و ته هدر ی - وه گول باسی زلم دهرینی دولاتو نه طراف له کا
 وه که بیستوم له ناو باو کو با پیره بشیا پیادی اریب وه شاعر زور بوده یه که له وان له راض
 کونیا قدری جاف دانه لی و منم و مولاو نوری پیغه مده دولاشم ناوی بو خله ی نه سمر

شاعری لہم ولاتہ نوسیموہ تی

وہ رنگرن لہ من سنوری سامان ہشتی مانہ یہ وہ پیشی ہم ورامان
کہ لاتہ رزانہ سنوری شہ رتی غدری برتاری رہرت سہرتا بہ دامان
سہ نگہی لہ مانہ وبارہ لہ لامان

کیوی ہمیشہ لوان گارانہ عاصی دولی تہ نوزہ و خاکے کوماسی
ہم مولہم خاکہن نہ گہ رقتی ناسی لہ پیرہی میترہ وہ رنگرہ بسی
نہ کہہ وبتہ شوین واتہ ی نہ فامان

خاکیکی پاکہ عاوہن رتہ دیو زار پیرہ لہ باغو لہ گولو گولزار
روربار و جیمین چہ ہنو چنار ہل چوہ تیایا وہ کبلاہ دلدار

ہم جی وا لہ شہی لہ کوشنمان
نشہ جہی لہ لی لہ بہ ہشتایہ ناوی ہشتایہ لہ تہ نشتایہ
توشہ ی رتہ یاری صوی لہ شتایہ نہ ختی ہوش چستی لہ ناوشتایہ

کورہ یا کچہ پیرہ یا جہوان
لہ چہ رختی کونا لادہ وان بوہ شوینی کورانی پالہ وان بوہ
جی میدو لولو جی سارک بوہ جی سررہ برزی بہ و جہوان بوہ

تا پیتہ تی ریزی بہ ریزی سلمان
رچہ رغو، میرا جیوشہ رتہ رتہ اوآ بہ برزی بہ رقتہ لہ ہم ردی (قارہ وام)
ونہ ی جہ سارک لہ ررشی راوا رترین وہ رنا چہ کہ بے بہ و ناوا

بوئے بو بہ جی میر جہوہ ی بابان
کیوی میرا جی ہم وارگی میران جیگہ ی میران شانی تاپیشی پیران
پیرانہ وہ سہ رارشی جی گوران کوری بہ پینا بو راوی شیران

ہترانہ وہ سہ یا ناوی پیران
سارای وہ وری گول جیگہ رختان بو سیران گا کانہ کانی سانان بو
وہ شتی میراوا جی رتیران بو نارام گا وشتی کافی میران بو

مہ رتیران راستہ یانے میری بان
نہ کہ ہم رتہ میران ہم جی پیران بو جیگہ ی ارشاد شای پیران بو
کا کوزہ کریا جی شاد لہان بو ماوا ی پیر پونسی لہ جیران بو

(چوترا، مدحتہ بو بورانش واران
کابل ماوی رانای زہ مان بو نہ سلی رہبہری آختر زہ مان بو
مہ رتیران ماوا ی علم و عرفان بو مرشدی ولی زہ ررہ داران بو

لہ مزگہ وتی سور بہ رقتہ لای میران
بیجگہ میر پیر جی مہ روان لو جی آلا ی بالای یاری جوان بو
بہ زم گای ہشتی عہ شقی یاران بو ہمارستہ ہر بنداران بو

یانی (مہ رتیران) ماوا ی (مہ روان) <

بیگم که دانه‌ی دیوان که یاران له مرلای هشیار له خوننده واران
گردد نه بونه وه وینه‌ی ولداران وینه‌ی گولاله‌ی آله به هاران
چهره‌ی ان نه کرد به عه‌ی رباران
به یاری نه وان شه نه ننه وه له فشره به وان نه ترسمه وه
له خدشی نه وان نه شنیمه وه هر بولای نه وان نه گرتسمه وه
(نامی) محمدا چه به یاری یاران

هه و النامه‌ی کتیب

بابر و نینوه بوباسی سدر
به نینوی خردای رانای باهتر

خبر اصبی
(ده ملا احمدی)

نم سه فوری منه له فخره تی ماموسا ملا عبداللطیفی برای ملا عبدالوهابی بانته بی وه
له گله ملا حسن ی بالیکه ده ری وه فخره حسین ی طائر بوغنی دا له آخر مانگی رستانا بو
چهن روزی پیشی (له روز) وه له پیچینه و مانگده باران نه باری هم هه وه خه لک
زور ناره صت بون وه هه موکسی و عای بارانیان نه کرد

له ریگه دا شه وی له ده ره نفی بیکه وه بوسه بین ری که دتیی نایتینه پیچوین وه شه و بیکشی
له پیچوینا بوین له مرگه و تی پاشا دا وه له دیوه ریگه دتیی بو نیواره که بشتنه دی
روولیاوا، وه شه دلرووی بوین بوسه بین ریگه دتیی بو نیواره که بشتنه دی (چنگیان،
له بهینی نم دوری دا ووجار توش زه صهت بوین یه کم له چهی (ناشان) که بشتین
به گله ضبطیه که له لای حویان پاشه وانے ناساشی ریگه بونا ویستیان هوایانه بگورن
لیمان وه روت مان بکه نه وه به لام ملا احمدی (خبر اصبی) یه که له وجهه ماعته ی ناسی
وه به هوی نه وه وه زرگار بوین . جاری دوهم له نزکی (لودی) توشی که لی غم سکر
بوین بو پیچوین نه روشتن نه وان پیلادی ملا حسن یان برد وه هه رچی پارینه وه
نه یان رایه وه . به هه رچون به که بشتینه (چنگیان) له ورورثا ملا عارف ملا ابو
وه ماموستا ملا قارری باو کیشی که هه یان بو :

نم سه لاقه درسی چنگیان نه پیاویکی صالح بو و امه شهور بو که (ده ل) یه وه خق خوز له فخره ته شیخ محمدی
کاراوی له شاری بانته را خوزید بوین وه خورسکی هه فره ج وه هه صی ملا احمدی بانته ماره
کر بو وه له م آخره نه ورو هه صیه مایان له بانته کایته خواره وه بو سلیمان بیسته نه ده یان
له شاری سلیمان را هه یه :

بوسه بین له چنگیان نه وه نایتین بووی (سیته ک) وه له ولکاتا (ملا سلیمان) ناو ملاک
سیته ک، بو که له پاشا بو به نامب قازن وه له موده وانه نیشته که گه بشتینه
سیته که تاشمان کرد خه که که له سه رتق لیدی وولات هه نه نالای قبری صالحی نیان
هینا بو وه هه صی بانته ناد هه وزی دی به لویدی نه وه باران ببارن وه روزر زور
بو باران چاره تر بون : شه ویکشی له سیته که ماینه وه بوسه بین هه تین بو
شاری سلیمان وه به هوی نه وه وه که ملا حسن ی بالیکه ده ری فخره ملا عزیز
مدرس و امامی مرگه و تی ملا محمد امینی بالیکه ده ری له مرگه و تی ملا محمد امینی بالیکه ده ری یا
به میوانه و انیشته یی وه له پاشا شه و ورورثی منو سه لاحت بالیکه ده ری له عه بین
مرگه و تا دامزرا یی : وه ماموسا ملا عبداللطیف وه فخره حسین ی طائر بوغنی له مرگه و تی
شیخ محمدی به زرنجه که را دامزرا وه ملا احمدی خبر اصبی (روشته وه بو (خبر اصبی)،
که دی ی خوی بو :

ماموست ملا عزیز براری مرهده ملا محمد امینی بالیکه ده ری که سابق مدرس نه و مرگه و نه بو بو وه که پاشا
وه فاته ملا محمد امینی له شوینه که یا دانیشته و مرهده ملا محمد امینی ملا چاک بو وه روز صالح بو

من خدمت نوحہ کے شہر جس موافق وہ ست خطی سے لاجھاد میں ی بالیکہ وہ ریم لہ سلیمانیا چاویے کہ وتوہ
کہ زور خطہ کہی خوشی ہو نہ م سے لاجھاد میں ہ گہ ل حکایت لہ سررقہ نامہ لہ لہ گیر نہ وہ کہ لہ
طافہ لہ انسان عارہ لہ دورہ

لہ گیر نہ وہ کویٹیک جاف لہ پازرا دومری بوناروہ بوسلیان کہ سرریان بیری نورقادورہ،
بہ عارہ لہ اهل سلیمانے ہھرچہ ن ہر دلیان داوہ لہ گہ ل مامورستارا ہس یہ لیکیانے وہ رگرتوہ
خدیویتی محت جس وہ کومن زورہ لہ گہ رخر نہ کہی لہ ویان بدہ بہ محتاجیکی تر :

وہ لہ گیر نہ وہ جاری پیادیکی وہ دلہ مند پینچ لیرہ زہ کاتے بوناروہ بہ کورن ہونیا وہ رنہ گرتوہ
دوسری جہر کا ہرا لہ وپارہ یہ ناروہ تہ وہ ہوی لہ ولہ ہوجارہ کانا تہ رکے کردوہ گوانے
وہ ضعی مالی کا ہرا لہ لای لہ م باشی نہ بوہ :

لہ مواتہ لہ وہ ورس تاریخ ہر زارو سیصد و سی داوہ فاتی کردوہ وہ لہ لاغزیر براری لہ جلیکا
دانیشقہ لہ لاغزیر - رثی نہ ہینا وہ بہ تہ نیانے مایہ وہ وہ رزی بہ طلبہ لہ فرزوہ وہ
مہ شمول حفظی قورن ان بو۔ وہ وہ ورس قورنانی نہ کردوہ وہ لہ افرا دو جہر ہر کرد
وہ لہ وہ ورس تاریخ ہر زارو سیصد و پینجا داوہ فاتی کرد لہ عومریکی پینجا و پینچ سال را
رحم اللہ و طاب ثراہ

لہ خدمتی مامور لہ لاغزیر مہ شمول ضونیدی سیوطی لہ بوم وہ بہ فرصت لہ روشتیم بو خدمتے
مامور لہ لاجھاد اللطیف لہ مرگرتوہ شیخ محمد بہ رزنجی دا۔ لہ رزہ کہ م بہ ہاشمیہ لہ بوطالبہ
لہ ضونیدہ وہ بہ راستی لہ خدمتے مامور لہ لاجھاد اللطیف را۔ چاوم بو دورہ کارن ضونیدن
کرایہ وہ۔ وہ لہ مادہ دا لہ مرگرتوہ صاحب لہ لاغزیر بوم دو کور لہ محمدی سہ رشتقا مامورن
موصی لہ وہ محمد سعید نا و زور خدمت تیان کردیں :

لہ وہ ہارا لہ سلیمانیا مایہ وہ۔ بہ لام روژ بہ روژ لہ ہر بے بارانی وہ شدہ تہ جنگی بہ کہ م عالمہ
رزق گران تر لہ بو وہ وضع لہ انسان تاریک لہ بو بہ ہر ہونے بے مانگو نیور ہا ویش
لہ سلیمانیا مایہ وہ۔ سیر ہر بارمان دا بگہ رینہ وہ بو ہر ورامان وہ یا علی الاقل شاری
سلیمانیا بہ جن بیٹیں : بہ لام شیخ محمد بہ رزنجی لہ کہ مامورستارا مامورستارا لہ لاجھاد اللطیف بو
ہر مومالے لہ کونیا مادہ لہ لہ روشت بو (بہ رزنجی) وہ ذقیکانے خوشی لہ گہ ل ہونیا لہ ہر
لہ سر نہ م یاسیہ۔ شیخ محمدی بہ رزنجی نامہ لیکلی نوس بو شیخ محمدی پیا و ناسی (بہ رزنجی) کہ
مامور لہ لاجھاد اللطیف وہ منومہ لاجھاد وہ فہرہ حسین طائر بونہ لہ لہ م ہوار کہ تہ لہ وری
(بہ رزنجی) دانیشقہ تا جناب شیخ محمدی لہ سلیمانیا وہ نیت بو بہ رزنجی وہ مادہ لیک
لہ بہ رزنجی تا ہر انین وہ وضع ہونے لہ بے :

بہ م ضیالہ لہ م ہوار کہ سہ لہ سلیمانیا وہ کہ وینہ رگی بو بہ رزنجی وہ بوسوارہ گہیشقہ
(چنگنیان) برسہ بین لہ ویدہ روشتیں بو دی رشوک) لہ نیوہ رودالہ وں ہر اہتہان کرد
پاش نان ہواروں وہ لہ شیر کردن ریکہ و تین بو (بہ رزنجی) وہ بوسوارہ گہیشقہ (بہ رزنجی)
وہ بری بہ سیوانی مالی لہ رشقہ کہ شیخ محمد نامہ بو نوس بو وہ گہ ل خدمتے کردیں ..

که روش بوده و تماشا مان کرد جف که کویستان به دو گریه که ترسی میرشی رزمن نیته شماره ده
 وه دنیا وه ضعی باش نیبه بریارمان دا له بزنج وانه نشین وه رو بکه نیبه هورامان له سه
 له سه بیره مال ناوائے مان له شیخ کرد وه ریکه و تین بو طره نه هلیجه به لام له دروژده له دی
 (موریاسی) به وللاوه به روس شاره زورا له برگره ما وه به ناوی زور پریشان بوین به حائ
 خراب بو مغرب گه یشتینه دی (ته په کول) که عابد بو به مرصم شیخ حم الدین
 وه رویشینه مالی کوچی (همه که ره م) ناو که وه کیلی شیخ ی حم الدین بو: ره الله
 له سه فاته نه وشه وه که کی فزونه کرین هوراجه زان بداته وه بو سبب نی به ره وه هلیجه رویشین
 وه بو سه عات چوارس پیش نیوه رو گه یشتینه (هلیجه) وه له مزگه دتے محمد پاشا دا به میوانے
 نارام مان گرت:

له سه روشه زه مانے مرصم شیخ عبداللطیف کوری شیخ محمدی قه ره داغی بو وه به عنی طلبی له فزونه تابو
 یک له وان له لاهدی پاوه ئے بو که وارو بوین زور مانو بوین له به ره دیوانے مزگه دتے نشین
 وه به شکر و چائے ضومان چمان له نا کاتے شیخ عبداللطیف ته شریفی کاتے مزگه دت
 وه چووی که دت پیمان که ضومان چمان لینا وه که کی له طلبه کان عاجز بو که بوچس له وان
 نه که فزون به ده مان وه وه سویندی له خوارین له به له دروژدته وه میوانے له و بیست
 به راستی که کی دل خوش و ایند وه وه فزونه کرین وه تا سبب نی له فزونه تابوین:

بو سبب نی رویشین بو مدرس (عربیایی) له ورژا مانده مه لاه عبدالله ی شیخ قادر مدرس بو
 وه که کی طلبه له مدرس را بوون هلیجه کی طلبی لایا وه نه بو شه دی له عربیایی ماینده وه
 بو سبب نی له پشتی عربیایی وه به ریکه کی کوی (شغروی) دا رویشین بوون (ته ویله)
 له ریکه را له دی (به کله) له باغیکا وانه نشین اسرا هت مان کرد وه مان به عنی هریکه
 توی بو پیمان له که ل کاسه ئے دی سار و وضعتا کوی دوژیکمان خوارو زور به له ده ت بو
 جهریکه و تین بو نیوه رو گه یشتینه (ضانه قای ته ویله)

له ولکات ضانه قای پر بو له هلیکی موکریان وه وه ضو عالم له به رشه ره عالمی زور پریشان بو
 وه (ته ویله) مدرس ی تیان بو جله به نه له ته ویله وه رهوین بو هورامانے له و دیو بو
 ضانه قای دورور بو مدرس ی مرصم شیخ عبدالالدین که له ورژا سید حسین ی طار بوغه ئے
 له دی مدرس بو:

به ریکه کی (ته ته) دا چویند ره شتی (هوش و به درانے) که زور شوینکی به صفا و خوشه وه له و
 کاتا حاجی شیخ عارفی سه قری کوری حاجی شیخ مصطفی به مهاجران مان گه یشتوه له و شویند
 نیه شت لمان دا مان له وان وه قاده لتی مان کرد وه به (ره به ندی که له دی) دا واپرین وه
 بو عصریکی ویر گه یشتینه (ضانه قای دورور)

که گه یشتینه له وی تماشا مان کرد مدرس پر له طلبه وه اتن به ده مان وه وه اکرامان گرتی
 وه به فزونه ئے شیخ گه یشتین وه رنیا هت مان کرد له دیش زور به خیر مانن له کرینا وه به فزونه تے
 چنای سید حسین ی مدرس گه یشتین به کورتی له ده نده دل مان خوش بو ناراری سه فوره که مان نیه

ده به سوی زوری طلبه و بونی مدرس پرزنی زمانی ده کو سید حسین ی طار بوخی مکرانیه وه زور
 به سر پستی و دل فوشی ده سمان به فزیدن کرد ماموستا ملاح عبداللطیف له فزیدی مدرس
 جمع الجوامع ی نه فزیند وه منیش له فزیدی ماموستا ملاح عبداللطیف را سیوطی م نه فزند :
 نه م سید حسین ه له گه ل سید عبدالکریم بانه کی هه لوژانی له سلیمانی را سالی پیش
 کاتن نیمه له فزیدی ماموستا ملاح شیخ عمری مه شمور به ابن القوه داغی له شاری
 سلیمانی را اجازه یان وه رگرتبو سید عبدالکریم رویشته بو (مکران) له دی به
 مدرس دام زرا بو وه سید حسین کاتبو بولخانه قای دورو ، له فزیدی شیخ را به
 مدرس تعیین کرا بو .
 به کورتی موده ی دو مانگ زور به فوشی راماں بوارد له وماده دا شیخ عبدالالدین زور دلی
 سید حسین ی را نه گرت وه به صورت تاشی نه کرد :
 له روژانا ماموستا شیخ عمر له سلیمانی وه پیادیکی له گه ل به عزنی پاره نار بو بولای
 مدرس سید حسین که له هه ورامان به عزنی گه منی بو بگری وه بوی ره وان به کاتنه وه بو
 سلیمانی چونکی له سلیمانی را گرانی به شده ت بو - وه سید حسین له فزیدی شیخ را
 نه م قضیه به باسی کرد وه شیخ بریاری را به عزنی گه منی به نرضیکی هم رزان بدا به پیاده کی
 ماموستا شیخ عمر وه ره وان ی بکاتنه وه و فله له صری کرد به پیادی که مصهره شیخ بو نه م
 نیسه جی به جی بکا وه شیخ صوفی ریکوت به سه ذر بو ده وری (سور که دول) چونکی
 له ویه خطری و ترسی هه بو :
 که شیخ له دورو نه ما کابراں صرف تفره ی مسلمه گه نه کی را وه روز به روز گه منی گران
 تر نه بو له سر نه م مدرس له گه ل مصرف را بو به عاجزی یان وه زور له نیشا کاتی
 شیخ کاتنه وه سید حسین شکلاته کابرای کرد وه له به رنه وه کابرا فزیدی خانه قای نه کرد
 شیخ زور مبالاتی نه کرد وه کابرای تکبیر نه کرد له سر نه م معامله گه نه که تیک چو
 وه سید حسین نیواره وه ختی به تو راوی له دورو وه ره چو وه وری کرده هه ورامان
 بو رته ویله وه له ویه رویشته وه بو (مکران) وه مدرس به مدرس مایه وه :
 نیمه نیش سه رگه ردان بوینا وه ماموستا ملاح عبداللطیف نیش له دورو وه به ره و بانه
 گه رایه وه من وچهن طلبه نه به به کس ماینه وه به دل به ریشانی :
 وانم وه خته ناده راستی پایزه منیش بو وه صغی خدشکه کانم زور به ریشانم وه نه وانیش
 له گه ل صنگ وولاتا به وهاجری کاتبون بو چه من له سکول وپیران) ده قسما له هم واری
 سه رشا بکه له پستی وه گاشیخان ه ده که پریان به سوه له به رنه م هه ستم
 رویشتم بو نه و شویانه بولایان و فله چادوم که رت پییان وه وه ضعیفان ماصدی
 پاش بو وه بغیرا رزق وپاره یان به وه سته وه مابو پاش دوسی روز له دی گه رانه وه
 بو دورو وه به عزنی پاره م له لایان هه بو مقداری دوصد قرانم بو هنر جی هنم مینا له گه ل
 ضیا : تام له سه ذره کاتنه وه (ملاح فیض الدین طاشی) که مجازی له لا قادی صوفی بو

در شمرانده به ره و درود کا تبو به عزیزی نه وه برواته وه بو طاشی که گیشتموه دور
شیخ نه مری فرمود بو لهوی بعینت وه وه ره ز به طلبه کان بقهر بریت تا مدرس تانه گری ...
نه وه ضعف تا حدی دل نیمه فوش کرد وه طلبه کان ده ستیان کرد به وه ره ز فویندن
وه نیشی وه ستم له سیوطی همل گرت وه ده ستم کرد به (ایسا غوی) له علمی بنطق ...
لهم کانا سال بو به سالی هزار و سیصد و سی و شش وه دینا روژ به روژ تاریک تر نه بو :
وه رزق گران تر نه بو وه ضلک له همدو شونیکه وه له بر به رزق عالی فوینان به جهی له هیئت
وه ربه هدرامان نه هاتن چوکنی نه هدرامانه له نازاری جهنگ پاریزرا بو وه که می رزق
له قبیلی تو وه میوه وه که من وه ضل تیا وه س نه که وت

به راستی لهم زستانا شیخی درود خودا جهزای خیری بداته وه گالی فخره آسلمانانی کرد
انانه واخانسی، دانا بو بو همدو زیبجاری سیواره و بیانی نان و چیت بو وه بو میواحن
تا بیعتی یاسای پیشو به رقرار بو وه بو همدو طالبیک روژی هشت نان وه چیت
برایه ورا بو وه به ته داوی وه س نه که وت : نیمه نازاری برستی مان چا و پنه که وت :
وه به معلومان من له وپا نیز و زستانا مقداری هفتاد و پنج ته عازری درود به رانی راه و فانه را
له قه و مانده که به نایمان پی هینا : وه به پار هیش به قه امکان ماعده من کردن :

یک له وانه بابا شیخ کوری شیخ محمد الهی بانه بو به هه زده سه ر خیرانی فوید عالی مام و برارایه وه
کا تبونه وه میوه و روشی تشریف کات بو دور و وه به فخره آس شیخ که شیت پاش
به خیر کتن وه اکرام عمر زری شیخی کرد نیمه کتب خانه نیکی که دره مان هبه بومان ره رجوه
ته قدیمی شیخی نه که م بومرسه وه شیخ لطفعلی بمان ترینیم به معنا قه ته کتبه کان رزق مان
به بدا شیخ فرمود سید عاجز به خودا که ریم

پاش نان خوارون نیوه زو نه مری فرمود دوتنه غار گتم و دونه رات وه بیت تومان پار ه
وه عبائی وه جوق قونده رویان تقدیمی بابا شیخ گرت وه به پیاد و دلاخ فوید وه بوب
ره وانه ی کرد وه فرمودی کتبه خانه فوشتن مباره کا فوکان به :

له آخری نهم زستانا پریم فاطمه وه فانی کرد به چهارابعدهی فوشکم له بر به که سی کات بولام
بودورو نیش قضا که م عمر زری شیخ کرد شیخ زور به مهره بان فرمودی کاتنه کی زور پاش بو
رسان له ته نگانه را له مال باوکی خرابتری عین سعاده ته : وه رابعه به فوش له مال شیخ را
وانیشت وه له به آرا آینهی فوشکم له وشی کات بولام وه له گل رابعه دا دامه زرا
نه نه وه پیاده تی شیخه که له که ل نیمه واکروی مگر خودا جهزای بداته وه له لایکمه وه
من به فوشی له مدرس که دا نه فونم وه له نیکی تره وه فوشکه کانیشم وه که له مال باوکیانا
به ده هانه تریان مع العلم باوکه مریدکی فدای شیخ بو وه فوی وه صیتی بو کرد بوی
که هدر له پنهانی شیخ را بین وه نه و به کارمان بیت با بقل وه هاره رهید

پاش ماده له شیخ نه مری کرد رابعه ماره کرد بود لاهدی فارسی که کوری رضاعی شیخ بو وه آمنه شیم
ماره کرد بو فونم که مصروف وه دکیلی اندرته شیخ عثمانی کوری شیخ بو وه به فوش دامه زران

له رشتانی په زارو سیدوسی د شش گرانې گڼشته پابه له نه نې گنم په لیره له زور و ده سی له که دت
ضه لکی زور له ریگه و بان ولاکو لانا مرون ده که لی که سی له کیو و کانا گنا نیان ده رنه چو ده
ورنډه گوشته که نه خوارون براله برای نه وده پرسی به لکو په ناه په خورا بادکو درایک
بیری نه ولایان له لانه مابو نه هر هوم له کاره ساته له چو شنیکه وه په بیدا بو

په کهم چار سال بو ششری به که م عالم بو یا تو خوه ده تجاره ت کرا بو بو
دوه م نه وه سی ده تنی تفهنگ بگری نه غلبه برابو بو عم سکرمک و د زوراعت نه ده کرا
سی هدم حکومتی عثمانی له هر لایکه وه رزقیکی شک بیدرایم به زور له ه لکی نه نه نه ده
هر چه ند به ناوی بیا به وه بو به لام نه ونه اسکناس نه دا به ضه لک وه خوی له پاشا بو
رسومات وده ری نه ده گرت وده وه پاره ی نه ختی نه ولیست
چهارم درسی لافزا به باران وینای ورشک کوه تا له ساله آفرابیت و پینچ روزی
مابو بو (نه روزی) نیر باران نه ماری :

به لام له سالی سی د شش که سال که وته به هار باران ماری وده وینا رو کرده هر زمانه
وه که کم کم ضه لک ده ستی کرد به پوژانده به تایبه نه نیر هر به که شش نه و او بو ده ستار که کرا
ده وه ور یکی تر که ته پیشه وه ده نوخته په گشت به لام بو نه ده له سالی سیدو
سی و صورت نه خوشینکی وه کو نا نقل نزه ی نیته په بیدا گه له عالم به م ناسیغه مرون
وه ده ور دو مانگ نه م نه خوشیم وه و امی کرد :

یکه رینه ده سر باسی مدرسه له به هاری سیدوسی د شش ماموستام لافنیض اللهی طاشی
روشته وه بو ولای خوی جی ماموستام لاعارف امام رضا نقای نه و بو به ماموستای طلبه
منشی له منطقی خونینان ده ستم هال گرت وه کاتم وه سر خونینان سوطی نه وه ی
مابو خونینان تا نریکی باسی (صرفه) که ی قصار ماموستام لاعارف هدم نه ویش
له نه وه له پانزابه نه خوشیم که مابسم کرد وه خاتی کرد رحه الله و طاب شراه

نه م زاته پیاو لکی مسلمان و نه خلاق باشی بو : زو باسم کرد که کوری ملا عبدالصمدی مدرس بابک
وه له نه نه وه ی ملا عبداللهی همدراصان زور صالح بو مجبته پیغمبر مرون صلوات الله زور بو
له هر موجهه نیکی که وه ور دلالی ته و او نه کرد وه کو مجذوب به وه لکی به رز همدو
السلامه کانی آخری دلالی چاپ به بین نه خونده وه

السلام ای سید عالم جناب السلام ای شافع یوم الحساب

تا آخری شوه کانا : وه زور بخشنده ده سخن نفسی بو که ده رزی سوطی نه فرمو په مان
شوه کانی به نظم وه ده لکی به رز نه خوننده وه نه ی فرمو رول باشی نه لکی وده حاله بین
(تیکه ایشتم له سیورته ره شکم فوش تره) له کانه نوژا با لکی نه کرد لیان بین بوجه ماموست
نه که ریبه کی بیورتان ده ست نوژم نه ی فرمو یان نوژر بکن نه وسه ده سی نوژر نه گرن زور مزاج بو
له صلاح اقتضایا با لکیان کردم رو شته قدرته نریکی وه خاتی بو به لام به به په لوه په ریشانه
نیزه لکان هال دا وه رده سور بده وه نه رده خنده نیکی کرد مستوفی بو له عمر یکی په بجاه

پنجاسالی واقف بانی له سالی هزار و سیصد و پنجاه و نوا ره هلم و طب شراه و بعد الحنة شواه آمین
هده له پانزا له مانگی محرم دا مه رصم شیخ نجم الدین له بیاره دا ده فاتی کرد ده هده له سال
ملا محمدی کوری شیخ قادری ره شه دی مدرسی پیشوی دوروه لروزاوا وه فاتی کرد وه جناب
صاحب شیخ عبدالحمدی کافی مشکافی که په مهاجری کاتبوه ره زاد له ویشی ده فاتی کرد له مراهی
رور له لایکی بهرز وه فاده ن مه قام به ده گله جهادی کرد :

پاشی وه فاتی مرمم شیخ نجم الدین قدس شیخ علاء الدین به رسمی تعزیر روشت بو (بیاره) وه ویستی
له سه رضانقی بیاره و اینشی چوکی جیگه سوزیان بو به لام تالم تشریفی روشتبو به قدری
بیاد فسانی له دی وه که ملاس بیاره وه شیخ بیاره رسول وه به گزاده س هدرامان وه جاف
مصم شیخ نور الدین کوری شیخ نجم الدین بیا له جیگه شیخ دانابو وه مدرسی شیخان کرد بو
تو الحدیثه رایتکی که دره وه فاده ن مه قام ارشادی هده له خانقی دوروا بمینه ره وه وه
چون صوره بانی ولطفیتان له شیخ نور الدین ه وه بی له دیش تشریفی کاته وه بو دورو
له جیگه سوزیان به وه :

پاشی وه فاتی ماموستا معارف له آخری پانزا له بورجی قوسی دا شیخ ناروی به شوی جنابی
مه لاسید محمد کوری سید امین گیزمکی که له سنه دا له فدیته ملاحه رشید به که مدرسی
مزرکه و دارالاحسان و له سنه اجازته وه رگرتبو ده کات بو دورو وه کوری به مدرسی
له خانقی دوروا

مه رصم سید محمد انانکی اریب ده فطه فوسی وه فاده ن استعداد و قابلیت بو له بریم دی له دوروان
که گیشته دورو وه دامزرا به خطی خودی له مری که کاتبه نوی نوی :
جئت بجدی بجدی الی خانقاه دورود و اقامت بها مدتی ۱۳۳۷
واته به پیروزی پاینده مه ده که هزاره ته صلوات علیه وسلم وه به هون کوشش خوده له بورجی (هده) دا که به کم
بورجی رشتا نه کاتم بو خانقی دورو وه دامزرا م تیا به مدرسی له سال هزار و سیصد و پنجاه و نوا
که جنابی سید محمد دامزرا دیان مدرسه اناوه وان به وه :

جاله فدیته ماموستا سید محمد له دهی له سید علی مابو ته داروم کرد وه ده ستم کرد به رساله رشیدی
له علمی منطق را که کتبی خودانه تالیف ملاحه رشیدی مدرسی دارالاحسان بو پاشی ته واو کردی
له م کتبه وه ستم کرد به (فزاری) وه له پاش فزاری وه ستم کرد به عبدالله سید زک
وه خدیجه که م ره ونه قیگی تازه ی وه رگرت :

مه لاجه رشیدی نابراو له به گزاره ی (قایم شهی) مریانه له فدیته تیا روشتوه بو شار سنه
وه له فدیته ملاحه رشیدی و شه ای مفتی سنه که مدرسی دارالاحسان به ته وادی کرده جا
له بر نه وه ملاحه رشید به که بیاد یکی قابل و بهرز بو وه مری شیخ حسام الدین بو وه زور محترم بو
وه مفتی ملاحه رشیدی کاتو چوی رشم و ده ورامان زور بو وه زور له سنه غالب له بو مفتی له مدرسی
دارالاحسان عزل کرا وه ملا محمد رشید له جیگه یا دانیشته له م راه ته م نشی له به ده فاتی له چه
وه زور ره وام نه بو وه له عومری که پنجاسالی واقف بانی له ده دره هزار و سیصد و چهل و نوا سنه ده فاتی کرد

ده له پاشی وه خانی نه د ملام حمودی ملقب به بابا شیخ کوری مرصع ملام عبداللہی مفتی کرا به مدرسہ
دارالاحسان وه له پاشی وه خانی نه د لاره ورت تاریخی هزاره سیصد و هفتاد و شصت حاجی ملاف لاری
برای ملام حمودی مفتی کرا به مدرسہ دارالاحسان وه نیته به ریخته الخدیله :

دورود . ویکه له قراخی چیم به ورامانی نه و دیو که له سره وه نیته فواره وه نه م چیم
وو پشی که وره به به شیکیان له تراوه رووه نیته فواره وه . وه به شیکیان له ناهیمی
کوماسی به وه نه م وو چیم له خواری دی بوری وره وه . نه گن به یک وه نیته خوار
به تا نه کاته خواری وی دوروده له ویا له گن ل ناوی مریوان نه گن به یک وه به
ناوی نه م وو چیم وه که نه گن به یک ناوی نه م وی به پراوه به دورود یالی
وو چیم کاتی نه م روئاوه نه بن به یک قدری اهمیت په یوانه گا وه له چیم هم ورامانی
ته خته وه به پروه می وی (بله بر) وه (زیوار) وه (سلین) را نه رواته خواره وه
تا له خواری وی (رودار) ه وه له گن چیم (گاده رو) را که سه چشمه کی له کیور عاشقان
له ژوری سنه وه نه بن به یک کاتی وو چیم پیشو له گن نه م چیم مایون به یک
نه م چیم ناو نه بری به (سیروان) یانی رشی رودان) یانی (رکی چیم) :

دورود . پال واره به رشتی کیوی وکوسالانه وه) نه م کیوه بدرزه وه په ناوه بهی
له پستی ووروده وه له رشی شونیا ناوی هه به به کم (خولیس ملی) یانی ملام لاره
که شونیکه لیژ ونا باره نیته کراوه به باخ وه میوه تری وه هه خجیر وه قو خ
وه سید وه هنر ر زوره تیایا به راستی با ضیک جوانه نه م باضه موکل پایوی پری
سلمان بو ناوی صوفی در همان بو که یمان نه پرس بوچی نه م شونیه ناو پرا وه
به (خولیس ملی) له وه لاما نه یوت ر قوربان تا بو یانی هه ربیم نو هه ربیم واته
به قوربان تا به یانی هه ربیم و هه نه بی ؛ جاری له پانیزا روشتی به بو سیرانی نه د
باضه به یک ووروش له وی بوین به روژا وه ضعی کیوه کی وایه له آخری پانیزا له پاشی نیوه در
روژا ناو نه بی پاشی چاره که روژا وه نه که ویته وه ؛ وه زور دیم نه جوانی هه به ؛
شونیه روه م کانی نه شمور به (وه هارانه) به یانی (به هاره کانی) له واقعا هه له به نا
ناوی هه به نیتر ووشک نه کا

شونیه سکی هه م کانی نه شمور به کوسالانه نه م شونیه به داری دوروبیه وه ناوه که ک
هه هه هه به به لام زور ناویلی کم ؛
شونیه چواره م ناوی به وارگی (ژیواره) که نه شموره به (که له وی) نه م ناوه زوره
وه دانه هه به وه به روی هه ورامانی چه مانه روانی به ره و قبیله وه شونیه کی زور ساروه
له دنیا انسان که مانا بین ؛ نیتر بیگه له م شونیا نه له هاس پستی دوروده ناو نیم ؛
وه له به هارانه له ژوری دوروه له پنهان کیوه که را کانی وناو وه که فواره به ل نه خاتمه وه
هه به به نه نه که نه وت شونیه وه ره چونه ناوه که کم نه کرسیه وه به قدر ره می ته نه که نه وت که
ناوه ره به چی وه به ره وناسمان به قوی که زونیو به رز نه بیته وه به هه دارا

کیوں کوشاں دوستی تیا بہ لہ شونین ترا نیہ یہ کم گئی کہ رہ س کہ گیا نیکی ناسک و توندہ
وہ ترشیاتی نایابی لہ دروست نہ کہ ن زور بہ نرضہ :

دوہم گولی (شقائق) کہ گولیکی سوری زور جوانہ۔ وہ ختی صوں لہم کیوانہ وہ ہرا وہ ہو
(نغان بن مندر) سرور کے دولاتی (حیرہ) لہ ضوارن بعاوہ۔ وہ بہوی رہ غنبتی نغان لہ
گولانا و ہرا و بہ (شقائق نغان) :

لہ و ہری دورہ یاخہ لہ شالیہ وہ کیوں (بیارہ وان) ہدیہ یانی میان رودان یانی لہ ہین
دو چہما لہم دیوں چہم ہر رمان ہ وہ لہ و دیوں چہم کو ماسیانہ لہم کیوہ زور زور
ویمتی سریر ہدیہ۔ گہ لی ہرزہ۔ وہ (کوہی بیان) وہ کو شیبہ صی راوہ ستادہ بہ لوتی لہم
کیوہ بہ ہرزہ وہ بہ ویمتی لہ زور عجیب۔ وہ لہ اغلب شونین لہم کیوا لہم لہ و لہ و دیوہ
ہر لکانی و آوہ بہ ہری لہم دیوا پستی (سولادا) ہدارن بیارہ وانہ نرنکی چل لکانی
تیا بہ وہ لہ شانی سولادا و پستی ہزار خانہ و ہدیہ پیرہ لہ لادولکانی ہتا لہ لہت
(ہزار خانہ) یانی (ہزار لکانی) ہر ہر لہ وینا شیخ بیارہ یانی شیخ علا الدین لہ و لکانی
لہ دورہ ہو۔ ہدیہ وارن ضویو مدرس لہ رویشہ (بیارہ وان) بہ راستی فوشن و فادہ ن صفا
وہ سریران گایہ :۔ وہ بہ شانی چہ لہ (سولادا) دا۔ دی نہ رضان لادوا وہ لہ و لادوہ دی
فصل وہ گو شخانہ یہ کہ لہ ہم ہشت لہ چنی :۔ وہ نہ فنی وہ شتی سولادا
بہ ناٹارا وادہ رلہ کہ دی کہ لہ قدر ویا شاری زور بہ نرفخ ہولی۔ نیقتہ ییش قلاک
(سولادا) وہ قلاک ناوہ راستی وہ شتی۔ وہ تہ لہ مشہور بہ تہ لہ (نقارہ خان) ،
ریم نیکی سریران ہدیہ لہ بہ رچا و۔ بہ لہم ناخہ

خانوں بے فادہ ن وینہ ی ویرانہ لہ گرجی تہ لاری صفا و سیرانہ

دولت ساگرتن بہ ہیز و ہوشہ۔ بیشہ ساگرتن پیشہ ی شیرانہ

شیخ بیارہ یانی شیخ علا الدین گہ لی اعلیٰ کرتی لہ راوہ روتا۔ من جملہ نیوی دی شہین و آریا
کری وہ نیورائگ لہ دی (پای گلاک) کہ وہ ختی صوں قدر لگان حکومت ہون
وہ لہ خوشیا بے وینہ ہتا نہ مشورہ

پای گلاک بہ ہشت شہین وہ رگایہ

وینہ یان نیہ لہم روی وینا یہ

ماوہ لہ لہم ناوا لہ گہ ل طلبہ بہ سیران و فوشن رمان ہوارو۔ ہوسالی ہزار و سید ہر شہ
بہ رصم شیخ نور الدین کوری رصم شیخ نجم الدین وہ خانہ کرد وہ بہ رصم مولانا ملا عبدالقاری
مدرس بیارہ ییش متوفی ہو۔ وہ بیارہ بے فادہ ن مایہ وہ۔ ہاشیخ بیارہ یانی شیخ علا الدین
لہ آخر فصل بہ ہاری ہزار و سید و گئی ہشتا۔ لہ دورو۔ گویا یہ وہ ہور بیارہ ،
وہ گہ لہ ہر رمانہ نہ و دیو یانی دیوں شاہ زور پیشوا زین لہ کرد وہ مصطفیٰ بہ گہ کوری
جعفر سلطان بہ امری باد کے آت بہ پیری یہ وہ۔ وہ لہ خانہ قای بیارہ دام زرا ، وہ
لہ ہر مولانیکہ وہ مرید و منسوب لہ خواص و عوام رویان کردہ وہ خانہ قای بیارہ :

وہ لپاش نہ وہ شیخ لہ بیارہ دامزرا - مدرسہ دورود ہرچہند ہر ماہ دان بو وہ مرصم
مامون سید محمد لہ ویا بہ مدرسہ مابوہ وہ بہ لام تقریباً چول بو وہ نہ و خوشی نہ ما
لہ بہ رستم پیشی قرارم واپروم بہ وریوا بو وہ وری بیارہ :

مع العلم کہم بہینا من زور ہتفادہم لہ مامون سید محمد کرد عبدالہ میرزوں وہ رسالہ انارانی منظور
وہ گہ لہ نہ وی ناراب وہ عصام الدین استعارہ وہ رشیدہ وہ فتاری وہ بہ عزت
لہ شہ رج منہج وہ رسالہ حبیبی فارس وہ تشریح الافلاک نہ مانم ہو بہ وہ رزقینہ
وہ گہ لہ لہ مانم لہ بہ ربو وہ لہ ضوینہ ناچارم تا حدی کرایہ وہ

لہ ماوہ وا کہ لہ دورودا لہ خدمتی مامون سید محمد فونینہ بہ ریکہ و تچہن سہ فہریکی فونینہ
کہ و تہ بہ رم یہ کہم لہ بہ ہاری سالی ہزار و سیصد و س و شہ سالہ آخر گرانہ کہ وا لہ
دورودہ رویشتم بو (وہ رہ تفس) بو کہینی گہ لہ نہ وی شہ رج : لہم سہ فرا رویشتم چوہ
وہ شہ وی لہ وی ہوم - وہ شہ وی لہ (تے) وہ شہ وی لہ وہ رہ تفس ہوم کہ گہ رامہ وہ
لہ ریکہ وا لہ لای باض تہ رضان ناوا لہم دیوی بہ بیٹہ وہ گہیشتم بہ مرصوم محمد صالح بہ گہ کوری
قتاح بہ گ نہم زاتہ سونیدی ہزار لیم نہ بے من سوار نہ سپہ کہی نہ ہوم وہ نہ وہ بہ پیارہ
لہ پیشتم وہ بروا ہرچہن ہر دم را چرم نہ کرد بالفص بہ دشوہ لہ گہ لہ مانمہ وہ تا مالہ وہ
وہ شہ و لہ سہ ربانے مالی حم سعید بہ گہ برابا نوشتم لہ بہ رہ بہ یانا بہم وہ نگہ خہ بہم
بوہ وہ یہ کی نہ یورت - ان اشرف خلق اللہ نور - مع العلم کہ چا ورم کردہ وہ نہ کہ سہ ربانے
وہ نہ بانگیش ورا بو لہم رودراوہ زور دل رونک کردہ وہ : وہ بہ حال ہتفادہ وہ ہستام
نہ تری سبب نہ نام کرد - وہ لپاش بہ رقیان وہ چا خوارن گہ رامہ وہ بو دورودہ :

سہ فزی دورم لہ سالی ہزار و سیصد و س ہونا لہ خدمتی مامون سید محمد وہ شیخ شانی کوری
شیخے وہ گہ کی پیادنا سب وہ قرہ بالغ لہ ریکہ کی کوسالان و ژدیارہ وہ ماتین
بوہ و سامانی روس شارہ زور بو وی گولپ بو نہ وہ کہ کچس شیخ صادق گولپ
خاتون حبیبہ ناو بگوزینہ وہ بو شیخ ہر لانی کوری شیخ :

لہم سہ فرا مرصم مہلا امینی جفاری شہورمان لہ گہ لاپو شہ وی لہ ژدیار وہ شہری
لہ وی فونین بوین وہ پہلای وی کہ لجن واسہ رکہ و تین وہ لہ پستی وی (ہم ہیجہ) وہ
واپہ ریں بو چہم ہیج بہ راستی چونکی موسی بہار لہم سہ فزہ زور بہ صفا بو :

کہ گہیشتم سہ رکیوی پستی ہیج مہلا امین بانگی کرد خہ لکہ بے وہ نگہ بن ہزانین نہ وہ
چی نہ لین نیہ ہم مو داچلہ کایفہ لامان کردہ وہ پریمان چیم ووی نہ وہ نیہ
کہ مہلاکہ کانی ناسان نہ لین (سبوح قدوس بنار الملکۃ و الروح) یانی شونہ کہ نہ وہ نہ وہ
بہ زورہ سہری واوہ لہ ناسان کہ لہ وکیوہ واپہ ریں گہیشتم شونیکن زور
سہ صفت ونا بار مہ شہورہ بہ (چنگہ ترنہ) یانی انسان وہ سہ نہ نیتہ عمر نہ ناوان واپہ ریں
بہ لای امین پرسی نہم کویمہ ووتیان لاپہ لای چنگہ ترنہ ووتی نہم شونہ قنگہ ترنہ بہ نہ کہ چنگہ ترنہ
کہ گہیشتم چہم ہم مہلا امین بانگی کرد بے وہ نگہ بن وہ نگہ مہلاکہ کی غدا بے جہنم نیت

یانی نه وه نه قوټه نزيکي ژر زه دى پوه ته وه که وه کو شهوره دوزخه له ژر عمر زايه ۰۰
 به کورتی که يشينه باغه کاني هوارى هم به چيم وه له ويا ملامه رشيدى هم به چيم له وى به شمه
 له وى نان مان هوارى وه ريگه و تپى بو دى (نور شمه) شمه و له نور شمه بوين بو
 سببى که تپن بو دى (ته ويلم) شمه دى له مالى محمد رشيد ناغای کورى سعيد ناغای
 هوارى شيخ بوين وه سببى زياره ته مرقه دى سراج الدين و به الدين مان کرد جا
 رى که و تپن بو بياره : وه شمه دى له بياره بوين زياره ته مرقه دى ضياء الدين
 وه نجم الدين وه زياره ته محاسنى شريفه مان کرد وه زياره قى مولانا له لاعبد القادريان
 کرد زور اکرام شيخ عثمان و مامد سديد محمدى گرت وه من ده شتم زياره ت کرد وه دعاء
 توفيقى بو کردم وه بو سببى روشتين بو گوټپ شمه دى دوشه و له وى بوين جا
 بوگيان سوار کرد له محار به ريگه ي سه ريگه تا وه به کيون که ماچارا نا تپنه سه ربه وى
 (قه لافانى) وه اهوش و به و راني ، دا وه شمه و له (ره ره که) له مالى اسد به گ که وى
 بورزو به گ بوين - بو سببى به ريگه ي وه ربه نه که له وى را روشتين بو دور وه
 نزيکي عصر که يشينه به را به وى دور تماشا مان کرد سواره به شغول ترم بازيج
 وه شيخ نظام الدين بران شيخ که زور سوار چاک بو کات به پيرمان وه وه لاعبد
 وه ضه طلبه کاني خانه قايش پاشايان دروست کرد بو - که له سه يروصفهان له و کاتا
 چا و پ که دست :

سه خورى سه هم له آخرى به هارى سه هار و سید دس هشتا له زه مانى حکم دارى شريف الدوله
 اهدش عصای مرصع نارو بو به فضلات بو شيخ وه نه مری له سنه وه کاتبو که شيخ به روا
 بو سنه نه و فضلات وه ريگه ي به لاه شيخ وای به صلوات زان که سيد محمد مدرس وه شيخ
 عثمانى کورى وه حاجى ميرزا رحمت اللهى طالش بنيرى بوده رگرتن نالغنه نه مانه رى که دست
 وه منيش له خدمت مامد سيد محمد ترکه و تم له م سه فزا شمه دى له سور که دول وه شمه دى
 له (شوشه) بوين - بو سببى روشتين بو سنه - تا نزيکي دى (که ميز) وه وى دو صد
 له اعيان و علماء و مشو بدين کاتن به استقبال شيخ عثمان وه وه روشتين له بزگه و ته ملامه
 کورى ملامه عرفه کورى دلاى نور شمه که عالمى مانى حاجى معتد بو داپه زين
 نه م ورو دى نه تصدق نه ده له رمضان کرد چوار وه روش له وى مایه وه هه فله وه رگرتن
 اعصا ، به سرا له م هه فله را ناطق له سر نا به تى هه لستور الدين يعقوب والدين لا يعقوب
 به تشریف علماء و زانان و روحانين دا که له قس من جوان کرد جا شربت هوارى کرا له م هه لسا
 به خدمت مامد ملامه اللهى منق و شمه له وه سيد نجم الدين کورى سيد عبد حکيم هه مردانه
 وه که له علمان به بزگه يشتم له م سه فزا شمه دى مدعو بوين له مالى حاجى معتد ميرزا عبد الله خان
 بعضى پرسيارى علمى له من کرد جوابم داپه وه له بيتنى نه م سوال و جوابه حاجى معتد زور سرور بو
 کاتى نه کات بو فرگه دست بو چا و پ که و تن شيخ عثمان نه م پرسى (مانه نه دلاى محقق له کونيه)
 به م عنوانه هه رى منى نه پرسى وه هه هه بانه وه نه به تری :

دوسره وه كه كاتينه وه شهوي له وي (كه رهيو) وه شهوي له وي (نجنی) له خدای دوی
 (سه دینهنگ) وه وه بدین بو شهوي سه ههم گه شیتینه دوروه
 سه فزی چهارم له ساله لرستانا له خدمتی شیخ دا رویشتم بو دی اسوره تو ،
 له ساله بو که شیخ شنیکی له ملازاده کانی دی (ژرژره) ماره کرد وه کوریکي محمدنای
 لی بو شنه که پاش ساله ده فانی کرد به لام کوره که بیسته به ره یاته وه له دی سور که رول وه
 سه فزی پنجم ههم له گه ل بعض طلبه ها ره فیقه چهن روزی بو را بو ارزن زد شیتین
 بو شاده رو وه هفت پانز بو وه هه مونه دعه میوه کی وه کو قوخی وه هر می وه هه نار
 وه که می تری مابو لهم سه فزا که گه راینه وه له چهن ابوری ره را ا تاقه وان نه
 (بهی) مان به سه داریکه وه چا و کرد من به روم نه گرت واکه دت که چهنم به به که
 وه ربینم داریکم بو ورژر کرد به نه تر وه رکوت نه کرار به نه تر وه رکوت
 هه ت صدر و چل وان بهی مان له و نا و بیسه و باضه وه رکود که اعراضیا له نابو ۱۰۰
 وه به خدمت و را بو ارزن کاتینه وه وه لهم سه فزا پاننگان وه (هژن وه رسیدیه)
 وه چهن شویین جدانم چا و پد که دت پاننگان وه رگراوه له پوژنگان چوکنی له و شونیه
 پوژنگی زوره یا وه رگراوه له پاد ههنگان) یا نی مخفیه کومه له سویا وه (وه ژن)
 وه رگراوه له (ورژان) یا نه قه لاکان وه رسیدیه وه رگراوه له (ژاویه) یا نه گوشه
 وه اپای گه لان) له پاد گه لان یا پادیه لان یا نه مخفیه کومل یا پاکه وانان
 بروینه وه سه روه قور پاش موده کی له دام زراعی شیخ له بیاره له روزی سه شنه
 هه و ته می مانگی ذر القمه له ساله هزار و سیصد و سی وه شتا له گه ل (سید فزهوج) ی
 عه ربه تی واکه له ویش له طلبه ها علم بو دورومان به صهیفت وه رویشتم له بیاره
 بو شه و گه شیتینه بیاره وه به خدمتی شیخ گه شیتین به لام له به رنه وه که له و کاتا له
 بیاره و مدرس نه بو شیخ نامی بو فوسین بو خدمتی مامد سام لاهمه سعیدی مدرس
 (عه بابی ملی) مابغه رویشتم بو له دی وه دام زراعی وه من وه روزی گه له نه وک
 بو رهانم نه فونید له نه وه له یه وه پاش نه وه که چهن وه رزیکم له فونید وه گه شتم
 به مایی (نسب ی اربعه) مامد سام لاهمه سعیدی سه فزی شاری سنه کی که و ته به ر
 وه رویشتم بو سنه تانه و له و سه فزه کاته وه می بو وه روز نه رویشتم هه لجه
 له خدمتی شیخ بابا رسول ی بدین که له وه مامیوالی مام شیخ عبداللطیف بو
 و دازوه وه رزم له گه لنبه وی فونید ؛
 لهم سه فزی مامد سام لاهمه سعیده بو سنه له به رنه وه له گه ل میرزا توفیق برابا به به که وه
 تجاره شیان بو وه له ورژرا میرزا توفیق چهن باری (وه ماره تهن) بو بو بو سنه
 بیفروش له سنه و اماله که ی گیر ابو که پیش رویشتم بو له وه به هوی به عزی علما و
 پیادی ناسراوه وه تدریس بکا که میرزا توفیق و ماله که ی زرگار بکا له مقوره که یا
 نابع به لام نه وه نده له وه ضلع سنه عاجز بو بو که هاته وه فزیوس نه گه ر بهم زانیا نه

وه ضعی شاری سنه نه وه نده خرابه تدفیع برام بکوشرایه نه رولشتم بو جباره کی بو سنه نه وه رپایه ی دل نیشاوی به له وه ضعی دولات :

وه ضعی سیدانی شیخ بابا ره رسول له هلیجه دا له سر نه به بو پاش نه وه که شیخ هاته وه بو بیاره تماشای کرد خانه ق مدرس نیم ولتس مدرس را بگری وه بابره رسول له وه ما مالی گویا بده وه به هلیجه ج شیخ ناروی به شویفایات بو بیاره وه قه راری دا که له بیاره دا نه ولتس مدرس بی وه کو ملاحهین ی کوری مالا بافضل صوره اطعمه نه مده که ی شیخ کرد به لام تماشای کرد ملاحهین له وه ضعی راضی نیم وه نه به به هیوی دل نیشان له بر نه وه به ته داوی جیا بده وه له بیاره وه له هلیجه را به ضویله صوره م به وه له مالی شیخ عبداللطیف را دانیشته به کومیدی نه وه خود ای تیا له لایکمه وه ره روتی بلی ته وه بون له واقعا له هلیجه وه رولشتم بو (رسوله) که تکلیف موصوم شیخ حسین ی چهره قه لایبو وه شیخ حسین خالوی بو له ون دامزرا وه به مشغول بو به تدریس به لام پاش مالی حسین به گه محمود پاش ناروی به شویف مال که یا وه مینای دی (زه له ره ش) له شاره زورا کردی به مدرس وه طلبی بو راگزت وه مسم بارو گویا نه وه ی شیخ بابره رسول له به اشرافه حسین به که حسن به گ نامزای نه وه حسین به گ بو - بابا رسول له (زه له ره ش) مایه وه تاسالی هزار و سیصد و چل و شش که ملاحه سعیدی مدرس عمه باب به یی وه فایه کرد ج مالایات بو عمه باب به یی وه بو به مدرس نه تاسالی هزار و سیصد و هفتاد و سی له عمه باب به یی وه فایه کرد :-

برونیه وه سر عباس ضومان تماشام نه کرد وه ضعی هوسینده مان له عمه باب به یی باش نیم هونگی وه رزمان نه فوتا له بر نه نه لگه ل سید فززه ج دا له کسی شنبه ی هونگی مانگی محوره من هزار و سیصد و سی و نودا که رام وه بو هه درامانه نه وریو سید فززه ج له دی (نه لانه) له خدمتی (بابا شیخ) دامزرا وه مینش رولشتم دوروه له خدمتی ماستا سید محمد دامزرا وه - من له ماده ی پانزورستانو به هارا له خانه قای دوروه که له نه ون بوره نام ضونید : وه له هاون سالی س و نودا روری شرم ی بیت هه من مانگی شه و دال له خانه قای دوروه وه رولشتم بو مدرس ی (بابک) بو خدمتی ملاحه مدرس جوان روتی له دی وه ستم کرد به شری عقییدی مدرس وه که یانده باسی (نگوی) له آخری صفایه ذاتیه دا وه فرائض منظومی شیخ معروف نودهی لشم له خدمتیا ته واو کرد :

له ماده دا شیخ بیاره ههات بو دریوان بو چاک کردنه وه ی میانیه ساداته چور له گل علی به گ کوری حسن به گه وول ژیر هزارای که خیره وغان قضیه شش نه به بو که سیده گام ری (سیف) یان گوری بده وه به وی (مترگ) که مولکی علی به گ بو به لام سیده گام پشیمان بو بونه وه وه علی به گ شش مولکی سیف ره ته نه کرده وه بو یان به هه رچونی به هیوی شیخ بیاره وه وه به هیوی شیخ فادری کوری شیخ کریم ی که س نه زانه وه که له ورورثا مال له نشرماره بو میانیه یان پاش کردنه وه

به نه زاده وه گریزه
له رسته که بانی
شویف نودا نه
نه زور وانیات
که

لم سفره لوسه رده شیخ تشریفی هینا بو (باک)، وه نیش تا نزیکی به رفقا لگال
اشراف و پیاد مناسی دی وه ماموستا ملامه خود استقبال مان کرد که تشریف آت باک
شه دی له باک مایه وه سبب نیش تشریفی روشت بو چور نیش هه مولان تا چور بو
ره وانه کوفی روشتنیه : لم ماده را شیخ فرعون به من که ملام احمدی رهش له بیاره به
له موی بیکم به مدرس فائق بیاره له کرمیت هیه توش بیاره وه بو بیاره بوفونیدن
نیش له سر له ماموستا شیخ روزی جه شنی قربان له هزار و سی صد و سی و نودا لودی
باک وه گوزاره وه بو بیاره وه له بیاره و له خدمتی ماموستا ملام احمدی رهش تا
به خدمت و امیرام

له ماده سی مانگا له خدمتی ماموستا ملام احمدی شرح عقایدیم ته و او کرد وه عقیده کوریه کی
مه لودی م به وه روز خونید وه وه ستم کرد به مختصری مطول وه که مایه سر باک
اصولی مند الیم : لم ماده را شیخ توفیق پشته له کور شیخ عبدالرحمن نیش له بیاره و
له خدمتی ماموستا شیخ حیدرا وه روزی کافیه له خونید وه من لگه لیا هر یک له بوم تا
باشی تره وای نه کرد :

ماموستا ملام احمد له بیاره و او روز به پریان بو وه مدرس بو له پرخن وه سته و پسته سی
ملا حسین که نازاری بدن هه رچون شیخ دل خوشی نه رایه وه سوری نه بو له نینجا ما
نیدی وه رگرت له شیخ وه که وته تر بو شاری سلیمان نیش ناچار له خدمت یاری که وتم
وه ملا علی مه ولان وای که نیته ملا رفقا جه ، به نیش مان له که لامات بو سلیمان
بو ایاره به ره خدمت که نیتنه دی (مردان) چو نگی له ورورزا له فطی سید صادق وه
له خدمتیل نه بو نیواره وه خدمت دره نگ که نیتنه ناوون وه بوی به میوان
امامی نه دوی که ناوی مه لاکریم بو وه نگی له ورورزه بو تماشام کرد مه شفوی جه شنی
مه دلوره وه نان وچیشتیکی روزی در دست کرده نیش له وشه مه ولونامه که مان
له خدمتیه وه وه به ره وق وشه و تکیک باشی جه شنه که مان ته و او کرد :

سبب نیش سی که و تین وه بو نیواره که نیتنه شاری سلیمان وه له فائق هه نرته
(مه ولان خاله) اکر کره که له وسه رده ماموستا شیخ عمری ابن القوه داعی مدرس له دی بو
به میوانی دانیشتمین :

پاشی روسی روز ماموستا شیخ عمر زور مهره بان لگال منا کرد وه به صورته نه خدمتیا
وامه نیرام وه ماموستا ملام احمدی له سر توسطی ماموستا شیخ عمر رحیم بو به
مدرسی (که لاله) له ناهیه ماده ت وه محمد اعلی عباس آغا و دلاغ و پیادو نار
به شوییا ته تشریفی روشت بو که لاله وه لودی وامه نیرا :

لم شوییا به ناسبه باسی میترسی شایان ماموستا ملام احمدی روشی له کم له م واته له ره دی
تاریخی هزار و سیصد و دوازده ی پجری و لودی (پاشی بهرر) له نزیکی پنجوبین و له وایک بو
وه پاشی تمیز ره سنی کرده به خونیدن جا که و توه مدرس لانه وه ده لره در ناریخی

ہزار و سید و بیست و پنج بچوں دا ماتہ تہ (کان سانان) بوختہ تہ حاجی ملا عبداللہی کالی سانان
 وہ لوں مایہ وہ بہ تا بو بہ مستعد وہ شورہ کی پہ یاد کرد بہ سحر و استعداد ؛
 نہم ذاتہ عالی لہ خدمت نا زور سہیر بو لگ ل بہ غرضی رہ فیقا لہ کان سانان رویشہ تہ وہ بہ روزا
 نہ ویشی دل نازار داوہ لہ سر نہم بہراری دا بویتہ بروا لہ سر قبریکہ وہ لہ وفادہ ن قبرہ
 بظاہر فتنہ بوغوی با بغل چوار سال بہم نہ و غم لہ درشنی روزا نہ رویشہ سر نہ و قبرہ
 ہتہ اظہار وہ تصرف مہ لاطلح وہ وضع و استعارہ وہ جہمی وہ سیوطی وہ فطری بہ روز
 پہ وتورہ بیستہ جہار جہار غوی توتہ کردہ لہ فادہ ن قبرہ کہ بہ شہوہی مائستہ لہ فتنہ غوی
 عاجزی ؛

پاش نہ و تاریخہ ماتہ تہ چور وہ لہ خدمتہ حاجی آغا محمد ماوہ لہ و انیشہ لہ مہار ماتہ تہ کلک
 وہ لہ خدمتہ سلاہ حمودا تہذیب الکلام غویندہ ؛

نہم ذاتہ زند قبر غرضی بویشی سہیری نہ کر لہ لوکات لہ چورا بو سلا سی علی ہمدرد لہ و شیخ ریا
 گوہ تہ لہ قرہ داغی ناوہ بیان نافذ نہ بے روشی نہ بے بہ شہریان کہ نہ اہل نہ ستنہ وہ
 بہوں لہ یہ کہ تر سلا احمد لہ صوجہ نیتہ وہ رتہ وہ وہ رگاں صوجہ کہ لہ رتہ وہ دانہ فنا
 وہ غوی نہ روانہ مزگرت کہ لہ شہر صوجہ کہ دا بوہ سیدہ کان گوہ لہ گرن تہ بہ تہ پیکہ
 بے مناسبتہ لہ صوجہ کہ دا بہ یہ لہ لہن با بچوں بزانت نہ وہ چہہ بوچہ فتنہ کان نہ وہ ندہ
 بے نہ وہ بن سلا احمد غوی توتہ نہ کان لہ بے قزاقین سہ صد سالہ نہم ثونہ مدرسہ یہ
 ہشتالیوہ حالہ فتنہ نازانن فقیرانہ غریب نہ لگہ جہار جہار صوجہ تہ نہ کن چون نہ ژین
 نہ و انیشی بے وہ نگ نہ بن نہ و دو فقیہ لہ سر وہ نہ وہ ندہ نہ رتہ لہ یہ ک
 بہ تا ماند نہ بن جا یہ کیکن نہ یہ وی بیتہ وہ رتہ کہ تاشا نہ کا وہ رگا کہ دا خزاہ
 نہ لہ واللہ نہ نہ پہ نڈی احمد رتہ کہ ماتہ سر بغرنکی لہ بوہی پاش ماوہ لہ سلا احمد
 نہ روانہ سر بو صوجہ نہ لہن نہری نہ صہرہش نہ وہ پندہ تہ بو دا وہ بوچہ وہ رگا کہ ت
 قائم کرد بولہ تہ رمان نہ یا نہ دوس ہڈیان توتہ بکن وہ نازاری بہوں نہ ویشی نہ لیت ؛

جا تو حورا وہ رتہ پیادہ تہ بکہ لگ ل رہ فیقی خراپا من ویشہ کہ ہنگ نہ لیتہ سر رمان
 وہ آب بردن نہ چہ لیتہ لیوہ بہ خراپے نہ ژیرن نہ و انیشی بے وہ نگ نہ بن
 جہری لہ مالک دا لہ فقیہ وہ رتہ نہ بے وہ حد نہ کا لہ دوس نہ بنی فتنہ کہیش توتہ بے نام
 نہ بی نہ روا بہ لایہ وہ نہ لہ تو حورا پیادہ زبرہ کو قہلی وہ کو تو بہ وہ رزی نہم سلاہ حمودہ
 چون راضی نہ بے نہ ویشی نہ لہ واللہ فلانہ نہ زاتمہ وہ رتہ کانہ بل سورہ بہ لام شوین نیم بروم بوہ
 نہ لہ نہ گہر تو سونیدم بو بچوں لگ ل مہرست بے شوین پاشی ہدیہ بریتہ لہ فلانہ شوین قرارہ
 زوشینی نہ رتہ وہ اسباب نہ بچہ نہ لوکات نہ یا نہ دوس حوا حافظ لہ سلاہ حمود بکن
 سلا احمد نہ لہ تو برو حوا حافظ بکہ بہ حوا من تا قتم حوا حافظ بکہم ہدروا نہ روم کاہرا نہ روا حوا
 حافظ نہ کا وہ لیت بہ شوین سلا احمد لہ ضراری دی وہ جا سلا احمد نہ لہ بہ حوا ہرانت جاری
 تا دوس روشی تر بوم رتہ ناکہ وی بیم تو برو حوا حافظ نیش بہ شوینا دیم کاہراش تری نہ بے
 بگہریتہ وہ وہ نہ روا وہ سلا احمد نیتہ وہ رتہ نیش ؛

پاش خونیقی تمذیب روایت بوکریان و له خدمت آ حاجی ملا عبداللہی پوسو کہ در روز
 له (کالیبروش) بو گم ل ریاضت خونیقی و اجازہ وہ رتہ گری وہ گم رایہ وہ بہ لام توخی
 بہ غز خطرات وہ ضیلات بویہ نہ سالی سکی جسم و تا روایتہ بیارہ له خدمت می مہر و
 نہ لاوا مایہ وہ تاہ لا وہ فانی کرد . پاش نہ وہ روایت بو سنہ بہی لہ وی بو جالہ
 سالی ہزار و سیصد و سی و نورا کاتہ وہ بو بیارہ بو خدمت شیخ بیارہ وہ نہ پاش
 سکی مانگ لہ ویوہ روایت بو شاری سلیمان وہ لہ ویوہ روایت بو دی (گم لائم)
 بویہ مدرسہ محمد اغای گم لائم پاش چوار سال لہ گم لائم وہ روایت بو ہدیہ وہ
 لہ خدمت می مہ لائم خدمت بہینی و اینستوہ لہ ویوہ اجازہ می وہ رگرتوہ لہ نہ نہ مذک
 جالہ وہ شتی وزہ می لہ وی چہ غم میر بویہ مدرسہ وہ شتی ہینا وہ قدری گرت
 گم لائم خدمت استعارہ بیان لہ کرد : وہ لہ سالی ہزار و سیصد و چہ فتادونی ہجریا
 چادی خدمت کرد بو نہ ویوہ بتدوی لہ و شتی وزہ بیہ وہ روایت بو شاری سلیمان
 وہ لہ و سہرہ وہ کہ گم رایہ وہ گم لائم کرد کہ لہ مالی کاتہ ل زاوانیکی ہونا لہ پاش
 نہ وہ وہ سکی نوثری گرت بو نوثر بہ ہر گم کوثر پرا (فخاہ) وہ فانی کرد وہ اجازہ کہ بیان
 برہ وہ بو و شتی وزہ می لہ وی (علا محمد) ارضن کرا رحمہ اللہ و طاب ثراہ

نہم زاتہ زور نہ لای چاک بو . کتبہ مشہورہ کانی وہ ہانہ زانی کاتہ ہمو وان لہ ہری وہ زور
 لہ فقہی شافعی و اشعری بو . وہ زور اسلوب تدریس و تعلیمی جوان و رتہ وان بو . وہ نہ ویوہ
 بہ طریقہ عدل خدمت لہ گا دار بکات وہ زور جبار مجاہدی لہ گم لیمان نہ لہ وہ چاہنا
 بکرتہ وہ لہ ولایت کہ من لہ بیارہ وہ لہ خدمت تیا شرح عقایدیم نہ خدمت زور نہ لہ کر لیم
 نہ می تہرمو یا من طریقہ اعتراض نہ گم وہ تو طریقہ شعر بگرہ یا بالعکس یا باہتہ
 بکرم بزانتین کہ کام لایان راستہ وہ دلیل کام بیان ہیزدارہ :

بیتومہ خبری لہ و شتی وزہ نیدا بہ یاسی کوروتن طلبہ کان پاش پاش نہ کہ کت
 وہ ماموسہ ملا اہد بانگ نہ کن کہ تہ بہ لہ اصول بوچن لہ و سہرہ وہ ہاتوہتہ خواہ وہ
 نہ ویوہ نہ لی من لہ لاینی گم و رتہ نہ و ولایت وہ رتہ وانہ کرا ورم بو تعلیم و تحقیق نہ لگی نہم ولایت
 چہ لکن بیستویان نہم ولایت پیوستی بہ زنان لہ ہدیہ علیان نشان بدا :

نہم زاتہ وانہ زانم سکی کوری لہ بہ جن ماوہ دوایان وان لہ مدرسہ رسمی حکومتی را وہ یہ کیکیان
 کہ ناوی ملکہ محمد امینہ وہ لہ وان کہ و رتہ لہ پاش خونیقی لہ ہیگہ کہ یا ماوہ لہ نہ لایو پاش نہ وہ
 داخلہ وہ و رتہ بو وہ نہیستہ معلی مدرسہ یہ :

برونہ وہ سہرہ باسی خدمت لہ سالی چل واکہ دام زرام لہ خدمت می و صلح ماوریت شیخ عمرا رحمہ اللہ تعالی
 بہ ہوی کوششی و رتہ غبتہ نہ دالہ خدمت و کتابت و اشتغال بہ علم نا فاقیکی تر لہ بہرچا و مانا
 کرایہ وہ ماوہ لہ ہر رتہ خدمت خونیقی مختصر بوم پاش نہ وہ کتبیں اقصی الامانہ کہ تالیفی
 حفیدی سعدی تقی زانیم وہ ماموسہ شیخ عمر ہاشمی لہ سہرہ وہ بہ ہاشمی لمانہ وہ نویسہ وہ
 وہ بہ و رتہ خدمت جادہ ستم کرد بہ خدمت ریاضات تشریح الافلک و رسالہ حسابی

بها، الی علی و اسطرلاب تالیفی عاملی و بعضی له ربیع مجیب هم به ده رز فویند
 نه کتبانه هم به مدونه مایه شیخ عثمان له سره پاش نه مانه تقریب المرام شرحی
 تمذیب الکلام به حاشیه شیخ و حاشیه مایه شیخ و نویسه و ده ماهه
 هه شوه مانگ به شوه بوم فویندم و کتبی جمع الجوامع به حفظ له گه ل مدونه مایه
 شیخ عمر انوسیم و ده فویندم و حاشیه لاری له گه ل مدونه شیخ قادری مایه جرا
 نویسنه و ده فویندم و گه ل منبج و تحفه هم به ده رز فویند و به ده مانه و ده
 زبده ی جلدی سیوطی نویسه و ده سماع کرد و گه ل استفادیه زیاده هم له شیخ
 کرد و گه ل صده بانی و لطفی له گه ل مایه هودا پاییه به رز بلی

بو یادداشت له دکات گیشته سه رباسی و الهیات، له تقریب المرام و ضعیف سلیمانی تیک چو
 له بر نه و له وجهه شیخ محمودی حفیدناره کرابو به سر و ک و ده فرمان ره وای نه و در لاته
 و به بیانه له گه ل حکومتی عراق و تیک چو و شاری سلیمانی که و ته به ر (بوم با باران)
 و هه لکی شار و ولاته که یان چول کرد جا س و ملاحجه القادری فویند (بالیان) به به کرد
 رویشته بو (ع با به یلی) و ده فویندم مایه ملاحجه سعید و انشیه سوده ستم کرد
 به (لبه الاصول) سه مانگ له گه و نه له لاری مایه و هه تا و هه ضعیف شار پاش بو: جا
 که رایبه و ده بو شار و ده له خانه قادری انشیه و نه و مقدره که مایه تقریب المرام
 ته و او هم کرد پاش نه م کتبه حاشیه لاری هم فویند:

له ماهه وای له سلیمانی نه و مستعدانه که به به که و ده فویندم شیخ وای نه مان فویند نه مانه بون
 به که م سید عبدالحکیم نه م زاته له سادات لهویه (بوغه له سلیمانی وای ماده ای بو به مالا له
 مرگه وای شیخ حسین ی قزلی له سر شته قما پاش نه بو رویشته بو (خادی) له قره داغ
 پاش نه و ده رویشته بو سه رز بلدیغ یا قره بلاغ له لای مایه شیخ عبد الوهاب طابانی
 پاش ماهه ای رویشته بو لوزقان له لای حاجی شیخ طالبی طابانی جا له و یوه
 که رایبه و ده بو که رفیان و ده له و یوه رویشته بو سه رز مرگه وای هم جو پاش له قرزبات
 پاش چهن سالی قرزبات به جه هیئت و ده رویشته بو شار (خانه) له سه رز مکنه
 شیخ فتح ناموزای و امیرزا قله سالی هزار و سیصد و هفتاد و نه له نجای علیانی
 فیتق و ده فاته کرد:

دوهم ملاحضیه ی کوری لاک عبد الله حشرو چا ووش خانوزای شیخ تاج الدین و ده فویندی
 دی گولپ نه م زاته بو به مالا و ده رویشته (سوکم) له لای شیخ قادری قهچی ره ش ماهه
 مایه و ده له و یوه رویشته بو (چهره قولا) لای شیخ عفندری کوری شیخ حسین ده وای
 کرد تا له ده وری هزار و سیصد و شصت وای و ده فاته کرد
 سه هم ملاحضیه ی نه سپه ریزی هه ورام نه م زاته رویشته له باشا فای شیخ لای شیخ
 بو به مالا و ده وری تاریخ هزار و سیصد و پنجا و هه شتا و ده فاته کرد:
 چوارهم ملاحضیه ی کوری ملاحضیه ی کوری صاحب ملاحضیه ی نه م زاته زور به مستعد ابو

په تاييبت له علوم عمره بيه وا وه من له صوبه تي گه له استفادهم کرد نه م واته پاش ماوه تي
له سليمانيم وه روشت بو موکريان وه له سابلديخ له فذنتي له لاه عبداللهم کوري
له لاه محسن ي پورهان وامايم وه وه اجاره ي وه رگرت وه کاته وه نوشاري
(باننه) بو به مدرس له مرکز وته خونينا وه له گه له لاه محسن شيخ الاسلام که براي بو به
يه که وه نه ژيان مع الاسف به جوانه وه فاته کرد وه پاش ضوی دوکوري له به جي نا
يه که م له لاه عبدالغفور که نيسته له اشرافاثيرا، ملايم دووم عبدالرحمن که نيسته جنديم
پنجيم له مستعد کاني شيخ لره ماني من ملاعنایت الله بو نه م واته پاش نه واد کردن له سر
مرکه واتي شيخ عبداللهم هه وليمي رامزرا وه تايسته به رروام وه هه صبريت اللهي کرد
صواموفق بلحا : شه شه م شيخ محمدي خاله که له م ولا باس نه کم

من خدم له پيش کاتي اجاره وه رگرتنم يه که دوچار له بياره وه له غيري بياره داملدق له
شيخ صديقي کوري شيخ مورفي نه رگه جاريم کرد وه به يه که وه برن که دنيا له سر نه وه
پاش اجاره وه رگرتن بروم له (مرگه جار) ۱ به مدرس دابنشم وه له به رچهن شت
نه م وه خدم قبول کرد

يه کم نه رگه جار له زمانگي سابقه وه مدرس بوه وه کيتب خانه نيگي باشيان هه بو :
روم شيخ صديقي منوي شيخ بياره بو وه له گل فنا و مشر ب بو :
سي هه م نزکي بياره بو هه ر کاتي بم وليتاي بروم بو زياره تي شيخ له بياره وا بروم
ري نه که دست :

چهارم نه و به وه ضعيفي وا وه عوه تي من کرد که به يه که وه وه کو برا پترين
سه ره رای نه مانه شيخ بياره ايش له سر نه م وه خدم راض بو وه ته رغبي کردم بو
قبول اقتراض شيخ صديقي : وه ماموستا شيخ عمر شني تصويبي نه من فرمود :
جا له مانگي شعبان له م ورس نه اولي به ههاري تاريخ هه زار و سصد و چهل و سي وا
ماموستا شيخ عمر رحمة الله مانگي کردم فرمود کاتي نه وه ناتوده اجاره تي تدرسي
به م پيت وه بروي تدرسي بکري ان شاء الله موفق نه ي وه به تدرسي طلبه
گه لي ته ره ق نه که ي

چا به وه ست ضوی اجاره نامه ي بو نوسيم وه له به اختيار مننه وه له وکات جندي مرمم
شيخ نجيب قمره راغي که دوستاوس دوستاوم بو له سليمانيدا بو چا ضا شيخ نجيب
وه شيخ بابا علي وه م لاهين پيکه ندي وه شيخ مورفي براي ماموستا شيخ عمر
وه گه لي له اهل علم وه مستعد مرکز وته کاتي حاضر بودن وه شه ربه تي يا فواره وه
وه شيخ بابا علي اجاره نامه که من خوننده وه وه سيد بلالي هه لگي اشراف دين ، که
له نه ته وه ي م لاموساي توکلي به هه ستا ميرزه که ي به ست به سر م وه وه نيش
يه که يه که وه ست ماموستا کاتم زياره ت کرد وه هه مو دعای توفيقيان بو کردم
به م مجلسي پروز پر له علمای کبار وه طلبه ي علوم اجاره م وه رگرت وه وجهه وعه مام به به رما کرد

روز شنبه (روز شنبه)

روز شنبه در این روز به علم و معرفت

بهر روز شنبه در این روز به علم و معرفت

روز شنبه در این روز به علم و معرفت

روز شنبه در این روز به علم و معرفت

روز شنبه در این روز به علم و معرفت

روز شنبه در این روز به علم و معرفت

روز شنبه در این روز به علم و معرفت

ثم در اجازة نامه به که به خطی ناموستم نوسراوه له نا و جلدی بارانی رحمتی خطی را قائم کرده و نه در صورتی
نه و

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل العلماء ورثة الانبياء والمرسلين وفور قلوبهم باشعة اسرار اليقين والصلوة
والسلام على سيدنا محمد صلواته علوم الاولين والآخرين وعلى البروج تلك الهداية واساس
اصول الدين واصحابه الناطقين ببيان معاني الاحاديث الهدية مع انحاء البراهين :

و بعد فيقول الفيرالي مولاه القدير عمر ابن الشيخ محمد امين القره داعي عن غنى عنها الملك الهادي
قد استجازني اخي في الدين العالم الفاضل والمحقق الكامل الملا عبد الكريم علما من بان هذه الآ
قد خصت ببقاء الاسناد وانه طريقة الأبحار وبه يصعد الارجال ويرتقى الى مقام العلماء
الأبطال وهو قد صرف شطرا من عمره وبذل معظم ايام دهره في اقتناء العلم واجتناء فوائد
الرسوم ولازم مجلس افادتنا مدى من الاعوام واشتغل بقراءة الحكمة والكلام وسائر العلوم
العقلية والنقلية عندنا بالجهد والأهتمام فخرت في الفروع والاصول فوجدته بجان من القبول
وقد ترقى من حضيض المرتبة الهيو لانية الى ذرى مراتب التحقيق وسما على سنام مدارج الهدى
فاجزته اجازة تامه ورفضت له رفقة عامة بتدريس فوائد العلم من الفروع والاصول
وليسط موافقه من المعقول والمنقول كما اجازني بذلك شيخى العلامة المحقق الفهم الشيخ
محمد نجيب القره داعي وهو اخذ الاجازة عن عمه سيد المحققين وسند المدققين
الشيخ حسن عن العلامة المشتمر في الآفاق مفتي العراق مولانا محمد الزهادى

وهو يشتمى سلسلة اجازته الى المولى الخير ميرزا جان : واجزته بذلك ايضا كما اجازني
الفاضل الكامل العالم العامل مولانا محمد النورى القيصرى وهو اخذ الاجازة عن السيد مصطفي
الألبستاني عن مولانا احمد المرعشى عن فريد دهره السيد محمد المرعشى عن المولى
حسن الجريدى الشهير بالسياه عن المولى عبد النافع عن الشيخ ابي بكر محمد المرعشى المدعوق
بسا جقلى ناره عن المولى حمزه افندى الدراوندى عن المولى محمد افندى عن المولى على الكوراني
عن الشيخ ابدال الجزرى عن المولى احمد منجلى عن المولى الخير ميرزا جان الشيرازى

وهو اخذ الاجازة عن العلامة الجامع بين المعقول والمنقول المتحلى بفضون الفروع والاصول مولانا محمد بن
الرسول
عن العلامة الجارى علمه كالنهر الجارى مولانا صالح التلبارى عن الخير العبقرى مولانا صالح افندى الحيدرى
عن العالم الجليل والفاضل النبيل مولانا اسمعيل عن العلامة الجارى علمه على البلاد والبوادى
صبغة الله افندى الحيدرى الحسين أبابى عن والده الاعلم الأخر مولانا ابراهيم بن حيدر عن والده
الاكرم الامجد حيدر بن احمد عن والده الاعلم الأخرى احمد بن حيدر عن والده الأخفى الأكل
حيدر الاول عن صدر المحققين عواصم بشار المعاني مولانا زين الدين الكردى البلاق
عن صاحب المعالي نصر الله الخجالى عن صياد المعارف كالبازى مولانا جمال الدين شيرازى
رحمة الله عليهم اجمعين ثم
بلاى بمجموعة من القوى في ناحية پشدرى منه

وہ ستم کر رہے وہ بہ جمع الجوامع وہ فضیلت تانے وادام کرد وہ بہ برہنہ وہ کہ با دگی کہ وہ وری تہ واکر
ماہرستا ماہ فاتی کردہ ماہرستا شیخ عمر کہ فضیلتی ماہر شیخ نجیب یا تہ وادور کردہ وہ اجازتہ
علمی وہ رگرتوہ ہمہ رچہ نہ بالضبیط نازانم سالی اجازتہ کی کہ ی بڑہ بہ لام کہ سررہنی بہ لگہ وائے رانم
کہ وہ وری سالی ہزار و سیصد و بیست و پنچ ہجری داہہ رگرتوہ :

پاش اجازتہ وہ رگرتن ہر کہ مزگرتہ وہ ہونانہ کہ گم لگانہ شیخ مارف یا رانیشوہ نہ ورتہ شغولے ادارہ
شونینہ کہ بودہ وہ ماہرستا شیخ عمر تہ شغولی مطالعہ وہ تدریس بودہ ہمہ رچہ ن لم تاریخہ وہ
دنیا روش بہ روش بہ رہ و پے ریشانی زولیشوہ بہ لام نہ و ہر تدریس کہ موزور کردہ وہ
تہ شغول تحشیہ س بہ عرہ کیتی بودہ بہ تا رہ وری گرانینہ کہ یانے کہ سال ہزار و سیصد و چوارہ وہ
تا ہزار و سیصد و س شش لم دو سالہ دا وہ ضعیف تدریس کہ سلیمانی دبا تہ شونینہ لکانہ تقریباً
کہ وہ دا وری نہ ما بہ تا گرانینہ کہ بہ سررچہ وہ متارہ کہ کرا پاش نہ م وہ ضعیف نابارانہ کہ
حک زنگار بودن وہ تونز چادیاں کرا یہ وہ پیما و مناسبہ لکانی محلہ س (وہ رگرتن) بہ اتفاق
بہ ماعدہ س ضویان و مسلمانانہ وہ ضانفان حضرتہ تہ ولانانہ کہ بہ خانہ قای کہ وہ نہ شہور
تقریبان کردہ وہ وہ ماہرستا شیخ عمر یان ہینا کہ ویدا بہ امام و مدرس دایان و وزیرانہ ...

جا طلبہ س علوم کہ ہر مولائیکہ وہ کائنات بود حضرتہ تہ وہ کہ ملی طالب العلمی خا و ن ہتعداد کہ حضرتہ
پے کہ یشتن وہ اجازتہ یان وہ رگرت وہ ہر یہ کہ تہ شونین دامہ زران وہ تہ شغولی حضرتہ
علم وریں بودن - کہ وہ وری سالی ہزار و سیصد و پنچا و سس دا ماہرستا بتقدیر ناسخی بود ...
ہمہ رچہ ن کہ لے سرا جہی دو کتوہ لکانی کردہ کہ بہ برہنہ نہ فضیلتہ کہ س (سررہ تان) بود چارن نہ کرا
وہ کہ سالی ہزار و سیصد و پنچا و چوارن ہجری دا وہ خانے کردہ وہ کہ گورستانی گورن سیوان دا
کہ لای قبرن با و کو ماہر شیخ عبدالصمان یا رہ فن کرا طب شراہ و جعل القوروس ماواہ

جناب بہ لام حورن ہجوز نہ م چن شعری کہ لاوانہ وہ و تاریخی وہ فاتیانہ سیدہ
وہ کہ (بیدل) نہ لے حریفہ کہ واساکنی باخی بول بول کہ دولت وہ نہ کہ یوتیکہ لے زاعنی
بود شیخ عمر نہ و سرورن ریاضاتے علوم وا لاف تہ ڈا تو کہ وہ کو لالہ بہ داعنی
کہ وروژہ وہ جس جنتہ نہ و ذاتہ کہ چن تو لم ناگرہ دا چہ شنی سہ ہنڈر بہ رہ مانخی
(ہجوز) عثم نہ عالی بالایہ نہ کہ ی فاش ماہر نہ وہ رونابے نہ کہ راسیوسخی
لم باغہ نہ کہ رسالی وہ فاتی نہ وہ پرسی

(گل، لایہ رہ تاریخیہ (ابن القرہ داعنی)

تالیفات ماہرستا شیخ عمر رحمہ اللہ کہ لی زورن نہ وانی کہ من چا ورم بیان کہ و توہ نہ مانن
یہ کہ م حاشیہ س مدونہ نہ کہ سر تہ صریغی م لاعلی نہ کہ چاپ کرا وہ

دوہ م حاشیہ س مدونہ نہ کہ سر فریدہ س جلال الدین سیوطی نہ کہ چاپ نہ کرا وہ من نو کتہ م ہدیہ
تہ ہدم حاشیہ س کہ سر کہ لنبہ وی شہ رج چاپ نہ کرا وہ وہ من نو کتہ م لایہ ...
چوارہ م حاشیہ کہ سر حاشیہ م لاعبد اللہ نہ شہور بہ عبداللہ س ہرن چاپ نہ کرا وہ وہ من نو کتہ م ہدیہ
پنچم حاشیہ س کہ سر کلمہ نپ وی آداب چاپ کرا وہ وہ من نو کتہ چاپ و ضلم ہدیہ ...

کوهی عباس آغا پنده درى له تاريخي هزار و سيصد و چل و شته شه وه تا ايسته به رده و امه وه تدريس له
 وه له حدس خود او وه گه له اهل علم سته ده بيان له کرده وه اجازه بيان له خدمتيا وه رگرتوه ؛
 هدهتم به لاسولى ته لاني نه م زانته يش پاش به لاجورد رئيس اجازه ده رگرت وه ماهه نيکي
 زوره خدمتق دين و علم نه کا وه له تاريخ هزار و سيصد و هشتاد و پنجمي مادي له سر رگرتوه گوزاره
 پوشا رسيلماي وه له سر رگرتوه وقتي نصيب و امير او وه نه نيسته به رحياته
 توهم به لاصالح براراي به لاغزوي پرس که نيسته له شار هليج و امير و امير رگرتوه عاشقانه
 وه هدم به لاجيد الرهيم ميراي به رضيه که نيسته له سر رگرتوه و شيخ سلام له شار
 سيلماي دا .

يازوه هدم به لاسيد عارف کور شيخ ابوبکر بيه له نگه نيسته که له پاش اجازه وه رگرتن چکن
 سالي مدرس و امام حوزاي بو نيسته مدرس و امام له فرگرتوه وقتي اوقاف و اشرار سيلماي دا .
 دو ازده هدم به لاجيد الله چرستاني نه م زانته له دکاته وه که اجازه ده وه رگرتوه له شيخ يانه له ده درى
 تاريخ هزار و سيصد و چل و پنجميه نه تا ايسته له شار سيلماييه رانه شغولي تدريس ماده له له فرگرتوه شيخ ملا
 بو پاش وه خانق مابو شيخ عمر رحيم الله کرا به مدرس خانقاه وه تا ايسته وه و امير به له سر تدريس .
 نه م زانته انساني به لاده وه دل پاک وه زمان پاک وه نه خلاق باشه کتر الله من اشاله آمين ؛
 سيازوه هدم شيخ عبدالکاب کور شيخ قادر نه رگرتوه مدرس که دانگي عالم وه فاضل بو پاش اجازه
 به شغولي تصوف بو وه مبتلان جذب و احوال بو وه له ده درى هزار و سيصد و هفتاد و پنجمي مادي
 وه خانق کور له سر رگرتوه جار که ثوين حوزاي بو له بشاره

چهارده هدم به لاجورد کور مابو به لاجيد الله نه م زانته له ده درى تاريخ هزار و سيصد و پنجمي مادي
 بچون دا اجازه ده وه رگرت وه کاته وه له درى بياره دا بو به لاجيد الله پاش ماده له روشت بو دن کانه گر لم
 وه پاش مابه له دريه روشت بو نظاره وه له پاش چکن ساله کاته وه وه له کانه گر لم له دانسته وه
 پاش مده له کاته وه بياره له خانقاه و انبشت پاش ساله روشت بو حوزاي نيسته امام و خطيب
 له مرکز حوزاي دا وقفه الله له ؛

پازوه هدم به لاجيد گولي نه م زانته له تاريخ هزار و سيصد و چل و پنجمي اجازه ده وه رگرت وه
 له درى رسوله له قدره داخ بو به لاس شيخ قادر شيخ حسين له پاش چکن ساله روشت بو دى
 (چو صقه لا) وه بو به لاس شيخ غفور تا وه خانق کرد ؛

شازوه هدم ملا عبدالحميد بانه له نه م زانته به که بو له هه لکه و توه کاني روزگاره وه له نوسين له ربه
 عمره بي وه خطبه به عمره بي دا زور به رز بو له مقدمي (و حرمي) تاليف رشيد رضا مقدس هديه
 که ملا عبدالحميد به شيره ي تفريط نوسينه له لوبيا به رز قدس جوان وه رنه کور نه م زانته له پاش
 اجازه وه رگرت روشته وه به طرف بانه وه رور به جواني مع الاسف وه خانق کرد رحمة الله له
 حده هدم شيخ محمد امين (به لانا و اي) نه م زانته يش له خدمت شيخ دا اجازه ده وه رگرت
 وه روشته وه بو ولاتي (حوزه) له درى به صفتي به شخصت وه خلافت شيخ بياره
 مابه وه تا نه م به نينه مابو ايسته حالانام رحمة الله و حفظه و ايون بفضل و رحمة آمين

په زده هم شيخ محمدی خال نه زانه کوری شیخ علی کوری حاجی شیخ امینی خال ه ده له نه ته وه ی
مه لاد بو بکری مصنفی چوری به که له رشقی حضرتی پیر حضرتی شاهویه

دایکی شیخ علی خوشکی شیخ عبدالرحمان و شیخ امینی قهره داخی به وه دایکی شیخ محمد خوشکی حاجی
نه زانه له تاریخ هزار ویصد و بیست و سی هجری راله سلیمان له دایکی بوه به منغالی له
مرگه وتی ضیانا قدرانی ختم کرده وه کتبه دورره کانی خوننده جاوه سن کرده به علم وه صرف نحو ایله
له مرگه وتی ضیانا خوننده پاش نه وه که له و پایه سه رکه وتوه غالباً خوننده له خدمتی مرحوم شیخ جلال
برای شیخ نجیبی قهره داخی دابو به تا پایه گیشته عبدالله مرزی وه گلندیو نیرهدو کاتی
له خدمتی ماموستا شیخ عمرا ده رزی له خوننده هه رواله خدمتی شیخ جلال شین استفاده ی له کرد مرحوم
ماموستا شیخ عمر به هوس له وقت مایه تبه وه که له گل نه مالا بوی زور زور مساعده ی شیخ محمدی له کرد
وه زور اهتمام به تعلیم و تربیه ی له کرد به راستی نه دیش خویا گل ساعی بو وه حاشیه کانی ماموستای
نه نویسه وه وه که له نهم و نورهانی له گل حاشیه ی شیخ وه حاشیه ی پنجویما دانوسیه وه
وه تقریباً اعرام شریعتی نه نهم و نورهانی له گل حاشیه ی نه روزانان نویسه وه وه علمه کانی خوننده له خدمتی
ماموستا شیخ عمرا اجازه ی وه رگرت وه به موری له مرگه وتی ضیانا دانیشته وه ماده له به شفوی
تدریس بو: وه نه م وه ضعه و مامی کرد به تا وه فاتی باپیری یانی مرحوم حاجی شیخ امینی خال
که ضلیفه ی حضرتی شیخ بهاء الدین بو وه بیاد یکی عالم و صالح و وارع و خاندان بو وه که لی مرید
منوب مسلمان و اخلاق باشی بو نه زانه له سالی هه هزار ویصد و پنجاهی هجری را وه فاتی
کرد له عومریکی زورا که به هه یوس به تعقی و خدمتی وی را بوارد

پاش ده فاتی باپیری له به رله وه نه شیخ محمد له زانه خویا انسانیکی خاوه ن استقامت و طریح بو وه له دلشیه وه
وه ضعیف مه لاد و مرگه وت روش به روش روی له کرنی بو و افکلی مسله که قضا و هت بو وه
پاش تعقی طلب و امتحان تعیین کرا به قاضی محکمه شرعی ماده له له هه بجا جا له چه مچه مالا جا
له کرکوک جا له شار سلیمانی دا وه پاشی ماده له له شار موصل را دوباره له شار سلیمانی دا
قضا و هت کرد پاش نه م نقل کرا به وه بو شار سلیمان وه پاشی چه ن سالی کرا به عضوی مجلس تمیزی
شرعی بغداد پاش چه ن مانگی نقل کرا به وه به قضا و هت بو سلیمان وه له م تاریخا که سالی
هه هزار ویصد و هشتاد و چوارم هجری له شار سلیمان واقضایه :

نه زانه له م ماده ی قضا و هت نا گل خدمتی به علم و تعبیات دینی شار سلیمان کرده پیوسته
به رساله کی باش ته رجبه ی کرده وه ی بکریست
به روا چه ن نوسراویکی ناسک دبه سوری هه یه :
میگه م تفسیر جنونی رعم به کوروی
وره م سه ولد و نام له به کوروی
سه هه م قدر به لگی بو زمانه کوروی
چواره م ته رجبه ی مفضی زه ناوک به کوروی
پنجم م جموعه ی ادبیات مملو عبدالله بنیتوش که ماره به به
ششم م رجبه ی شیخ معروفی نوری له به ماره به

نه مانده هم چو چاپ کردون ده گلی استفاده می علمی واره بی و تاریخچه لم نوسر اوانه نه کریت سیرت نام
 نوسر اوانه تری هم بی مانده وه کو میدیم وایه برده وری دانکوش گیل هتفاره له علم وفضل نه زانه بکری
 وه زورش یا و تندی ره لای نه وکه سانه که خاوه ن وعبان و خاوه ن نصفت :

وه نیمه بیجگه لوه که سوپاس مان به رابره به اعمال نه م زانه پیشش که کش نه کین هر ورا سو یا سیکل منحصه شانه
 تقدیس ووبرای عبان موزی فولکو ره وکشت چاکه نه وکه برتین له شیخ احمد وه شیخ مصطفی نه که برت
 له بر نه وه که اخلاق وه آرب وه ره ووش پیادانه نه م دو برایه گلی کومرک وه یارمته خدمته کانه
 ضایع شیخ محمدی کرد خودا هر مولایکیان به خودش وه سر بر رزی برتین :

به مناسبه بی نه م باسه وه چون شعر لوه غزه له نه نوسه وه که ضایع ملامه صوری بچوند له لادانه وه می مردم
 صاحب شیخ امینی خال دانو سیدی تی : نه لیت

نه لای ریده تا که ی ناگرتو ناگری عبرت که صاحب شیخ امینی خال له سارا دانه ماوانی
 به دوری خوی نه وایم می دو چاری دوره ضی غم کرد خودا روتبه ی بوله ندکا روح نه و شاد بوبه ضایع
 که هر ل گیر اجازته له بوبه محشر ده شتی سر قبران له بر گرمانو قور پیوانو واولاو عشا ماتی
 که سالی رصلتی نه م مر شده م پرس له پیری عم قل مبه صدفی چه وهری نه م آیه نه ی کردم شراتی
 له سوره ی دانبیاء، تا صالحین، آیه ی وادخلناه به تاریخ وه فایع مشعره (بچوند) حر و فاتی

(وادخلناه فی رحمانه من الصالحین)

۱۴۵۰

بیجگه لم شماره طالبانه که له خدمتی مردم ماموت شیخ عمر دا اجازته یان وه رگرتوه گلی نه هلی علم له
 خدمتیا وه رزیان خوننده وه استفاده یان کرده به واره می سال یازینا تر یا که م تر وه کو م لاجینی
 وه م لاجینی شیخ الاسلام بانه کوران ملامه صوری کوری صاحب م لاجله اسلام بانه نه وه م لاسید عبده حکیم
 هویب تی وه م لاجینی امین نه سپه ریزی هم ورامس وه م لاصطفی کوری صاحب م لارسل وه م لاجه کور ره صاحب
 م لارسل وبلته تی وه م لاسید غفوری صاحب مانه ندس که چه لاسال م مدرس و امام م رگه و تی سید حسن ه
 لشاری سلیمان وه نیمه سال که به زار و سید وه شتا و چهار می بچون به لگه ل م لاصطفی صاحب م لارسل
 به رودا له ده وری چه شتی رمضان وه فاتیان کرد ره و الله تالی وه کوم ملامه صوری کوری م لاجله رحمان
 وه رمان کوت وه کوم م لاصروفی خاوی نه که امام م رگه و تی عرفان افندی به : وه کوم لاشیخ خالو
 کوری شیخ احمدی شیخ یوسف که م رگه و ته که می له نزیکه خاوه قاریه وه کوم م لاجینی م لاصطفی برای صاحب
 م لاصح م لاشعان وه م لاصطفی بانه کورس وه م لاجه م نظر نه نه : وه غیرتی نه مانه شش که باسیان
 تول نه کیش :

به مناسبه بی مانو م رگه و تی عرفان ه وه کورته بیرم ماموت شیخ عمر فریوکه زور م قسم دم له خدمته م لاصطفی
 م شهمه به عرفان تشریح بچونیم م جالی نه بو له نه بجا ما راضی بوم به سماح ده رزی م لاهادی بیارانی که نه و
 له خدمتیا تشریح الافلاک نه خوننده خبری تصادف له سه رده رزا م لاهادی هده نه پر سیاری کوی نه کرد
 له عرفان وه عرفان له پر سیارانه زور ملول نه بو وه بنیش فوراً جوابی سوال کانه م لاهادی م نه وایه وه ج
 عرفان به هوی نه م حاضر هویا بیه وه زور مهره بانه له گیل ما زور بو وه خبری به سه ربه خو وه رزی تشریح پنه ایم
 لودا تشریح وه گلی استفاده می ریاضیتم له خدمتیا کرد :

قیافه و خورده دوستی ماموستا شیخ عمر رحمة الله و طایفه

ماموستا شیخ عمر انسکی بالا به رزنی سیما جوانی مورخشی و ناوچا و پان و ده ره لگ سور و سپی و ده غوین گرم بو
به تا زور و درو بیوشیه نه و ده له سیما زینا تر دل شاد نه بوی :

پیادون قسه نرم و ده مهره بان و ده به صا و شرم و ده خاوه ن تقاضع و ده به نه و ده ب بو زور کم دو بو
قسه له گه لانه کردایه مگر نه بیستی بوائی نه ناقصی نه و ده کرد :

نه گه رماوه نیکی زور له فخر تیا بر تیا به نه نه زانی نه م دلایه به تا با سکی علی نه کاتیه نه پیشه و ده
خون به علم و هونر نشان نه نه و ده با سکی که س نه ده کرد و ده غیبیه ت له و جیدانیا هه رام
بو بیجگه نه و ده که خودا هه رامی کرده بهیزی تحیر و ده نویسی گه به رز و بالاتر بو له تقریر و بیاض
که ده سنی نه رایه قه لیم و ات نه زانی نه و ده کلی مکللاته نه و نه یکه روزنوس کتیکه له به زده ستیا به تی :
ال ماشا الله قه لمی ته و ان بو و ده له تحقیقات زور به انصاف بو هه ر که س استخراجی بگرتا به پیش
ولی نه نه و ده که ره وانه بوائی جوابی نه رایه و ده نه گه ره و ابوائی له بیره که می خون لای نه و ده :
ماوه س چهار سال له فخر تیا بووم نه م بیسته قسه نیل نا شیرین به به که له طلبه کانه فخر نه بلایت
نه گه و ره نه بچوکت :

به همیشه دل انسانی پال پیوه نه نا بو علم و زبایه فضیله و ده انسانی زور ته دل بوائی مادام چه دن
روزی له فخر تیا بوائی مریلی نه کاتیه سر سس و ده نویسی و ده شت له به رکردن و ده مطالعه کردن
و ده نه گورا به انسانی تیکوشه :

زور قناعتی به به به رچی ده نشی بوائی که له برگ و پوشاک و ده له فوارده مری پیوه و ده نه به سها
و ده هه نه دع رای بوار دانی به لایه و ده مهم نه بو

و ده زور سخنی نفسی بو هه رچی شک به بر رایه له گه له فخری کانی شریک بو و ده به شی نه نارون
و ده نه نلب شه دی سه شه وجهه نه کانه صوره س فخری کانی و ده میوه نه تر یادوشکی بو نه مینان
و ده دانه نیشته تا قصیده ی بر ریم یان نه فخرینده و ده به م مناسبه و ده روداوی نه گیرم و ده
شه وی شکر شه ته کی شیخ شریفین دانیشته و ده نیمیش و ده ست مان کرد به فخرینده و ده
قصیده ی بور دینه ، کاتی گه شته نه و شعره که نه لیت

و بابت ایوان کسری و هونر منصدع کشل اصحاب کسری غیر ملتئم
له گه له فخری (منصدع) را چرا که مان بو به دوله ته و ده زور تعجب مان کرد له م
ریکه و ته و ده امان نا به یادون معجزه س هضرت صلا الله علیه وسلم هاضن فخری محمد شالی
له به جلسه که را حاضر بو نارون له مانای خویان له سیما نیکیان مینا بو هجه که مان :

ماموستا شیخ عمر انسکی دل صاف و ده خاوه ن روح بو

و ده لیم له سر نه م قسه و ده چه شته به کم مان به صوصه ات نه م زانه ولی روس نه کرده مجبه ته
دی و ده علم و ده له آره روز دنیا در نه که و نه و ده و ده م هه ر که س له فخر تیا مایه و ده بو خوندن
به باره نه بو و ده به قیصال علمی و ده س که دست شه هم نه و ده که سانه که له فخر تیا اجازت یان
و ده رگرت به مویان له تدریس و ده له فخر نه علما موفقی بون چوارم نه م زانه زور لاری
نه توانه له نه هلی دنیا و ده له به رنا چاری نه بوائی تیکه له نه و ده کردن و ده لیل پنجم

روزی تشریحی بنیاب صورت له ولاتاً فقهی کان قسبان له قیدیں نہ کرد کہ قرلجی نویسیوتی له سسر لفظ
 والسلام له جلد والصلوة والسلام علی خیر خلقہ محمد والہ اجمعین نہ وقیدہ نہ نہ یہ (من فروعیات تقلید)
 فرمودیں مابسی چی نہ کن عمر زمان کرد مابسی معنی نہ وقیدہ نہ کرنی رہ نگنی نہ کرد بوسبب سبب
 نہ وہ فرمودیں بنیاب و لہ صوابہ خدمتی قرلجی کہ شتم لہ معنی نہ وقیدہ پر سیارم لہ کرد
 نہ ویشی فرمودیں من فروعیات تقلید صلہ والسلام وہ (یاغی نہ مابسی بون حضرت لہ اولہا نہ
 فروعیات کہ بہ تقلیدی پیغمبرانی پیشو پہ مابسی ، مانای نہ مابسی ہر چہن جمیع پیغمبران لہ جہا
 اصولی وین وا وہ کہ یہ ک وانہ بہ لام لہ اولہا م فرعیہ وا کہ لہ جہا مانا کہ لہ پیغمبران تا مابسی
 پیغمبران پیشی زہ مانے ضویان بون نہ لہ پیغمبرانے پیش حضرت موسی لہ اولہا مانا مابسی تورات
 بون نہ ما حضرت صل اللہ علیہ وسلم ہر موا اولہا م فرعیہ کانے دینہ کہ ک سہر بہ فون بوفون
 وارد بونہ وہ تا مابسی کہ سی نہ بونہ لہ و نہ جہا مانا :

ما مستام نہ وہ نندہ لطف لہ گل ما لہ نہ خوشینی وہ فاتیما م لاعتنا بیت عمر زری کردو با جواب بیزم
 بوم لاکرم بیت بوفون نہ نہ ویشی فرمودیں وہ فیلہ شتی وانہ کہی نہ رسم نہ کہ بیت
 وہ بہم وضع من بینین نوشی ناساخی بیت من نہم قسم لہ م لاعتنا بیت : واقعا منہ دل
 راضی بوم بہ وہ نہ کہ روضان تعالی نہ و زنگار بجا وہ من بیم بہ قضا گیرہ وہ نہ نہ و بہ لام اللہ حکم
 لا معقب حکمہ :

پاشی وہ فاتیما مستام کہ ل وہ طت لہ صوابہ خدمتی کہ شتوم لہ ہر جو جہہ لکانا بانگی کردوم
 وہ زری فرمودہ بیم لہ کتب مواقف وہ بالکہ غیری نہ دکتبہ نہ مرمعانی از باطلی روحیہ و الحمد للہ
 نہ ہل و نہ ولاور مابسی شیخ عمر

ما مستام شیخ مرصم سس عادلان بونہ یہ کم صلاوہ خان خوشکی شیخ جلال سیستہ کے کہ
 لہ شیخ کانی چنارہ بہ لہم صرہ مہی و کور و کچکی بو شیخ انور و شیخ عبدالرحمان وہ بچپان
 وہ م رصہ خان لہ شیخانے قدرہ داغ ناموزانای ہون لہم صرہ مہی کور و کچکی بو کمال الدین
 وہ نعیم خان مہدم فاطمہ خان کچ ملاحیر وہ ستا قادر ضلیفہ شیخ حام الدین وہ
 ساکی ہلچہ لہم صرہ مہی کور یکی بو نادی (بابہ علی) ہ نہم کورہ علی تہ واد کرد
 وہ نہ لائیکی مناسب بہ لام لہم آخرا داخلی وہ دروی تہ رہیہ بو وہ بونہ بہ معلی تہانے
 نیستہ لہ لہا سیانیم وایہ :

ما مستام وہ ختی فون صر لہ فون ضویان یاغی خان باوکیا دانیشتبو ہتتا نیم لہ خدمتیا
 لہ خانقاوا دام زرای پاشی نہ وہ لہ سال ہزار و سیصد و چل ویک را خانو یکی روضا بو
 لہ بہرہ م خانقاوا نہ وہی بہ بیع کرتی بہ وہ وری سیصد و سکی روپیہ وہ کہ لہ خشتی
 کاشی کرتی وہ وہ ستای بنای ہینایہ سر نیمیشی یاغی مستعد و سفتہ م خانہ قای
 یارم تی وہ ستا و عمالہ کانون وا وہ بہ ماوہ نیکی خانوہ کہ مان تہ واد کرد نیستہ پیش
 شیخ عبدالرحمن کورس ہر و لہ و خانوانا سیر یا فورا نہ و نہ نہ وہ یہ پاریزا وہ بونقی بنا
 وہ خودا بہ صرہ بانے فون چنارہ خیر و احسانے مابسی ستان ہداتہ وہ آمین برصتہ انہ ارجم الراجح

برودینه ده سه رباسی ففهم

من و هفتی صوفی له پیشی اجازه ده رگرتنا له گه ل شیخ صدیق کورس مرصوم شیخ مارف وا اتفاق مان
کروبو له سه رنده که پاش اجازه بروم له (نه رگسه جبار) ا و اینیشم :
هده و اسالی پیشی اجازه م سه فدریکه نه و بهری سیروانم کرد له دوسه ذرا نه رگسه جبارم
چاپوچه که دست :

وه نه م سه فدره بو نه وه که شیخ بیاره ترولیشتبو بو بقدا وه له بقداوه رویشتبو بو سوچه
بو دیرازور وه حلب بو چاپوچه که دست میروروشوبه فزبان له م سه ذرا زوری په چو حدنا روشی
زور له دوری شیخ بیاره ولم ملول بو وه خطره س نه وه م نه کرد که شیخ نه مان له م روه وه ولم زور
ما جز ما دوست شیخ عمر فزبوس بوچی و اعجازی منیش قضیه که م عمر زور کرد نه ولس فزبوس
نه م خیالاته نه فسه نه یه و س که تو مستلدهی په ریشانی بی منجه مابوه رس خدمت وانه زانم که
شیخ زور عومری دریر نه بی وه تو زور استفاده له صوصه ته شیخ نه که س به لکه تو پیر بی
نه و س شیخ وه فاشت بکها سبحان الله هده روه کا ره رچو :

جبار و روزان بیستم که شیخ که راهه سه وه وه که لیستوه سه رگوه و شسته، له بهری سیروان
که نه م حذیره م بیت یختم وه رگرت له ما دوست شیخ عمر وه له رگیس احمد برنده وه رویشتم نا احمد برنده
وه له دیوه شیخ عبدالوهاب کورس شیخ قورس نه رگسه جبار له گه ل ماکات نا نه رگسه جبار شوی
له بهری واری (نه رگسه جباره کون) مامه وه بو سببه بی رویشتم وه له سیروان، په ریمه وه نزیکه
مه غیب که لیستم به ده راوی چمن (که رادلی) له ویا زور ولم ملول بو که تاشام کرد مقدوسی
ره فقیهه کانه شیخ له بهره و ضواره س درمیدان زور اب به گ م ه وه وه که و تن وه به شونین نه وانا
هه جی میرنا رحمت الله س طالش ده رکوت وه شیخی بیاره یش ده رکوت به راستی که
چاپوچه به شیخ که دست وه کو عومریکی تازه م بو مکتبی وه کا دل شاد بوم وه به فدره ته که لیستم
وه زیاره تم کرد وه له گه ل یا که راهه بو ماتی سید محمدی کورس سید عبداللهی موله و س له چیمس
از لکمان، سلام وایه له حیاتی صوما سه عانی نه وه نده خدمت نه دیوه :

شوه له مالی سید محمد بوین وه بو سببه بی له سیروان په رینه وه بو هلیجه وه له دی
کونیا عبدالمحمدی مارف له کا نه ژاله لامان را تا ق و ه لتی مانا کرد نه جبار رویشتم
بو کا نه سوره وه له و س شیخ لای را تا چای ضواره وه وه بو سواره رویشتم بو هلیجه
له مرگوتی پاشا را شیخ بو به بیوانی شیخ عبداللطیف پاش روشی له هلیجه وه رویشتم
بو بیاره وه چمن روشی له بیاره مامه وه جا که راهه وه بو اسلیمانی ؟
مه بیس نه م بو که له پیشی اجازه که ما وضعی نه رگسه جبارم چاپوچه که دستبو وه زور ولم به سرا بو
به تواضع و اخلاق شیخه کانه وه له سه رنده م استسه وه له سه رقصوب شیخ بیاره قدراری
وانیشتم نه رگسه جبارم دا :

چاپاشی اجازه ده رگرتتم له دوازده هده مانگ شعبان و اسالی هزار و سیصد و چهل و کی هجری را
له شاری سلیمانیه وه روپ هلیجه تر که تم بو نه رگسه جبار وه ملاح عبدالقاروی خوشنادر بالیانی
که له مرگوتی شیخ محمد بهرنجی را نه فزیند وه قاضی میر نه فزیند به حسن ظن به م له گه ل ماکات

به قه صد نه وه دلام بچونې همدوا ملاحمد کورن صوفی کریم په گه مریانی هنکې رنی، سړویش مات
وه رویشیې بوهلېم وه له هلیچم دالمزنگه وتی پاشا بویې په (سویان) جا رام سپارد تاملوی
نزرگه جاره وه ملامین کوری ده رویشی عبدالرحیم ودلاخی سواری بوفوم وه ودلاخی ماری
به اسبابه کانه هینا وه رویشیې به (نزرگه جاره) لودی شیخه کان وه نه هلی دی کانت
به استقبال مانه وه وه به صورت واپنریم وه به صفاتی مدرس وه امام لودی دامه زرام
وه دل خوشیگی زریان دامه وه به نه وحی که نه شوینیم به مالی خدمت نه زانی

دی نزرگه جاره به شیوه اطعمه طعام له ده من ساله وه دراده به باپیره که دره می مشایخ
نزرگه جاره وه به رچون شوینگی دیم وه به ناوه به لام هونگی شیخه کان به قناعت
فیربون وه هنکې دینای اطرافیشی زور خدمت تیان نه کرون به تایبته خدمتی مالی شیخ
صورتیان نه کور را بوارونه ملاقه زور خوش بو

به تایبته هنکې اطراف نزرگه جاره یان هنکې قاره مانه وه به رود غلامی وه مامه شرف
وه عاره بان وه بهش پیرک نه لوبه نزرگه جاربون وه زور خدمت تیان نه کر دین
وه کیتب خانه نیکی مناسبان بو وه کیتب علمه کانه مرحوم ملاقه نه ورول هنکې
(جاگره دل) ورا بو به مدرس نزرگه جاره به که کیتب کانه ملاقه نوخن رگلنوبورمانه
به که به حفظ خوشی هون به مرون هاشیم مرحوم حاج سید حسن چودا خوش کرابو :

که پاش مانگی رمضان که له طلبه ادم لاولاده کانت بو نزرگه جاره وه ده ست مان کر به خویندن
وه له نه منطق خوادوه زور موفق بوی شوینگی هشت کس طلبه گردبون وه به که له وان
نه ملاحمد زاهد کوری مرحوم ملامصطفی رابطی بو به که له وان ملاحمد این هنکې ده شتی دره
(سویری) بو وه به که له وان شیخ عبدالوهاب کوری شیخ قادری نزرگه جاره بو :

ملاحمد زاهد فریده نه خویند ملاحمد این عبداله یزید نه خویند شیخ دهاب سیوطی نه خویند
وه ملاقه الدوری خدمت او قاض نه خویند :

له ولکات من له نزرگه جاره دامه زرام شیخ عبدالوهاب له اباعبیده نه خویند به لام کانه وه
به نزرگه جاره له سر نه ساس نه وه که هاشیم ابوطالب له سر سیوطی بچونین بنیش
اعتدالم کرد له تدریس هاشیم ابوطالب به چون معذره ته به کم ودم نه م هاشیم زور
گرانه معلوم نه من بیرانم دوه م نه که من بیرانم که به زه همت حان نه به چونکی زور پاسی
منطق وه فلسفه فی تیا به سه هضم نه که نه حان به وه ختی زوری نه به به بهوی
تغری وه رزی باقی فقه کان نه ویش به اصراری کرد له سر خویند نه م هاشیم ناچار
قبولم کرد :

پاش چون ده رزی روژی له سر ده رزه که که له نازاری ولم بو وه دوسی قسه نه ره وام به ابوطالب و
پاش نه وه رویشم له شوین هینا نوسم له خدوا چادوم که وت به پس نیکی مالا بزرزی ضعیف راوه
له لام وه دوتی نه ای ماکرم تو بوجی قسه به من نه لیت ودم تو ابوطالبی ووتی به نه
ودم نه م بوقست په نه نیم تو نه م هاشیم نه نویسه له سر نه م کیتب که له علمی نحوه به لام

پاشی ماده می لرم
 پر سیار و راویژ کردن
 من به شیخ به لا اهدا
 زادام که دوروه
 لا بتوبو بسیاره
 بو خدمت شیخ وه
 لروی باسی مسئله
 شون بینانی برین کردو
 قرار یان را بو که
 خوشگی ملا احمد
 ماره بکن بوم
 له سر رستم قراره
 شیخ به خطی صوم
 ستم کاغذ زه می بون
 نوس بو سرگه جبار
 منیش پاشی کاشی
 نامه که رویشتم
 بو بیاره وه لروی
 له بر صحن ده لیلی
 ستم مطلبم رخص
 کرد وه نامه وه بو
 سرگه جبار

ک

عیر سوت شیخ (مده جبار کرم کرم شیخ سوت شیخ)
 اله فوجی وقت فاجعه من مین و مردگار است باقی به افغان
 در قوه زن قزاقان آن وقت بنام شیخ محمد علی خالد صیقل
 حافظ با فرزند محمد عثمان سله نام اینی آنگه یک فرزند سیده دار
 سینه ان زاده که در تنهم عاقله و مناسبت و میل فقر و غیر جن
 مده الم آره هست که او سو بنده شاد و ان با شیخ و بهر نوع بهیج
 راضیه منجم ای بیاران ایفقه به نام قورم الی ایلی
 با فوجت او سیم بر وجه که علی خدمت خدمت دوزخ حرکت
 گم اینی با اسباب آنگه زن به شیخ و نقل عظم و اکر
 عاز نیت باز فوجت که بی این تا که مده الم ایلی است
 جبار کرم به از ان اسباب نقل و مهیا نایه جنج جبار
 مده الم محبت به نام بسیار در ارد میل در شیخ امرو سو
 بیای طر فاجعه و نام بسیار در ارد و م آن قزاق مده الم
 به نام محمد شیخ و بو زن مده الم شیخ م ارتبلا و می ایلی
 در ارد و در ارد لغت مده الم شیخ او م تضحی منجم
 بیان شیخ مده الم شیخ من به بیست و عقل مده الم
 و او مده الم شیخ مده الم شیخ مده الم شیخ
 کاطه مده الم شیخ مده الم شیخ مده الم شیخ
 تجمل الم شیخ مده الم شیخ مده الم شیخ
 طایفه مده الم شیخ مده الم شیخ مده الم شیخ

مده الم شیخ مده الم شیخ مده الم شیخ

دکاوین سالی هزار و سیصد و چهل و چهارم بود که پادشاه کاکه که به دارا سرگه جباره کونا بوس
 بیتم شیخ بیاره رویشتم بو نه و به بر سیروان وه له شرنکی (به لکتری) دا
 که پریان بو به سقوه (پهل کوشی کانی و آوی له شرنکی کیوی (که رگه ملی) له پشتی دی
 مده الم شیخ سید کاک احمد وه منیش که گل فوجت کانا به عزم زیارت رویشتم بو
 خدمت شیخ بو الویاره که یشتینه (کانی کوه) وه له عالی مده الم شیخ سان احمد میوان بوس
 بهر رنده شده و لاغی سوارا بو بینام وه پیا ی شاره زای لگال مانا نارده
 هر تا که یشتینه هده وار (پهل کوشی) وه شه و له و سستین بو سبب مین
 به خدمت شیخ که یشتیم به راستی ستم به واره زور خوش و فینک بو ...

نہم ہمارے پانی داوہ بہ زبان ہوشک ، وہ نہم ووٹہ وہ رگراوہ لہ بان کوشک
 یانی وہ شتی عمارہ لہ بالافانہ نہم بانہ بہ ورثی ماوہ سہ عاتہ نیوہ ریگہ درتہ
 وہ تول نہ گیش ہہ تا پشی قہ قبول ورنہ رگگہ وہ بہ بانہ نیوسہ عات نہ لہ بانہ بانہ
 شوینہ کہی بہ رز وہ ہہ وادار وہ دارستانہ وہ زہ وہ کہی نم دارہ لہ ماوینا بہ لہ ناو
 باہیم و تہ ماتہ کالہ کو شتی نہ روہنی وہ زور باشی لہ نہ گات داوہ رتہ کہ دیک
 لہ زہ مانی قہ دیمہ را رز بہ نہ عہیم تہ بوہ وہ ناوہ دان بوہ وہ ماوینہ بہ زہ پیما وہ
 کہ و رہ کالہ بوہ نہم شوینہ لہ دیوی عرافہ وہ نہ روانہ بہ وہ شتی کویرہ کہ وہ مہیدان
 وہ ہورین و شیخانہ وا وہ لہ دیوی ایرانہ وہ تانوسر رالہ سو وہ زہ ماو وہ
 صابزی لیوہ و بارہ : بہ کورتی نہ کہ نہ ناوہ وان بگریتہ یہ کہم شوینہ ماوینہ ی کور دستانہ
 بہ لام مع الاسف کان ہہ تا گل بی سووی لہ وہ رنگری :

نہم کہ گہ پشینہ ہمارے پہل کوشی تہ شامان کرد پرہ لہ مفلو قہ عراق و ایران عہ رہ ب و فارس
 صاحب شیخ توفیق ناصرین لہ روں بوہ وہ صاحب غفور لاری لہ روں بوہ وہ گہ لہ ضلکی
 وولاتی دور لہ خدمتہ شیخ و ابوون عظیمہ شیت لہ روں بوہ وہ گہ لہ میردی اطرافہ
 تاوہ گوزن وہ مہیدان وہ تہیشہ لہ لہ روں بوہ

نہمیش لہ بہ نہ وہ قہرہ بالغ بوں کہ پریکیان بوہ پشینہ وہ فرقہ کان وہ رزیان نہ
 وہ مفلو نہ بوں تقریباً ہفتہ لہ لہ روں مابینہ وہ :

لہ و ماوہ دا مہ لاجبہ اللہی مہ لای محمد بہ گہ حبیب اللہ خان ہہ شہور بہ امیر سہد لہ طرفہ
 محمد بہ گہ وہ بوہ عزت ایشی مات بو خدمتہ شیخ کہ چاروی کہوت بہ من وہ فرقہ کان وا
 مہ شغلہ خونین و وہ رزین ولی نیتہ سہ نہ وہ کچر خون بدابہ من وہ نہ روا لہ خدمتہ
 شیخ نہم مہ قہ رہی عہ رز نہ کا جا شیخ خاوری بہ شوینہ منا و رزوی مہ لاجبہ اللہ بہ
 زمانی خون نہ لہ من طالبی نہ وہ م کچیکہ ہہ ہمارہ ی بکہم بوہ مہ لاجبہ الکریم توچہ نہ نیت
 منیشی عہ رزم کرد قور بان جاہری من نہ و کچہ نہ دیوہ وہ نارائمن وہ ضل چو نہ وہ
 شوینہ کہ ریشیان دورہ لہ نہ رگہ جاہرہ وہ : جا نہ مر شیخ

شیخ قہ رزوی من وہ ضل نہ زمانہ مناسبہ وہ دوریش مانع نیتہ بہ لکو باشی ترہ لہ زلیکی
 بو نہ م زہ مانہ من مہ یلم وایہ عمارہ ی بکہم وہ شیخ نہ مرں خرو شہ رہت خوریا یاں کرد
 وہ مہ لاجبہ یں کورں مہ رھمیں مہ لای گہ دورہ لہ روں ہہ مہ لاجبہ اللہ کچہ کہ ی بو عمارہ کردم
 پاشی نہم وہ ضفہ بہ دوسی روتہ مہ لاجبہ اللہ رویشہ وہ وہ نیمیش گہ رابینہ وہ بو نہ رگہ جاہر
 لہ سہ نہم قہ رارہ کہ تایانز نہ سببے زہ ماوہ نہ نامارہ بکہم وہ بنیرم بہ شوینہ شانا بوہم
 بیت :

و فلاً کاتہ وہ بو نہ رگہ جاہر وہ اسبام ریکہ خست وہ لہ نہ وہ لہ پانز اشخہ کانہ نہ رگہ جاہر
 شیخ احمدی شیخ عبد الرحمن وہ شیخ علی شیخ عارف لہ گل چہن کہ سیکھا سوار بوون وہ
 لہ سادات تاوہ گوزن نہ نہ وہ ی مہ ولو ی جاہر سید مہموردیشیان لہ گل خزیان ہر بوہ

وه در شنبون بومالی کونیا محمودی کوری کونیا احمدی کونیا یوسف له اره شکی ۲ - وه لرویه چوبون
 بو اراقاچیه که - که به دارگه ی رستانی محمدیگ امیر سعید بو وه له ولوه عائله که یان بوگو سزانه وه
 بو نه رگه بهر خودا جه زایان بدانه وه قدری زه خدمت یان کیت بو بومین :
 نه م ملا عبداللہ خضرورم کوری ملا عیسی وه له اساس هنکی و دیتیوی ، ن له جوانرو دا وه
 ضویان به (میراولی) نه زانن وه دایکی بادکی مریدی شیخ سراج الدین بو وه وانه شهوره
 ضاوه ن کتونات بو وه لگه ل عالی ملا قاری (دولی ره ره) پوزرای یه کترن وه لگه ل
 ضیلی ملا باوا له ناو (کلاشی دا) ناموزان بیسته له نه وه ی ملا عبداللہ ی خضرورم
 ملا محمودی کوری وه صوفی احمد له خاناشورا ماوون وه صدیق کوری ملا محمدی کوری
 له لاس ضویانہ :

حکایت

صاحب کبری فاضل سدرت (نه) محمد عبیدالله
 حضرت پیران فریام و مرچوت موفق بشر علی و شریف
 به ایست نوزارم و شمع قره قلب فریام شیخ فاضل
 و خضر الہ علی فارسی نوزارم و ستریم با صحبت
 خاطر درسی با و کفقه و مزیم برادر هر دو کی ضریف
 درین نوزارم باقی طلبه کرد از مزیم تر خدمت
 جناب عزیز سدرت ارفیق شیخ صدیق آجر او ضریف
 مرچوت موفق بکرم و در لدر طلبه ماسد
 اعانت نوزارم خاطر در از جناب محمد سدرت
 شاد شایع فاضل بکرم که نوزارم مرچوت
 والسلام
 فتح علی شریف نوزارم طلبه

له به گاری هزار و صد و چهل پنج
 شیخ له بیاره وه شیخ فاضل
 کوری شیخ محمودی شیخ محمد صافی
 رگوبه نه به ، نه خارر بولام بو
 ضریفده وه نه م نام به به فضل
 ضوی بونوس بوم نه م شیخ فاضل
 له در در اثر عبداللہ نوزارم نه فریام
 وه ان نیکی نوزارم و ن استیاد
 و قابلیت و سیما جوان و حفظ قره
 وه ره بگ خوش بو وه گه کی مرید
 نه سوبیان له دی عولانی و له بو
 کاتنی نه و به م بو به بوری ره غیبه
 ضلک له خدمت ی سدرت که مانا وه
 نه م کوره مندوب شیخ بیاره
 بو وه دایکی نادر صاحب فاضل
 بو کچ حبیب اللہ فاضل جنان و بو
 ماده ی شمش صورت مانگ
 له نرگه بهر له لام نایه وه
 و ذپاش نه وه در شنبه
 بیاره کاتنه وه بو ضریفده

وه وه سنی کرد به تزیین الحرام شرعی تمهید بيب الکلام به لام له اثنای ضریفده نه م کتبه وابه
 بوسی اشتغال به اندر هر طریقه ته وه تیک چو وه له و روشه وه تالیته وه ضمن واپه ریش نه
 بیسته له شارر اصلا صبه م وابه وصالته وه را له بو بومین به لام نوزارم به (اولی) له زانن و الله اعلم

ایر و وزیر و ناصر

عزت کورکی ملا بابا کورکی بوه بنامی علی و علی کورکی^{دینه}

۱ کوران بر احمد المرحوم عباکی و النور و حجه طبر

۲ کوران صوفی مصطفی صاحب عبدالرحمن و ملا و برام و اولهیز و محمد

۳ کوران درویشی نادر جمه اسن و علی محمد

۴ تدر بر تهمنا کورکی بوه له را کورکی بنامی مزاج همدورانی

۵ محمد کورکی بوه بنامی اسن اسن کورکی هسه

جمل و محمد و نیازی و صحن و مرهات و

بنا بر آراء صاحب کمال
 خوارزمی و فتح موهبی
 در کتب معتبره

دله باداه گوری زهرابا برای مدد عیسی

دله تنوی دیر یکینیل بر دوشین صوفی زهراب ۵ گوری بوه

جام عسکی دانورد و جوه

۱	مدد باداه	۵	گوری بوه
۲	صوفی معطن	۶	مترز و بر اعلم
۳	دروکی بوز	۷	بر اعلم
۴	محمد		
۵	کار		

مدد عیسی زهراب گوری مدد عیسی ریشوس
 در ایکنان نام فاقون فاقون کتیکلی مدد محمد رسول
 و مشوبه سر افکارین ولیم کافه له ملله

دی یوسف خانه بیری بزرگی قملای صوانزدان
 و صدر قاسم تا دگر زان کز انک مدد علی له دانش له نه نه و
 مدد عیسی انیسوی
 دایمی مرزا محمد مراد و نسیم و ایله بر کیم لطفن به کز ایله شوملی آودا و کیم ده ران

کرمالی ہزار و سیصد و چل و پینچ وا رہشتی خانوی شیخ صدیقہ وہ خانو کیان پے رام بہ لایم لہ بر نہ وہ
شونہ کہی کفایتی نہ وہ کوز لہ بر نہ وہ خانو سے کو نیکم دروست کرد وہ ہودہ نیکی باشم
بوضوم دروست کرد بہ لایم گلی نازاری ولم بو چونگی واری نہم خانوہ لہ روی (توہ قوت) بہر آن
وہ بہ آدر تانچہ رودا کات تانزلیکی نہرگسہ جبار لہریا لہردان وارہ کہیان ہینا وہ رہ وہ
نہ دس بہ لوس حدنگی نہرگسہ جبار ہینان بدناوی وہ ہرچہ قایش پیوستہ بو
بہ موس حدنگی شہ کہ میدان وہ مادہ شہئی بہ ولاغ خویان ہویان ہینام :

بہم نہ وہ شونہ سکونت تہ واوبو وہ بہم بہ قوی پیوستی دو روئے خومان حدیوانی
وورودہ وہ کو بزین ودرت وہ مانگا بہ دہستم کہوت وہ قارری سلیم نیوہ رجوانی مائینگی
پیام بوسعاری وہ رہ شوی دایہ رہستم بہ کورتی لہ خصوص گوزہ رانہ وہ لہ ہمو
بابہ تیکہ وہ وہ ضعف باش وہ روش بہ روش حدنگ زیارت نہیان ناسیم وہ لولہ تیان لہ گلا
پہ پیدائہ کرد بہ نہ ویکہی وہ ک وہ کو پیادیکہ مرشد و مقتدی بہ رعایہ تی ول یان نہ کرم :

وہ حدنگی شہ کہ میدان وہ مادہ شہئی وہ ہر شہ پیرک وہ قارہ مانی ہمو وہ کو میرد و منسوب
رعایہ تی ول یان نہ کرم نہ وہی کہ ہوی نازاری ولم بو نہ وہ بہ ہوی گہر من شونہ کہ وہ
بہ موسالی چادوم نہ نیش وہ بہ ناچار من نہ بو کاتے کاتے کاتے برویشمانے ہویا رہ : وہ
ماوہی چلی روشی لہ روی بہینہ وہ :

لہم خصوص وہ ولم خارہ صرت بو لہ لایکہ وہ وصف تدریس وہ احترام منو طلبہ کاتم
زور باش بو لہ لایکہ وہ گیرودہی چادونیشہ ہویوم بہ موسالی جباریکو دو جبار چادوم
نہ نیش ن وہ ترسم بو چادوم عمرب دارہین :

بہ بہر حال صبرم کرد بہ کوبیدی نہ وہ خواہ روی بکاتہ وہ لیم وہ لہ شونہ خندانہ شغولی تدریس ہوم
بہر لہم سالی ہزار و سیصد و چل و پینچ وا لہ شہ وی جمعہی سگہ ہم مانگی رجب الفزاد
رفاتحہ لہ دایک بو لہ کاتے گتے طلبہی باش لہ لایم ہورن یہ ک لہوان لہ لائوری کوری
درویش کریم کوری رضانی قاری خضر خضر بو کہ لہ درویشا نہم نہ نازان خندانہ شیمان ہم یہ :

وہ یہ ک لہوان لہ لایکہ السلام کوری مرحوم بہ لایم جودس (بناگی) خلیفہی حضرت تہ ضیاء الدین بو
نہم ذاتہ وہ کہ لہ کتبی (بناگی) مردان را ندیسوہ شاعریکہ جوان ہودہ وہ دوائیکہ ہدیہ
ہم موس تصوف وہ عنزامی روحی وہ باسی ضیاء الدین نہ بل نہم دیوانہ لہ لاس نہ نہ وہ یان لہ دروائے
خضر خضرہ وہ وہ در (مولانا) را ہی :

وہ لہم نہرگسہ جبارا وہ کو تدریس نہ کرد جبار جبار لہ کاتے ذراغتہ نہ وشہ رہی کہ لہ (صدیقہ) ہم کرد
لہ زہ مانے ذوقیہ سلیمان را وہ بہ ناقص ماہوہ وہ لیم نہ نوس وہ لہ نہ نجما کہس کے ماہو لہ رستمانا
رویشتم بو ہیارہ وہ لہوی نہ و مقارہم تہ وا کرد :

وہ لہ بہ کرم سالی ہزار و سیصد و چل و شہ شہ پجرن را قصیدہ نیکم لہ مدرس حضرت تہ ضیاء الدین نوس
بہ روا لہ لایم مایہ وہ نالہ سالی ہزار و سیصد و پینچ و پینچ وا بہ عنوان (نور الصباح) لہ
چاپ خانہ محمد امین عصری را لہ کرکولہ لہ چاپ پورا ولہ لہ :

له موسی کاوینا له نه وه لی سال هه زار و سید و چل و شنه شیخ محمد بیا شیخ عبداللطیف قاری له هه لجه وانه فریو کړت
 نیش له نه رگه جار بیتمان که شیخ بیاره که توه بو عیارته شیخ عبداللطیف به عنون عیارته شیخ
 عبداللطیف وه زیاره تی شیخ رویشتمین بو هلمج دوشه ولوی بوی شیخ عبداللطیف زور
 ناسخ بو به لام له بهر قدره باغی زور به صلحت مان زرافه بگه رینه وه بو نه رگه جار و فضلا
 ضوا قطعی مان کړه وه کاتینه وه بو نه رگه جار بو سبب یی له پیش نیوه رودا نو قسم له ضو مان به کی
 کات و تی شیطانی تمرد و گه ل ابراهیم عبداللطیف مجار له ی کړه به لام ابراهیم عبداللطیف
 غالب بو به سر بیا که خبر برم یوه وه ته که شتم که شیخ عبداللطیف وه فاتی کړوه فضلا
 بر نیو یاره بیتمان نه و روژره وه فاتی کړوه وه دو باره رویشتمینه وه بو لغزیه وه فاتی کړه فویدک
 رحمة الله وطاب ثراه و جعل الخیرة ما واه

له پاشی وه فاتی به چمن روژری له خوا به فدیته که شتم وام نه نای وال به سر سه که کوی هه دوشی
 فرکه و تی جامع و او وه راکت وه نیش عمر زرم کړه صلحت هه به کوزی ده ست بنیم به بیجا
 وه بیای شلم فرموی قری ناکا له و میان دا عمر زرم کړه یا شیخ تو مردی قسم بو بکه حالت
 چونه نه ویش فرموی تو ضو له لاکرم عیب نیه تو به نیه نه لیت مردی ؛ بترن شرم
 گرتی وه قسم نه کړه به راستی وه که نظر شیرازی فریو نه

هرگز غمیرد انکه دلش زنده شد به عشق شبت است بر هر بده عالم در امان
 بوسالی روانی که تاریخ که شتم هه زار و سید و چل و شنه شیخ له پایزا مرصوم ماموستامه لاجه سعیدی
 (عبه بلی) یشی وه فاتی کړه وه دوروژره له پیشی وه فاتی هه رله می له فویدک وه (الله لطیف
 بعبا وه) مرصوم شیخ عبداللطیف له قبرستانی مشهور به (گولان) له هلمج و او دفن کړاوه
 وه مرصوم ماموستامه لاجه سعید له شمالی غزلی مرصوم هی حضرتی ابا عبیده وه به ده دوازه
 هه ننگ و دفن کړاوه طاب ثراه و جعل الله الفروس ما واهم بفضله آمین ؛

برویم وه کله رباسی خدم

له ایام التشریح سالی هه زار و سید و چل شمش و له بیاره وه نام نیکیان نوسی بو به شونیا
 بو (نه رگه جار) که بروم بو بیاره نیش رویشتم کاتی که شتمه بیاره حالیا که کورم
 که شیخ بیاره بریاری و او ه سید محمد مدرس فاتی قای دوروه به نینی بو بیاره
 بیجا به مدرس وه نیش ره وانه بجا بو فاتی قای دوروه و له دوی به مدرس دانیشتم
 وه او ای موافقه بیان له کورم نیش له به رنه و عذری چا ویشتم و گه رمای نه رگه جار
 موافقه م کړه وه له گه ل جناب سید نظر کاتبی شیخ که ژن برای سید محمد مدرس بو وه
 له گه ل قدره باغی زور رویشتمین بو دوروه تانه وان حال سید محمد بگویند نه بو بیاره
 وه نیش له دوی دانیشتم وه به ورگیس هه ورامانا زور به سیران وصف و خوشی زمان
 بوارد به لام که که شتمینه دوروه حال مان بو به گزاره ی (زه زادم) له بیتمن هه بیا
 نقلی سید محمد زور عاجز و ملول و پریشان وه قدره ریمان و ابو منعی له م نقله بکه ن
 چوکی له دوروژره بو گه ل امواتی حکومتی وه کات هوی شارر سنه به شیوه واجب

گوره م و محتره مع جناب عالم فاضل مدرس گیلانی تدرسه اعنی به طبیب
 افی اگر مله عبد الکریم افندی زور عرض احترام علیهم و له الامی شکر لطف کانت
 عاجزم کاغذی جزئیات کیش بدتہ عنوان و افتخار و درہ کورت دستم
 کرد بدعای درانت بهرام زور سالی بیستم تقریباً سی روز له عالم و ده کونتم

تغیرم بقیام بی نذکره ایستما انکر اندک دیم مدرس و علم بیکم خط بیستم
 به لا تا هاشم کم ندسی نوازه به و طبع کوری بهرام باوریک زور بیستم قدسین
 نذر دیکه باج له ضایع بلکه بعضی اخلاقی حدیث کی غیر ده بیستم کما قیل
 ان الفریقین یخلق باطلان قریب و لی تقریر و ابی لکرم و ام حرمت خدا

بشفاعتہ بیفیر نامل بهرا و لبرانت جملان بکما آیت زور کونتم له نکره
 سوتنم اللهم اجفنا مع انما قدتنا و اهدنا کلمه و اکامنا و اهدنا فی دار السلام
 لان الدنيا دار الفتن کما قال السدی رحمه الله دنیا آین قدر نذکره که بر او
 رشک برنو ای برادر که نه محو و بماند فرمود اللهم لا تأخذنا بآفندی

مخلفکم الطالح الکفره یا کنی صالح
 المدرسه با بیل

السن رنا آکی

پسولستان به سید محمد همد بود که له وه زعم که حالی برین سید نظر نام یکی نوی بو خدمت آ شیخ
 بو بیاره وه دادای له وه ی کرد بو له شیخ که دستور العمل مان بو بنویسته وه نیم چی بکری
 له پاش چرن روشی نام ی شیخ گات وه له نام که دا له مری فرمود بو پس که بگه زعم وه بو بیاره
 وه له مه و عینی نام که ی شیخه که ایرا چه سپم کرد وه پاش که یشتن له ام نام

سخله دور وه ره رهیم
 وه نامه وه بو بیاره
 پاش زیاره آ شیخ
 وه مانده سانه وه م
 شیخ باگی کردم وه
 مایوسه لایبها الدینش
 له خدمتیا بو خدمت
 له توانی له بیاره دادایش
 وه تدریس بکری یانی
 اشاره ی کرد به وه آ یا
 له توانم به رای به مخالفه
 وه به به ره که معارضین
 خدمت بگم پیش عمرزم
 کرد له کاره قسه دتم وانا
 مودرس بی سه وه نده بتوانم
 کوشش له کم وه له کار
 مده پس مخالفان هم تلک با
 ومع الله فلیتوکل المؤمنون
 له کم به سه ره شقی خدم
 شیخ خدمتوں بیاره که
 قوم له تاریخچه وه مدرس
 بیاره ی جافه موی

میرزا محمد علی
 مرام که فتح عزائم
 معرفت ام کسکه نام دکتر کسکه
 له اشاره کرد که در ایالت
 طبرک و دیلم گرفته گویانی
 عمده نمون بیار کرد و اوستا
 در سینه علمه بیار له
 بیار مایع رقت
 الکره

به بی بو معیشت وه بیوی گزوه برانت چمنه نیت خدمت کردم بابت وه هیچ نایم
 شیخ ضوی وه کیلی بی به رنه دعه معیشتی بی من له ساچینم بهم قسانه تعیینم ته واو بو
 به لام شیخ له م دوس بروختن آخون ماگه بردا جاله غزه موی به زار و سیصد و چل هونتا پیانو نیم
 به شوی خافه که تا له نرگه جاره وه نه قی بکن بو بیاره :
 واقع له سه دو له موی نیم تاریخچه وه شیخ ناروا مال که یان گویند وه بو بیاره وه له رتبه که مات
 له عالی (سه روبرج) خانوش شیخ صاحب و شیخ سیف الدین که راغای خدمت شیخ نجم الدین دامه زراب و الحاد

پاشا نه او نه ماله که کم گويزاوه بو بياره - وه دام زرام - وه نه هه واله بلاوه بو به وولاتا
جاله هه مو لائیکه وه طلبه روياي کرده بياره بو خوندين - وه به ماوه نيکي که م بيگه که در
چون طلبه ي فقه که نه نه رگه جاره وه ماتن بو بياره - قره باغيکي زور له طلبه له
مدرسه را حاضر بودن

پوي ره غبتي طلبه بو بياره چون شتي بو
يکدم بياره شويکي مقدس و پيروز بو - وه ضلک به نو ميدي به ره کت - وه به ختيا ري
رويان نه کرده نه وشوينه به تايمه تي که رحمان شريفه ي حضرت صلي الله عليه وسلم
چون تالي له موي ريش بياره که پيغمبر صلي الله عليه وسلم له بياره را حاضر بو :
وه م شيخ بياره به پيره وي نه سلاخه خون زور ره غبتي له خدمت کردني طلبه را
به بو - وه به چا دل هورمت تماشا نه کردن :

سه هم له لطف خود او نه شوره تي کوشش دسي من لرگه ل طلبه را به وولاتا که را بلاوه
بو بوه وه - وه به را دورريان کرد که فقه له لاي من زور استفاده نه کا :
چواره م طلبه لکان عايبا منسوبه شيخ بياره بون - وه زور طلبه نه ده بون که نه زيکي
شيخ و اديتقن - وه چو وياي له شيخ وه به
پنجدم شون بياره زور شويکي خوش و آودار دباغ داره به تايمه تي بوکون و بهار
وه چون مانگي له پاييز وه کو به هشتي سه ر عمر زوه تايمه :

ششم له بر نه وه که هه هو اسبابي گوزه راي نه فقه لکان نه نياله عالي شيخ وه بو آزاد بو
له صول وان بو گوزه ران وه شيانه قربان :
هه وه م بياره به نسيه تي باق شون لکان کورستانه وه زور شويکي اجتماعي بو
وه هه نيته که له علا و آربا و مقصودني وه پياون مشرب به رزق نيابو :
چا معلوم شونني وه هه هه نيته صلک طلبه نه به :

سه ره راي نه مانه هه مو له نه وه له وه شيخ اعلان نه ده ي کرده هه تمام حال بين له فافتاد
مدرسه را بصورت (لارآ) طلبه قبول نه کا :

به هم هوياننه وه بياره وه آپر بو له طلبه که له پاش مغرب به شتر بيان خانه قاصد وشو
وه زور به رين خانه قاصد و طلبه به عاره تي کورستان وه ستيان به ده ور کردنه وه
نه کرد نه و به رو نه م به رين بياره که رو کيوه ره ننگي نه دايه وه به راست به دام زران
مدرسه له سه ر نه م شيوه وشه کله بياره - وه خدمتاي بياره سه ر له نون تازه بو وه
وه نمونه نيکي جه مال وشيوه جهانه که ي زنه مانه حضرت خيالدين وه حضرت نجم الدين
وه وجودي مبارکه که ولاي بياره و مستعد لکانه نيشان نه واره :

وه پاش دام زرانم له لايين هه مو دوست و برادره ريکه وه نامي مبارکبادي م بو مات
وه به راستي بو وجود و شخصه تي نيش - دنيا نيکي نون - وه نافا نيکي تازه کرايه وه - وه
نيشان زياد له نيشان پيشوم بو به يدا بو - والله الحمد على رکت

پاشی چہ فی روشی لہ پر نریک بونہ وہ بہ خانہ قو مدرسہ مالمان لہ (سہر بورج) گویرا یہ وہ
بونہ و پرسی خانہ قو وہ لہ نفسی خانوی شیخ دا حضورہ نیکیان پے داین تیا یا دانیشین

وہ بہ سگہ رگرمی نہ شغولی

تورسی بوم وہ رونق

طالشش وار بون

سہ لاسد اللہ وہ بہ لاکا

بہ رایش و دانسانی خادو

استعداد و قابلیت بون

وہ نیکیان کرد بہ مختصر

مطول بہم وہ ضعف

رامان بوار و تا چوار

مانگ بیان کہ و تینہ

مانگن جادی اولک

لہم مانگا مندا لہ کانان

وہ ضعیف حلیان بو وہ

کوریکیان بہ ناومان بنا بہ

راسعدم وہ لہم وہ ضفا

شیخ تشریفی رویش

بوش و ہیس و باوہ ہیس

بوسہ رہ زہ و وارانی

خانقاہ وہ لہم لہ شرم

لہم وہ ضعیف صلہ عائلہ کم

بہ نہ ضوشینہ و مایہ وہ

لہ نہ وہ لہ مانگن جادی اولک

وہ خانی کرد :

بنا قصہ ناب مہر العقب فقرا عبد الکریم مدرس سلمہ آ

کھٹا

سیندم کہ جیلہ ۱ برعین خدان دسدہ عورت با دوام

و کب قصہ سلسلہ ورت ام خداوند اور اسفقو

و آفرینش عطا فرما عظیم اللہ اجرکم و اس عن عالم و خف

لہیکم ہجرتہ الفاتحہ

حسرت شیخ محمد ۴ جا دید و در درش غم خوار کینند

مرد و مندم لہم علم و لہم علم و لہم علم

عقبہ

بہم کارہ ساتہ وہ رگای گئی نہ نیت لہ سہرم کرایہ وہ لہ لائیکہ وہ سنا غریب بوم
وہ بی کہ سی بوم لہ لائیکہ وہ (فاجح) تازہ لہ شیر ہرا بوم وہ وہ پیویش بہ خدمت بو
صوم تر لہ وہ نہم کورہ نیش کہ تازہ لہ و ایک بوم کہ سی نیم شیر لہ پے بدہ بہ بہ رحا
و ایہ غم بو اسعد پے بیا کرد وہ لہم لائیکہ ہم نفس بو مالہ خدمت بوم کہ ہم سوم بیت
بہ بیارہ وہ لہ پاش وہ پارہ روشی ہم سوم (مصیرت) نادر ثانی لہم لائیکہ کہ شینک
زور صالحہ و عاقلہ بو کات بو بیارہ وہ تونز باہر دلم سوک بو لہم لائیکہ وہ بہ ہوں
تقریبہ نامہ شیخ وہ ماموت شیخ عمرہ وہ کہ حضورہ نیکیان ثبت کردہ وہ بہ ہوں بعض ہرا دہ رو

دوسته وه که تا و غم و ما و بزم بون. ولم تدری - توری مرینه له سهره لگرا وه روم کرده وه
 صلی طبیع ضغم. پاش چن روشی خرموم لهریه (فناج) ی که لیا هونا سرد
 بو دلائی فریای وه لاسعدان

له لای دایه نه (خوردنیه) ناد
 که له دی (بجویا دزه) دانه نیت
 دامرزان پس ضغم مانه وه
 وه رابعدار دنی ضغم ناسان بو
 بو یادداشت نه نوسم دایکی
 فناج (آمین) نا و کچر مدلا عبد الله
 ضوا عفری بلقا له قبرستانی
 دمله گان جنار، داله قدر احن
 رهوگی کوی، ره فن کراوه ...
 وه نه که له مقابلی به رده نوره گان
 قدر احن جوگی کوی به رده دمله گان
 چله هه لنگاوی بروی نه که بیت
 به قبره کی نه م شوینا قبره
 که بر نه وه نزیگی ریگی م عام بو
 مترس روضانی نه که کرا جا
 بو خاطرین پارازتن هه بو نه و
 قبرانه له قدر احن شه قده که دان
 پاش ماره نه حساریکی پاش م
 به قدر احن ریگی داکش هه تا
 نزیگی باجی سید اهد وه له پاش
 ماره نه باقی قدر احن ریگی یا نیت
 به موبه حسار م حکم کرد الخلد

اللهم صل علی روحه و جسمه
 و روحه و جسمه و روحه و جسمه
 و روحه و جسمه و روحه و جسمه

جنایا ماب حبیبی ملا عبد الکرم بروض سلام و دعای دفع غوم و آلام بداد
 و شش تا قیم گذشته ازین خبر حجت اثر وفات مرحومه والده محمد فناج مسعود
 شه موجب است بسیار و غم به شما رکوع خدای جلای باری بلف ساریش مرحوم
 بدرجات عالیجات وصل و آنجناب خیرای حس و حسن الجزائیل فریاد بجزت
 البه و آله و صحبه و محرقه سوره الفاتحه | **بسم الله الرحمن الرحیم**
 مستوفی تدریس می شود و غیر اولاد مانع نمی شود و من یتوکل علی الله و هو حسبه
 هدیعت حضرت شیخ عرض دست بوسی دارم حاضرین خدمت مخلصان
 سید مظهر دای تو بنی و مترجمی دعوات خیر بزم طلبه های خدمت عظمی توفیق
 بر کتفیل علوم یاد آوریم طلبه اینجا هکلی عرض دعا کوی دارند باقی بیاید

وزنیت از بزم در دفع حقیقی بیدارم و سلام
 الداعی
 ابن الوه و غیره
 عمر
 حاد ذک الوداع

پاش نه م وه ضغه له به ربه عانله نه ولم به ریشان بو وه که وتمه نه لاشن بو نه وه شان بنیم
 وه عانله که م ضوشکیکی بو (جصلیه) نا و کچر مدلا عبد الله که قدرانی خدینیه بو وه مناسب
 حال بو بو مانه که م له سر ر قدراری راوا کردن نه م نه نه له آخرن پایزا سه فم ریگم کرد
 بو ماره صانی بو ماله مدلا عبد الله که قه کرم وه برتری هه مولا نیکیان قه بولیان کرد وه
 ره غبه تیان بو له نیشم که دا له بر خاطرین ماله کان به للام کوریک مدلا عبد الله بو ماره
 فناج بو نه م کوره م یلی نه بو وه عوزری نه م بو که بیاره روره له وان وه سیروان
 له به نیایه نه بیوت وه کویون نه وضوشکم مرد وه نیمه فریای نه که دین نه بیش وای به سر دیت

حضرت صاحب الامر علیه السلام
 در جواب فرمودند که این
 کتاب است که در این
 کتاب است که در این
 کتاب است که در این

جناب صاحب جیسر علیکم السلام بوضو سلام و دعای رفته الام و جعل
 مراد مشتاقیم در پیش این و کلمه بید آوری فقر تظیر و مغفله بود رسید چون
 حال صحت و عافیت آن جناب بود کل خری بخشید توقع است
 اوقات احتی المقدار صرف بدریس فرمائید و کوش بر عوائق زمانه ندهند للقد
 لا یغیر تو سبک ماه پیش از این جوان در جواب دادم که هرگز در خانقاه مبارکه
 بیارده هستم و شما مشغول اجاره داره بیک شخص هستی امید است آن جواب
 صحیح و عاقبت امر شما چون باشد اگر در دست بود هاشمیه عبد الرزاقی
 و مسوده هاشمیه کلبینوی شرح روانه فرمائید و سعی در تمام تقییم حوائج بر آن
 و مورد بعد الصیغ اعاده پیش فرمائید چون در طرف بسیار طالب مؤتمنه بر آن
 هستند و جواب برای نسخه اش روانه نمیند طلب خاتمه عرض و عاقبتی را
 طلبها با انجا همگی در توفیق سائر جوانان و اگر حیرم باقی و فضائله
 لا محیب در رضاه و تسلیم
 شیخان
 ابن ابی الوه
 عمر

در جواب فرمودند که این
 کتاب است که در این
 کتاب است که در این
 کتاب است که در این

زناوه ی په بیدار کولو به پښتن و ماوراء شینخ عراق و طبعاً له دوش به م فزایه تپه سرور بو
چونکی به که له نه ولاده چه سه بیمه کافی علاقه مضا هر ه لکه لاپه بیدار کرد:

له رویش وروستا له پدیزه هزاره و سیصد و چل خدمت ماوراء شینخ لاهه سعید ی عمه باب به یلی ده فانی کرد
چاپاش ده فانی نه و میرزا توفیق بران ماوراء شینخ لاهه سعید له به دوستی شیخ بابا رسول له گل
له لاهه سعید ا ده علاقه قدیمه شیخان (عمه باب به یلی) به شیخ بابا رسول ه ده به تاپه تی
شینخ کریم ی شیخ موهود که منسوب و محبوب شیخ نجم الدین بو ده دوستی شیخ بابا رسول بو
به موقت راریان را که بابا رسول له زه لره ش بهیسته وه بو عمه باب به یلی وه بیکه ن به
مدرسه فغلا لم خصوصه وه اقدامیان کرد وه دل خوشی بابا رسول یان واپه وه

له دوش له به رعه لاقه ی قدسی به بیاره وه وه به ملاکانی هاجمه وه قبولی رجاکه ی کردن
ده تشریف عالی گوئیایه وه له زه لره ش ه وه بو عمه باب به یلی دوباره نه و قضا به
به پیوی بابا رسول ه وه که وه کو چران مجلس واپه روناک بو وه وه رشته ی
علمای هاجمه و اطراف ه هاجمه که دته وه سر ریزونه ریشی چاران وه ماکو چوی بیاره
له پښتن نه م علمایان و ماورایه وه

من جمله پاش و امیرزای شیخ بابا رسول له عمه باب به یلی نه م زانه له گل کومل له لاکانانان
بو بیاره لاتی نیمه ضبه رحمان زانی رویشتم به استقبالیان وه له نزیلی ده رگای دنانه و افشا
به یک که ریشتم وه له پیش نه و ا که به یک بگه ی شیخ بابا رسول هم روده ستی بلا و
کرده وه تا که ریشتم به من ده من کرده ملک ضروری م لاکریم له گل نه و ا که نه م مقام زور
به لای نیمه وه به صورت ته وه زیاره ته له سه ر نیمه وه که واجب واپه من نه م سه و زو هدر بو
لای تو وه دوباره که باری تو کر زوه وه گل قسمی پیوانی وای کرد له گل ایا هر
یک له وقت نه نه وه نه م به فرخ بو قیمتیان ته و او نا به ؛ وه چدن روژنی له بیاره
مانه وه جا رویشتم وه ؛ وه روژ به روژ وه ضمن اجتماعی علمای ه هاجمه چی تر نه بو
وه صحبت له نا و از تر نه بو ؛

له به کار آفرینی ه هزاره و سیصد و چل و حه و تا ماورای که وره م لسه ر وه عده ی خون که برتاری
سه نه زه بیاره ی واپه له گل کومل له علمای محرمین دا وه کو شیخ نور شیخ بابا علی
مدرسه له مرگه و تی فزایان وه شیخ عبد الکریم ی اهد برنده وه ملا عزیز ی پریس وه شیخ
رسول ی بگه ی مدرسه مرگه و تی هاجمه وه شیخ بابا رسول مدرسه عمه باب به یلی وه
ملا عبد الله مدرسه وانام ده ره ش وه صاحب ملا عمری عمر گوینده ی وه ملا قادری ره ش
که نه م وو که سه هر دو یان ملا یون به که م له مرگه و تی فزایان له و کر کوک ه وه دروم له ره در
و کو به وه بو فزیندن ریاضیات مکتبون بو سلیمان بو خدمت ماوراء شینخ عمر وه له گل
چون که سن له ناسبتی نه م زاتانه وه کو کومل له سیمه ی و کو که به به یانیک صفای
طلوع بکن وه ماکو تشریفیان له افق بیاره وه ده رکه دتن نیمه ش هدر لای ملا و طلبه
پیوانان سبانی فانه قای بیاره رویشتم به استقبالیان وه به شادی واروی فائقم یون

نہم سے فخرہ گئی سے فخری کے خا وہ نہ صفا ہو۔ وہ من زہ مان ہو کہ وہ لیکن وہ حالہ عالمہ گورہ
 بہ رزہ کان بہ دوزہ وق و شہ وقت شادیہ وہ نہ بیارہ دا اگر نہ ہو ہونہ وہ۔ وہ نسبت
 بہ من بہ تا یہی تی زور بہ سو ہو لہ لائیکہ وہ زیارہ آے ماموستام۔ وہ بہ قدرت گیشتی
 نہم زانہ کہ ورائہ گئی۔ رون کے خستہ ولہ وہ۔ لہ لائیکہ ترہ وہ۔ ہوس بہ ہوی صورت
 و کہ رامت وہ رجو

ماموستا شیخ عمر کہ نہ و فخرہ بالینکی کہ وہ فزوس مہ لاکریم مہ رہیں زیارہ تی بیارہ زور
 مہ قسوس نہ صلح علم بہ لام من بہ ش زورس نہم سے فخرہ م لہ بہ رخ ظری چا و بیکہ و شتی
 تو ہو:

وہ لہ کانی کا بہ فخرہ گیشتی ماموستا شیخ عمر کہ لہ فخرہ تی شیخ دا تقدیر من کر
 لہ جہلہ فزورہ کانی یہ کہ نہ ہو۔ فزوس یا شیخ پیوستہ زور یارہ تی مہ لاکریم
 بکہ ی ہو نہ وہ کہ تدریس موقوف ہے وہ علی زیاد بلکہ نہم زانہ لہ صا لہ لاتر نہ ہے
 یانی نہ کہ شیخ لطف بفر رویت کہ لہ یا نہ وہ ی نیم زانیو مانہ لہ فزور نہ وہ رر گزہ
 وہ بہ ہوس تدریس وہ نہ توانی زیارہ شتی بخاتہ شہ۔ وہ یہ کہ لہ بیارہ تہم کانی نہ مہ
 کہ بہ آ رہ زورس خوس فخرہ مستعد را بگری نہ کہ ہر فخرہ قینک بیت بہ ہوس نسبت تی
 بہ شخہ وہ مجبور بگری لہ سے تدریس ولہ کان نہ و فخرہ قابلیہ تی فزور نہ شتی نہ ہے نہم نہ ہے
 بہ ہو ورا کہ و شتی لہ تدریس و طلبہ کر نہ وہ ی علم را: وہ کہ لہ قس۔ جوانی تدریس فزور
 لہ واقف شیخ مقابل ہم قسانہ زور بہ اقبالہ وہ۔ جوابے رایہ وہ۔ فزورس مہ لاکریم وہ کہ
 نہ ولادس ضلع رایہ وہ لہ کہ لہ جہتہ وہ مظلورس نیم یہ۔ وہ کہ لہ جار بہ قصدس زبان
 علم تو جہم وہ رصہ تی ہورہ۔ وہ نہ میدم رایہ ان شہ اللہ کہ لہ شرتہ بلکہ:

مہ رلہ سے فزرا۔ ارشی صہ ہو لہ جو جہہ شہ رقی خا نہ تی وہ کہ نسبت نہ مادہ۔ وہ کہ اوہ
 بہ بانار صہ مومہ لاکان لہ فخرہ ماموستا شیخ عمر ادا نیشتون۔ وہ مہ لاعارف ی بانہ تی
 صا ضر۔ وہ مہ لاعباس کہ نسبت لہ کہ ربانہ نہ دیشی صا ضر ہو باسی علم کاتہ پیشہ وہ
 مہ لاعارف و دتی من میزان صہ مویوہ و باغ مہ لاکان لہ لہای سلیمان نہ نام۔ وہ نسبت
 بہ صہ ریبہ کے قسہ نیکی کرد۔ لہ آخر ایساں پرسس نہی مہ لاکریم چونہ نہ دیشی و دتی بہ خوا
 مہ لاکریم نہ توانی شہ رصہ موافق بہ فخرہ تی نہم رومانہ بلیت قسہ کہ ی صہ رہن
 لہ سیاق تقریفا ہو بہ لام رز الجہنی نہ وہ شتی نہ کہ یاند کہ ہو فخرہ تی صنفیف
 نہ توانی تدریس کیشی و ابلیت

لہ سے رلہ م قسانہ مہ لاعزری پرسس فزورس ہل سس ہر دین۔ لہ جہہ ی مدرسہ لہ دس
 بہ شخصہ وہ کیشہ گرانہ کان نہم مہ سستہ وہ رنجہ ی کے مہ لاس چاکہ۔ فعلا ہو فخرہ مانتی ہر مدرسہ
 وہ مہ لاعارف شخصہ ہینا شونیک لہ من پرسہ وہ۔ وہ شوس لہ مہ لاعزیر۔ وہ لہ قاموس دا
 شونیک لہ مہ لاعباس پرسہ وہ۔ وہ ماموستا کانشی ہم مورا نیشتون۔ بہ راستی رورٹیکلی
 سیر و صا وہ نہ صفا و را ہوار دنی علی ہو۔ تادہ وری صفتہ لہ نام کہ لہ بیارہ مانہ وہ

پاشا کو وہ تشریف لیاں روایت وہ بڑھ چکے وہ لپاشی یہ کہ دوروز لہ ہلچہ بلارہ یا لہ کرو وہ
 ہر ریب کے روایت وہ بوٹوین ہوں بہ لہام لہ و تاثیرہ لہم سے فزہ کروں لہ ناہیہ لہم را لہ بیرا
 ناہیہ وہ :

لہ پاشا روایت وہ سی ماہر سی کہ ورہم بہ مانگی سے آمنہ سی ماہم گویرا وہ بو بیارہ وہ بہ ہر
 لہ وہ کہ وضع عالم لہ رام بو زبائر مہ جلی جہدوے کوٹینی تریسم پہ بیدا بو وہ کہ لہ نہ ف
 لہم ماہینی لہ وہ ل

سالی ہزار و سید

چل دھرتا کانت

بو بیارہ وہ بچک لہ ناو

دیرہ خانقاں بیارہ

کہ لہ نہ فہ بیارہ ماہ وہ

بو لہ وہ بچوین :

وہ لہ مانگی جہد اولی لہم

سالہ ماہت شیخ عمر لہم

نامہ بو لوسیم بو لہ وہ

کہ دسیلہ ناہ سایش لہم

صاحب لہ لاق در ناوہ ریک

بکرم وہ لہ پاشا

مانگی بیتم کہ لہ لادہ

خان ہرہ ص ماہت

وہ فاتی کردہ جا

لہ برہ وہ رو کو رو کچلی

ہو بو وہ کورہ کانا توڑن

منال ہون وہ صہ ماہت

کہ مں پرتین بو بہ لام

لہ مالہ وہ الحد لہ وہ وضع

راہ زرا بو وہ لہ شوکارنا

بو جس بہ جس لہ بو لہ برہ وہ

زر لہ ہتہ تے نہ بو

جناب فقہا ثاب حبیبی ملا عبد الکریم بروض سلام و دعوات خیر انجام

پیدا اور ہم حیرتاً تعجب فرماید سلامتی حاصل است و سلامتی و توفیق

ایشان از خدا بخواہم گذشتہ از این جناب عالم عادل ناضل حاجی ملا

بمعنوان زیارت بخدمت حضرت شیخ آند خیر وارد مدہ در آنجا اقامت فرماید

اگر سہر شد حجہ علیہ برایش پیدائش فرماید زبان فقیر عرض حضرت ہم

و زوق ظاہر و باطن لیاقت الطاف آنحضرت وارد عرض مآلوی دوست

بوسم بخدمت تہ تبلیغ فرمود وقت مساعد علیہ سنو باقی بقام

اللہ لما حبت بمرضہ رسم ۲۸ جان لادہ

ابن اللہ ریحہ
 الداعی
 عمر

در خدمت جناب فقہا ثاب ملا بابا والی
 عرض خواص خصوصاً در رسم جناب حبیبی سید
 نکر جلالہ علیہ ارارہ سلام خصوصاً در رسم
 و سائر حوالہ ہر سال در رسم
 دیکہ ای وقت و سائر حوالہ ہر سال در رسم

به هر حال به واسطه ی زوری مشغول به ده رسی نه کنان و به به هوی نه ده که شیخ بسیاره
 ته شریفی برده ده ده خائفه که سی واسی تیانه مابو له کانی کانی میوانی خدیو را
 به ده میبه ده صخری ده شیخ بعض نظر ره کنی خانه قان دابوه ده ستم نه تم توانی خود برده
 بو سیلانی بو تعزیه له مابو ستم به لام ناو سیکم تقدیم کرد ده معده ره تم نیشان را
 نه ولسی له ده لامی نامه که مابو ستم نامه صواره و هی بو نویسم ده به خبری از جازه
 ده رگرتنی ملاغایت تبشیری نه رویین :

(ده ضمن خدمت)

له سالی هزار و سیصد

چهل و سه و تا کانی که له

خانده کانی شیخ صاحب

گوزرمانه وه بو هوره

له خانده شیخ له و بری

خانه قاره سزیکلی دو

مانگ له وه هوره را

ماینه وه جا شیخ نه بری

کرد له ریزی مالی هویا

چهن هوره خانویان

کرده وه دو هوره بانا

بویم وه دو هوره بیان

بو سید نظام الدین

که خدمتی شیخ نه کرد

وه دایکی فاتح له م

خانده تازه را وه فاتح

کرد وه پاش وه فاتح

نه ورر پایز و رستاقی

به هاری آخری سالی

چهل و سه و تا من خدمت

له مدرسه را نه نویسم

وه نه و خانده م به چهن همیشه

سه مانگ له و خانوانا ماینه وه

پاش نه وه گوزرمانه وه

بو به بری خانه قان وه له هوره سیکلی ترکی

صوجه شیخ که ده ختی هوری هوره

نه هیره نه ضیا الدین بو بو

وه شیخ بسیاره له پاش کانه وه بو باره

یه باره کزی بو له شیخ زین الدین

وه باق نه ولاده کانی فرهم شیخ نجم الدین

دام زراین ده

جناب فقنا کاتب سید محمد کریم بومس سلام و دعای خیر انجام یاد آر
 و شتاقیم غانما آجنا بسید حجب انشاء خاطر کهمه خیرکم الله
 فی الدارین خیرا حیاتنا نفیض فرمانید سلطنتی حاصلت و سلطنتی
 و موفقیت آجنا ب از حق تقا بنخواهم جناب حجب ارباب
 عرفان نظر عطف بران سید نظر بومس سلام و محبت تمام شتاقیم
 ده خدمت جناب فقنا کاتب ملا بهاء الدین عرض خلوص مخصوص دارم
 طلبها آجنا کهم را داعی توفیقیم طلب ایجا عرض خلوص دارم
 سه چهار پیش از تحریر جناب ملا عنایت مجاز شد و فقنا الله
 و ایالکم و ایاه لجمع ما حبه و برضا و تسلم
 الداعی
 ابن الوده
 عمر

فوقان صفا
 فایان صفا
 فایان صفا
 فایان صفا

جن بنات یا بطلب ارباب صواب مقبولت مزینت محویدر سہ ماہی
 بہر تحف دعوات و ایت و سلم و تہنق با آاد و شمول ادا نمودی
 نیز شہ فرمایم اگر چه محتاج بہ دعوات نمرد لکنہ انجیکہ با محبت
 بنیم جناب فقہر آداب مدد محویدر ہمہ یہ وزیر دیکد حاکم مریع در شہ
 وزیر عرس است از طرف ہتر حاضرت بود لکن کہ لزوم بلشد یا قانی
 خودت یا فرستادن کسی یا ہر نوع کہ مقصد و اوضاع دہر ہر نوع
 نقلانی آتہ بوجہ خوشنودر و فرہہ تزگار و دعوات خیر فقیر
 ندرت عمت را چون ہم وصی آتہ عا خادم محاسن تریفہ و طریفہ علیہ
 سید محویدر وصی آتہ و صاحب الہ
 سلم الہین

علامہ محمد علی
 علیہ السلام

کتابخانه
 محمد علی
 کتب

Handwritten text at the top right, possibly a title or header, including the word 'مقدم' (Introduction).

Main body of handwritten text in Urdu script, starting with 'جناب مندر علیہ...' and ending with 'احتمالاً کسی لفظ...'.

Vertical handwritten text on the right side of the page, possibly a marginal note or a separate section.

وہ تاریخ گہشتہ ہزار و سید و چل و ہشت جملہ فصلیہ یا نیرا دورہ دورہ دستم کرد
بہ نویسی رسالہ غزیرہ لہ علی منطوقہ را نہم رسالہم بونہ وہ تالیف کرد کہ لہ اغزیرہ بانہ
کہ نسیتہ بہ رعایتہ وہ امامی و سی (فلاص) یہ لہ و دیوں ہر امان بنیونہ وہ فعلا نہ و و
کہ لہ طلبہ کان نوسیانہ وہ وہ خونڈیان :

ہر روا بہ و ان نہ ما رسالہ نیکل منظومہ لہ علی (تجوید) را تالیف کرد وہ پاش نہ وہ
رسالہ (کشف الغامض من احکام الخائن) م تالیف کرد نہم رسالہ شی زور بہ سوادہ
وہ لہ ما و مجموعہ شیفتہ و ای علما ی فویانا نویسیمہ وہ وہ لہ لاجہ زاجہر کورن لہ لہ مصطفی
رباطی نسیمی وہ رگرت نہم پانیز درست فو بہ ہارس ہزار و سید و چل و ہشتہ گہلی
موفق بوم وہ گہ ل طلبہ ہ باش وہ طالبین خونڈین لہ بیارہ دا گرد بوبونہ وہ نہ لہ اسد اللہ رطالغ
وہ نہ لہ اعرفی طاشی وہ لہ لاجہ زاجہر رباطی وہ غیر ہ نہ مانہ لیش لہ بیارہ دا نہ بان خونڈ
وہ لہ لہ تحصیل علم زور بو :

لہ پاش وہ فاتح ہرہ من ماموستا شیخ عمر (ہ لادہ خان فوشکی شیخ جلالی سیتہ کی کہ شخانہ
چندہ بو بہ چون مانگی ماموستا م رحمہ خان ی کچ شیخ سعید قمرہ داغی کہ لہ بنی
اعمال خون بو وہ کچہ کہیش شیخ فوشکی شیخ نجیب قمرہ داغی مارہ ہ ہری نہم تر نہ
نہ وہ نہہ شینکی نابہ بہ حال شیخ بو بہ ہوں نہ وہ وہ زور دل رہ ہمت بو وہ
کہ دتہ وہ نشاط خون لہ تدریس لہ جبران باش تر :

وہ لہ و سہ رودہ ما اجازہ ی مہ لہ اعنایہ را لہ وہ اجازہ ی مہ لاجہری رئیس را مہ لہ اعنایہ
مہ لہ سلیمان دا لہ مزگنہ و تہ شیخ عبد اللہ مہ لیرن را و ام زرا وہ مہ لاجہری رئیس لہ دی
گہ لالہ لہ ناہیہ شیخ کایہ تہ تابن قضی چوارتا بونہ مہ لالہ محمد انغای عباسی آغای
پشہری وہ زور لہ سہ رتدریس بہ نشاط موفق بد وہ تالیفہ لہ لاجہرہ وہ دام نہ لہ کا وہ
لہ گہ ل حاجہ محمد انغای عباسی آغا را مہر کرد و آتہ وہ

به صبری و تشکرات خود او - و وقت را نه بوارد - و تشکیه دل خود بر رحمت خود ایستاد
 شد او: - و نامش تفریح بیستی که لایق شیخ و ماموستام لایق الدین است -
 و نه نامش بود چنانچه باره که نویسی بوم - و نام که در آن سوال پرسید
 در واسه لایق بود ماموستام شیخ حیدر - و ماموستام لایق الدین - و صلح خانقاه
 نویسی

نام ماموستام شیخ
 که شیخ احوال پرسید و سلام
 بود نویسه بر ازای ملا
 احمد صدیق - و نه زوان
 ماموستام لایق الدین بود
 سید صالح و شیخ حسین
 که اباعی شیخ بود ...
 سید صالح که ساداتی در
 ابار سادات - و نه
 شیخ حسین جانش بود
 کورس حاج شیخ روشی
 بود که خلیفه سادات الیه
 بود
 نه لایق الله طالب العلم بود
 و نه نامی ماموستام بود
 پاشی ماموستام کورس
 احمد کورس کورس کریم
 ماموستام که باره در
 مایه و نه بیسته بر حیات
 و نه امان و باره
 و نه شیخ محمد خراسانی
 که ابر خود را سان بود
 که توبه عمر زنی نه و نه
 که بود ابو نصر به لام

که در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

جناب منبر سعادت بنام ملامت زینت توفیق است که از آن است
 معروف است و عبادت و عیدت سعید و مبارک است از این است
 سعید در این است درین ماه عودت کنیم گاندر از زمره سعید که
 بر نه و اگر خودت در تمام دنیا با زبیر کمال نزدیکی فرا جلیب
 و بعضی در این راه رسیده چه بهتر و کمالتر جناب شیخ حیدر و عبد الله را
 سلام بران و حضور به تبریک عید - در آن است که خداوند ما او را
 فرستد ممکن است که در این راه سعید برای ما کنند عزیزم سعید بنام
 ملامت خطیب و ملامت سعید در شیخ سعید در این راه سعید و فرزندی
 همه لادیک و نه صلح و شیخ حسین و سیدین را یاد آوریم و همه که را
 بزرگ عید و نام سلامت شاد و سعید سعید را از سعید یاد آوریم
 خیر زیاد از فضل و سلامت نامک است خاتم حکایت سعید و شیخ
 و صلح است سعید و آنکه
 و صلح است سعید و آنکه
 و صلح است سعید و آنکه

به لام که گشتنبوه (سوریه) که ما بولوه و نه که در نزد شیخ مایه و نه در مایه بی سوند
 قبول کرد و در روس که لامش سعید خوند و نه داخل طریقه شد به نام پاشی مده آن شان
 بینا و نه رویش است بود و به سیروان لالان سید لاک احمد کوره زبان به دل در

دوسرے دن نیشٹ جا گویا یہ وہ جو دی گریک لہنا صیوں کو یہ کہ نیشٹ بہر حیات
 وہ کہ عیسیٰ شونہ نہ نہ ذاتہ کہ بیارہ و ابو تصوف صاحبہ اسماعیل ناون کہ قصہ وہ آت
 بو بیارہ کہ زور قوری نیشٹ کی بہ رز بو شیخ لہ لاس نہ و فیروز قرائت و تجوید بو وہ کہ لہ
 کہ سی لہ خانقہ ہمد ہفتادہ یوں لہ کرد شیخ محمد زور وہ لگی خوشہ وہ لہ شوں
 فارر خونندہ وہ دا

بہ بیفای ہمد یہ :-

ج شیخ لہ مانگی زور

القصہ داروشت

بولندا وہ لہ ہشت

مانگدا کہ شتہ

بہ خدا وہ نہ تم نادیہ

نوسی لوم :-

وہ لہ جہڑی قوربانا

نہ و ناسہ یہ لہ وہ رہہ

شت کردہ بہ شیوہ

چہڑ نہ پیر دوز نوسی

پومان :-

جن بان سارت بان مجرب مدد اللہ و تعالیٰ لکم مدرس است وقتہ تھا

رٹ آتہ لہ بقت ات لقری دلعت و دروایت اعانت سفید

نایر بودہ و خواہند بود حاکم را جوناہنہ رزگرنہ شتم ہر وارد

نہادندم و قہار حاکم و بیری غفرت بہ آتہ آب

امروتر مہ عیہ کہ ہاں نے باہر ات زرد

غیر کوم محمد دروایت راہ عوار خیرت ۱۱۱ کہم ہر جوا

صہ آتہن مدار بہر آتہ ہر وقت در اورا خورست تقسیم کرد

کلاک اتہام مستقر خواہند بو زا رہہ ہر خانقہ را جہنم

بلدہ نہ رہہ و نہ نہ کہ انقہ ہر شیخ محمد خراب لہ زام عای خیر

۱۱ دارم لہام و صدقہ اللہ علیہ خاتم مہاں لہ لہ و لہ علیہ

حسرت و عیب اگر صاحب نقیہ و قاریہ

توتم

بسلام شیخ که به خدا و از زور مایه و نه - و ما و ده دان نام یکم بونوی - و نه حولا خفا -
و نه مصارف - و نه او ضاع - که می یاند - و داد ام کرد که - و ضعیف نویسی برمان نایم
دل مطمئن بپسین - نه ویشی نه م نامیه که - و نه لا مانوسی نوم - و بعضی تو صیه را تیارا
نویسی بو - من لانه که را خودا - نویسی نوم محتاجی سه عاتم - نه ویش نویسی بون که نایم و نه سعادت

نیم بوت - با یقین
کافی مانده و نه سعادت
پنا بوم :

جناب ارجمند فضیلتی که محبوب فقرای طریق تقسیم مهر بیکلام را الله دانما
بر عورت خیرات مخصوصه که اکرم و جلالت نصیب و استقامت تصفیه
کافحت رسید به خطم این که کجاست و سکت و مغز جوال بود
سهر در سطح سیم با هم است در این از دعای خیرت اله هر وقت فرات
نمودن کوه پیر از سرخه کوهت به حج آمد در یافت نماید و به هم و هم
در رفته محسوس و جمله لازم است که اساس قرصی است که مقدم است بر این
در باقی که لازم فرستد و در سایر امور است بهی و در اقیانوس
حال سیم کیفیت کار را در صورت رحمت یا زقانی بی در کمال
کجا نایب اله توفیق را بنج ابدی خواص داد زاده بر
ساعتی بر برای نعمت اطوار کرده بهر

در صورتی که در این
بر سر و امر
شیخ علی و کرم
انسان و اینها

له آخري سال په زار و سيصد و چل و نودا (شيخ جميل) پراښخ له دتا درگرمه م. ده فاني کرد
 وه ضربه رس وه فاني که نيشته به بياره وه مجلس تغزيه وانرا وه له مانگي در الحجج والهم
 ساللا ما دت شيخ عمر نامي تغزيه ي. بو شيخ نوسى :
 وه نامي نيکيشي بوس نوسى که له ضاره و نيشته کرا وه :

شيخ جميل کورن حضرت شيخ ضياء الدين بو له که ل شيخ انور وه شيخ کامل را هم رسى يان له دا مکي کورن
 دا يکيان فاطمه فاني کچر شيخ قادري (قره حه سن ۲) له ننه وه شي شيخ حسن ي گلکه زه روه يه
 له م زانه کورکي جوان وه هم لکه ورتو بو انسان وه ما فاده ن سه رويا که م ريکه و توه له زمانه
 سلطان محمد رشاد له که ل له لاهسن ي کورن مه لاهنگه دره را رو شينو بو رسته بول :
 وه به ناسي پوست نشيني فاقه ي (با و يله) وه معاشي بو برابره وه له ساني خاوه ن
 شعور بو زمانه ترکه زور باش له زان وه فارس زان بو وه زور نظافه نه خون را گر
 له کور له تاريخ په زار و سيصد و چل وه ورتا له بياره داننه فوش که ورت وه بو تداور
 رو شيت بو شيرزه وه تاران وه ماته وه بو به خدا چارس نه کرا تاله له نجالي دى
 قادر که ره م دا له نو و فاد کاني وه فاني کرد رحمه الله وطاب ثراه :

دا يکي فاطمه فاني دا يکي

شيخ جميل ناسي (رحيمه)

فان وه کچر شيخ قادري

قازان قايم له ده فوشکي

شيخ عبدالکريم ي باو کي

شيخ حسين وه شيخ حسن

له شهور به پيرى قره حيه داره

يان (رحيمه) فان پورک

شيخ حسن بوه شيخاني

قره حه وليت يان له که

فاطمه فاني کچر رحيمه فان

بده ن به ضابطکي عسکري

به لام رحيمه فان راضنه بوه

وه به شويي پيا و يکي صالح دا

که را وه تا جاري له خدمتي

شيخ حسن ي رازا يانيت

بوزياره نه حضرت غوث

وه له و سه و زان تصاد فني

يشي ضياء الدين له کار بغدادا

جناب فضائله جيسی ملا عبدالکريم بروض سلام در عای حصول جميع آمان مرام ياد آوريم
 حيرانا تقوى و ناسند سلاقي حاصل و سلاقي انجا از حق تعالى سنجيده بودت بهر طاعت
 راه از دستن جزات ايگان محروم دان موجب عظمت قلبت از وکالات لغو محض بودت
 حضرت پير غرضت بوسى دهنده کي تقديم خدمت فرموده امروز در سه ساعت پيش از اين
 عرفه مخصوص کچر خدمت نوشته ام از محض غراخواني و تبرک عهده و تسليم بوسته خانه کرده ام که در حج
 تسليم جناب شيخ عمر شود و او کچر خدمت حضرت پير بوستد و ايندا عرفه مخصوص حالانده نوشتم
 و کلمه برای فرزندی انور نوشته ام ان شاء الله زود برایش روانه فرموده بلکه در اين بهار به بياره عفت
 و از انجا با نجا بايد دانه در انجا بنشند جناب فضائله ملا عبدالکريم بروض خلوص و جناب ساوتاب
 سيد مظهر بهمان محض و جيسی ملا ظاهر سلام نام مشتاقم طلبه انجا همکي عرض خلوص دارم
 طلبه اي حد ترا در نيزم و نقنا الله لما حبه و رضاه و السلام
 دو الله حبيب
 در کورن جناب سوسى يان حيدر عرفات پورى
 دام دانا ترمي دعال حيزي عثم تبليغي
 در انجا کورن جناب سوسى يان حيدر عرفات پورى
 در انجا کورن جناب سوسى يان حيدر عرفات پورى

در بنیاد شیخ ضیاء الدین خوارزمی فاطمه خانم که کما و ه عاره ی که کما . و ه عاره ی دوسری سال
 مای شیخ ضیاء الدین به اعتباری فاطمه خانم له شارر (خانم قی) را عاره ته و ه هم تا خانقای
 خانم قی در وقت کرده له تاریخ هر رار رسید دوسی را - و ه شیخ انور کوری ضیاء الدین له
 شارر خانم قی را له رایگ بوده جایش نه و ه مای فاطمه خانم نقل کرده بود (بیا بیره)
 و ه پاشی چون سالی له بیا بیره و ه نه نقل کرده بود خانم قی (بیا بیره) له نیز یکی قبله را
 و ه له و یا ما و نه ته و ه به لام به کما و یا ها و نه ته و ه بود بیا بیره ؛

نم نام ی ما موستاشیخ
 عمره جوابی نامه لیکه
 که کرده هتا شیخ له بنیاد
 که ته و ه له سلیمانیه
 بود نسیم بوخندم کت
 له در در راه جالی جوابی
 نه بود و و لیکه
 نویسیه ته و ه بعلم

جناب فقنا کما حبیبی ملذذہ العظم بروض سلام و دعای خیر انجام یار آورده مشتاقم
 در آن وقت که حضرت پر ارام الله عمره تشریفش در اینجا بود هو کله بیا آوری فقر نوشته
 بودند حجب وزج قلبی کردیم لکن بآن واسطه مجال نوشتن جواب نداشتیم انشاء الله عذر
 مجموع است خبر ترا تفصیل زمانه سلطنتی حاصل است و بوقتیت و عافیت این کار
 حق تعالی میخواهم تا حال نسخه کلمبوری تا اول تخطا تش طبع شده و نمونه اش با اینجا
 روانه نموده اند بقره خودی شیخ فرج الله رفو طبع تمام میکند اما معلوم نیست در خدمت
 جناب برادری سید مظفر عرض سلام دارد جناب فاضل ملذذہ براء الدین بروض خلوص مشتاقم
 ملاحظه فرمائید عزیز است در طول عمر و طلبه را در اعز تو تفیق طلبه های اینجا
 عرض خالص دارند باقی وفقنا الله و یا کما له لاجب بیره ضاه و سلام
 الداعی
 ابن الوداع
 عمر
 کما و یا الاضوحه

لہذا شیخ لبر رعایتی نہ وہ کہ خادون مال ہو وہ کا برائش میوان ہو جو ابی نہ دایہ وہ
 بہ لام بن خدمت پے نہ گیرا دو تم تا غنہ عارام نہ م فرما شتمہ راستہ کہ ہر کہ س لہ ادارہ ی
 نہ وانانہ بی امور اتے دین نہ ولونابی نہ ہل شیع بوچی نہ غیرا زہ مان استیلاک
 صفویہ مانا لرم وولات

تا ایستہ جارا نہ بو
 کہ یہ کہ لہ سوات
 بکیرن بہ امام وگہ درعی
 خوتان وہ بوچی
 اطاعتی غیر ی نہ وان
 نہ کہ کن کا برالہ جو ابابا
 قسمی بو نہ ماوہ
 نہ وہ مذہن ووت
 سیم لٹی لرم بابہ تہ وہ
 مقصرین :

حیا فیض ثلثاب حبیبی ملکہ سعید الکریم بعض سلام و دعای خیر انجام
 مشتاقیم محبت نامہ آنجناب رسید خوب فرخ کلی کوئی شہ خیر از
 خصوص انور و ہرزادہ مکرم بولنا اظہار فرمودہ بفرمودہ خوب فرخ کوئی معلوم
 فقرت کہ آنجناب عبد فیق مائل ترقی انور و بیخ سوی از سباب استراحت
 تصور نمی نمایند - در نسخہ بران بہ مخلصی بہ تمام می وصل اینجا شدہ اند
 دینی و درایت کن چون بہ ہر پایور باید بہ بغداد دیر می رسید و چونکہ عمدہ بارہ
 طبش از طرف شیخ محمدت و او حالہ کمال برودت و بی شاستی بہت بخوی
 دارد کہ قابل تحسین است بال و صفت و قیمت سخننا ہلکہ مجہول فقرت انشا اللہ
 بعد از وصول و قطع قیمت ہر چند نسخہ در آنجا صرف شود محبت میفرستم
 از عوض فقرت بہر زادہ لہر شد جناب شیخ عثمان سلمہ الملک المنان
 رفتہ و خلوص دعا کہ فقر بعض رسانیدہ خوشتر آن بات کہ ذکر در ان کہفہ
 و حدیث در بیان طلبہ ای انبی عرض خلوص از مستقیمت حدیث را داعی توفیق
 بقی و نقا اللہ والاکم لماحب و رضاه سلم
 عبد العزیز
 ابن الوہاب

ہر کہ سالی بہ نزار و سید و چل و نورا سے فریکم کرو جو ربا وہ جانی ، بو مالی سے لایعبداللہ سے
صہ زورم بو چاویے کہ و تنی فاتح وہ کہ سالہ اسعدی کوریشیم پر بو نہ وی ...
وہ لاس وایہ کہ ورہ یا بہ جیم ہیشت نالہ عمری چوار سالہ را لہ لاس و ان وہ فاتح
کرد وہ کہ قبرستانے شیخ شلمی کہ قراضہ نہم بہرہ لاسی پوارہ وہ وہ فن کراہہ ...
کہم سے فرما کہ مالی امیر اسعدا تصادف سلطان صیدر خان ام کرد کہ فرمان دارک
نہ و منطقہ بو وہ کہ ل مناظرہ ہی مذہبی کہ لاکر دم

کہ نہ وہ کہ وہ بہ راستی من نہم ویرا بہ سہر بہشتی قہمی کہ لاکر لاکم نہم وہ بہ ہر ہر صراحتی
سہ بیانی مرضی کرد جاہیم دوست ما دام وایہ قہمت کہ لاکر لاکم کہم
طبعاً تو بادہ رت بہ قورمان بہ یہ ووتی بہ ثنی ووتم کہ واپی من ہند لال بہ ہدیش
نہ کہم چونکہ ممکنہ تو بلبیت نہم ہدیشہ موضوعہ وہ تویش ہند لال بہ ہدیش
نہ کہم چونکہ ممکنہ من کہ صحت اسنادہ کہ یا قہم ہیں بہس دلیل ہر دو لاک
یا قورمان ہے یا وہ لیل عقلی ووتی باشہ :
ووتم حوزا کہ قورمانا بہ صورہ ہی عام توین اہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کہ باہ آیہ ہی کہتم خیراتہ اقرب
للناس و من طلبی درہ جہ سول اصحابہ لکانی ہون :
وہ بہ صورہ ہی خاص بہ اصحابہ وہ نہ فرعونیت والذین معہ اشدا علی الکفار رہا بہیم
تا اضری آیہ نہ کہ

ہر روا کہ شانی اصحابہ صریبہم وائہ فر ربیت لقرض اللہ عن المؤمنین اذ یبا یعونک
تحت الشجرۃ فقلیم ما فی قلوبہم فانزل علیہم لہکینتہ و ان بہم فتی قریبا :
وہ کہ شانی سابقین کہ ہاجرین و انصار ائہ فر ربیت و السابقون الاولون من المهاجرین
و الانصار و الذین اتبعوہم باہان رضوانہم و رضوانہ
کہ واپی چون سماں نہ توانی کہ کہ ل نہم ہد ہوہ شنو ستایشی عام و خاصہ بادہ ریکا
یہ وہ نہم جماعتہ بہ برابر بہ و صیہ ہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم اہمال یا ن کردہ وہ وہ صیہ ہی
نہ دیاں بہ جی نہ ہینا وہ یا نہ ہے کہ لاسی وہ برابر ہی نہوان راست نہ ہے العیاز باللہ
نہم محال یا نہ ہے نہ مانہ کہ سہر رستورن صہقی معادہ لیا ن کردی وہ بیعہ تیان
سہ حضور ہی ابوبکر موافق صہ ہے :

وہ کہ لاسی حضور ہی امیر المؤمنینہ وہ ملاحظہ کہینا نہ کہر خلافتہ ہی ابوبکر صیہ صہ قہ نہ زانیانہ
چون جاہیم لاسی بنی حنیفہ لہ ابوبکر قول نہ کرد : وہ نہ کہ لہ عمری خطبہ ہاجرہ برائی
وہ بہ خاصہ خلافتہ ہی زانیانہ چون کچھ خون بہ مارہ نہ کرد
وہ نہ کہ لہ و عہد روزہ مانا خلافتہ ہی بہ صہقی محض خون ہزانیاں چون کہ مادہ ہی بیست و چوار سال
وہ کہ روزہ مانا ہی سہ خلیفہ وائہ صہقی شرعی خون چا و پوش نہ کرد نہ مانہ ہم مردہ لین لہ سہر نہ وہ
کہ حضور ہی امیر خلافتہ ہی نہ ذاتا نہ ہی بہ صہقی زانیانہ نہ کہر ناگس ہد اللہ ہی نہ وہ نہ سال
کہ صہقی خون لہ بہر ترس یا لہ بہر مانعیکہ اضمالی رہہس بہر دار نہ وہ بو لہ ہما لاکر ابرا قلم ہی قولی کرد :

جناب فضا ئلماب حبیبی ملا محمد اکرم سلمی و توفیق بر تحصیل آمال
 ورام یار آوریم خبر از آن شخص فرمائید سلامتی حاصل وصحت و استراحت و بوقت
 آن جناب از حق تعالی التماس و کلمه لاغذ برای فرزندی انور نوشته ام برایش روانه
 فرموده و خدمت جناب ملا بابا الدین عرض خلوص دارم جناب برادری ^{مطلب} سید
 بدعوات همیشه یار آوریم مدد ظاهر رسد احوال پسران داعی حیرم باقی توفیق
 رفیقیت باد و سلمی
 ربيع الاول ۱۲۰۳
 الداعی
 ابی القدر
 عمر

هه و النامه ی کتیب

لم یماوه داکه نه لاجمده (تورجانی) خلا وه اقرنجی ، اصلا له بیاره دابو بهرله هجوه و سرس دابو
 وه غالبه لوکاتنا من وه رسم به فقه کانا نه ووت نه و دانه نشت یا رانه کتا به لام
 نه یوت به من په که وه رسته کانا نه هضم وه ففلا نیش به یا ساسی ففلم وه و ادم نه کرد ...
 بیستم روزی شیخ پر سیاری کردبو فریو بوی مه لاکه ایم مه لایلی چونه نه ویش به هشتی

ظن هوس له وه لاما فریو بوی

به راستی جگه سی وه کو بیاره

مه لایلی وه که مه لاکه می نه وک

وه که لاقه سی هوانه کردبو

جواه الله بالخی

له پاشان نوزی عشر

نه غلب له گل یایه هدم

بو باغاته بیاره یا بو

چه ص که نه که ره له یا بو

چه ص بیاره وه میوه سی

هوانم بو نه هینا نه بو

نه و میوه به به ده سی هونی

له نا و کانیه سارده کانی

چه ص بیاره را بشور یا به وه

نه و س میوه که نه هوانه

یا نه زور محافطه سی صحتی هونی

نه کرد ...

له مانگی جاده الاخره را

له پیش ده هونه له بیاره

جاری سقری سلیمانیه

اهد به گک توفیق به ک

سات بو بیاره نه و در و ترا شیخ

له بیاره نه بو وه له اهدا و ابو

عن فیضان کلام ملا عبد الکریم بوض سلام و دعا حیره انجام یار آوریم
 خیراتر اتمش فریاد سلامتی حاصل است و صحت و بوفیت آنجناب
 از حق تعالی سنجو ایم نمیدانم جناب فاضل محقق ملا محمد تر جانی زاده در آنجا
 مانده یا نه اگر مانده عرض دعا و سلام فقیر بخدمت تبلیغ فرموده چونکه معلوم
 نبود که در آنجا باقی است کاغذ مخصوص بخدمتش ننوشتم از احوال و
 اعلام فریاد که کلمه کاغذ برای انور نوشتم ام برایش روانه فرموده
 عرض دست بوسی فقیر بخدمت حضرت به تقدیم فریاد جناب سید
 بدعای فریاد سعادت یار آوریم طالبان خدمت را بدعای توفیق یار آوریم
 سایر احوال برسان هکذا طلبه های اینجا عرض مخصوص مخصوص دارند

الداعی
 ابن الوه راک
 عمو

باقی توفیق رفیقت یار و سلام
 سید ابو الوه

کجرت ابدی فرموده والسلام
 کجرت ابدی که کجرت ملا محمد تر جانی نوشته شده اند

بهی من وه مه لاجمده له بیاره را بوی وه له سه رسم کوی به زله بری سر رقه و کورس مان و انا بو
 اهد به کک له پاش وار د بوی وه تو زین سراهت زور به یانی اشرا ص دله هونی له ره وهانیه نه نه و
 شونیه وه قه درن قه سی هونی له نا و مانا را بورد وه هر له و مجلسا بو به آشنای مه لاجمده وه که له
 له اهد بری رسیم را مساعده سی کرد وه پاشی را نه زان مه لاجمده له بعدا هوم اهد به گک متصرف به رکع
 وظیفه سا کرد وه رویش له بعدا له عظیمه خا نون در دست کرد اما له سال هه زله و مسجد و هشتاد سی هونی یانی

چو ارسال وشتی لم پاشی وده فاتی بم لاجمده وده فاتی کور وده قبرستانی غنبر امام عظیم ده فن کرا طاب واصل
 رنجته ما واهما عینه آرمین :

لم سالی هده زار و سیصد و پنجاهی مجری را لم پاشی طلوع صبح لم روشی پنج ششم بیت نو هده من
 مانگی ربیع الاول لم دکا فقا که نیم لم دکا لایون که منصله به صوره شخته ده محمد لم رایک بو

ده لم دکا فقا لم لاجمده لم بیاره بو

منشی لم بر لم ده بهشتا

لم رایک لم بو بو قدر ارم را

لم که رکور بی ندوی محمد بی

لم لم رو کله لم نوس بو شیخ

که لم فقه بیکی بو ریاد لکها لم ویش

لم صائیس نامه که لم ده نوس

هم ریادوی کافیه ده عایه بی

خیر و سعاده تم ان شاء الله

ده دعای خیر بو کر بو :

شیخ بیاره زور محمد خوش

لم وایت که لم جاره لم لم زور

لم لم کوره لم که مانع لم لغز لم

لم زه فانی لم که پنا لم لم بی

ده زور لم لم لادان :

ده دایکی هم دیش زور خودی

چاک هم من لم کرد هستی لم کانی

چاک دانه بی شیر بی نه واره

ده لم پاش تمیز جویند کف

تم واکرد وده شهاده ک

ریش دوازده بی وهر گرت

به لام لم پاش لم خانه گیر وده گم لم نابار بو

کو میدم به لطف خدا وایم انجام خیر بکا

دعا دنگ علی الدینیز ریاد و تقب دعای

رساله

مولانا بعد تقیل ایادیم شرفه المعروض انه قد سمیت غلامکم

في بطرأة محمداً ولكنه احب ان تعینوا لقباً له

احد الالقاب احمد او شرف او صلاح الدين

او لقباً آخر اخرى فان اليوم سابع ولاث

والمعجود همتم العالمه دعاء صلاح امره

في الدنيا والدين اللهم ربیع التات

۱۳۳۰

Handwritten notes and signatures in the left margin, including the name 'کلیب' and other illegible text.

جناب حبیبی فاضل طب ملاحظه فرمائید بفرموده بزرگوار و دعا خیر انجام پذیرد
 حضرت از سوال فریاد سلامتی حاصل است و سلامتی و برکت ایشان احق
 تعالی میخواستیم که در گذشته از این جناب برادری مدعی که شخصی است با استعداد
 و متفکر خواندن کتب کهنی آداب بسیار عازم خدمت شد ما را مکن باشد در این
 بگویند و سعی با او بفرمایند . از خصوص انور مدتی است خبر هتم پان
 اضطراب قلبی دارم ز نو خبرش برام تحسیر روانه فرموده و هم در کلمه برایش نوشته
 که با اینجا عورت نماید برایش روانه فرموده و هر مقدار پاره لازم در است از جناب
 برادری ملاحظه فرمایند فرموده برایش ^{روانه} مکتوبه فرستادیم جناب برادران سید مظهر
 و علی طاهر بر عورت مخصوصه بر آوریم طلبه ای خدمت را می توانم نزد حضرت محمد و برادرش
 در طول عمرم باقی توفیق رفیقیت ببرد و سلام علیکم ^{الداعی} ابن الودیع

جناب فاضل طبیح رحمانی زاده ملا محمد دینی
 صلوات و دعای مخصوص حضرت استانم شد
 بعد از نوشتن کاغذ آن بقیه از آنکون نامم شد
 ملاحظه فرمایند که در این نوشته که در نو با اینجا عورت کند
 بنام

عمر

خسته جناب علیا عیدم و بدرین ذوالفصل و الاحرام کثر الله شکرهم

بدعا و سلام در وقت دستگیری فرید عزیز و احترام در هر لحظه و ایام زحمتهای

جناب سادات ختم تله سلام محبوب با فقر اوج هر وجه تحصیل علوم و سلسله

سادات در هر جای نزد هر کدام بایدهاقت گردیده با نفیض

بقول و تقسیم فرایند و بذل سادانه را در مقام او در بیخ نه داشته

که موجب جلب دعی خیر فیرت و افالهم به طالع خیر امر تالک

دارد در سلام عیدم و رحمة الله وبرکاته خادما و فقرا تقویه در

و صلوات الله علیهم اجمعین

عبدالله

کتابخانه کتبی

لم سالی هزار و سیصد و پنجاه و بیست و شش فکری شیخ سبزه یان بینا به سر نه و نه که نه با نخبه
واله خور به لاتی خانه قاده که ل نه و صوره در شزه که لکاو به خانه قاده و نه فته به نده که
به رده من صوره که به تا نژیکی حور زنی قهر و به تا به نژیکی خانه فافه هه من بکا به دوکان و بازار
به نه و و ار ران بو خانه قاین و نه واقعا به رهند نه م و کان و بازار نه به به هوس و ار است
به لام نظره و دیدنی جوان خانقا و هوش خانقا و با نخبی خانه قاین و نه کرده و نه

لم نگره و امنو ماسته لایه اء الدین مانع بوین له به به عزت شت می کم نه به به که نه و خانقا
جوانه که صوبه و اطراف نه که با نخبه نیکی به هشت به رده و نه به به هوس نه بنا و نه دیدنی
نه گور را و نه هوشه که نه نه بگ نه به و نه فته به نژیکی قراغی حور زنی هوش خانه قاین
که ل نه و صوره دا که بو کونین به و نینه بو نه فروتا

و نه تم نه صوره له نظری نیم و لزر مقدس بو چو نیکی ده ختی خوی شیخ ضیا الدین در دست کرد به بو اوین
و نه زور لم و صوره دارا نیشتمو صتا بسیتو به جاس بر زیا که رده بیخانه سه ر نا و خانقا و نه و نه
خانه قانگه دره بی فریدینه لم صوره دا که له جاب به حضری روحانیه نه حضرت صلا به یلم و کم شرف
بودم له به نه و نه نام و نه نه شیوه بگوزم

سی هدم دکان و بازار و قاده خانه غابا شونین نزایح و جبال و شتی له و لعل و قناره و نه نه م
نه و نه کرده و نه فانی پالی عالی خانه قان و عبارده ت خانه نیم ففلا له

هر چه نه حصول مان و نه بیان بیت نه و صوره یانه رو فاند و نه فته به نژیکی به رده من
صوره که بیان به ل گرت و صوره و شت خانقا و نه که و ان چاک بر اوین له ناکت و نه به
چنانچه که با نخبه ی پالی خانه قان و ابون هم مو یان بری و نه و نه دیدنی نه جوانه و نه و صنفاتی
نه هشت و نه ضلا پاش نه و نه که کرد یانه و نه به بازار و دکان چمن خواد نه تیا به پیدابو
که نیسته قایع به بیان نیم

سن و ماسته لایه اء پاشی نه و نه که بنا و مید بوین له و نه رگرتن قسه که مان قه رازمان دانه و
چنانچه به بر یو یانه نه فرو شترین و نه بیان که بن به تیره ک و رانیل و نه له به ربانی خانقا
بو موسی کون خانه قان بگریته و نه له لایک و نه بو لو شری جمع و جماعتی کونین به بود نه به
و نه له لایک و نه بو طلبه کان قان با نخبه زور نه به که له ها و یان تیا یا تا بویرین و نه بنود
و نه به زشت نیش بو رده در تیا کردنه و نه به کاره

بودم مرقسه و نه به به که و نه که ل شیخ واقعه مان کرد و نه شیخ قناعتی کرد و نه
نه من فریدو به بر یان هه که نه و نه له به ربانی خانقا و نه به و چنانچه خانه قانکی
قوتانی کرایه و نه نه نیسته لیش به رده و نه زور بود نه هه نه دشمنه به تیا به تی که بو
طلبه به سوده و نه له کانی در دست کردنه نه و خانه قان به رده و نه لاجه قریح له به رده و ابو
و نه له تاریخ بنایا نو سیم معرفه للوری بلا و عوی بَقَعُ اسْتَسْنَت عَلَ النُّقُوی
حرف خطا خیر مقصد ماست بحاب جمل بده فتوی

۱۳۵

(بابلس خانقاهى بياره)

خانقاهى بياره كه در تيره نه لاهواروى دى بياره وه له قه راضى چه من بياره دا بروى كرده ته
قبيله شونيه خانقاه وه هفتى فزونى باغى مالى شيخ رشيدى خه لقمى سراج الدين بوه
كافى كه شيخ ضياء الدين له بياره دا دامه زراوه له و فائده كه موكلنى شيخ سراج الدين
بوه داويه به نه ته دوى شيخ رشيد وه له و باغچه به له وه رگرتون وه خانقاهى
تيا دروست كرده

له وصل له و باغچه كافى به برد بوه به رله و شونيه به دريان هه كه نروه وه له و بنايا نه له و با
دروست كرده مالى خانقا ماليكى چوارگوشه به تقريباً دو صد متر مربع نه چـ
وه چوار ديواره كه مى تقريباً چوارته به رزه چوار كوله كه مى دارگوشه مى چوار پايو
واله ناويا وه به دارى گونيه وه سه هفتى گونيه سه قفه كه مى گيراده له لاي پشت وه
ديواريكى پي به بجه ره به وه له لاي غزبه وه له ناواستى ديواره كه يا ره رگا كه مى دامه زراوه
وه له روس قبيله دو به بجه ره مى كه وره به رزى له لم لادلاى محرابه كه به وه هه به :

له غزبه خانقاهه رى ره ويكى چوارگوشه پان هه به ويا سه رله كه دون بوسه ربان وه
له ته نشتى غزبه نه و رى ره وا دو صوره هه به صوره يكي كه وره در ريز به صوره به به ربه لا
خانقاه شهوره وه هفتى فزونى ماوه له شيخ ضياء الدين تيا با رانيشته له پاشان بوه به شونيه
طلبه وه صوره يكي بجه كيش به دو صوره وه لكاهه شونيه ماموستا شيخ حيدر به

له سه ره وه له سه رله و رى ره دو نه و دو صوره هواروه سى صوره و هم جازى هه به به يكم
صوره مى مدرس وه دو نه و دو صوره كه شونيه طلبه مى صوره مى مدرس كه دتوه نه لار غزبه هلاته وه
وه صوره مى لاشانى نه و به صوره مى طالبان شهوره بوه له ريزى نه و صوره دالمه شمال وه
صوره يكي تر هه به نه و شى نه تيا با رانيشتون به لاهم له به نه وه كه له سه ر صوره مى ماموستا
شيخ حيدر وه وه بوه غابا چول بوه هم كه رله به رنا چارس طلبه مى تيا رانيشتنى :

له به رده مى مالى خانقاه به رده له ريه بوه به قه در ريزى خانقاه وه له شانى هور مه لاه خانقاه
صوره يكي در ريه بوه كه ابه به دو صوره له با وينا شيخ ضياء الدين له صوره مى پشويانا رانيشتن
نه هم صوره هورسى بوه وه به رده كه مى هه تا نه بايه ته ريزى هم وره كه سه قفه به ندى جوان بوه
وه له به به رده له ريه كانا هه و زيكى شش گونيه در ريز وه چوارگوشه پان وه سه رگه ز قول
بوه له لم لاهره را پر كرايه وه سه وه نه كه كه زو چاره كه قول ما :

له به رى هه وره كه وه هه و شيكى ساف وه پان به قه در ريزى خانقاه و صوره مى لاه خانقاه
ماوه مى ره كه ز پان له له ناوه راستى له هم هه و شوه ريگه مى با تو صوبه طانه قه هه به وه
له شانى غزبه نه هم ريگه وه سه كوئى هه به جيگه له ريزى هه وينا نه وه له غزبه نه هم سه كوره
صوره و به ر هه يوان هه به نيسته صوره كه سه رقه مى ضياء الدين دنجم الدين و حلال الدين
وه به غزى له له دلاوه كافى شيخ بجه الدين له راستى رى قه برى مه هه هم شيخ عمه لاه الدين وه
تا قه هه به محاسن شريفى تيا به وه له شمال نه هم صوره وه صوره مى بجه كه هه به قبرك

جناب فقہا کرام حبیبی ملا محمد حسین صاحب کرامت و رعای محفوض مشتاقیم خیرا
 شخص فریاد سلطنت حاصل است و سلاطین و موفقیت این در از اذ حق تعالی بخوانم
 از محفوض مسائل که عرض حضرت شیخ کریم موافق مقرر با اتفاق ثلاثہ شیخ بابا رسول
 و شما رسید مظهر بعد المشاوره آنچه مصلحت باشد ایاً برای حفظان و ایاً برای فقیر
 و یک دیگر عبارت و امداد ظاهر و منوی حضرت پیر سعی وجد در تہرس بنویسند
 جناب حسین سید مظهر اعطاه الله القلب المنور و ہرگز من الخیر ما یکن ان یتیر بوفض سلیم
 و دعوات محفوض مشتاقیم مد ظاہر و سائرس را داعی خیریم فرزند ان عرض دستا بس

دارند با حق توفیق رفیقانک بار و سلیم
 سعادت
 الداعی
 ابن الوہد
 عمر

اسم تہیات زایب علی حضرت الفاضل
 الکامل مولانا شیخ حامد افندی نقیبندی
 وقولہ اخذنا من ملا محمد شیخ الامساکین وفقہ
 اللہ تعالیٰ نشر ہذا الخاسر الخیریم از من و شیخ
 روز در سبب از کائنات کبیر شیخ محمد باقر
 نوشته ام و با دوست روانہ نمودم
 بسم اللہ الرحمن الرحیم
 علی

بندت جناب حاصل سعادت ندیم ملکہ بدر الزکریا علیہ السلام بلطفہ العالی

ہی از حرفی سلام و تحنا روان و حقیقان بر جہن مزام و ہنای
عوم آمانان بحسب خاتم معروفی می کرد در مقام انکار صورتی معنوی
از حاکمستان سوال نمایند بختت ظاہرہ او قار معلوف
یاد مستان خواہند کار یار تان انت آہ اسباب حیرت
فقوہ دیگر دارندہ مکتوب فقوہ فقوہ مدعی ازین از مدعیان
انفالیہ ز حسن بہ کار و نئی رسیدہ بہ اقتد زوالی چندین
ملکہ انکار کہم حال حیرت مہمی نماید در تزیاید باشد
بنائت علیہ بہ امید کاملی دفعی مجبوراً متوجہ حضور حقوہ
پیر قد ظلہ العالی می گردید و چون حجاب مانع است کہ
مطہر کجا ہو بعضی رساند حوائج خودت کردید زحمت
کندہ موخر و بیان عالی در محضر با اللہ و سر بفرما بندت
ضایت آیین کردہ ملذذمان حدیثاً بیدتم بحضوری یا آدم
از جندی نجیب با لیسہ حرفی دستگیر دار و السلام علیکم و علیکم

به راستی شیوه زنجیره کیوی هم ورامان ده نه و به نزه نه یادواره و به پرله باغ و گلزاره
 به تابه تی صفحی روی به یاره شیوه یکی نه و نه نه جوان نشان نه و اولی انسان نه زه وق
 به سفت نه کا بروی نه هوی نه م نقطه را و نه که گل یادی نه و وضعه جوانه و نه نه و
 گو له ره نگاهمانه و نه نه و نه و آ و سه ر چاده و چه نه نه و نه و نه شت و سارا و چه نه نه
 و به سیر کردنه و نه و باغ و باغانه و نه و میوه جاشه و نه رابواردن طلبه و با نه ره فینقال
 له و شون نه م چه ن شهرانه م لیرا نوی :

نازاد که مری کیوی هم ورامان شهره قوچ نه کا له گل ناسان
 جیکه سی به تابه بو روژی ورامان ماوی هانابه له بو دامادان
 قدرد صومرت خیززه له سرمان

سروانی به سر خاکه بابانا ناظره به سرگشت نازده لانا
 وینه ی پاله وان له سرمدانان هوی نشان نه و له روی جهانان
 پی له سر رعه رزه و سرری له که یوان

داماده ته و به قول زه مان راگری شیوه و دتار و زمان
 دل به ندی نه من و ناساش بومان راگری و نه فاد ایمان و به بیان
 راگری سنور ساگری سامان

پشتمنی پستی کوره ی کورستان سختینی مثنی گوی سه بهستان
 بیشکگی پی که نین له بو بیستان پشته شکینی بیستان
 به گویه ی میژو و باسی داستان

تابه تی نه خفته صفحی به یاره سه ر چاده چه منا چه و به یاره
 جی بالا بالای پولی نازاره ریگی ری ره وی به دل هوشیاره
 جیکه شوره جی عم قل و عرفان

شوی نه سیمی به نزه تی هه یات که نه شنی و نه را له روی سه ربات
 دنیا نه کاته فانی خرابات دل بیته سه ما به نه شه ی صدقات
 لانه با توژی به فله دلان

چه مری که مینه ی که مان منزل گگا کات نه خروشی به دولت ده ردا
 وینه ی دیوانه ی شیواوی شه یدا سرری صون نه دا به وارو به ردا
 که بو پاپوسی منزل گای یاران

قه لانه ی ناسور قه دیمی ناسار قه لای عثمانی مله گای چنار
 که مرسه لارا نشینگه ی سالار نه پی نه پوت منزل گای دلدار
 موندی صفحی به ورامان

ساقی بروانہ موسیٰ بہ کار سہرتا پارہ نگہ دادیندی کوسار
 نہ خشی خود ایہ رہ نگامہ ز نازار لالہی پیرداضہ و گولباضہ و گولزار
 وہ نہ وشہ مل کہ حج چون شہرہ ساران
 نہ گہر قہ تارہ ی چہا ریشین عمر عمر و چہا خویان نہ نوین
 بہ شہوں شہال سہ نہ نہ وین قدریں سہ رو کے خوی بہ ہجر شین
 کزنوشی صورت نہ بہن بو یاران
 کہ دین بہ یہ کما بہ ہہ دای شہ مال گولایان نہ بے بہ لفقہی دہ سال
 نہ لی چہن دکن شتاق دہ حال گاتون لوریدہن بہ عمر زم وصال
 سارہ زونہ کن بودہ ستہ ملان
 تا یہ تی کہ سہ رسہ ہرہ دیار ان کہ کو نہ بنہ وہ بہ کہ بچہ یاران
 تاق تاق و پول پول کہ سہر جبارا وہ کو گہ لادشہ یا کوسی بہ رہ بیان
 سارات لے نہ بے بہ روی ناسمان
 شینگہ ی چیمین چہ مین و سہ روزی زانا بروانی پوشیوہ و تہ روزی
 بہ رہ و روی تافان نہ روزی لہ روزی لاجول و لالا نہ کجا بہ دہ روزی
 واسہ رسام نہ بے کہ کار ی یہ ز دان
 پول پول گولہ کان توقہ بیان داوہ زہرہ و سوسور سہ وز ماوی بہ لاوہ
 سندس خضر ہترق ناوہ بہ نہ مرین خولہ اکا نہ دنیا وہ
 موندی بہ ہشت دہ ریلہ خا بومان
 لے بوسہ یوں باغ کہ بہ عمارت قصری موسی بہ گہ پیر کہ ہشتارت
 دیوانہ ت نہ کہن بہ روا اشارت نامین لہ لات ہیرن عبارت
 مہ گہ رہ بہ صفی دیوی شینہ کان
 باخچہ ہہ شیا تا کو گان فر گوت یا باغہ قولہ بے بہ ورہ ہرہ دت
 ببینہ داری سہ بہ روزی ہر کہ دت دل ز زگار نہ بے لہ بیاری سہ دت
 مادی ہہ یاتہ والہ بہ رود س نا
 باخچہ ہہ نار ان خا ہہ ہہ ولانا جنتہ العدن ہ لہ روی جہا نا
 موندی نایم لہ روی و اشارانا بے نازہ نہ نا لاپیارن زانا
 گہ لی خوش ترہ لہ باخچہ لبسان
 میوہ تود قلی ہہ لورہ نادار لسیو و تری و ہہ بچہ و ہہ نار
 ناسکہ و سیف ہہ مرین لاسورہ نازار گویز و بارامی بہ روہ روہ کوسا
 میوہ بہ ہشتن کہ دتو نہ لامان

سیران گای خدی دل پر لم نادوات سر رمزی همه مند سر ستم بی کادوات
تمه پیری کار گلخان سر بر رزی ودوات تمه ختمی تمه پیر قوت تمه ختمی روی لبسات
یا باطن سان و تمه ختمی به رتافان

کای همل پر رکی بوسیر و صفا لاکه سی نده مانمونی چه فا
همهوشان به شانی به شیوه ی وه فا له سر رنه باری واللہ عفا
سر رگه وره و بچوک سر ر پیر و جوان

میرزا عبدالله خاوه ن زه وق و حال که ره من به بر بو لیوی شمشال
شیخ شیت نه کرد به جذب و نه حواله لای پیرت نه کرد له علم و کم مال
نه رت و رت شیت بو له وه سنی دلوان

نوخا میرزا گین ده سنی بره بو نه ختمی وانه مرم سیر نوم بو که ی
به نه ی به نه دای یا الله و یا حتی سر ر ستم بکه به به وه وقه سری
تا سر رفرا زیم له جفای جوان

کای گورای طلعه ی دل ته زر له گم و وره ره رت له م به رتانه ریگ
دلی نه عالی به پیروزی قدر زر له ضم له ضیائی له اشد بو گه زر
وینه ی و شیت ی چه رض آسان

وانه م حقیقت نه که به مجازه کای همل پر رکی له سر اجازه
عالم نه که و نه جلیده و جهنم بازه هر رگه سی نه ی دای به نه م نه و عه رازه
خوشی نه ویوه له ماوه ی شیان

بیره وه بوسه سر سیر رضانه قا به زم گای ریزی سراری لقا
نظا هر و باطن به درج و تقی مجمع البحرین عنه الملقا
چو رسد و خدزی سر لاد شینه کان

نه شنه می س نه شناییه وه دلی دل داران نه کراییه وه
که به زره ی ضیالانه راییه و به زره ی ضیالات وانه راییه وه
دلت پر نه بو له فیض رحمان

سر سیر به رزی سینا به خیره وینه ی به وینه ی عمال منظره
به رچا و پر له باغ تابادان و ره پیروزی وه رزی به به خطر ه
فقیه ی نه کرده علامه ی زه مان

که دانه نیشتن به وینه ی ندیم بابا رسول و شیخ عبدالکریم
له لایزنی دل پاکه سلیم ملا عابدی دل پر له تسلیم
مدرسه نه بره فرده کس حنان

یاری یاران نه م باره گای له دل ره رنا چه خودا مال گایه
دل هر دلیکه بو یان شهیدایه به یاد تانه وه له م روی رنیایه
نه مری و رو نه کای نامی له دیوان

۱۱۱
 له مانگی شعبان هزار و سیصد و پنجاه و هفت مصروفی نه ده لی کانونی ثانی شیخ بیاره که دته ریگه بو شاری
 د به غدا، وه گه له منویین وه شیخاوه وه سن وه شیخ بابا رسولی عمر بابایی له خدمتیا که وتیفه
 ری بو نه م سه فوره شه و له هه لجه دابوین له مالی شیخ عمرا بو سه بنی روشتین بو شاری
 سلیمانی وه له خانه قای هه زره تی مه ولانا خالدا دابه زین وه له هه جره که ی ماموستا
 شیخ عمرا بوین به میوان به لام حاجی عبدالله شالی وه حاجی فخر محمد نه یان هیئت که
 ماموستا شیخ عمر میوان داری نه وان هونان له به رنه وه که له قدیم وه مه سو له بیاره بوین
 نه وان میوان داری یان کرد وه مصر فی شیخ وه واردین یان به جرمینا
 نه م روزاته کورس حاجی سید سعیدی شالین وه له منویین ضیاء الدین وه نجم الدین
 بوین وه منوی شیخ صافرش بوین وه نه غلب مرید و منوی که واردین خانقاه آتیا
 نه وان خدمتیا نه کرد وه خدمت بیاره یان زور بو وه خدمت ق طلحه و علوم خانقاه
 مه ولانا یان زور نه کرد وه به تایبته فی خدمت من یان زور کرد هوزا جبرایان بداته وه له دنیا
 قیامتا به فضا صوفی

نیمه گه یشتین خانه قای هه زره تی مه ولانا نه وه نده ی په نه چو مه لاهدی قزلباشی له دس راو
 گه یشتوه سلیمانی وه له عین روزا که خانه قای به عمر من نه وه له گه ل شیخ ذابیت بو
 به غدا به لکو دامزرس وه شیخ زور به کاتنه که ی سرور بو وه هه مولای پیمان هه ش بو
 وه به ضووش گه بوینه وه
 بو سه بنی پاش هه تا و که وتن متصرف سلیمان احمد به گه توفیق به گه رحه ما الله تعالی کات بو خانه
 بو زیاره آه شیخ وه قدر درن له خدمت شیخ دالوانشت له واده دافروم به ماموستا شیخ عمر
 یا شیخ وه کو نه مرر ره کس بیان نه لیم له مولانا نه م ریاضه کونه تدریس مه کن وه له سه یاسا
 علم ی تازه وه زری ریاض به فخر بلین ماموستا شیخ عمر ره لگی نه کرد طبعاً پیاو یکی وه ها
 گه وره له جلیلی واداپیوسته قسه که ی وه ربگه ریت به لام من نه وه نده کاتمه جواب
 هه زرم کرد نه گه ره مره که صرف به ناره زوبی نیمه ناچارین اطعمه بکته یین وه نه گه ره
 له سه رنه و اساس به که ریاض کون هه لیم وه ریاض نیسته راسته نه م مسلم نیمه
 وه من زه مانه له عالمه معلای له باسی وه زخی عمر زو آسمان ونه سیره وه عمر زه وه قسه نه کن
 وه گه لی اکتشافات کراوه وه له سه رنه و اکتشافات روشتوون وه له پاش ماوه ئه وه رکه دتوه
 نه و اکتشافاتیش ته وادانه بوه وه به نه وحی می گووراوه که دایه چاک وایه نیمه به ته وادی
 ته رگی ریاضه کونه که نه کین به لکو له گه ل تدریس ریاضه کونا که می تو صیهی طلحه بکته یین
 بو نه م اکتشافات تازه به ییش هه تا به رهاویان ترون بیت وه له مستقبلاً بتوانن له سر
 رونای علم بیرون به ریگه را واده رکه وت متصرف قسه که ی من به لاده باش بو یتر حاجی
 نه کرم :

هه ره خانه قای دارابوین که له علماکان شیخ بابا علی وه ملاحین وه ملاعزیزی مفتی کاتن بو
 زیاره آه شیخ له محب بابا علی فزروم یا شیخ بوچس نیمه ییش له گه ل خوتنا نابه ی بو به غدا

شیخ کہ بر نہ وہ کہ قہ خوشہ کانی شیخ بابہ علی شاہ زابو برص صحت فرموی جامعہ میں چہ
سہ رو در صدر رو پیہ کی بو مصروف کہ گل خوتانا بینن وہ تشریف بینن نیمیش ہر نہ کہ بین
وہ بہ یہ کہ وہ ساتھ بورین بابا علی فرموی بہ خواہا شیخ نہ بہ نیمہ ناکریت بہ س نیم
ہو ہو مان کہ وہ ست نیت یا شیخ نہ نہ ہو ہو ہ بہینہ کہ سہ رکھایات نہ و
حکایہ تہش نہ بہ یہ

وہ ختی خوی شیخ کہ کہ ربیانہ وہ کہ قوہ بو نہ مژورہ وہ کہ گی وہ رویش کہ کہ لابوہ وہ بوہ بیوانہ
شیخ کہ نہ مٹالی خوی کہ نہ دیش خا وہ ن وہ رویش بوہ شہ وی کہ پاشی خان خوار ورف
وہ رویش شیخ بیوانہ کہ حال بیان کہ قوہ ناگر بیان خوار و وہ ساجن کہ رستوہ نہ و
وہ کہ گی شتی وایان کردوہ

شیخ خا وہ ن مالہ کہ شتی نہ لے بہ وہ رویشہ کانی خوی نیوہ شتی ذکر بکن وہ شتی کہ فارقہ
وہ رنجہ ن خوی نیم آبر زمان چو وہ رویش نہ مزارتہ نہ لین چر بکن بین نہ لے ناگر بھون
نہ لین نہ ممان لے ناگری نہ لے تیغ کہ خوتان بدون نہ لین نہان ناگری نہ دیش
نہ لی نہ ہی چیتان لے نہ کری نہ لین نہ کہ نہ نہ وی ہو ہو خات لے نہ کری نہ نا ستر
ہج نہ دیش نہ کی ہو ہو شتی باشہ الحکم لکم

نہ تا یا شیخ مہ لای فقیر انگری ہو ہو بہ خوا نہ لیرہ س ہدیہ و تہ رو پیہ وہ نہ نہ ختی تر
نہ بی ہر بہ رہو ہو قہ ناعت بکنی لیان :

کہ پاشی زور وثر کہ سلیمانیم وہ رس کہ وہیں بو کر کوک وہ کہ کر کوک بویں بہ بیوان خانقای
سید احمد خانقہ کہ کہ شیخانہ سہر کہ کو وہ کہ نہ نہ وہ شیخ احمد سہر رارک
ضلیفہ حضرتی مہ ولانا خالہ :

نہ م سید احمد زور پیادگی محرم وہ خانہ دان وہ خا وہ ن ہمت وہ خا وہ ن نفوز
وہ خا وہ ن خان و آو بو کہ گی کہ س لہ پہ نای ہمہ تیا شیا وہ وہ کہ گی کہ س لہ مہینہ تہرگار
کردوہ بیقومہ جاری بوہ بہ کہ فیلی شخصی کہ قبا ہ ہر شہ ہزار رو پیہ وہ وہ لہ نامی
نہ ما نہ و مبلغہ پارہ بہ تسلیم کردوہ

نہ م زانہ کہ لے نکتہ وہ قہ س خوشی لے نہ گیر نہ وہ کہ کہ لہ روستانا وہ کہ کہ ل شیخ بابا علی سلیماندا
زور قہ س خوشی را بوروہ لہ خا دیا نا جاری مہ لاکانہ سلیمان بابہ علی وہ رہ فیضہ کالی بہ ہوا
نیشیکہ وہ وہ درں بیت روث کہ خالق سید احمد لہ لہ و مادہ دا کہ ل خدمتیاں
نہ کاکانہ نہ یا نہ وی سہین بگہ رینہ وہ بو سلیمان سید احمد نہ مر نہ کاکا لہ مانہ وہ چیشتی
کو کہ کہ دروست بکن بو مہ لاکان بو قادہ لہ نہ دایش قادہ لہ نہ کہ ن وہ خواہا قفل
نہ کہ ن لہ سید احمد کہ دیا سید احمد نہ لے بابہ علی نازانم لہ م مادہ دا عا جز نہ بوی لیان
وہ خدمت نمان باشی کرادہ یا نہ لہ دیش نہ لے بہ خوا یا شیخ خدمتی چاکان کرا بہ لام
ہر جس خدمت مان کرا بو بہ ہوں کو کہ کہ س نیم و وہ گو ت کردہ ہہ موسی
سید زور لے نہ کہ نہ لے نہ لے نہ خوا نہ م قہ خشتہ س تر لہ لای س ہہ مودیا بینن :

ماوهی شمس و ورورثی تقریباً له خانه قایمینه ده له دماوه که ماگه ک شهادت کرانه تی سید احمد بوم
 ده رکه دست له ورورثا که ری که دینین بو بنوا چهار پیچ شعرم نوس له سو پاس ده زخی سید احمد
 وه تقدیم کرد آخرت شوه کان له سررقافیه خانه قایم بو شوی آفرین له بو
 یاره بی پایه داری بگی به مایه می تمام عن مادام ذواللسان بالأحساناً ناطقاً
 فرموس به خدا فلان شوه کانت جوانی به لام ماوهی دو عایه کت کورته له بر رله ده له م زه مانا
 نه وانته که زمانیان به چه که بگه ری زور که من :

که یشتین به بنوا ده له تکیه می خالید له مکه می راس القریه له قراخر ره جلد را دابه زین
 له بر رله ده له م تکیه به تکیه می هفزه ته مد ولانا نادی ده رکه بو وه مرید و منسوب بیاره شیس هه مو
 خالید به شربن وه به تکیه تی شیخ عبدالرحمن همدی نقشبندی که ظیفه شیخ بیاره بو
 له و تکیه و اراده نیشته وه تکیه که له دکاتا به ده وام ختم و تسلیمه تیانه کرا :
 وه له دکاتا هجی رشید مدرس تکیه بو له ویش انسان کی عالم رسالم و محافل و فوش فولک و ره قبا
 پاش وار د بون شیخ وه زانین خدک به ماتن شیخ بو به بنوا له ره وصفی درزار و امرار ده
 عماده مریدی وه پیادوی مناسب له ماتن بو زیاره تی شیخ وه به سوی له م زیاره ده له گه ل
 که می پیادوی که ره را وه که هجی نعمان اعظمی وه شیخ ابراهیم راوس وه شیخ محسن اطفائی وه
 حاج ذیل وه شیخ قاسم النیس والشیخ عبداللک وه شیخ عبدالقادر الخطیب بالامام الاعظم وه

الشیخ نواد الآلوس والشیخ عبدالله الشیخ
 شیخ قاسم وه فنی همدی له ره مانی حضوره فی ضیاء الدیوان بیاره داله ماده شرح شمس دا له فزته تی مران
 که ره را خونید بوس وه زور انسانیکی مکرم وه متواضع وه له فلاق به رزبو وه باق جه عامه شه کش
 به مو هه که دت وه پیادوی به رزبی به رزبی روش بون شیخ عبدالقادر و شیخ عبدالله الشیخ له دکاتا
 ضای بون وه تازه په گیشتون له مجلس له زاننا له فزته تی شیخ بابا رسول وه ملاحی قرطبی را
 زور خوشی را مان له بوارد

له دماوه دا له بعدا ابون روژی له گه ل ملاحی قرطبی دارلشیم بو دازه اوقاف عام له ورورثا
 نوس القاضی مدیر اوقاف عام وه میرالقاضی مدیر اداره اوقاف عام بو زبانه تی میرالقاضی مان
 کرد وه له وره نا هجی نجم الدین الواخطی هضر بو له پاش ترهب وه به خیرمان میرالقاضی
 که انسانیکی عالم بو روس کرده ملاحی قرطبی دوت یا شیخ ماثرة الخلاف فی جمولیه الماهیه :
 ملاحی صباوی راوه فزبون انه یرجع الی زیاده الوجود علی الماهیه اوعیهه لها کما حقته الجلال
 فی حاشیه علی شرح التجرد ان ان کان الوجود عین الماهیه کما علیه الاشرافون فالماهیه لیت
 جمولیه اولادهم للجعل بین ایشی و نقسه وان کان زاندا علیها کما علیه المشایون فی جمولیه ...
 فاعجب بجوابه و حشده :

قلت وهذا بین علی ان المراد بالجعل التصیر ان تصیر الماهیه موجوده و اما اذا بنينا الكلام علی
 ان الجعل بمنع الایجاد والابداع والاخراج عن اللیة المطلقة الالهیة والوجود فالماهیهات
 کلها جمولیه ضارها بمنع الافراد وضمنها بمنع لصوره الذهیه ضرره احتیاجها فیها الوجود و بذل الحقی

روزی که مالکی ره مرزانا به رسم ملک فیصل شیخ دعوت کرد کاتی شیخ تشریف برد مسا شیخ بابا رسول
 وه ملا محمد قزلبی وه به عزرا له نسوین له فذرتا روشتین له کاتی زیاره تا شیخ معرفت ملا محمد کرد وه به بیانی
 نه وه کرد نه مزارت له بیت اعلمه وه سالی له مصرارای بوارده بو زیاره مغللات له ویا ملک فیصل
 پرسیار کرد له ملا محمد یا شیخ کیف وصدت مصر عمرزرا کرد وصدتا مملکت راقیته بالعلم وفزیره
 بالثقافة واسئل الله ان يجعل العراق بحیث تحذو صدق فقال الملك ان مصر بالنسبة الى العراق
 عرقية بالمدنیة والواق طفلة فقال القزلبی ولذک ارجو رقاها فان الطفلة اذا وقعت
 تحت تربیة مرت محنک یسرع رقاً فاحجب الملك بجوابه ورجب به کثیرا : وه پاشی نه و
 ملاقاته ایجاز کرد بو میری اوقاف عام له اقرب وه فتا تعیین بکا واقعا زوری له نه چو که
 جنابی ملا محمد دام زرا وه هر چن له نه وه وه وه وضعی پاشی نه بو به لام پاشی ماده له فون
 گرت وه وه وضعی پاشی بو وه بو به فاده ن وظائف تدریس وامامت وهی ضره له کلیمه
 شریعه دا وه القاری صاحب کوردی له دارالاداع دا وه هر واه هر مرت ره دام کرد تا
 سالی به زار ونو صد و پانجا ونور میلادس که وه فایه کرد ره الله وطلب شراه :

روزی که مالکی رمضان له گل سید فطحه وه حاج شیخ حامد وه میرزا احمد روشتین بو زیاره له حضرت
 غوث قدس له دسره وه ماتینه وه له کولانی نزلکی تکلیف فالدیه دا یه کات به پیرانه وه
 وه دعوتی کردین بولار فون متحد بشریکی نصرانی بو شیخ حامد ووتی من نائیم وه به لانه وه
 روشتین بولای عمیه سن ودم والل من نه روم وه نه روشتین له لام عمیه کانی دانشتین
 وه به خیران کردین پرسیار کرد هنکی کوئی ودم هنکی سلیمان ووتی عدوتانه ودم به لی
 ووتی مدیل نه کن نه مرساله بخونینه وه بزانی که کتیب اطوار الحق له ردری نیمه دا چندن هه شه به
 نیش ودم بده کتیب که باتاشی بگیم که تاشام کرد حال بوم نه داعتراضانه که له تفسیر امام
 فخرالدین رازی هه وه جوابیان نه دانه وه له مکتب نوسراوه وه کرده به اشکال له سر نیمه
 به نه وه نایس جوابه کانی بکات :

و درم سیج
 کیسه

نیش ودم با جباری له پیش من بزنم جنابت حیت جا نه وساقه نه کن له محتوای نه مرساله
 ووتی من بشرم به دبی مسیح علیه السلام ووتی زور تمجب نه کم نه له پیش ووت فخروریم
 نیسته نه پرس سیج کیسه ودم به صفتی نه وه که جنابت بشری نه به عزت له هه مو
 اعتباراتیک من دور بجهتیه وه کانه آموش گارن اینیک عامی نه کن : ووتی مسیح علیه السلام
 پیغمبرن خود ابوه ودم پیغمبر ربک نه لاین ووتی پیغمبر اینیک خود ابه بو فرشته
 مری به باره گار فون که جبرائیل ه احکامی بو ره دانه له کابو نه وه خودی هر که س تابعی نه به و
 احکامه ره فتا ربکی ودم نه و پیغمبر ره لیلی چه نه و مبلغی وه چه فرشته ی پاکه وه
 صنع که نیکی ناپاک نیه ووتی طبع به هون وه رگتن احکام له فرشته نوز ورونای داخل دلی
 پیغمبره که نه به وه وه دانه نه گانه و دانه مقدسه وه معصومه ودم پاشی هون هانی بو
 له وه وضعی نه و فرشته به لام که احکامه کانی که یاند به آره مرزاد به چه وه بیع نه دان با وه تر
 نه کن نه و دانه پیغمبره ووتی به نه که س به فطره نه پاکه هونان له راستی پیغمبره که نه گن

وہ بہ عزت کہیں دادوں حضرت اعداء نہ کہ نہ وہ پیغمبر نہ ویش بر بیان اظہار نہ کا وہ بہ عزت کہ سیش
 نہ بہ رعنا تابعی نالی نہ نہ وہ ضمن پیغمبران و آردہ من زاد بویہ نہ زہ مانے کو نہ وہ :
 ووتہ نہ مانہ ہم موراستن بہ لام شتیکت عمر زیکم ووتہ بلی ووتہ طبعاً تو اعتراف نہ کہ
 بہ وہ کہ حضرت عیسیٰ نہ پاش حضرت عیسیٰ موسیٰ ما توه وہ دین موسیٰ نہ سنج کرده نہ وہ ووتہ بہ بی
 ووتہ بن گو مان بہ تاریخ وہ تو اترا اخبار نہ شیش زان کہ ہر زہ کہ محمد المصطفیٰ صلوات اللہ علیہ پاش
 عیسیٰ ما توه وہ ارمی رسالتی عامہ کی کردہ وہ کہ کی معجزہ کی وہ بر بویہ جو آردہ من زاد ...
 ووتہ بہ بی ووتہ بویہ توفہ ناعدت نہ کہ کی بہ رسالتی حضرت عیسیٰ وہ نسخہ دینا موسیٰ بہ تو اترا
 بویہ قناعت نہ کہ کی بہ رسالتی حضرت عیسیٰ وہ نسخہ دینا عیسیٰ نہ کہ نہ لیت عیسیٰ
 بہ بیانی خلوص دین کردہ نہ گویرہ کی نہ و کیتبہ مقدمہ نہ لای نیمہ راھیب نہ لیم نہ سر رده عدا
 یعود موسیٰ ارمی خلوص دین خود کردہ بویہ نہ بہ ادعا خلوص دین نیوہ بچیتہ سر
 وہ ارمی خلوص دین موسیٰ نہ جیتہ سر وہ بویہ نہ نہ و تو اترا کہ اثباتی رسالتی مسیح
 نہ کا بی بہ وہ لیل بویوہ وہ نہ و تو اترا کہ اثباتی رسالتی محمد المصطفیٰ وہ نسخہ دین عیسیٰ نہ کا
 نہ بی بہ وہ لیل :

زیادہ نہ مانہ بہ رچن نہ تو اترا پاش عددن تو اترا وہ علم کی قطعی کہم وزوری تجربین ہمہ نیم بہ لام
 تو حضرت نہ زانی کہ اتباعی حضرت عیسیٰ مسیح چہ کہ رزہ مانے ہونیا وہ چہ نہ زہ مانے پاش ہونیا ہر بہ دست
 وہ بہ چیز ہون وہ غالباً رایان نہ کہ نہ و کیو کہ نہ ترسی یہ ہورہ لکان وہ شمارہ بیان ریادی
 نہ کہ نہ سببہ کہ سی بہ لام پیغمبر کی ماوہ کی شیانے ہونیا تو قریباً جزیرۃ العربی ہونو
 و اگر کرد وہ اسلامی تیا نشر کرد وہ لکانے وہ فاتح کرد شمارہ کی اصحابی نہ نہ و نہ صد ہر نہ
 زنیات ہون وہ صد ہا پیادوں و ایان تیا بو ہا وہ نہ ثقافت دین ہون وہ کہ یکیان قرآنیان
 نہ بہ ربوہ وہ آرداے دینہ کہ بیان بہ نا و عالمہ جابلا و کردہ وہ

عہ لاوہ نہ مانہ معجزہ کی حضرت عیسیٰ علیہ السلام ہم رزہ مانے ہونیا بو وہ نہ پاش ہونیا اشارت نہ
 بہ لام یہ کہ نہ معجزہ کافی پیغمبر کی نیمہ تو اترا نہ معجزہ کہ بہ و فصاحت و بلاغت نہ وہ کہ عجیب و فصحا
 عہ رہ بہ کرد وہ بہ و اسلوب و نہ سرفہ وہ کہ کہ کہ لام بشرنا چہی وہ بہ و اخبارہ غیرہ نیمہ یا نہ وہ
 کہ نہ باسی رزہ مانے را بدو وہ زمانے مستقبل نہ دوس وہ بہ و تاثیرہ روضہ وہ کہ ہر موضوعہ
 وجدان وہ نہ گری ہر چون و ارد بویہ بہ و نہ دعوہ و امن کردہ وہ نہ یقینتہ وہ
 نیر پاش نہ ہم ہر وہ لیل بہ ہیزانہ کہ اثباتی رسالتی حضرت محمد صلوات اللہ علیہ کہ
 کو نہ کی پی رہ وانی حضرت عیسیٰ چون نہ پی رہ وانی نہ و لائہ دین وہ تابعی یہ کی تر نہ دین
 مع العلم نیمہ کہ کو نہ کی حضرت محمد کی صلوات اللہ علیہ باوہ زمانہ ہمہ بہ پیغمبر نہ لکان بہ لام
 نیوہ باوہ رتاک ہم رہ پیغمبر نہ کہ کی ہونیا نہ کہ و ابی نیمہ مسئولیت رومان تیا نا کا
 بہ لام نیوہ نہ ایمان نہ ہیمان بہ پیغمبر نہ نیمہ نہ سولن بنا لیل جناب اگر انصاف بہ
 بیولیتہ ہم نہ نہ سر رونانے نہ و نہ لیلانہ کہ اثباتی رسالتی حضرت عیسیٰ نہ کا باوہ رہ رسالتی
 حضرت محمد المصطفیٰ بکی وہ ہم فی لائہ لاوہی وہ حضرت نہ مسئولیت رزگاہ بکی : کا پاش

پاشی نوده کاتمه وه هه ره چهن طلبه کان له سه فدره که ی نهمی دل یان په ریشان بوبو به لام به هون
یارمه ته خودای تعالی وه له سه رتدریس و ضویندن هه مو که وتنه وه خوشی وه دل شادی
به تا بیه ته به ناری بیاره کاتمه پیشه وه وه نه و چه من بیاره له سه ره وه تا خوار بو به گول و گول زار
له لایکه وه تا وی چه من که به هون و گول له سه ره وه نه مات له لایکه وه تا فی هون که کان له سه
تا شه به رزه وه وه له لایکه دارن باضه کان به آسانه وه وه کو به بیاض ره نگاه به شنه ی
بای شه مال وه به سوزه ی نسیم به یانین نه ماتن به یه کا انسان که تماشای نه و دیم نه هوانه
وه نه و کیوه به رزانه ی نه کرد عاله میکی تازه ی له صنفه ته خودا چا و پی نه که وت وه ولی ضاوه
دل به صفای ره حمت نه گوا به وه

وه له روزانی نسیم شه و چه دا به یاسای ضویان طلبه کان نه چونه ره ره وه بو سه برانی نه و
باغاته له لایکه وه هه یوانه سه براره له لایکه وه سواده رساز کرده له لایکه وه
فته به ریزه ده ستیان گرتوه وه میرزا عبداللهمی نه ی چه به سوزن شمشا له که سی دلی دل
مردوزیند و نه کاته وه له لایکه کو به له فته له کاتی هه راه تا ده نگ خوشه کان ده ستیان
نه کرد به گورانی و وتن له سه وزه سه وزه و له خاوی ریبوار سیا چه مانه و وه ره نه و قه تار
له و ورده نه وای هوی مو کرمانی غریب های غریب توی هم ریوانی بهم سوزن سازه چه من بیا
نه ت به هه شتی روی روز نگاره

به من نه و چه به خوشی رامان نه بو ارد تا شیخ له نه یاسا کاتمه وه وه دوباره قه ره بالغ له خانه نادا
وه که چران گرد بونه وه

له سه رده ماله نه وه له زستانا که نیم سه فدری به خدایان کرد نه ده نده ی پی نه چه هه ماله
پیاده که دره کانی مانه و سه ریوان و هم و رامان و هوان و بو به ده سستی سو پانی به هله وی به وه
به یاسای ره سمی به هیمین ره عوتیان کردن وه له عین لیسان وه رگه ژان وه گر تنیان
به دزستانه به پیاده دانیانه به ر بو ایران له هه ماله ی یگر ادانی هوانزد مره صوم شیخ حسن
کورس مره صوم هه صی شیخ احمدس کورس سراج الدین به پی پیوه بو وه که له دامادین تر
له کم کوره واپیوه بون وه بران به ایران بلا و کرانه وه له تارانا وه له دامغانا وه له خوراسان
وه له شیرازا شیخ حسن له خوراسان وه فاته کرد وه له نزلکی قبرستان امام عا رضه دارض الله عنه
وفن کرا طاب شراه

وه که لی له به گزاره ی سه ریوان له سه اساره تا وه فقیان کرد وه کو فدره ج به گ کورس عا فانت
وه کیندر و به گ کورس آغه به را به گ وه ظور سلطنه س پاک وه احمد به گه برانای وه محر صالح به گه
کورس ققاج به گ خودا عه فویان بکا وه له پاش تاریخ ایلدرو سیصد و شصت و یه که هجری دا له دانه
که ما بون کاتمه وه بو و دلاتی ضویان له پاش وه فاته محر صالح به گ شه وی له خودا و ام زان
که شیخ مره صومس حفید له که ل چهل سوارا کاتن بولامان وه له م سواران ره چساریان زور
جودان بو به کی له وانه محر صالح به گ بو که مفطر هوان وه سیما روناک بو شه زانه نه
زور قائم نویر و ورز و داوین پاک وه ره و شت چاک وه هدمت کارن طلبه و علما دین بو رحه اللهم

جناب برادر فاضل و چیب کامل ملا عبدالکریم سلمتہ اللہ بسلام و دعای خیر انجام
 مشتاقیم محبت نامہ آنجناب رسید چون حالاً صحت جو آنجناب بکمال خرمی بخشد
 دوازده طرہ ایرالہ از فقہ صالح اخذ نمودیم بیک قرآن خود خط هدیه نمودیم دوازده فلس
 زیاد بعباقرا بنا بجا مل رقمی داره شد از او اخذ شد و منوره تا حال کسے چونان بنور کرم قرآن
 با خفگی بیاد و دم . در خدمت جناب فضیلت و سعادت مآب ملا برہاء الدین عرض
 خلوص و تمنای دعای خیر دارم فرزات دہم بوس و داعی طول عمرتان ہستم
 فرزند ان فقیر عرض دست بوس و تمنای دعوات مخصوصہ دارم جناب برادری
 سپید نظر بسلام مخصوص بیا آورم طلبہ های خدمت بدعای توفیق بیا آورم (سلام)

محمد سمان ۵۵
 الداعی
 ابن الوقت
 عمر

در این دست مآز طلبہ صالح اسلام بفرزادہ
 بمرخصی توفیق بیا آورم بکمال خرمی بخشد
 انشاء اللہ بہت بہت بکمال خرمی بخشد
 عمر

جناب فضائل حبیبی ملا عبدالمکریم سلمه الله ووقفه علی نشر العلوم بروض سلام و دعای
 خیر انجام مشتاق و یاد آوریم محبت نامہ ای آنجناب رسید چون حکام مزده صحت و حیات
 آنجناب بعد کمال خری بخشید مستقر احوال شیخ محمد شده بودند بتاریخ روز
 در حین خانہ مدارست عنقر و حالہم در نجابت تمامی عزت شده اما ناس غیس تخفیف
 پیدا کرده غلیظ وارد بشود قاضی برود و از آنجا به چنارہ و از چنارہ بہ بیارہ بیاید
 فقوہ دیگر برای نسخہ بر آن گلبنوی نوشته بودند سه سال است نسخہ ہر آن در میان است
 جز نوشتہ اند خالد بھیج نسخہ ہی نہ در نزد شیخ محمد نہ در نزد فقوہ نامزدہ مدتی ہوا
 ہستی از این بنا از علی رکوک برای یک نسخہ نوشتہ بود مجبوراً نسخہ حقوقی م برایش روانہ
 عنقر جناب شیخ فرج الله چنان نوشتہ کہ تقریباً سے یا پہل نسخہ نزد فقوہ روانہ
 کنند کہ برایش شخص بدہم برایش فرود شد امید است عنقر روانہ بناید آنوقت یک
 نسخہ اس برای آنجناب روانہ بنام فرزندان دیدہ بوسانہم باقی و فقنا الله و انا لہ
 ملاحبیبہ و رضوانہ و سلام
 زیات الاولیاء
 (الداعی)
 ابن الوہاب
 عمر

زوباسم کرد که من سداال بوم باو کم رحم الله وه فاتح کرد وه له پاشان کردته ماتد چو من فته قته وه له لم لاد
 له ولان شغول خونديک بوم وه گرائی وه جهنگلی یه کم من جهان مه دیانی نه دا که به ناره روض خوم
 ماتد چو من لاس خوم وه هوزن خوم بکم به لاسم نه وه م بهیستبو که بادگی باو کم فتاح که له دی
 نگیه لاس خورمال وه فاتح کرد وه وه بادکم له دی له دایک بوه وه نیمه عشره نیکی مناسبتان هیه
 وه بادگی باو کم له عشره نه که من خوں دور که دتوه نه وه وه له ده دردی (که دلوس) وه ده ماتدن بو
 نگیه وه له پاشی وه فاتح با پیرم له ته نگیه گدیزا ویانته وه بو اره شان (له لاس شاران
 پنجین :

بو کولینه وه له خدمه گانم ناردم به لاجهری کورن وه رویش کریم م لاس دی بانی بندوک که زوتر
 له نه رگه جارا وه ماده فی له بیاره وال له لام لاس خوند ناردم مات بولام وه له دنا دوشانان
 خوم بهیستبوم بیم ووت وه تیمم که یاند بروا له لاس ریش سپی وه درن که دلوس
 وه هوزن قازی که به لاجهر خوں یه که بو له هوزن قازی پر سیارم بو بکات که نه م قانم
 بو کرد ووتی بی قزایی باو کم له پیشی وه فاتح خوں پییم که ملا کریمی مدرکس بیاره
 له که ل نیمه را ایرات به یه که تره واین (وه له نیمه یه به بهر حال له به نارسالی
 مه زار و سیصد و پنجاه و سی هجری را به لاجهرم ناردم بو نا و فغان له هوزن قازی له ادولی گلال (را
 تا بهی ناصیه (به زرتجه)

نه ویش رویشت بو نه دیس وه چا دیس که دتوبه به محمد امین ی سوکان برای فته عبد الله
 که در ریش سپی پیرو قه ریش و نا گادار له احوالی طائفه بون وه نه سه به خندان له نه ته وه ی حسن
 له ولان (به شهید به هوزن هه سه فی بون وه له دیس پر سیارن وه صنفی با پیرو ی منی کرد بو
 له وان له دیا خلو محمد امین له وه لانا و دتوبن فتاح وه عزیز ی برای وه نظر لیس خولکیان
 باو کیان له هوزن قازی وه دایکیان له هوزن هه سه نه وه له نا و فغان وه ره چون بو وه درن
 نگیم و تازه دی له نزیک خورمال پاش ماده که له دیس مانه وه ستر من به ضمه بر بوم لیبیان
 به بیاناتی خلو محمد امین وه قسم وه رویش کریم باو که ملا همد که موافق بیاره که من خوم بو
 و کم تمناعتی کرد

جا پاشی نه وه که ملا همد به بیاناته وه کات وه بو بیاره پیشی له که لیا سوار بوم وه رویشتم
 بو ادولی گلال بو پیرا دیدر وه مایندول وه چا ووم به عشره ت که دت وه له پاشی
 کولینه وه ی هه نه سر گوزر هشت و به که له یه که آشکر ابوبی به لاسم تا من رویشتم بو نه دیس
 خلو محمد امین سوکان وه فاتح کرد بو رحه لیم

له وه ما له هوزن قازی ماده شاهه یس وه ماده قادر وه محمد حیل وه فتاح وه طالب کردای محمد علی
 وه کدینی شریف کورن ماده شاهه یس وه ملا همد به خود مراد وه برائیم وه صالح که رهم وه یس وه
 که لی پیادن تر له مایندول بون وه له نه فی دیس مایندول محمد حیل کورن خلو محمد امین وه عارف و فارس
 کوران کاکه مه که بادگیان له هوزن هه سه ن وه دایکیان وه نه ویش ناو له و درده شاطرن بو وه
 زارا ماده شاهه یس بون له مایندول بون به رواله پیرن دیدر کدینا فزه جی محمد امین وه کخسرو وه

جناب فضا محاب ملا محمد کریم بوض سلام و دعای خیر انجام مشتاقیم خیرات را تقصیر فرمایند
 سلامتی حاصل است و صحت و سلامتی ایشان از حق تعالی میخواهیم گذشته از این بنا بر کلام
 آنجناب از عوض ده تومان نیم چهارده روپیه تسلیم جناب شیخ محمد کریم از این
 کفر راضی نشد حاله عوض آن در اینجا تقریباً پانزده روپیه نیم است و بقیه پاره که
 عبارت از شش روپیه بود تسلیم حاجی فقه مفوم گفت بقیه قرض عبارت از
 نذر روپیه دو آنه است. در خدمت حضرت پیر روشن ضمیر شیخ علاء الدین ادرام الله
 عمره عرض دست بوسی و تمسای ادرعیته داریم سعادت بنیان هزاره کلام جناب شیخ
 بوض خلوص مشتاقیم. جناب حبیب سید فخر عبد الله نظیر الدسرا و الدنوار بوض سلام
 و دعای مخصوص آرزو مندیم فرزندان دیر بوسانیم طلبه خدمت داعی توفیق

الداعی
 ابن القروانی
 عمر

باقی موفق و راجح و مجرب باشند و السلام
 صفیر المرحوم
 ۷۴

کتابخانه و انامه‌ی کتب

جناب فاضل مدقق حبیبی ملا عبدالکریم اسلام و رعای ترقی و مزید احترام
 یاز آوریم محبت نامه آنجناب رسیده چون شعر بصحت و عافیتناک کمال خیر بخشد
 امروز کاغذهای آنجناب تسلیم بر جناب شیخ حمید برادری شیخ مصطفی نمودیم فردا
 بقره داغ عودت مینماید هر وقت کتابها فرستادند بخدمت میفرستیم از حقوق
 بعضی مطالب کاغذ بخدمت جناب برادری سید نظر نوشته ام ملاحظه کن فرود و بعد از آن
 تسلیمش فرموده و ایجابات لازم اش جایجا فرود برام روانه فرمائید و آن مسئله
 در بین خودتان باشد شخصی دیگر با جبر نباشد مبادا سزایم سیر نشد فرزندان
 دیر بود ستم باقی باقی باشند والسلام
 جواد الاوراح
 الداعی
 ابن العزیز
 عمر

بر وقت مطالعه کتاب نهیل الضمیر فرود
 در تفکیر آیههای نفی و ضلای دیدند از کاغذ بعد نوشته
 ملاحظه فرموده بعد از آن با هلال شیخ برام روانه فرمائید بلکه
 کرده ام صحر سید قطره بنویسد
 ای کاش توفیق آید
 بنام
 امیر فرود آن کاغذ که طلب کرده ام
 در فرود بزرگ جناب شیخ
 فرود بنویسد
 و فرود بنویسد
 و فرود بنویسد

جناب برادر فاضل ملا عبدالکریم بروض سلام و دعای خیر انجام مشتاقم
 محبت نامہ آنجناب رسید چون حکا فرودہ صحت و سلامتی ایشان بعد
 کمال خرمی بخشید از حضور جناب شیخ محمد نوشته بودند بزار تحقیقات
 از الہام شیو قاضی شیخ محمد خانہ اش بچارہ بردہ است بمناسبت
 کہ در آنجا جزئی فلاحت دارو لکن بکوسند آنوقت کہ رفتہ است جزئی
 مرض و کسالت و وجوب داشتہ و مدتی است خبرش نمی دانند اگر در ایہ
 الہام چنارہ یا اطرافش باینجا آمدنہ کاغذ آنجناب برایش روانہ مینمایم
 در حدت حضرت شیخ ادا م اللہ عمرہ عرض دست بوسی دارم جناب فیضیایاب
 ملا بہاء الدین بروض دعای مخصوص مشتاقم فرزند است دیرہ بوس و طلبہ را
 داعی توفیقم فرزند ان فوق عرض دست بوس دارم باقی و فضا اللہ و ایاکم
 ملاحبیب و رضوانہ و سلام
 ابو القاسم
 الداعی
 ابن الوہد
 عمر

سابقه بر عدد خطبه تعدادی

قرآن و جمع باریت

مقرر فرموده بجهت نذارت افانیت سر کرد
 حاله که از عین اناس بر عدد نقیبا زیاده قسم یعنی بقوه
 مد عبد الکریم خطیب توزیع فرموده است بسبب زیاده
 و تا فرستادن بقوه مدتی سه که در خصوص قند و چای
 به و سبب استیم لطفاً آنچه زیاده سفر نمایند بر بند
 بنویسند که مد عمر قند و چای باید بدو یا ضمه اکثری
 که تا آفرماه موقوف باشد بر از غده تعداد قند
 بر ایاز برات فرمید با جاسه

طلبه صلاحیه

۶

گرمی بیادش نرم چا و پچه که دست - وه لورس آتوت انماج محراب علی و لیس - وه لورس کیله کرده عارفی
 ملاحظه فرمائید - وه لورس - وه له سمت صبر صادق - وه گرمی صادق که له مانه له هوزن قارن ن چادوم بیله
 که دست - وه به فزنی یک ناسرین :

پاش له به تاریخچه هم مدالی له به کارا له به فزنانه چمن سواریکیان له گله هم رود و له لاجه ایانه له لاجه
 هم محمود مراد - وه ملاحظه ده رویش گرم یا هم ره لاجه هم محمود مراد - له کائن بو دیده ن من بو بیار ره
 وه منیش یا هم ره به راه یا له پایزا دیده ن له وانم له کرد - وه تا اینتیش که گله له مانه
 وه فاتیان کرده - وه که لیکن ن مادیون وه هج یان کرده - وله مایندول وه ره چون - وه لورس
 سید صادق - وه خانه قه ذیله له پشی - سر چا وه سس راوس سوکجان ناخا وه - وانیشتون - له م
 رشته و محبت و دوستی و فزنیایه تیم به بهرتر - وه دوام دار بووه :

له و به کارا که کشته وه بو بیاره عبدالله فتح الله که به که له فزنان هوزن قارن به وه له دکاتا پولیس بو
 له درگزین (پشته) له و به رس سید وانزه - نقل کر ابو بو بیاره - له گله له و اینش ناسرادی
 که و ته به بنیان - وه له یک ناشنا بوین و الحمد لله :

شیخ به یاس هویان

تشریف رویشیت

بو شاده لیس و بادیس

بو ستر مره زه

ده ماهه سی مانگی

له در سایه وه جا

له دکاتا له مانگی

ره جب دانه نامیه

نوس بوم بو بیاره

که هم مور و ژیکلی جمع

له معنی خطبه ی رویشی

جمع به زمانه کوردی

به بیان بکم بو مسلمانان

بو له وه هم مره مانای

خطبه کان حال بیت

نیش له و تاریخچه وه له م

وه ستره م به جی هینا

جاله دی ته دیله وه ضررال

وه هاجبه وه بهانه شوبه گان

له یاسا دامه زرا :

در خاقه بیاره

۲۶ رب
۱۳۵۲

جناب فاضل محترم تدعیب اکرم تیر زین فاضله

غیرات و معنی فرموده از خطبه سیدار از شیخ مولانا

کاغذ به ما سری از طرف من که در روزهای خطبه را بخوانم

پیش از بدو آن بعد از خطبه را به زبان کردی ترجمه فرمائید

عوام بی نیامی زده و دست در زینت مراد

وضع الی حدیث صحیح و معنی فاضل محترم تیر زین فاضله

اگر و سلم
اینگ امر صحت است اهل نمانه زین به زینت روح

در پیش نامه تاریخچه لاکریم صدیق برارای مدلا احمد صدیق خطیب بود که بیاره دایه لایم نام نام ذات
 مقدر ده که مالی که بیاره ده رجب بوشاره زور که نه و ده که نه نادانی رسم برگ و انیشت به لام
 پاش سالی محاکمه که که کچر ناموستا لایه الهی بود که و دی را ده فای کرد و پاش نام ده
 مالی رو انیشت بودی و رت پی صفا ، ده بود به امام نام و دی به که که ده ستی حاجی هیدر
 ده عثمان و مصطفی لورا از ایانی حاجی محمود یار دیس : ده که پاش رو انیشت نام ده
 من به خطیب بود که بیاره و اب به لاده و تدریس و نام ده ضم و و ام کرد تا که سالی هزار
 سیصد و صد و قنای مجریا که که بیاره بارم کرد :

در سالی هزار و سیصد و پنجاه و سی و ا که مانگی جادی اولی که کات طلوع صبحی روشی جمع له
 ده همد مانگی (عالیه) نادی کچم له آینه کچر شیخ علی که را یک بو فوراً لطف فوک
 نام نجاری خیر بکات آمین :

و ده که رستانی نام سال که هزار و سیصد و پنجاه و سی بود رساله نیکم له علم منطق را به عنوان
 رصاف ، تالیف کرد نام رساله به رصاف کورته و ابتدائی به به لام مضبوط و جوان
 ده که لی طلبه نویسیان و ده ضویندیان :

در نام سال و اسعدی کورم که که سالی هزار و سیصد و چهل صورتا که بیاره پیدا بود و ده که سالی
 هزار و سیصد و چهل و نود و ا بر نام بود مالی مدلا عبد الله با پیری له با ده جانی له نه و له پایزا
 و ده فای کرد و ده که رستانی (شیخ شملی) له نام به بری صمدی (نوار) ده ده فن کر اوه :

در نام سال فاطمه کچم له آینه کچر شیخ عبد الرحمن پیدا بود نام کچم له عمر پنج سالی را
 که بیاره نام خودش که دست و ده فای کرد : ده که خفینگی تا بیه تیا که پاشی قبر بری مردم
 مادی شیخ هیدر ده که قبرستانی (ملک گای چنار) له لای ژورون هدی که کورده

دفعان کرد به نام حفنا باقی نام کانی و ده که احمد که له آینه کچر شیخ علی بود
 و ده جلال و عبد القادر که له آینه کچر شیخ عبد الرحمن پیدا بود ده فن کر اوون
 برنیشانه که که به رده بازه کانی ژورون به رده نویره کانی ملک گای چنار ده نه که بیته نه و
 به رده و به رده ژورون رو به کیده که دوصده هانگای سه رک و س نه که بیته قبر بری مردم

مادی شیخ هیدر و مقبره نام فلانیشی که پاشی قبر بری مادی شیخ هیدر ده که
 خدا بیان کا به رخصیه و ررضی قیام مکان آمین :

به واسطی مردن اسعدی کورم و نام زور مدلول بود و اشتیاق دلم بود فاتح که
 برای نام بود و ده ویشی له مالی با پیری بود زور غلبه کرد له رسم جانی به نام
 له نه و له پایزا قرارم را که مردم به شونین فاتح دا و ده بیه نه و ده بیاره

له لایکه ده به کله به چا و پی که تن نام نام نام بگن و ده لایکه ده فاتح عمر گیشبو
 به ده در هشت سال ولیم و ورده ده ستی به بگم به هونیدن ده شتی بخونین :
 له سه قرارم پیشو له پایزا له تاریخ هزار و سیصد و پنجاه و سی و ا که دته
 رنگه بود با ده جانی به شونین فاتح دا به نایبه که له سال هزار و سیصد و پنجاه و سی و ا که پاش

جلال

وہ خاتی نہ لایعبداللہ ہی باپیری روایتیم بہ شوینیا لہ بر مندا ل نہ یان دادہ وہ ستر نیسال بہ جدس

روایتیم بہ شوینیا وہ لہ مالی باپیری ہینا نہ وہ :

لہم سہ فہرا کہ دتمہ خدیال نہ وہ کہ دولت نامہ ہی نہ لافضری روداری کہ بہ زمان ہورایا نہ
نوسیدیتی نہ رجہ ص بکرم بہ کوردی وہ نظمی بکرم ففلا کہ لہم سہ فہرہ نامہ وہ وہ ستم
کرد بہ تر جہ ص نہ و کتبہ وہ بہ عنوانی (اقبال نامہ) نہ واوم کرد :

ہم لہم سہ لاکتبیی اساسی سعادت ، بہ شیوہ ہی سوال و جواب بہ زمان کوردی
لہ باسی اصل و فرخی رینا نویسم وہ پاش نہ م کتبہ کتبیی ربارانی رحمت ، بہ
زمان کوردی ہونیمہ وہ لہ نریگی چوار ہزار و کور مشرا ۱ وہ نہ واوم کرد نہ م
سی کتبہ ہر سیکیان چاپ کراون

وہ لہ آخری سالی ہزار و بیصد و پچاوس را (رحمہ خان) ہرہ ص مامدشا شیخ عمر وہ خاتی کرد

کوردیکی کال ناو وہ

کچیکی نعیہ ناوی

لہ بہ جہ ما رحمہما اللہ

مامدشام بہ م کارشہ

زورت شربو لہر

ماوہ دانامہ م بوغزہ

بولونی نہ ویش بہ م نامہ

جوابہ کہی نویسمہ وہ لہم

بہ لام لہم تاریخہ ہولادہ

نہ وٹا وٹا رہ لادلی

مامدشا مانہ ما وہ زور پچو

وہ لہ مینا وہ فقا لہ بر نہ وہ

بہری دو عالمہ فال لہ مالا

بون وہ بے کس و بے رایک

بون کہوتہ فکر نہ وہ

لہ لایکہ وہ ژینگی مناسی

وہ لہت بکہ دی

لہ و ماوہ را لہ لاجہری رئیس

لہ گل مہراغانی عباسی آغازا

جناب فاضل محقق ملا عبدالکریم بروجینی سلم و رعای خیر انجام مشتاقیم
گذشتہ ازیں تسلیم نامہ آنجناب رسید موجب تلب و انبساط خاطر گویہ
جزاکم اللہ خیرا جزا ترا تقوی و فایند سلامتی حاصل سہ لکن بوسطہ ہر شہ
خانہ واطفالان اضطرار خاطر دارم ایستہ بعوات چیز بہ ہرمان فرمایند
اطفالان دست بوسند محمدیہ بوسم والدہ امی لای حضرت شیخ محمد ترکی
حسہ ہفتہ آکل در اینجات باغ و فقلم اللہ ما فیہ خیر الدارین وسلم

الداعی
ابوالوہر
عمر

۱۸ محرم ۱۲۰۵

بہ دیدہ ن وہ زیارہ آئی شیخ ہاتن بو بارہ بنیش بہ فکری خدم کچ سید فتح البیہی نہ دیکہ
کہ کچہ زای شیخ سراج الدین بو وہ خانہ دان احمدام وہ عصمت بون درزیمہ وہ بون وہ نویسم
بوس نہ کہر مناسی نہ زانی نہ توانی یا کسی رہ دانہ بفرمودیت تا قیقن وہ زعی بکا یا خود

وہ کہ پاش مادہ ن مانگو نیوی قدرارں و ابو لہ پاش استشارہ بہ شیخ سہ لگر موافق ہو کچھ خلیفہ
 سہ لاکھ ہجرت مارہ بگا وہ فطانتہ م نامہ یہ نویں ہو بوم وہ مقدر و ابو مارہ ن کرد
 وہ گویرا یہ وہ بہ لام

سہ وہ نہ ہ پے نہ جو
 کہ ہوں بہ ناساخی وہ
 نازار گیر و رہ ہو وہ
 مغار قہ موس الہامی کرد
 وہ روشت ہو شارس
 بہ خدا ہو تعدادی وہ کہ پاشا
 کہ لے تعدادی کہ استفادہ ی
 نہ گرد کہ رایہ وہ برسلیان
 وہ کہ موسی بہ کارا بہم
 ناساخیہ کہ روکتورہ لمان
 بہ سلطان یان دانابو
 وہ فاتح کرد وہ سلیمان
 کہ بہرہ کہ تہ تدریس خودی
 چول کرد

طابان خدبار دینیان بہ ہشت
 فرشتہ دل شاد کہ چو بود بہ ہشت
 اناللہ وانا الیہ راجعون
 جہلم پاش وہ فاتح مانتقام

کہ صہ رہ نہ آرزوی کوری پہ پید ابو نادر ترا بہ بابہ محل کہ تہ روحیتی شیخ سہ لگر کورہ پاش
 تہ نیز نرایہ بہر خودیندن وہ موفق ہو تاتہ دادن کرد وہ جو بہ مدلاں فرگردتہ بن طبق لہ
 ہشتی سہ راوہ کہ شارس سلیمان بہ لام پاش مادہ لہ کہ تاریخ ہزار رسید و حہ فتاو
 نورا روشتہ وہ درہ وہ وہ بہ معلم مدرسہ ابتدائی رسمہ وہ رچو بستہ سلمہ :

جناب برادر فاضل و حبیب کامل ملا عبدالکریم بوض سلام و دعای خیر
 انجام مسرتہ قہم خبراترا تفحص فرمائید سلامتی حب الخواہ دوستان
 توقع ہت این کہ بلال عافیت استراحت اوقاترادر وظیفہ مقدسہ
 تدریس و سایر وظائف دینیہ معروف فرمائید گذشتہ از این از ہفتوں
 مسئلہ کہ تعلق بخودم دارد جناب برادر فاضل شیخ نجم الدین سفارش
 نمودہ ام و تصویب ترتیبش حوالہ راہی صائب او و آنجناب و جناب
 سید مظہر محفہ ام امیدت بعد از مشاورہ و مذاکرہ با یکدیگر بطریق حسن
 جایگاہیش بفرمائید انور و برادرانش عرض دست بوسی دارند فرزند ترا
 یدیع بوس و داعی طول عمر ہم باج و فکلم اللہ و انا للہ لما یصلیہ ویرضاه

والسلام
 مجازی اللہی شیخ
 الداعی
 ابن اللہ و اعلم
 عمر

له سال ههزار و سیصد و پنجاه و پنج را ده پنجاه و پنج را قدره بالفی طلبه له بیاره را
 زور بود ده گدی له وان مستعد و خادون قابلیت تون ده شیخ زور احترام له گرت
 حه تا له برده نگد غوغایان جارس صوفیه کانی خانقاه شکانیان له لاشیخ کرد که نیم
 له برده نگدی طلبه له فعلی مان بون کرد شیخ به را به بر بهم شکاته له ده ندک
 قدره که من طلبه که مان منظور تره چونگی له بن به ملاوه نشری دین له که کن
 که دای هه که سی له له هلی خانقا به ده نگدی قدره له شفوی له تک له چس کیفی خویده
 دانه نیش را بنیش ده له دروا بروات له ام اعلان شیخ زور تاثیر کرد ده زور
 حورس می وای به طلبه له علم له پاشا که سی معارضه له طلبه له نه ده کرد له علمین حالا له
 طلبه له نیش سامعه له صوفیه کانیان زور له کرد ده له به رنای چارس له بوانه کارک
 وایان نه ده کرد له وان عاجز بنه ؛

له گوتی له ام دوسالنه طلبه له مدرس و خانقاه عدریان له صدکس نزدیک له بوه ده ده شیخ
 قدره رارس را ابو عمر چمن سال بی له سر رزماری ساله عمری طلبه له مدرس دارا بگری بیجکه له در
 طلبه له نیش که له خانقا و دانه بنشین ده به مان دشورهای خانقاه قناعت یان له کرد
 بونه ده ده رزیان ده سی که در ده له واقف خوندن با شیان ده سی له کردت چونگی همیشه
 مستعدی باشی له مدرس را زور بود ده له ام مستعدانه هم ریگی عدری له روضه کانیان
 بوه رزیه دوتن چا و دیر له کرد

ده له ام دوسالنه ده رزین حلقه را زور له مدرس را ده شرح منبج ده تجریدن بوه رزی
 ده گدی له نفر را بیضا و سی حلقه خوندن هه دروا مستعد کانیان به حلقه ده رزیان به
 روضه کانیان له گرت ؛

له سال ههزار و سیصد و پنجاه و پنج را حاج اسماعیل نادک له مهره ده کات ده ماوه له
 سی مانگ له بیاره را مایه ده نیمه نیش بونه ده له ده له له ده رست ده رنیه له طلبه کانیان
 هه صد و شری به حلقه حاضر له کرد تا ده داو قوربان یان به تجرید له خدمت صاحب
 اسماعیل را خوندن له رورش ختمی قرآن پیروزا شیخ له بر بهم یوانه مرقه را حاضر بود
 ده زور له ایل خانقاه ده مایه له لایها الدین ده نیش حاضر بون به راستی به ره که کن
 له و طلبه له ده نده زور بود هه مو که سی ده که له کرد ده رورنگی دیار بود له رورانی حیانا
 بوه رزیان ده خدمت

له رستال له ام ههزار و سیصد و پنجاه و پنج را له لاهجرا مایه له لایها الدین له قدره شیخ بابا رسول
 کاتن بوبیاره بونه ده که له بیاره اجازه سی په بد ده له ده ده نیش له ام رست اجازه به جانی
 سیدصام الدین مکران بدهم له به رسته ده که له مان رست ملامهر بی به ملاان ده بیاره هه مو
 رویشین بوه فرگده بیاره له پاشا عشر له به که مجلس را له مگرگرت شیخ بابا رسول اجازه
 له لاهجرا خوندن ده ده نیش اجازه له سیدصام الدینم خوندن ده ده جب و عابدیان پوشی ؛

از ستان هزار دسیصد و پنجاه و پنج دانشمند و فرزندان کرد و ده که او را به کارنامه ده
 که پیش گفته ده یا نه نامیده شود پس بدویم ده پادشاه که تشریف یافته ده که آفرین
 به کارا اجازه هم را
 به سید بهادر الدین
 برانان سید محمد صادق
 حضور خوره انشا علی
 به شهور و مخلص به
 (به بیست) نه نام ملا
 سید صام الدین زور
 نیا نیکو قابل ده محترم
 ده حفظ خورش و سها جود
 ده به هفتاد و دو ده نام
 سال هزار دسیصد و پنجاه
 شش ضربه بر دیوار است
 که دایکی ده خاتمه کرده
 ده سید محمد صادق نامیشی
 زوتر متوفی بود به بر نام
 ناچار بود اجازه ده ده رگت
 نه کارنا فکر و ابو زورتر
 بحیثیت و ده ده شغولی
 ضمیمه بی بی علی کمال
 اجازه هم پی را ده
 صبه و میره ده ده پرشما
 ده رویشته ده که در زنده و
 رویشته ده ده تا ایسته
 ده که بیست و نه ده ده خورش
 ملایه و خدمتی دین نه لجا

۱۷۴

هه و النامه ی کثیر
 در این کتاب تمام الامور
 که در این کتاب است
 که در این کتاب است
 که در این کتاب است
 که در این کتاب است

وه له پانزی سالی هه زار و بیصد په بنجاو شته شمه لاهدر هنلکی (ناووت) له نا هیه ی
د نالان (اجاره ی وه رگرت وه رویشته وه بو دولا ی خوس نه م زانه زو صالح
وه خاوه ن تقوی بو

وه هر له آخری نه م ساله دا مه لاشیخ اهدری هنلکی (واشه مزین) تابعی سه رده شته
اجاره ی وه رگرت وه رویشته وه نه م زانه براران مه لاکری (واشه مزین) بو
نه م زو زانه یه که ماده ی ووسالی له بیاره مانه وه مع الاسف هه رودکیان به جویانی تنوخ
بون انا لله وانا الیه راجعون :

له م سالی هه زار و بیصد و په بنجاو شته شام بو که کیتی (شمیرن کارن) برفوق نسیم رسنگارن
یه زمانه فارسی تالیف کرد نه م کیتبه له روی شیخ محمد مه رروف مه شعور به آیت الله هنلکی
(سنه) تالیف کرا چندی نه و په عنوانی انیسیم رسنگارن (رساله تلخیص تالیف کرد بو
له روی تعلیم واجهتیا و ان که کیتبه که بنیاد بده وه منش به عنوان سابق رزم کرده وه
وه کیتبه که له سه رده شیخ بیاره له مطبعه ی غزل (له گه ره لادرا چاپ کرا) :
نه م کیتبه که لی شت به سوری تیایه پیوسته بود که سی که طالبی تیگه نشین نه م موضوعی
تعلیم واجهتیا و اتماشی بکا :

له مانگی محوم سالی هه زار و بیصد و په بنجاو شته و تا محمد نجیب ی له آمنه کچر شیخ عبدالرحمن
له بیاره دا له موسی بهارا له دایک بو خوزر امونق وه عاقبت خیرا بکا آیین
له م سالی هه زار و بیصد و په بنجاو شته و تا مه لاکم هودی وه نسیم ی وه مه لایح جواز روی
وه شیخ عمر عزی هنلکی دیر ازور له سوری نه مانه اجاره یان وه رگرت :
مه لاکم هودی هم به مندالی کات بو بیاره وه له دوس وه وای کرد له سه رده یزیدن تا اجاره ی
وه رگرت وه رویشته له دوس (کافی سیف) بو مه لاکم وه له پاش چه ن سالی رویشته
بودی (سیان او) له نزکی وه نسیم تالیفه له دوس ماده ته وه وه لاله هه همیشه
خدمتی علم ورین کرده وه موفق بوده

مه لاکم له مه لاکم زاره کانی قلاص جواز بو به مندالی کات بو بیاره وه وه وای کرد هه تا جانی
وه رگرت وه رویشته وه بو قلاص جواز وه له دوس وای زرا نیسته به رحیاته وه شه قولا
خدمتی مسلمانان :

شیخ عمر کوری شیخ اهد عزی بو وه شیخ اهد عزی له عه ره به (العوه) نزکی کر کوک بوده
وه حتی خوس له زه مانه سلطان عبد المجید خان له گه ل شیخ دلسی آموذرایا له عراق وه ره هودن
بو سوری وه له پاشان شیخ اهد انتا کرده به سه زره ته شیخ عمر ضیا الدین له بیاره وه
بوده به ضلیفه نه م زانه مایه وه تازه مانه شیخ نجم الدین وه شیخ علا الدین له زه مانه نه م شیخا
وه خانی کرد وه له سال هه زار و بیصد و چل و په که مجوس داشیخ بیاره رویشته بو دیر ازور
وه رابعه ناوی کچر شیخ اهد ماره کرد وه هینایه وه له بیاره شیخ له م شنه سی کوری هم به
ثابت وه امین وه مظهر وه کچی اویسه ناو :

شیخ احمد دوکوری له بهیجا شیخ عبداللہ احرار وہ عمر محمد بن ندالی کات بو بیاره
 وه ده ستی کرد به خونیدی نخد و صرف ماورس صورت سال له بیاره مایه وه پاش نه نه
 اجاره ی وه رگرت وه رویشته وه بو ویرازور چون سالی رمضان قضای لوکال بو
 نیسته له ویرازور اوانه نیشی وه مفضی به لدرس وه عضوی مجلس اعلان اسلامیه
 بهر لدرس ل شیخ محمد روح به عنوانی وجان نما، کیتیکم نوس وه بلادی کرده وه ده گله
 شتی پروپوچی عقدا ره تیا نوس بو مینشی به زمانه فارس به عنوانی در شرعی سما
 در رجم جن جان نما کیتیکم له ره دیا نوس به لدرس لدرس وه که شیخ محمد قوزی نه و
 قوزی شوره آه پیسه و دامروده وه من نه م ویست کیتیکم م چاپ بکیم :
 پاش نه نه به عنوانی ریزان واهرمن رساله نیکی منظوم ی نوس له بیما که ی خودار نه
 در گول شیطان لدرس رساله و انور شتی به معنی وخرایه نوس بو مینشی به عنوانی
 انبیوضات حدای ذرمن رساله نیکیم به فارس لدرس نه و رساله نه و انظم کرد نه مینشی
 چاپ نه کرده :

لدرس لدرس هزار و سیصد
 به بخاوه شتا شیخ بیاره
 سه فرس کرد بو بغداد
 له و عاده دا لدرس بو
 نای نیکیم بو نوس وه
 قوزی ناساخ لدرس داوان
 دیا وده رانم له کرد بو
 نه ویش نه م نامه به لدرس
 نوس :
 کاتی له موسس به کارا کاته وه
 بیشتا نه له شمیران بو
 که شیخ بهام الدین
 لدرس لدرس (مقدخ بو
 نیمه له بیاره وه چدرین
 بو تیشی جناره ی
 وه له نامه کون دفنان
 کرد نه دس پاش لدرس
 شیخ که بیسته به ره وه
 وه رویشته به نوسیه
 نه دزانه طاب شراه و حرم لدرس

قره عینی و ولدی المعنی الادیب محیی الدین ابوالطریق المشتم جناب المیرزا
 الملا عبدالمکریم حفظه الله من کل سوره و صاند و علی و نام السعاده و انفسی
 اینه و اعانه بعد اهداء الدعاء الصالح لذلک الجیب الوارث الصالح الید
 ان کتابکم المملون من الجید و الاخلاص و الصدق و الاختصاص و صل و بشارت
 خطابکم للقلب فرح و سرور حاصل و بعد البین لا یکن سببا لبعید
 فجازب الاخلاص یقریب البعد و نظری معکم و الیکم و تم زرقکم
 علی کل خیر و یحفظکم عن کل شر و یضرب و علیک باکل اخص الامیر المؤمنین
 بزوره چه بوجه المذوق مع لیسکو الذی هو الکل فان لم یذوقه فثانیاً خیر
 و الله الشافی و کما اعلناکم سابقاً نبیاً و باقاً جنابکم و کمل
 منی توادیه من کوفه فخر جمیع اهل طری و من فی نفقته و لها
 صابغاً لعائده عبدالمجید مع علاقه و بلغ سلای الیوم
 حسن و قلبه من النفاق طاهر و باطنه لا ینخالف الطاهر
 و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه
 و الطریقه العلیه
 خادم الحاکم البیوم
 و الطریقه العلیه

بسم الله الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین
 انما ادرک الله الخیر
 انما ادرک الله الخیر
 انما ادرک الله الخیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على خير الانام سيدنا محمد وعلى آله وصحبه كل تابع
بالخير من بعدك — وبعد ايمه كه عبارتهن له هيسن عليه ي

قضاى هليجه وه له م عصره پر پشاندن كه له هو عصرى له اعصارى سفله اهتمام بامورى
دينه واحكام شرعيه تيا لازم تره له پاش تحقيق تواد به ظريفى بومان معلوم بو

اقدام نه سر اهم مواد آنيانه اقدام نه سر مخالفى شرعى مطرره به (بناد عليه)

لازمه له سرايمه شوهر كيكش له مسلمانان كه دره لائىان بهى ايام شاخ يا آغا

يا كوچا بذل همت و صرفه قدرت بورفعى اهم مفيدانه بگيرى وه له هر شونين كا

كى كه انتاب به علم اده كا وه له حقيقتا له علم دوره چارمان بيكوت يا بستمه

مشغولى مباشره يكي له مانه به به هو قوتمان بورفعى بگوشين عتقى احسان

بهارى خالصانه ي هيم

۱ مرجوع له تقليدى تجوزين كجاج له پاش وقوعى ثلثه بورفعى تحليل

۲ قول به كنايتى (تلاق) كوردان له برامه كه به تى بچو كه

۳ قول بكنائيت بالفوت [طلالم] به خيال اضافه الاى غيرى محل

۴ انكاح صغيره له غير كفو له صورتىكا و تى غيراب وقد يا خود اوجده

مشهور بسوء اختيار بـ و له سر قول امام محمد شيب

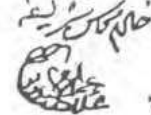

۵ احتياط نكردن له قبول شاهدا مطلقا

الفقر الملل
بابا رسول

المشرف في بيان الدين
عليكم السلام

داغى بو تنفيذى شم مواره كه مجموع عليه ي علمانار عطا

و واجب الاتباع طبع و حاتم

له سالی هزار و سیصد و شصت و شصت که ششمین بیست و سی سالگی محرم له لکاتی به کرا
صلاح الدین له رایگ بو له صوا ارجم الاچین دادانه کم که به فضل خوش موفق بکات
ده نه پنجاه من به خیر یعنی :

به رله م ساله بو که نه لاجمیدین کانی ساری دارماوانی اهازه ی ده رگرت وه
هه رله م ساله لاهلاق در کورن حاجی احمد قنوج هارونی خرنکی پیوان وه مالا احمد
کورن صوفی محمودی کویره کی اهازه یان وه رگرت نه لاجمیدین روشت بو وه دریا
کانی ساری وه ملاق در روشته وه بو پیوان وه مالا احمد روشته وه بو کویره که
بون به مالا

نه لاجمیدین نه برصانه وه تا ایتم له الحمد به هه رحال کرم یازور له فخرتی علم درینا
موفق بووه وه نه لاجمیدین کانی ساری له چین شویا کویرا به وه تا آخر هه هه کور وه
له سالی هزار و سیصد و شصت و شصت ویه کانی ساری موفی بو وه ملاق در پیوان
له سالی هزار و سیصد و شصت و شصت له شوا و شرم خوش آتسه سه رس کوشنیان
وه به پیایه من شهاده تگشت :

به رله م ساله آتسه ی کچر شیخ عبدالرحمان کورنکمان بو ناونان نا جلدل رزوهوان بو به لام
پاش چل رورن وه فاتی کرد وه له خطی پشی ماتی ماتی شیخ حیده ره وه له ملاق در
وه فن مان کرد :

له سالی هزار و سیصد و شصت و شصت ویه کانی ساری شهرن وه رس فارسی را له نه پنجاه من به مکی
روه من عالمس ووزعی رضاشان به پلم رس تیک چو پیاده کورده ریله کان نه دیان
ماون آتسه وه ی بو ولاتی خویان

وه له به کورن نه م ساله له گل (فاتح) ی کورما روشتیم بو ویره نی رابعه منوشکم له (دوروه)
وه له ویره روشتیم بو له کانه، کوریره نی حاجی سید بابا شیخ وه بو چور بو ویره نی سید
عابدین وه له ویره ویره نی امه لابق، تم کرد له بالک را وه له گل نه او روشتیم بو
ویره نی محمد سعید به گ قنوج به ک وه من له کانی هه صالح به گ بران وه له گل نه دان روشتیم
بو ویره نی محمود خان کانی سان که له (فته لا) دابو پاش نه وه گرابنه وه بو (بالک)
دروشته و له بالک دوم جا که رامه وه بو (باره)

نه م نه زور خدش وه خاده من صفاتی به تایبته نه وشه وانه له بالک، رالدم
گورانی و شرس وه نگ خدش گورانیان نه دوت وه زور تاثیریان نه کرده دایستان
وه نه مانه قدهی وه صرجه نه ره نیفای نه خسته وه بیرن لک

له آخر نه م ساله هزار و سیصد و شصت و شصت ویه کانی ساری محمد شیخ عبدالکرم احمد بنده وه فاتی کرد
وه له فخرت شیخ شمائل کورن شخی وه هه ماتی له نه وه له پیان بو روشتیم بو تغزبه من من له کانی
له احمد بنده به وه فاتی نه م زانه شیخ بابا رسول عباسی زور ماثر بو سال هزار و سیصد
شصت وروس به غم را بوارد وه له نه اولی ساله هزار و سیصد و شصت و شصت ویش وه نانا کرد

هر سال هزار و سیصد و شصت و سه کما ملاحظه کویره که ده ملام حمود کانی بر رینه کی
اجازه یان ده رگرت ملاحظه رویشته ده بوعلی خویان نو کویره که ده ملام حمود
رویشته بودی (عقب) لرون بویه امام و مدرس ده تالیته لاله الحمد ماوه ده موفقه
له سر رفته کی دین :

هر سال هزار و سیصد و شصت و سه کما لاله آمدن کج مشیخ عبدالرحمن کوریکمان بو نامان نا
به عبدالقادر ده به قضا و قدر له بیستی مانگی ربیع الثانی را خزان که دته به نیان سه لاقم داوه
کوره که ی به جرحیشت ده لالان دایه ن له باره ده فاتی کرد ده له گه ل باخ خانه کانا له خنی
یشتی تهری ما دشتا شیخ حیده ره ده ده فغان کرد

له شخصی خزان له م کما لاله ما ده پیرشان حال خویان له م شعره م له یشتی رساله رحب به که م ده نویسی
میل کردم که غم و هم بر باد بادگفتا غم تو سنگین است

ده سال هزار و سیصد و شصت و دو ملاحظه شایسته ده ملاحظه کویره صوفی
عبدالقادر صوفی خودا بخشی تراله نادری (ده کی) اجازه یان ده رگرت ملاحظه
رویشته بوشاره زور له لالان حاجی مصطفی بویه ملام ده ملاحظه کردیشت بو
(تلاشه بزانه) له که ریمان له لالان حاجی برایم شایسته کویره حاجی محمد بویه امام و مدرس
ملاحظه کویره تالیته له سر رفته کی دین ده علم موفقه لاله الحمد :

هر سال سه عذای (نامه) حقیقت ، کتبی کویره م به نظم تالیف کرد
له باسی که ل سائل کله کی دین ده به شیوه ی بسیار ده لاله را هزاره له م کتبه
ده درسی در هزاره شوه ده تالیته چاپ نه کرده

له سال هزار و سیصد و شصت و سه را فصل به بار شه در سه شمساعات لونا کوره کی
(عطیه) کی کچم له رانیک بو خودا عاقبه کی جرحیات

ده له سال کتبی ناخچی موفقت به نشر و نظم له باسی خودره و دشتی به بزرا
نویسم به له سال شریح تصرف زه بخانه به کویره نویسم :

هر سال رساله العلامه علیین له باسی وضع و اختاره را تالیف کرد :

ده له سال هزار و سیصد و شصت و سه را ملاحظه کویره خلیفه ملام رحیم ی هوشیار اجاره یان
ده رگرت ده رویشته ده بو دولاتی خویان :

له مانگی م ولود له سال شیخ بابا رسول مدرس عم با به یلی ده سه رگه وره م لایان قضا و هلجم
له عبا به یلی داوه فاتی کرد به ده فاتی له م دانته ده کویره آواپی یا له هم دریکه ره شادون بهی
ده کی ده ضعی له لایان له قرآن هاجم را تیک چوه ده روشیا لره ش بو ده له درشته هوشیار ده
له لایان که بابا رسول امام ی بو بچرا به ده ده له وضو ش و ده وقت که له نا و ابو له نا و چو
به ره چن له لاهسنی م عبا به یلی که مجازن بابا رسول ده له لایکی شام بو له شویسینا را بیشت
به لاله مدرس که یشت له دره غبه سه زو بوی سه نا ده دینا ی هوشیار گور را بسمان ریغیر و تیغیر

مرقدی بابا رسول واله بهر ده من مرقدی اباعبیده را که قرائت میکند در عبادت بی بی بوهم کج
واله که کوی که مشایخ عباد بی بی رحمة الله تعالی

له پیش ده فاتی بابا رسول را که سالی به زار و در صدد شصت و دو را - ملاحظه می نماید بی بی بی
که مد لاس بیادیده بود و فاتی کرد و بر رویانده بود قبرستانی عباد بی بی بی که در ده فنی بیان کرد
مردن ملاحظه زور جهان بود - له پیش ده فاتی سی چهاره سه مانی بی پوشش بود - له دفن با بگی موزا
پوشش نیت و به ضوا که دکاتا سه به رز نه کات و ده ملاحظه نادر بیادیده بی که لایان که کف
له پرس ملاحظه چه ده ضمه نه لیت نه و نه ضریک با بگی مغرب نه رن نه ویش نه لیت
لا اله الا الله و هده لا شریک له له الملك وله الحمد بحی و بحسب بیده الخیر و هو علی کل شیء قییر پاشی نه
شیء صبر نه لیت اللهم اغفر لی و لوالدین و المؤمنین و المؤمنات پاشی نه چه در نه بی به کاه و ده فاتی
نه کاره الله و طاب ثراه

نه ملاحظه زور صالح و ده فاده ن تقوی بود پاشی ده فاتی به چمن مانگی هابر شیخ بابا به رسول شریف
کات بود بیاره دزدی م لا کیم له م شه را نا له هدا چه دوم که دست به ملاحظه زور به ملاحظه
ووقی نه در بابا رسول نه م فاتی چه قومی خونی و الله جابر تر فاتی و انجمنی نامه در
و تم نه می چونت نه در ووقی نه بیایه نه تا بیه نه تا دوم بی بی ده فاتی فاتی که م بود به شریف
منشی بابا نه م جابه به و لاده همدوره فاتی فاتی م خونی به تا بیه نه تا دوم نه م به م ده
ضیه که ت بود به به نه که م ووقی ده م پاشی :

له سالی به زار و سیصد و بیست و چهار را ملاحظه می نماید ای اجازت ده رگرت و ده رولته و ده بو
وی گلک جان که ده ده ضمه و تا ایته ده دام نه کاه و ده تقوی حال نه مشغول خدمت علم دینه ...
نه م زانته به عدال کات بود بیاره و ده که تصریف نه بخانیه و ده به تانه و ادر کرد همدوره بیاره و افونیه
اف نیک صالح و ده بیادیک اخلاق باشد :

له سالی که پاشی ده فاتی شیخ بابا رسول به مدتی چمن مانگی ملاحظه می نماید کات بود بیاره
و ده ساله می حسابی بهرنا الدین عاملی خونی و ده اجازت ده رگرت و ده رولته بود و ده
و ده دولت نادان لای کورای سید الدوله سید طاهر کاشمی و ده سید و سید الهی و سید علی قادر
بود به مدرس که در ده ده تا ایته که در مشغول تدریس لله الحمد موفق و ضاده ن سوره ...
له سالی به زار و سیصد و شصت و پنجاه الی بابا کور شیخ قادر نه رگرت جابر که مدرس دی
خونیا بود و ده خلیفه و نه سوب شیخ بیاره بود و ده مجذوب بود و ده فاتی کرد

له سالی به زار و سیصد و شصت و صد و تا چمن مانگی فاتی ده مهر کورم له بیاره و ده رولتن بود عباد بی بی
له خدمت ملاحظه بی بی بی و افونیه بیان له پاشان کاتنه و ده بیاره و ده سالی به زار و
سیصد و شصت و هشتاد فاطمه کچ شیخ مهر شیخ علی خه زورم ماره کرد بود فخر کورم ده
ملاحظه فاتی قران همدان بودش و ده زور خدمت زه ماره نده که نه داد بود فاتی که م فاطمه ناده
و کچ بود فاطمه و نعیم هم رود به شوی به کاه و ده فاتی ناکر که فاطمه را یکیشان ده فاتی کرد رحمة الله تعالی
و ده فاتی فاطمه له سالی به زار و سیصد و صد و تا بود :

ساله بودینه سالی بود لایات له دل ده رنه چو ایشی مشکلات
 باسی شه رابی قورمانی عظیم لایهاقول اتا، ولات ایتم
 وینه شه رابی حبیبی یاران نیم نیگای چادی چاد بیارانه
 نایغ شه یارانم نه نه روی به چاد نه به بیداری نه به کانی خاد
 یا به رله یاران نیم نه گرتنه بدر به سوز سینه و به جبهای جنگه ر
 ایسته پیش که قزاقه کسی مراده
 (نام) به یادی یارانی شاده

بوده که نه مروزگار شایسته م... به رونای سه رگوزه شته می به نه له علامه به رزه کانی
 زه مانی ختم به رزیته ده... نه وهی که به به خدیال با ده له بیارمانی له ده ضعی کومه لایه تی
 وه تایبته می نه م به لایانی قزاقی هلیجه له م شوینا نه می توکم
 نه م قزاقی (گلعه نه به) له ده من قورن و ساله ده پر بوه له پیادانی به رزی ناودار
 که نیمه له م چه ن لایه رده را تاریخچه نه وان مان بو نا نوسری :

بودینه می به رزی کیوی به ورامانی ته خفت له زه مانی سید مصطفی مشهور به پیر شه راباره
 که له و رورشی هه زره تی غوث عبدالقادر گیلانی بوه... وه به کلمه راضی مصطفی رحل صالحی،
 تاریخچه نه کانی نورس چرای ارشاد وه دل پاک تیا هه ل کراوه... وه نه وه دو نویسه هه درامان
 تیا یا به روه رده بوه : وه له تاریخچه شش صدو... که شیخ محمد مرزوخانی باپیره می
 مرزوخانی کانی له قوه ته هه درامان وه رورشی به رورشی علم و معرفت له دو ولایه بلاد بوه ته وه
 وه چه ن لقب به رزی پر باره له نه ته وهی نه... له ولاتی نا رده لانا وه به تایبته می له دی (ته خفته)،
 له نزدیک شاری سنه را... وه له ده گایشخان می ریوانا... وه له ولاتی بابانا... له قوره داغ
 دنیا یان روناک کرده ته وه... وه به لاعزیز می توخانی... که به کیکه له قازن زاده هه رورشی کانی
 هه ورامان تاریخچه قورمان ره واکانی هه ورامانی به فارس وه کوشانامه هه نویسه ته وه که
 مع الاسف نه و کیتبه نیایه که تاریخچه ورامان وه ورورس می نه دی تیا بو... وه به فارسه به
 گه لی باسی نیابالی تر می تیا بو... به هوی و محمودخان ذریعه وه که درته امیر محمدخان تا ماسی وه برد
 بوتاری می به به گانه می نه وه وه چاپه بکا... وه کیتبه که به به رسم موشون خورن

به رواله هه ورامانی نه ویدو پیادو... وه که به ملا خدرو روداری... وه پیادو وه کو صیدی وه
 دی نودشه و... رشته می به لازاره کانی نورشه که چه ن پشت له وان خدرو تی دینیان کرد بو
 وه به لاعبد الرهانی نودشی... وه به ملا احمد کوری که هه رود له سیلانییا له زه مانی احمدباش
 بابانایه که له پاشی به که معنی بوردن... وه رشته می به لاکانی بیاره که له رسم ریاسی مرقدم مولانا
 به لاعبد القادر بیاره بهیت و پینج پشت له وان به لایوردن... وه لیسه گه له ناشار نوسراده
 له هه جبه می شیر زه مینه می مزگه و تی ناووی بیاره به سه رقه بری سید محمد ناولیکه وه که له ده هه جبه را رفتن
 کراوه نه گه ره کی تا شایه که وه سی نه که وی... وه له م آخر امه لای ابراهیم بیاره نه که مجازی به رده م
 سید عبدالکریم می به رزنجه له مورسی مزگه و تی مشیخ بابا علی له سلمانی بوه... به که به لای رورشی بوه

۱۳ چند شعری کی مرصعی ماسخ عبد الکریم احمد برزہ

کہ اجازہ نامہ می ماموتنا ملا حسن ہوریند از فرمودی کہ فقہی جنب
ملا صالحی کوری ملا احمدی ہانہ سورہ بہ رنگی کی خوش
کہ مجلس اجازہ نامہ کہ را خوبند یومہ بہی لو شعرانہ دا اہ وہ بو
کہ شعر شہرہ فی بدری بہ حسین بیگی حسن بیگی کہ مصرفی اجازہ نامہ می
مدرسہ می ماموتنا ملا قادری صوفی خستوہ سرشانی صوفی
وہ زہ ای دل وہ کو پروانہ بالی عشق بیدا کہ بہ وہ وری شہین شرح انور صد سوز پیرا کہ
کہ طعنہ می شہی نہ لانی وہ کہ خوباراری کہ بی گوم بو نی تہ فرو شو تا کہ
نہ رنجہ وی بہ یک شعلہ ہو یا تہ فرو شو تا کہ

طرف داری شہرت شہدہ و کہ صدیقو فاروقہ کہ حینہ فیلی رپوی بولہ شہت جہلی با کہ
اگر باور با منی ناکہ می ورہ توری نہ جاوی دل تہ ماشی حسن اقدامی مدبری عارماوا کہ
دہ سالی اہلی فصلو موخت ہر دم بہ سوزی دل تہ منای نصرت تہ و فیتی ام زاتہ بہ کن چاک
قبول کہی بہ لوطی صوت خود ایا ام تمنا بہ

بہ حقوہ و کہ ہر موتہ پی لہ و لا کہ لہ و لا کہ
بہشتہ شد از دستی محرموفی بہ جہت پیرگا

ای نه زال از فرموده مرحوم شیخ عبدالکریم است در مرتبه حضرت شیخ معروفی زنگه جاری

در آن وقت که حضرت شیخ نجم الدین ولی عهد حضرت ضیا الدین مدی سرهما به تفریح حضرت
 شیخ معروفی زنگه جاری تشریف به احمد بنده آورده مرحوم استاد شیخ عبدالکریم که مدتی
 امام احمد بنده بوده از طرفی مرحوم شیخ معروفی این اشعار در مرتبه شیخ معروف
 فرموده ای دلی گم گشته خسته و عالمی بریاد شد گریه کنی ای دیده صبر از دلی بی نیاید
 سینه آتشی گیرد خاشاک و جود مرا به سوز تیرش و آتشی که آهونا له آه امدادند
 ای کفی افسوس رویه را نوی غم حلقه شد و غم به خود پیشانی ی خجرت دیگر امدادند
 ناله بی معراج ره و در شهری غم آوارده یک قدم شادی ز ملک خاطر نا شادند
 آسج من ره و خاک بر سر کف من تو سروی خوبشرا که زمیانی باغی دینی آن قامتی شمشادند
 آنکه از بازوی سببش در طریق مصطفی خانقاه مدرس از علم و شریع آباد شد
 آنکه از اکسیری فیضش هرگز یک ره یافت زری خالص گشتند از زنگی هوا آزاد شد
 گر چو کوهی بنستون جهل بالا گیرود به هر ی خجرت پیش چه شیرینی تیشه فرهادی شد
 از حوادث هر که دیدی مونگری معروف خواند بی زوا اینرا که هر جا اهلی استمداد شد
 و ضمرا اندر بیان دینی به جوی صرف کرد از زبانی منکران عهد هم آزاد شد
 تا شریف تا شد زال خود شیری بر جی معرفت غایت ز خلق
 از میانی اهلی دینی عشق را ایجاد شد
 سستیم اندر شریعت بهره مند اندر طریقت چمن صبا و نجم دینی رهبر و امداد شد
 هر که از جهت فارتوقی تا غیبه روی به شد نصیب از غم برستو هم جو او دل شاد شد
 طالبانی علم خاموش و مریلان در خورش وای بر حال همه از دستش ارشاد شد
 منفی درویش نامه کنیز از ناله و آه و فعال آه صد آه از جهان آن مرکزی ارشاد شد
 گر چه از خدمت جدیم یک از لطفی خدا خاطر ما با اهل منکرانشی خصم مادر زاد شد
 گریه کم کن فاینا همت ز نجم الدینی طلب آنکه از فرموده اش ای بیت شیرینی یار شد
 منکر از منج چمن جدا شد خویش را اندک را و زبری باری نفس و شیطان خسته و و بهار شد
 او چو از شوغلی حد یک لحظه آسایشی نداشت رزمی تا رنجش ز و صرفی شاعرا ایجاد شد

۱۳۳۱

مدتی احمد برنده

را سزاوی ما سنا شیخ عبدالکریم رحمه الله له وفاتی ما سنا شیخ بابہ علی ~~تکلیف~~ تکلیف بی رحمة الله
فرمود بی

۱۰۰ مه چی بولیمانی وها پرتیوگریا نه که چی شاد و بشارت سر سر سر گردی سیوانه ~~چو بولیم~~ چو بولیم ~~چو بولیم~~ ~~چو بولیم~~

۱۰۱ مه چی بولیم که زندگی که لم بی دنگو خاموشه + نه نا و مرد و کچی هر بزمه هر آهنگه سیرانه

۱۰۲ مه چی بولیم قبره دو صد سالانه وه ک قصرن + کچی ام قصره شیری نانی شاره ~~کچی شیری~~ ~~کچی شیری~~

چیه پوتوپه لاشی گردی سیوانه یعنی گول زاره کچی باغفلو گول زاری شاره وه ک شاری مهرانه

له یک مزگوتو تکلیف و مدرسه ناپیی دهنگی نه فرقامت نه یا هوی نه بلکم نه سو بمانه

له هر تبری که وو گوی شل به که ی وه ک نغمه داوود صدای تکلیفی عید و خطبه دو آوازی قرآنه

وه هام زانی منیش ام حالته رویا بیه گوی پنیم له بو تحصیل بیداری خوم هئی ناپیم جولا نه

که هوشم هات بهر ~~کچی~~ کچی کچی نه ختی کو پیریم بولم محقق بو - اه مه آثاری کو چی شیخی عصر و فخری کوردانه

چه شیخی صفرقی با با علی علامه پی دوران که نقصه گریه لیم خطی علمی وه کو دریای عمانه

به فطنی علمی اه ورت به قرآنی علمی بم فرود عاصیل ام دینه وها خدیش به نگوریا نه

به علی اه و تمام اسراره شیرینانه در کوفتی به فکر اه و بودرهای هوشم درت و مر جات

به یا ناتی بهر دیمعی بومعانی قوشکلو محض ~~کچی~~ کچی بولیم که صرفی لی اه بواشکالی بیگانه

که لایم و ابه حکمت سوزی اه فرمود بو عقید و دینی معاندان مالیم طریقه تفسیر و حدیثانه

له پاکتی طی نه تی چه به لیم ملک همیران اه بولای ورت ~~کچی~~ کچی ام روحی محضی فواله فریدی بوعی ~~کچی~~ کچی

هزار روسی صوفی و و نوبت صحیحی فرمود به عزیمی سیری اوطاقه سروری با عی اکوانه

نه قاطای ام هوش تحقیقی علم خدمتی ~~کچی~~ کچی دینری به کی نیلی جوارری حضرت شاه رسولانه

به قربان گریه لیم تفریدی لالیم وه کولاله خلائق زینوی قطعیت له مه و لاوله سرشانه

به ایجه گریه لیم مردوبه پاشی تشریفی تو حقه که قوتی زینوی روحی ایجه بقواه و بحری احسانه

یقیننه تو معاصت جنتی فروردی ~~کچی~~ کچی علیایم مقامی پیم هم معلومه بی تو قوری زندانه

له ام زندانیانی خونه قطعا فل مه به قربان له حال عبیدی خفیری نه ووشی وه ی بزرگانه

نعمت لایه فرح بیند دلت زفانی (که نوری اه و له جیگایا وه کو خور پرتنه و افشانه ~~کچی~~ کچی

(زدستی سرا با تقصیر محمد المصروفی نرجسی

در تمام ایام خود که شیخ سید علی در ایام باورگ شیخ علی کریم بود کرده
 به شیخ محمد صالح عازم باقی لایحه اصرار برنده که در کلمات عالی که ماهی در وقت داده
 در شیخ محمد صالح که سید سلیمان در کوزه احمد و حسین و کهن ضعیف با در نوبه
 احمد هر قدر داده که لایحه در کوفه افرا درده و حسین که ماهی درشتا
 مراد در شیخ محمد صالح که در شیخ لطیفی کور
 شیخ فاروق در وقت که بود
 نه در این که که شیخ محمد در کوزه

به راه بر روی در کوزه
 طالب قبرستان مدنی داره که در
 گنج خاوه دانه کرده
 ده که در کوزه
 در کوزه
 در کوزه

شیخ محمد احمد حسنا روه بوده
 خاتون اسکندر شیخ علی کریم کجی شیخ کجی فاره کی بوده و شیخ علی کریم خاتون اسکندر
 که در کوزه بوده تا در شیخ بوده و در ایام خاتون اسکندر و بایه شیخ که در ایام خاتون اسکندر در کوزه بوده
 و ایام شیخ که شیخ علی کریم خاتون اسکندر در کوزه بوده و شیخ علی کریم خاتون اسکندر در کوزه بوده
 و در کوزه شیخ در کوزه بوده و ایام خاتون اسکندر در کوزه بوده و شیخ علی کریم خاتون اسکندر در کوزه بوده
 که در کوزه بوده و شیخ علی کریم خاتون اسکندر در کوزه بوده و شیخ علی کریم خاتون اسکندر در کوزه بوده
 شیخ فاروق خاتون اسکندر

نه با نه نه که در کوزه
 که موالید ۱۳۲۵ هجری
 در کوزه

ده لسم رتدریس ره وایس کرده خویشی تباری که سابقه بی بو تا سال هه زار و سیصد و چهل و هفتاد و نه تا که
شاه
ده لسم رتدریس ره وایس کرده خویشی تباری که سابقه بی بو تا سال هه زار و سیصد و چهل و هفتاد و نه تا که
۱۳۴۶
ده لاغزیری پرسی

که م زانته له هوزن هه سن مه ولان ده له جانی غه داره بی له ده درن تاریخ هه زار و سیصد و هه شتا
له نا و غه واره دا له رایک بوده له پاشی که وره بون ده سنی کرده بی خوندن ده له خدمت مایه ستانی
قرزای هه لجه را خوندی و بی تی ماره که له خدمت ده لاغزیری روحانی را له م با به بیلی خوندی و بی تی هه روا
له بیاره و له خدمت مه لاس که وره را خوندی و بی ده له درن اجازته یی و ده رگرت و ده جاله سر نه سری
مه رده شیخ نجم الدین له دی پرسی پیدا و ده بو به ملا ده کچر سید عبدالرحمانی کانه قوی ماره کرده
و ده حامد بگ آتشکی له دی پرسی پیدا و ده بو شانی ده له درن مایه و ده تا سال هه زار و سیصد و
شصت و نودا له پرسی دا و ده فایه کرد بیلی روسی مانگی له پرسی زور بو و ده روایت بو پنجه دست
به لام مه لاکانی هه لجه روایتی هینا یا نه و ده پرسی له به کورتی ته رجمن ولادته و ده فایه شانیان
ده لاغزیری له رشتی خاندوانی با پیره فتح من و ده له سالانی آخری سببی هه زار برده و ده سر
س واتی میرادلی و ده به سید مشهور بو :

ده لاغزیری مایه بیلی

صه لگی مایه بیلی و ده له درن تاریخ هه زار و سیصد و بیست و نه رایک بو و ده له پاشی تمیز له مایه بیلی
ره سنی کرده بی خوندن ماره بی ره سنی له خدمت مه لگرت در باره له سال هه زار و سیصد و س و نودا
ره سنی کرده و ده به خوندن ماره بی له مایه بیلی خوندن جار روایت بو خدمت مه لاقادر صوفی ده درن
چهار سال له دی خوندی و ده اجازته یی و ده رگرت پاشی نه و ده من له نه رگه جار و ده رجوم بو بیاره
نه و بو به بر لاس نه رگه جار و ده پاشی چهار سال له نه رگه جار گو یزایه و ده لو (بیادیلیم) و ده
شیخی بیاره هه لجه بی خوندن فایه کرده و ده خویشی کاسی و ده فلاحتی له کرد و ده زور
به صلاحته و ده تقوی و ده شمه و نیش و ده خدمت دی را با لوار تا سال هه زار و سیصد و شصت و نودا
له بیادیلیم و ده فایه کرد و ده قبرستانی مایه بیلی و ده فی کرا و ده له نوده و له بیادیلیم بو شانی هینا
تا قه کوریک که شوین به جی ماره له مایه بیلی و هه لجه و له شانی :

ده لاهسن مایه بیلی

کوری هه رجیم و ده له طائفه یی جی هه صالحی مایه بیلی بی له ده درن سال هه زار و سیصد و بیست و نودا
له رایک بو و ده له مدرسه یی مایه بیلی را خوندن و ده له خدمت شیخ بابا رسول دا اجازته یی و ده رگرت
و ده زور خدمت و بیست بابا رسول بو پاشی و ده فایه بابا رسول له مایه بیلی بو به درن و ده خطیب
هه روانه و اها کرد به دیانت و تقوی و تدریس تا سال هه زار و سیصد و هه شتادتن و له
مایه بیلی ده فایه کرد رحمة الله و طاب تراره بلی در جهنم اللهم جیبا و طاب تراره و غفرنا دلهم آمین

ده لاهسن مایه بیلی

کوری عبد الغفور نا و صه لگی نه شیر له بانه له خدمت مه لاهسن در و ده اجازته یی و ده رگرت و ده
بو به مه لاس شیخ صادق له گو لپ پاشی در سه سال روایت بو به مه لاس هان که بر له و ده پاشی سال
له دی گو یزایه و ده بو بیادیلیم و ده پاشی شش سال گو یزایه و ده بو ده ره شش و ده له سال هه زار و

سید و پنجاد هشتاد ده ره شیش ده نان کرد له عمر یکی په پنجاد هشتاد ساله داره الله و حاجه شاه
باسیکی تیک رانی رابو اردنیان

نه موانه له گول نه واکه به ریه کی شه خصیتکی سر به خوبون به لام چه له زه مان فتح تیا ده چه
له زه مان به لایه تی دا نه ده نده به ریه که وه به سراون وه کو نه ولادی خانه رانی دایون وه
بوسی نه م به ریه که وه به سرانه یا نا زور می نه وه که به مولایکیان علاقه ی روحیه یان به خانه دانه
بیاره وه بو وه به ته ربیت و نه خلاقی شیخ ضیاء الدین که وه کو میراث بو مان ما تپوه وه
وه به نه خلاقی شیخ نجم الدین وه ملا ی بیاره وه شیخ بیاره ی دوانی مرصم شیخ علاء الدین
انطباعات نه نفس یان وه رگ تپو : انان له گول به رکام یان رابو اردانی بدین نه دانه تری
وه رنه گرت :

شیخ مصطفی مفتی وه شیخ عبد اللطیف قهره داعی دوفان خانه ران یون که خا بنا
ترنگه دست و مایان به کومه لای نه م به لایانه ساوه دان بو له روشی کانه ت توانی که له لای
شیخ مصطفی وه یا شیخ لطیف که له لم به لایانه بدین له نه وقایه زیاره تا من جمله
نه وه نده ملاغزیری پریس به روه ط شیخ مصطفی مفتی بو که نه ما ته هلیجه نه بو له پیشا
بروشتای شیخ مصطفی ی چوپه بکه و تانی بو له له کانی وه رگرتن کولونی حکومتی را
روش شیخ عبد الکریم فرموس به خدا هفتی وایه به ملاغزیر له سر حال مفتی بنوسرن وه له شماره
نه وانا قید بکرت :

له کانی پریسار به سله ی شرعیله به ریه که وه دانه نشین مایس نه وه سله یان نه کرد وه حکم که یان
به راستی وه رنه هفت وه نه و تراخ و عداله که ناو بجایه علماء راهبه به له ناو نه وانا نه ره بو ..
له پیش حلقه بمل وه مایس مهم ی روش وه ست یان نه کرد به صو جت وه گره لادوشی شه و لا
له مان شیخ عبد اللطیف را یون به بو ده سته وه له سر ناوون خوار وه منی مصدر به کاف
سابقه یان نه کرد به ملاغزیری پریس به ته تک نه مات پاش نه وه که به خوار وه به نیکی هلالی
نه زانی ته وادس کرد ووتی که نه ضلم دوشیان چون که نه خوری ووتی ناعه لاجر صرام هلال
نه کا : له سببینه نه و شه دانه نشینون له مان شیخ لطیف را چای مان نه خوار وه وه
پایدکی شاره روزی شوتیکی که وره ی به به رشان وه بو مات ووتی نه به عالی شیخ لطیف
دوشیان به لی نه ویش شوتیه که رانا وه ده ستی له لکانی مایچ کرد شیخ لطیف فرموس کوله مه و به
کندوس بولامس وه نه م ناس ووتی نه خیر فرموس نه ی لسته بوچه نه م شوتیه ت هینا وه ووتی
والله بیانیکی باشم هه به شوتی روزی تیا به وه ولیم نه م شوتیه بنیم بو مانان بو پیروزی بیانه کم
فرموس نه زانی من قانیم ووتی بیستوم فرموس ده ی نه به نه م شوتیه به بیه ده هم رچه ن کا برا
هه ولی را هم ره جوس کرد هه گرت بیبانه ده ره ده له ویا به ملاغزیر فرموس نه نا بهاره که والله
نا نیلم بیبانه ده ره وه نو خوان هه رضه دلامه ملاغزیر کا بران باگ کرده دوا ده شوتیه که ی ط
وه رگرت له ست مان کرد و خوار مان :

به رله ووه هن قضا وه شیخ لطیف ده روشی کا برانی بیت بو نه وه دعا بندسی بو نه فرشتیک نا وه

پاشا نوده شیخ لطیف ده که ن بود نوس کا براسر رفته لمانه که می لشریر به برماله که می شیخ لطیف دادانه ن
برپاش شیخ لطیف تماشای کا بیت لیره می خسته ته پیا رکه کی ده به جوی بهشتی لرویا نوزانی
نه م کا برابویش نه م چاره به بهینا و چاره که لافون هر ل نه بگری لبرپاش ماده کی کا برایت عریفه
نه دا وه دعوی عالی لبرسر کا برای قیده کا کاتی هر رودلایان حاضر محکم لوش شیخ لطیف نه بی
به کا برای فاده ن لیره جاری نه م سر رفته لمانه وه ر بگره ره وه نه وساقست بکه کا برابره لگی
زه رود نه بی هر چه ن حصول نه دا چاره که نه رانه وه به سرریا جها که که می تماشای کا :

نه م شیخ لطیف ه نه و نده ره دشت بر رز بولان نازانی چون تویض بکا روشی لرفه ق تیدا
له سلیمانیه وه ماتم بود بهاره وه لام رایه مزگه دتی پاشا لولکات تا شیخ لطیف لردالانی صو صره که دابو
سن تونز را وه ستام بوم روانی وه نه صوم وه ستی حاجی بکم لیتر که دتم به نه قه وه نه ولردالانی
مزگه و نه که وه کات بولایان سن وه ستی که ره علم وه به خیر مانن کردم جانیش به شته رسا ریه وه ره سم
زبانه ست کرد :

روشی له کاتی قضا وه نه که یا له خدمتیا بدم پیادوس کات دوقی قوربان خانم سه لانت عمر ز نه کانه له
فلان که بی نیشکی همه له محکم را چادر تیبیه وه بی نه دیش خیزون شرع چون نه لریکا وه ما
تماشای نه کمم کا برابرویش پاش چاره که آته وه وینه می قه پیشوه که لبر نادیا نارابوزر رویش
پاش چاره کی تر آته وه وینه می قه که می کرده وه شیخ لطیف فرمون وادباره خانم نه بی دوش
دین ختم بفرستم بو پیاده که می نه و یا الله یا الله بتر نه که رنانه میت نه کمم بولانغات یا الله
کا برابویرج وه ره جو وه رویش :

له پاشی ده فاتی له خندا وام زمان له سر سه کوی مزگه دتی جاده راکشاده وه کو ناسخ وایه بر دیشتم
بو خدمتی عمر زرم کرد تونز وه ست بنیم به بی تا خیزون باشه له دیا عمر زرم کرد قوربان تومردی
قسم بود بکه وه زعت چونه خیزون توفدا له لاکریم عیب نیم توبه من له لیبیت مردی لیتر
من شته ریم گرتما وه قسم نه کرد وه خبه برم بود وه :
نه و ره فرسی پاکه له وزانه وه ره رک کرا به تایبته له زه مان قضا وه تا له کمم که سم وه بیزاده هوزا
جزای بداته وه

شیخ مصطفی مفتی نه دیش له ایشی هیوا له زه مان مفتی که ری دایه موافقه می لالکان فتوا نه نه دا وه
زور ملاحظه می شه رعی نه کرد وه له پاش نه وه زه مان له ده رگرا وه وظیفه می افقا نه ما
له گل نه ده ایشا محاله می زور بود وه میوانی زور نه مات زور فقیر که دت به لام صبر و استقامت
له وزان بود له که س ده رک نه ده کرا به تایبته می سی سال پیش ده فاتی به نه خدش (نه شانه)
گیرده بود وه شه و دروش له نازار ابو نه و روش به روش صبر وه سو پاس هوزا وه استقامت
له سر نه و زه همه ته و مینه تا ره و امی نه کرد به تا له تاریخ هوزا و سید و به بنجا وه فاتی کرد
ر همه الله و طاب شراه به لام له م ماده می له قه و مانا شیخ رسول نکیه کی که ژان برای بود وه زوا و ایشی بود
زور خدمتی مفتی کرد به نه دعر که له م نامه را بوس نادر سربت به راستی ده فا وه حقوق وانه بی
که شیخ ره سول سورا بر به مفتی به هیگه مینا :

شیخ مصطفیٰ زور خاوند زہ دق ہو وہ پہلی لہ را بواردن زور ہو ہمیشہ مجلس پر بولہ قسم روشن
 وہ نوکتہ جوان کہ ہم زبردی بولہ صلیحہ را چونکی ہدر لہ تعالیٰ وہ نیکہ لہ عالی نعتی ہو زور جار
 نہ گاتہ خدمت کی نعتی وہ قسم فوش نہ گیارہ وہ ہدر لہ و گیارہ وہ ووقی روزی لہ بیرم نے مدد دی
 کہ زہ عالی شیخ محمودی نعتی واکت ہو عالی نعتی ہدر لہ دورہ وہ باگی کرد لہ شیخ محمودی نعتی
 قدر موی تو خدا بزا نہ نہم قورم ساقہ یانہ خون چہ خہ یا یکی ناسکی کردہ کہ نہ نیت
 گول چون روی نا بزر نہ زاکت پوشان وہ فراوان چون کسلی دیدہ من عوشان
 وہ مدد دی کہ نہ گاتہ صلیحہ ہدر لہ عالی شیخ محمودی نعتی یا میوان نہ ہو وہ طلبہ کہ بیان نہ ہو
 بہ بالافانہ لہ لہ بہ ہشتا :

روزی ہر لاکان لہ عالی نعتی واکت باس نہ وہ یان نہ کرد سبب کہ جمع یہ بروں بولہ سوره
 برویدہن وہ جوہد لہ دی بکن نعتی قدر موی باب سے نا تو انہ لہ بہ رخطبہ کہ سبب یہ ہم ہو
 نہ سوره شیخ عبدالکریم ہر احد بر نہ نعتی قدر موی نہ دی قدر مان تو خطبہ کی جوہد
 ہدیوانی جوہد کہ نیت کہ شہرت بے مالوم سرری ہریں بایہ کہ تر لہ باتے تو خطبہ کہ خوشیہ
 ہر لاکان قدر موی ہم نوکتہ بیکہ نعتی

نعتی لہ گول صاحبی شیخ امین ہر بادہ کوہم کے دا زور میانہ نعتی ہو وہ لہ نہ نجی ماچس صاحبی شیخ امین
 مارہ کر ہو شیخ محمدی کوری وہ لہم کچھ چون منالی پہ دیا ہو :

نعتی لہ گول شیخانہ لہ سوره وہ شیخانہ ہر باب بیان را مصاہرہ وہ ضمایہ لہ بو کچھ خون دا بو ہر ہم
 شیخ کریم شیخ محمودی عہ بابہ یلی : وہ کچھ شیخ کی تاویرہ لہ بو خون مارہ کر د لہم نہ تاویرہ نہ
 ہر مر سید کی کوری پہ دیا ہو : تاویرہ لہ لفتکن لہ ساداتی عہ بابہ یلی :

سفری لہ خدمتی شیخ بابا رسول را رویشتم ہو بہ عدا لہ دوسرہ وہ کہ کاتینہ وہ وہ گہ لیتینہ
 صلیحہ رویشتینہ عالی نعتی ہدر لہ دورہ وہ نعتی بہ خیراتن کردن دوقی کا باب رسول زو سیرہ
 سرر وہ ہر لہ باس بغداد ہو بکنہ ووقی بہ خودا قسم لہ نابیس ہر ناگری نہ کہ نہ وہ
 وہ کراسہ کہ نہ نہ ہم بہ آگر وہ پشتہ سوره نیکی خودم نہ ہم فطلا نعتی نہ مرں کر رہہ صنیفہ خانہ
 کچی ناگری کر رہہ وہ وہ بابا رسول پشتہ سوره ن خون را وہ کراسہ کہ نہ ہم کر وہ لہم مادہ دا
 چیان پے گہ یاند چہ گر بو نہ وہ وہ رہہ سنیان کر رہہ قسم نعتی فوش کردن :

ناخ نیشمان بوچی نہ وہ نندہ فوش بوچی نہ وہ نندہ باوہشت کردہ بہ گیانا وہ کورا یکی مہربان کہ
 روڈہ ہر شوشی لہ باوہشت بگری نہ لہتہ لہ بہ رہہ وہ یہ کہ خودا مارہ نیشی لہ و آوہدہ واوفا کہ
 دروست کردہ یالہ بہ رہہ وہ کہ چارمان کردہ وہ بہ دکہ ٹوکیدو سارا و رہہ وہ شمت و باغ دھوا
 چاد تیر ہو یالہ بہ رہہ وہ لہ کاتے کا دل ساف ہو لہ توڑی نہ نیت وہ طالع بولہ لہ نعتی زہ حمت
 لہ گول کو نیشمانہ کانا وہ کو پولہ پہ لہ وہر ہا ورمیت گرت وہ لہ گم لیا سات لہ بوارا بہ رہی
 بہ نا چاری نہ پے وہ تہ ن نابیزی وہ کو نامہ شیخ سعدون کوری شیخ طہا کوری شیخ محمد کوری
 عبد العزیز کوری شیخ احمد طہا بانی نہ شہور خون دیہ وہ ہم تہ رک زیدکر رہہ ن لہ کو تہ سانسہ
 لہ وہی آسانہ دلہہ راسانہ ۹ رمضان ۱۳۸۹

نہم ذاتہ زور ملائگی زانا وہ دورد - وہ پیادیکیں تمام وہ خوگر - وہ بہ شرم وہ خیر خواہ مسلمانان بود
زور صوبہ تپس قسہ فوشی زوری ہیرہ - سرگوزہ شمشیریانی فہ آئی وہ ملائگی پیوستی نہ وہ بہ
کتبکی بربندی :

ملاطریز زور لہ بیارہ داخیزدیرہ تی - وہ لہ عم باہیلی دا لہ خدمتی - ملاطریز روخارایا خونید ویرہ
گیرایہ وہ بوم فزروی پاش عمصر لہ عم باہیلی - لہ گہ ل فہ لکانا کاتینہ خوارہ وہ بودہ دریں مرقہ
ابا عبید رض اللہ عنہ لہ پیش لہ باض لہ برابری مرقہ دا ہونہ بیوہ مان خوارہ - چا کاتینہ وہ ہرہ
روہ بروم مرقہ د بوزیارہ ت فزروی کہ برمان کردہ مرقہ د - دوازہ کہ کسی بویں لہ پیش
یہ کی لہ فہ لکان چاوس کہ دست بہ صورتی وہ مویچاوس نیسانگی زور جوان لہ سہر دیواری گومری
عم باہیلی وہ کو شیوہ ی مانگ بہ قسہ - وہ شہ سینک فہیکہ - دوری انان تماشایک ت
نہ و صورتہ لہ سہر دیواری قہ راغی گومرہ کہ چسہ - ماشا اللہ ماشا اللہ - فزروی واللہ یہ کہ یہ کہ
نہ دوازہ کہ سہ نہ و صورتہ مان چاوپے کہ دست بہسی ملاطریز عم لہ فان نہ دھہر لہ ناد
بانغہ کہ را بود نہ مات لہ گہ لکان وہ چاوس پے نہ کہ دست نہم وہ زعم رہ دامن کردہ تہا ہرہ
گہیشینہ نریکی عم سارہ کہ م مرقہ د لہ دیا غائب بود لہ بر چارمان :

نہم ملاطریز عم لہ خانہ ضلکی ابا عبید بود - وہ دایکی پیرہ شنی بودہ نادوس عم لہ بودہ ہر فہ لکان
پیان و تودہ عم لہ خان نہم ذاتہ آموزاراں ماموس ملاعبہ اللہ شیخ قادریہ - وہ نہ چنہ وہ سہر
کاعہ وہ لیس نادوس کہ لہ اپا وہ ج وہ کویں کردہ بود ابا عبید - وہ نہ تہ وہ لہ دوس مادنتہ وہ چہ
پیان بہرزیان تیا ہر لکہ تودہ - وہ کہ شیخ قادری باوکی ماموس ملاعبہ اللہ کہ خلیفہ ضیا الدین
بودہ - وہ ملاعبہ اللہ کورس کہ باش ملاس نہ و ولاتہ بودہ - وہ تافانہ نہ زمانہ بودہ لہ علم و عم قلہ
تفہمت و عزتہ فی نفس و زہد و تقوی و تر کہ دنیا دا - وہ خان نادوس حاشیہ و نو سارا وہ کانی
و آئی بود بیان بہ نایب خوارہ وہ روہ سہ نہم ذاتہ رسالہ نیکی لہ علم م وضع را ہیرہ زور جوان
نادوس (الوضع المحتمل) - وہ بود ملاطریز کورس تالیفی کردہ - وہ نو سارا دیک ماموس ملاعبہ اللہ
ویوہ لہ پاس فساد (تاہد) ی زہ مانہ خویانا - وہ مرقوم ملاس بیارہ لہ شش رسالہ کہ وہ
تصدیق معنوی رسالہ کہ فی سوج بہ لام فزروی نہم باسانہ کردنہ وہ بیان نہ بلہ بہ ہوس ماشوب
لہ بر نہ وہ بلہ رنگ بون باش ترہ :

وہ وہ کو ملاطریز عم لہ خان کہ زور صالح وہ قابل بود - وہ لہ ہر علیکا متینک لہ بر کردہ نہ رسا
رجازہ ی وہ اگر تودہ لہ پاش تہ داد کرون روشتوہ بود گہ ریمان لہ رہ دریں صلاہہ دام لا بود
لہ آخر صیاتیانہ وہ در ہر زار رسید و شصت و پنجا تہ وہ بودہ دریں ہلجہ - وہ لہ دوس اعقب
زستانی بہ کومالی دانیش لہ پاش وہ فہ کرد - چا نہ کانی گہ رانہ وہ بود گہ ریمان :

وہ وہ کہ ملاصلحی برای ماموس ملاعبہ اللہ کہ مشہور بود بہ کتب فروش وہ بہ اوس ضیا الدین
نہ شغول کتب فروش بود - وہ زور مرید ہنوبہ ضیا الدین بود گہ لہ خوارق لہ نہ گیرایہ وہ مادہ
لہ شار سہ دانیش توہ وہ فوشکی سید عہد الفزری شیخ الاسلام مارہ کردہ لہ آخر صیاتیانہ وہ
بوسلمانی وہ لہ رہ دریں سال ہر زار رسید و صف و دریں ہجریہ وہ فہ کرد :

مہ لائغز نہی فرمود کہ عہد باہم ملی و اسلئے مان فرزند لہو کاتا مہ لاجبہ اللہ ناویکی باثہ کی شیخو کہ لہو لہو
سہرمان نہ نایہ سرس روژن ورتہم حاشیہ لہو ہر ریبہ چہی عبد اللہ یزدی بیہ پرستہ وہ
لہو لاجبہ اللہ بزائین چہی لہو لہو واقف لیان پرستہ وہ لہو ویش قدریں تماشای کرد وہ لہو نہ چہو
جان کہتہ کرم لہو رست گرت وہ سہ عہاں حاشیہ کرم بیان کرد لہو یا توڑن مہ لاجبہ اللہ بہ
سہرمانیہ وہ تماشای من کرد جا ووقی لہو رن دانکت وہ گیم چون من مانا نا نام وہ تو مانا
نہ زانی قدرت شی وانا بیہ نیہ ریش گہی بیکہ نین ہیہ :

فرمود روژن لہو بیارہ وانا ریفی فرقی نیکیان نہ کرد وومان سبہ نین تا وہ وریہ وضع واستعارہ
نہ لکاتہ وہ چانا خواتہ وہ ہر و لہو سر تارین فریکہ روشتین لہو یا مہ لاجبہ اللہ سرس ہرز
کرہ وہ ووقی وہ لہو بگ لہو بگ پیرہ رنی ضیل شیخ ووتانیان لہو باثہ ک سبہ نینیان
لہو سر گوی وہ وضع واستعارہ ہی وہ ورنہ کہ نہ وہ لہو لہو تارین نہ وں کا برایہ رہ کہ کت
نیہ ریش قدریں بہ قہہ لانیہ وہ رمان نہ ہارہ :

نہی فرمود باکو دایلی منوبہ باضہ کون ہون وہ خوشی منوبہ بیارہ ہو جا جا رہ جا رہ فرمود وہ
مات نہ ہو نہ ہی ورت بہ خوشای ترسم ہر نہ و باب وداکم ہرونہ چہ نہ نم چہ نکی نہ رکہ بیارہ
نہ کون وہ منوبہ باضہ کون وہ رنہ گرن :

نہی فرمود روژن تارین پیادیلی گورہ یان نہ کر لہو باضہ کون نہ ویش ووقی بہ خوا پیداویکی گورہ یہ بہ لام
بہ بزنی مامو شاخ حیدریش ناچہ :

روژن کا براییک لہو لایا قہہ ہارہ و تصوف نہ کرد لہو ویش روژن کرد ورتہ وہ خیلہ جذب نہ ب
پار ویک گوی بخوی :

نہی مہ لاجبہ اللہ لہم نہ و عہہ قہانہ ہی زور لہو لہو نہ وہ کہ ہوں بیکہ نین وہ را ہوار دن اللہم اغوی لہو
لہو ہرم ہی لہو زہ مادہ نہ ہی اجازہ وہ رگرتن مہ لاجبہ اللہ کورن مایوسہ مہ لاجبہ اللہ ہی عہہ باہم ملی ہم موم لاد
فرقی قدر زای ہلجہ دعوت کرا ہوں ہو عہہ باہم ملی وہ لہو بہ ربا غہ لانا لہو زنی مہ رقتہ ہی ..
ابا عبیدہ وہ ستیان گرتبو ہڈی پہ رکیان نہ کرد کچیکہ شیت ہو نہ مات ہونا و
ھول پہ رکہ یہ کہ مہ لائغز بہ صحبہ تہ وہ لہو کہ لیا کردی بہ شہ ترہ ہر مادہ لہو ہر ریان
بویک نہ عشت وہ نہم قہرہ بالفیش سہری نہ وانی نہ کرد :

روژن لہو پریش نیہ وہ رہ وہ ہو باضہ کان ہوسیران وہ فرقی چائی رہم نہ کن وہ رہہ کن
بہ یاری لہو یا مہ لائغز وورنہ کہ ویتہ نہ ورا ہو باضیکہ تر پاش توڑن گہ رایہ وہ فرمود
کورہ فرقی کان نا زائن نہ و کہ رہ لہو باضہ نہ وہ تر نیستہ قدریں گلہ لہو کر لیم ووتیان
قوربان چون فرمود واللہ نہ لبت من چہن جا راتم وادان جیکہ م کرد جیکہ پے نہ دام
نہ شہ ورت جیکہ نیہ کہ چہی فلانہ نہ قبت جیکہ کرہ وہ نا با بزائم نہ و چہ وفضلک
لہو سر من بد وائہ ورت جہ کرہ وہ وہ منت نا تہ عید کرد : فلانہ فرقی رتیرہ
سہرمانیہ لہو کیبہ وہ زور فرقی کان ہم قہہ بیکہ نیوں :

باب رسول و ربه فیقه کانی

کس له نه وضاعی شیخ باب رسول لیرا بنوسم بو یادگار نه م بابا به له صدیقان اخلاق وره شتی برزنا
بابا به کوروشه کانی خوی بو که سم نه رلیه نه وه نده له دنیا به مه بل وه دوربی لیمو نانا بخوار رایه له
بیرگردنه وه ی که گوزه رانی سبب شیخ فرسخ بو له آفرین سالی گرانیه که یا شیخ حکیم ی ماس مابنو
بولای و تبوی بابا رسول موکی موشته ره که مان هدی به له محکمه را اقرار بکه بدم که عه لاقه تینه
به و موکه وه به لگو بنفوشم وه لم نه لگو چه لم ی گرانیه ره رجهی به به شوگرئی روایت اقرار
بوکو وه شیخ حکیم فروشی له پاره که شی چله وه هشت لیره ی هینا وه بو باب رسول له میشی
دولیره ی له به لگر توه بو کراس و که وش بهیم ی مانله ی باقی پاره که رایه وه به شیخ حکیم
جایشی واک نه یگا :

له سالی هزار و سیصد و پنجاه بی که وه له فذنه تی شیخ را چوین بو بغداد له پاش پنجاروشی نیمه گرانیه وه
وه شیخ بیگی حقه روپیسی په راین بو ضرجهی نه و پاره که ی هل نه گرت ضرغون به من هدم گرت
وه ضرجهم کرد بو هر رومان وه له نه بخانا چوارده روپیسی مایه وه وستم له سلیمان را
حییی بکه م بوی وه چوارده روپیسی که ی په بده مه وه نه و ی جز بو ضرغون به خوا م لا کریم
تعجب نه که م له تو که حییی بوی نه که ی برو تو په جگه ره م بو بسینه من له سلیمانیا چه ت
روشن نه بینم وه بیتر باسی پاره له لای نه م که :

مانه وه میشی له سلیمانیا له به نه وه بو لوه حق خوس غمزه له که نوسی بو له باسی دولا له فونان له لای
شیخ بابا علی عرضان کرد بو بابا علی له ضمیمه وه له دلا علی جز بو له بابا رسول له میشی ویشی چه ت
روشنی بعینته وه تانه دزیریم له دل یا ده رکا :

بابا رسول ده درن هشت سال له بیاره را به نه نیان له فذنه تی شیخ نجم الریسا ماوه ده وه نه شغولی
تدریس بو وه باقی وه حق له فذنه تی شیخ را صرف کرد وه له گرانیه که را سالی میشی وه فانه شیخ غلام
بابه رسول شنه هینا بو وه به قطعی غیر صوصهت وه ره فاقه تی شیخ هیچ نمایه ودم به سیکلی
بوضی وانه نابو وه لم ماوه دا له گل حاجی آغا محمد کور سیدی هور وه مله روف م لا
اصدق ضی سلیمان وه به لام هور منق وه شیخ عبدالکریم وه باقی ره فیقانا را ی بو ارده
پاش نه وه که به عرض له ره فیقان دور که وقت نه وه له بیاره روشن له به مارا نه روی بو سیران
وه له ناو تده گولے کا دانه نیشی توزن تماشای گولے کان له کا نه مبارک داری له کا وه دهکت
له کا به گریان پاش ماوه له پر سیار نه کن بوچس گریای نه ل به صودا که نه و تده گولم دی
کومل براده ره کانی پیشوم که دته ده بیر که به به که وه دانه نیشی وه البته بلا و بونه وه
وه بعضیکان وه فاتیان کرد وه بعض له دوره وه راه بویرن :

له زه ماوه ندس شرا هینان بو ملاعبدن بیاریله هم موم لا و فقه کات له بیاریله بوی له و کانا دوک
گورانیان نه ورت وه فذنه کات هل نه به رین کوندر بابا رسول ره شی کرد به گریانگی
به کول پاش گریانه که ی ودم یا شیخ نه به چه وه ضی نه م گریانه بو ضرغون به صودا له ده نگه نه و دو
گورانی بشره زومان زه ماوه ندس شیخ انوری کوری شیخ صیاد الدین که دته ده بیرم که شیخ رانیشته
وه گورانی دیره کان له سر راه مقام ی شهید گورانیان نه دوت له بویر گردنه وه دلم تیک چه وه

ہر چہن وہ بگی نہ و گورای پیرانہ نہ آت من وہ زعی ہر دشی خانہ قی بیارہ وہ بزن فہ قہ لک
وہ شیوہ ی شیخ ضیاء الدین نہ آتہ پیش چاروم جانان چون خون پے نہ گریست :
جاری نہ گہ ل بہ عزت کہ ملاکان لہ ہلچہ وہ آتہ بوبیارہ تصروف لہ دکات نہ وان سر بیان
کرد بہ صورتہ ی شیخا نیم کتیک تصوف مان لہ بردہ شہو واپرانہ نفعانہ نہ دلاناں جامی بو
وہ شہری بہ وہ ہم مانہ وہ ہو نہ و کہ دشی لہ پے واکہ نہ بہ تا شرانہ بیعتنی نہ دشہرہ وہ
کواریکی کرد وہ تا د قیقہ فی لہ حالہ قی طبعی وہ رچو نہ دسا نارام بودہ وہ :

شیخ بابا رسول زور خاوند وہ فابو وہ حتی خون لہ گہ ل ہر کہ کسی کا عارہ کے کاورس بویا
لہ بزن نہ وہ چورہ وہ زور باسی نہ لہ احمدی فہ قہ علی ہلچہ لہ لہ کرد کہ وہ حتی خون لہ
ہلچہ و سلیمان را بہ یہ کہ وہ رایان ہوار بو بہ تائبہ قی دانما وہ کو عاشق عاشقی
شیخ عبد الکریم احمد بزنہ بو چونکی لہ سند الیہ وہ بہ یہ کہ وہ خونہ بویان وہ لہ پاش
نہ لایہ قہ نہ گہ تر بیوائی لہ دو مانگ جبار شیخ عبد الکریم نہ آتہ لہ بو ہلچہ یا بو بیارہ
نہ بوا بابہ رسول بیوسیا لہ بہ شو بیابا بیت یا خونہ بردشتان بولان شیخ عبد الکریم وہ
کاتی بلکہ و نیا بہ نہ یہ کہ نہ گہ بہ زوری خن لک وہ لوہ لہ یہ کہ جیا بویا بہ نہ وہ :
وہ پاش رویشخہ وہ ی شیخ عبد الکریم بہ ہوس رہ فاقہ قہ نہ لاغز نہ یا فقہ رای نہ ہوار لہ
پاش وہ ماتی فقہ خون را بہ نہ لاغز وہ بہ ہوس نہ وہ نہ نہ ثریا وہ جبار نہ لہ احمدی فقہ
بہ ہوس عالی صالحہ بگی تراویا وہ لہ ہلچہ را نہ آتہ بو ہلچہ نہ ہا بہ رہ فاقہ قہ نہ لہ احمدی
فقہی وہ رای نہ ہوار وہ بہ خوش نہ ثریان :

پاشن کتنہ وہ ی بو عم بابہ یلی تونن وہ زعی ثریان کہم و کوز بو حسین بہ کہ محمد پاشا
رہی لہ کر مانگی و وارزہ لیرہ ی پے بد او ہر او قزبات تونن بکا و زبوس واللہ
نہ نیا تاشا کردن نہ لاغز و نہ لہ احمدی و دامہ کردنہ کہ یان نایدہ ہم بہ مانگی سکن لیرہ نہ سیتہ
من چون نہ توانم نہ م دوستانہ بہ چہی سلیم وہ ہر دم بو نہ و گہ رہبانہ دور لہ دوستانہ :
بتر سارام لہ ہلچہ را بویا یا لہ ماتی فقہ را یا لہ ماتی شیخ عمری برا شیخ عبد اللطیف یا لہ ماتی شیخ
رسول را ہر مولائی گز نہ بو نہ وہ وہ بہ نہ و عن مجلسیاں بہ قسم خوش وہ باسی ناسکو ہودہ
نہ رازانہ وہ لہن ہر نہ بہ سیکل خون لہ بیز نہ چہرہ وہ :

زور جبار لہ گہ ل سید مظہر نہ آتہ لہ ہلچہ کہ نہ کہ دینہ مجلس نہ م زاتانہ وہ بہ نہ را دک
لہ ایش و کارن خونان وہ س بہ رار نہ بون حتی سید مظہر لہ من تدرہ نہ بو نہ لودت نیم بو
نہ وہ نہ ماتی بلکہ دینہ مجلس نہ م زاتانہ وہ نہ وہ وہ حتی تائبہ قہ نہ وی چونکی کہ کہ دینہ ناد
مجلسانہ وہ ول نہ پے بہ پیش نار ہر لگون وہ زور کاروان زہ حہتہ

روٹی لہ گہ ل ملاکان ہر نہ لہ ہلچہ وہ چہن بو عم بابہ یلی بوزیارہ تہ بابہ رسول لہ زوری ہلچہ وہ
خوش و داغ داری عم بابہ یلی بون ہر نہ لہ لہ کہ ریکی را گہ کرد وہ سوارن تصروف و ولاغہ کہ ی
خا لہ لہ لاغز بچوک بو وہ فالوم پی ی لہ ہشالہ زہ دن بہ رہ غن نہ پیش ہر نہ لہ ملاکان
بہ دزیہ وہ درکیان نہ ہر نہ یا نا نہ کلکی و ولاغہ کاہنہ وہ وہ و ولاغہ کان غاریان نہ را نہ بو بہ ہر لہ نہ وادہ پے

که چو بنه عریب بیل هم بود به که ده له جو جوی بالا خانه یالسه ربانی حرکت و تا له سیب در داره لکه
که دره که س قدر ارض هم وضع حرکت و تا دانه نیشین و ده شیخه کانی عمه باب بیل به تایبته شیخ
احمد شیخ محمود و ده شیخ کریم ی بران نه نامی بولامان و ده نه بو به مجلسی نه ات و دت
مجلسی نه هلی به هشته

هر گرم سه فرابو بوسه بنی کاتین بونا و باخه کان و ده له باضی ماصت شیخ س لامی ره عمه تی را
دانه نیشین نه ویش نه مری نه کرد هم بخیر و هتری و ده هه نار نه بیان هینا : و ده ره سومان
نه کرد به میوه خواردن و ده قسه ی فروش کردن و ده که هه موسه ربیست نه بون
له واده را به لاجمده (تلبیه نی بانه تی) که ده هتی خوی له فتح نیاله (تاران) له گول بابا رسول
به به که ده بوبون و ده له پاش له دی و رزه له روش) به فتح له خوم تی بابا رسول را
خونید بوی و ده له م آخر به سته زمان له کم و توبو یاله بیاره را له ناولیمه را یا خود له
عمه باب بیل له خوم تی بابا رسول را رای نه دارد و ده به بخیری نیمه ولی نه ده کرایم و ده
له م سه رده ماله عمه باب بیل بو نیمه نشی له عصری کما رویشین بو (باضه تازه) و ده
نارویان قدری هه نار ی باشین هینا که ده س مان کرد به هه نار خواردن بو صوصت
به لاکان و ده ست بیان نه برد و ده سه رده م م لاجمده هه نار ی باشی له به رده م نه و ابو
نه بیان هینا بولای خویان نه ویشی توبه نه بو نه بودت کوره م لاکان بو نه ده نده
بی انصاف میوه خیر م لمانا نیشین م نه ره و ایشا بنین خائیلین به ره هتی هه نار ی
شیرین بخوم :

صبر جایشی نه رویشینه لای م لاجمده کریم کورن حاجی عمه صالح نیر نازم باضی خوی بو یا اجاره ی کرد بو
نه م م لاجمده کریم نه و نه ده رودفوش و ده سوج بو که چادس نه که دست به نیمه و ده کورگول نه که شایه ده
له پاش میوه خواردن فتح ده بیان نه کرد به خونید نه ده شون خوش به تایبته م لاجمده خورن کورن
و ده رویشی احمد صیغ نه رگه جری که له نا وازه ی خوشا بے وین بو شون نه خونده و ده به ندعی
انسانی را اگر نه کرد تاخ بو نه سیاه شجیل مان و ده س نه ده که دت هه تا شجیل نه و نا وازه
خوشه به بکین به تایبته نظمی قصیده ی بریدیه که ایشا نشیت نه کرد و ده له که س نه و
نا وازه و نظمه م نه به سینه به م نه ریم له ریده نار مان له دارد خونه که م لاکان به هاتانین
بو بیاره نیر نه و ده عالی خویان بو به تا له بیاره را بونا نه بیاره نه بو به خسته الفروسی و ده
انسان دل و گیانه و سته و ده و حق محبت نه بو :

نه و نظمی قصیده ی بریدیه م لاجمده نه نیا م لاقح ناوی به تروینی) له به ره سیردان له لای رویشته
خیری بو بو نازم نیمه م لاقح ناوه یا نه ناوه :

شیخ بابا رسول نه که که گول م لاقح را به لکه که گول نه وانه را که تونز کولف نیان بیوانی له که لیا شته
و نا و محبتی را نه گرت له نا وینا که به عزت هه لکی عمه باب بیل نه چون له ده درن هه لجه یا غیب اجاره
زه را عدل صیغ یان نه کرد بابا رسول به تایبته نه رویشته بو ریده نیان و ده هه دل پرس
لی نه کردن و ده نه و هه لکه س و هه سرور نه کرد هه م و ده کور باور که خویان تماشا نه کرد

جابر که پانزده ساله هزار و سیصد و پنجاه و چهارم به نام شیخی بیاره در گل شیخ بابا رسول و شیخ عمر
 و بیوه و ملاحظه می نمودند که گل که در لکن بیاره تا این بو (بغدا) بوگونزانه و در عالمی
 مدولانای کور شیخ که (قریب) می کجی (علیه) خانم فوشگی یا سین هاشم و طاکا شمشیر
 که واری بغداد بود که لکنی (ربا با گور گور) لای شیخ عبدالحق حامد نقشبندی میوان بود
 در ورس و دروش که بغدادیانه و تاشنه که مان ریگ حضرت و شیخ عبدالحق و دایک شنه که
 در گل مانا کتین بو هلیجه نه و در لوسه فرا له خوشه خلاق بابا رسول چه دویم پیکه و تو ووه
 باسی ناکری

در سه راه و در سیلانی و امیوانی عالی حاجی عبدالله شایر بود و در لکرک میوانی مگر که وقت
 امانت قاسم بود که نه و در لوه نه بیان نه ناسین پاش و ابه زین و در معارفه نه در نده روست
 و در اصحاب مان لکر بود و در باسی ناکری ؛

که در سه راه و در کتینه و در پیره شینکی سلیمانیم لیمان که لاکا نه و در کتاشندی علی بن علی
 که سلیمانید به زور که عالی برانگیجا بود که نزدیک عالی حاجی سعید مانا و در لوی به زانین
 بود سیمینی که سوار بود پیره شنه که به یاسای بغدادی هه ل هه ل هه ل هه ل و عالی
 سلیمان که نه و در بیان نه به سیمو لیمان گرو بود نه و در بابا رسول شیش له و دره با لغه
 و در نه سی بود نه بودت به سلقه که برای تو لیه له هه ل هه ل هه ل بازاره بزرگ کار بکه ستر
 هه ل که سی سیت یا ناسیت جهنم خودن له ناوله نه نال نه زنا مردم ؛

که در لیکه و لکه کانی چاکه لافان و ا هه موده سیمان کرد به خواردن کویچ و پرته قال معاد بابا رسول
 تو زنی که دوره و در بدین بابا رسول و زورن له لاکریم خوده مانه نیم به انان نازنین بود خودا
 صفت بود له و زنه نیله و ا به عزیزی پرته قال و در بکه با نیم شیش و هم مان بکول خود نیم
 له شنه تور که که ندر بودن ؛ هر دو ا به هم و هم صوصه مانه تا زانینان به نیم شیش که به شش مان
 نه و در لوه نه و در لوه پرتقال و و دره شانه بیان به صیان ؛

که که شیتینه سه راوس سوچان آغا کومولی پیشوا زنی که در مان به پیرمانه و در که که شیتینه
 چرم زه لم سواره صاف شاره زور و در شنه به صفا و شاره ت که شیتینه
 بیان به نه و در صفا و خوشی که شیتینه هلیجه باسی ناکری ؛

که در سه راه بود سه راهی قه تاره و در من قوش ناسخی بودم که که شیتینه و در بیاره پهی راستم
 که و در شان چمن رور نارام نه بود شیخ ناروس سید شانه صفا له نه و در ده کات چمن
 شوقه له لم بیم را موس نه له من له فزوم بایوس بودم سواره له قصیده ی منفرجه له غزاله له
 کیتینی با مع الکلمات تا بغی شیخ یوسف نبهان که و در پیش چه دویم نه و قصیده له به در ورس
 سی سعادت کرده به ر و در شه و خوندیم هه دویم پیا که و در له هه و ا هم زانی امامی غزاله
 سه ر کرد به هه و شش خانه قای بیاره را مینش و درم به فاتح زوله بر بود خودن امامی غزاله
 عم زنی بکه با و کم زور به ریش نه به لکه چارس بکه سی له صوما فاتح رویش بود خنده من لکم
 و در زنی بودم خه به رم بود و در که تاشنه لکم م پیم نه زورن پیا سیت و در شیتینه که له و در نه چن لله الحمد

له بهر ده گونی نه و قصیده های امامی نغمه زایده و ده دره زنگار بوم نه و قصیده های بیست و شش هم در له بهر ده
و انشا الله هر که بر ما نه بینی :

سه و نریکی تر هر دو سالگان آشنی بر دیشتهین بو رته و بلیه ، بو زره ماده ندی شرن بیانه مراه صاب
گورن مراه نغیرسی نه و بلیه ای وانه زانم نه سه له ده دره سالی هم زار و سیصد و چل و ونه هجری را بو
له م سه فوره شیدا زور به خوشی له ته و بلیه ده له سه سر چه ده ای نامی سه در ارا مان بو ارد
بابا رسول تشریف بو - وه مراه عارف سی ره ش که بیسته مضوی شیخ برائیم قا در که ره م له دکاتا
فدای بو - گه له ده گنی خوشی بو زور گورانی (یا غنایه) بو و زمین : م سه سه له م سه فوره زانم هم بو
ته و بلیه نه صلح علم وه زیندو کردنه وه ای هورم ته علم و حکما وه تشریف رین بو

شیخ بابا رسول شایانی خوشی وقت کرد بو بو فخر نه تی محبت سی هلاسی خالصه بی هورم نه و علم خدایات
وه لیل له سه رنه نه وه سه مهتا نه و ساله وه فاتی کرد صرتا بو مال خوشی صدق فخر شکی نه را بو
به سه سالی پیشی وه فاتی قالیچ نیکی کری بو له مال وه له سه سه ری دانه نیشیت نیر به ادنی فخر ش
فخر نامتی نه کرد :

وه چه ن سال پیشی وه فاتی وه صفو مدرس و امیراتی مالی خوشی دایه ده سی مراه صفا کنی کدی هم جسم
که مستعد یکی قابل وه پیاد یکی به اخلاق بو کاتنه نه و مدرس بو له ابا عبیده را - هم چه ن فاتی
وه غیری فاتی کوسه یان نه کرد بوچه و الم که سی نه فخرمونیوه نازانن له م پیشی مراه صلم صلت
وین زوره : فعلا پاشی وه فاتی بابا رسول هم به هورم ته زره فاتی بابا رسول وه م هوشن
را نیشیت به مدرس وه به هورم ته را ای بو ارد وه مدرس که ده و این کرد :

پاشی وه فاتی شیخ عبد الکریم له پاریزی سالی هم زار و سیصد و شصت و سه کا بابا رسول دینای نه تال بو
نه ویش پاشی نه و سال وه چه ن مانگ شیا به تا سه دره جسم پانگزه هم بر بیع الاول له سال
هم زار و سیصد و شصت و شصتی هجری مصادف مانگ نو فخری مانگ شبا طها هم زار و سیصد و چل و ونه سی مراه
به نه خوشی ذات الجنب پاشی صفتی ناسخی له عم بابا به نیلی وه فاتی کرد وه له قبرستانیک
له نریکی ریگه سی هلیچ را - له به را به سی گو برزی مراه قدسی ابا عبیده وه - وه فی کرا طاب شراه
و جعل الفردوس ماواه آرمین

له چل ذاته گدی شوی جورانی هم به به مناسبی به عزه شتیکه وه نویسیوتی - وه له گه ل شیخ عبد الکریم
اصور بنده دا واری که دتوه به به که وه عه زه لیکیان نویسه - به که نیوه شویکی وه کوننه و عه زه له
که له نه و له که به وه نه لعیق یار و صی پاک حضرت حق خیر البشر مدد مدد :
ایسته نو خدی عه زه له کاتنه له لانیه انشا الله له مستقبل خود ابون رحیمتم نه بان نویسم بو یارگا

نه و که سه که ناگوار بود له و نه زعی بیاره ده علمای قضای هلجیه نه زانی که رشته علمای هلجیه
له به بر نه و نه منوی بیاره بون ده له مدرس علم و تصون نه وی دا به هر میان ده رگر توب زور
ضمنه تیغ به بیاره نه کرد ده زور مویدی جه نشینانی بیاره بون ده بیار نه نه و نه که سانه
نه واکه له بیاره دا ضمنه تیغ نه کرد ده کو مدرس و ده امام و ده خطیب و ده کاتب و ده حلقه
و ده اشغال نه و انیش

به رده کو نه و کو نه له که له بیاره دا موظف بون ده ور یکی که دره یان له اداره ی بیاره دا له نه هیجی
شری دین و ارشاد و اصلاح و ده جس به جهی کردن ایشو کارر مسلمانان :

که نه به معلوم بو ده رنه که درن مردن هر کام له مه لایانی قضای هلجیه ده یانه مان هر کام له مه
شخصه نه که له بیاره دا موظف بون نه بو به هون به ریشانی ده تنگ هون ایشو کارر بیاره
له سه رنه ام اساس به ده فانی شیخ عبدالکیم ای صدر بنده زبانیکی که وره که دست له رشته علمای
قضای هلجیه و ده بتاییدتی به ده فانی شیخ بابا رسول و ضعی علمای هلجیه و ده وضع بیاره ایشو
رون کرده الخطط له لایشه و ده به هون به اول گرانیم و ده له پاش و ده فانی بابا رسول
به تاییدتی له سال هه زار و سیصد شخص و چوارا سید مظفر و کاتبی شیخ که ده که ده سی راستی و ابو
ولی له بیاره هه که کنز و ده که ده محاده له و ده رهون له بیاره و ده به عله ده و ده رده به رده
و درده و ضعی عانله دی بیاره و ده پیر بون شیخ بیاره و ده زور هینانی ضعیف و ده کز بونه هوسا
گر بچکه ده دو صحنه به ده نی و ده ختمه بلیم هر به ناو بیاره ی هیشته و ده :

و ده له سه رده مانه خنشی و ده سر بون اعضا و ده ناسخی فقر الهم شیخ عثمانی کور شیخ و اگر کرد
و ده نده و ده ختم بیاره به جس نه هیشته به هون تداوی به و نه چو بو کر کوک و ده لغدا و نه له که
صحنه تنگی له شش به بدا به و ای به و نه و ده ربه ناو ارشاد ده و نه رویشته به اطراف ده
زور به ی اسباب هر رنه و ده که له حال هون و ده ره سی بو و ده بیاره ی له قال بودو

له به رحمنی اسباب و ده ضعی مدرس بیاره ایشو زور تنگ چو و ده زور سه رزه نشی شیخ نه کرا
که نیمه نه زار و ده به سه ستمی نه و نه نده طلبه مان بو چه شماره و نه نه له پای به شخصت
صفت و ده نه خواره و ده بو و ده و درازده نه ویش هر به هودانی تماش نه ده کران و ده تا
یک له دم و درازده نه رویشته نه قیسکی تر راگیر نه ده کرا مع اهلیم له اوس لارده و لاعنه به
منیشی هر و ده ضعی ختم تنگ چو و ده له ویت هه له هه له که وی ده رجم به لام پیر شیخ
مافع بو له و ده که وی مفاخر بکم و ده اقدام نه ده کرد به لام سید مظفر و سید نظام له ۱۳۶۵ بار یان کبر
به هر حال مانده و ده له سال هه زار و سیصد و شخصت و ده ششده لاهدر کوری نه لاهدر هه
اجازه و ده رگرت و ده ملا محمد امین بانه و ده ملا عبد القادر فوشنادر به که له دوا به که اجازه
و ده رگرت ملا محمد امین رویشته و ده بو ولای بانه و ده ملا عبد القادر رویشته و ده فوشنادر

له ترکیه ره و اندوز له وی رنا و نه دم بو به مدرس ما و ده نه تدریس ایشو کرد اینه حال نارتم
و ده درسی هه زار و سیصد و شخصت و ده ششده مانده له لایا امام و سه ر هلقه له مانگی شعبان
متوفی بو و ده له پستی سه رقه ره و ده فن کرا و ده له سال هه زار و سیصد و ده فانی شیخ نجم الدین کوری
شیخ عبد القادر هه و تاش اجازه ی و ده رگرت و ده له مانه آفر مجاز من بو له بیاره و ده ...

دوتم له پاش ده فاتی شیخ بابا رسول له عمه بابایی وضع عملای هلیجه روون کرده په ریشانی ده
 رسته ما کو د لایه بیجان ضعیف بو هدر وا ده نرضه بیاره ایشی روون کرده ضعیفی :
 له لایکه ده شیخ بیاره پیر و ضعیف الحواس بو - ده رووژ به رووژ صحتی انحطاطی نه کرد
 وه له امکانی نه ما وه کو سابقی ضوی تماشای ده وضع خانه قاد مدرس و متعلقین بکلی :
 وه له لایکه ده - دورره نه ولاد که دره بو بون ده مشربان مخالف مشربیه قدیم بو - وه
 استیلاای بیرونی شیخ یان کرد بو ده به آره زور ضویان نه یان ولایت ره فتار بکن ...
 به تاییه تی مستندی تقسیم کردن شیخ بو املاکه لکانی له نایمانا ماده یکی زوری کیشا
 ده بو به هیوی نه وه که هدر که سی وه وضع به لای هونار بکیشی :
 وه له ده دوری هدر زار و سیصد و شصت دینچ مجری را شیخ - اداره س ناوائی (گلکه جانی)
 که عد لاقه یکی ضعیفی تیا په بدار کرد بو - وه نه می ولایت له عوض بعضی اتلافات که له
 دوس اهد آواوا - به سوپای حکومه ته روون رابو - نه ووس وه بعضی نه راض له به رده لین را
 وه ریگری نه ووس گلکه جانی - ه وواله می زاهدی کورن کرد - وه زاهد عالی روولت
 بو گلکه جانی پاش نه ده به دوس مانگ - به لایه یف کورن اهدس - لایه یف کوشرا
 وه فینه و تاشو بیکی نابار - له ویر روو سیر وانا په بدار بو - نه م وه وضع زور تاثیر کرد
 له ول شیخ وا - وه هدر صحن په هدر نه وضع بو - تونز - وه وضع نارام بو وه به لام هدر وضع
 باش نه بو - وه له لکانی نه م اصل لای - له به ر نه م په ریشانی نه - وه له به به بعضی وضع
 پیشو سید مظفر - له تاریخ هزار و سیصد و شصت و شصت بیاره می به جه هیئت بو
 ده له پاش نه ویش سید نظام الدین ناموزان سید مظفر نه ویش مانای بار می کرد بو
 که لانه زران بووس اچا دلکان - به طبیعت سید مظفر لکاتب - وه مقدر شیخ بو - وه
 سید نظام الدین خدمت لکار - وه ملازم شیخ بو - نه مانه زور بو وضع بیاره باشی لکان
 که نه مانه شیخان به جه هیئت وضع زور دان ووس - وه صلحمت خوادان خانه قاد
 مدرسه می بیاره که م وکرت بوون

وه له سالی هدر زار و سیصد و شصت مانوسه لایه ما الدین امام نه ویش ده خانه کرد
 وه شیخ عثمان کورن شیخ که نام زه دس جه نوشینی بو - نه ویش له به زنا ساخی - وه هنر شت
 له بیاره - وه ره س بو به م اسبابانه - وه وضع نیش - وه وضع مدرس ایشی قراب بو ...
 تاله به کورن سالی هدر زار و سیصد و شصت فقی مجری را - له مانگی رجب را - سوری تفهیم له ناد
 بهین زاهدی کورن شیخ - وه نه لکانی نیشا په بدار بو - وه لکانی شیخ عثمان له بیاره نه بو
 رویشبو بو ناهیه س جواز - وه ترسم په بدار کرد - نه گه ر نه و وضع ده واکم بکلی
 وه من له بیاره را - وه دام بکرم حکمنه فیتنه نه په بدارایی - له به ر نه م اساسه بریارم را
 که له بیاره بگوز نه وه - وه ففلا عدله لکانم له و مالا که خدم تیا بوم - وه زور زه حرم تم تیا یا
 کیشا بو به جه هیئت - وه له به ر بروج که له دروژا به ده ش کورانی افراسیاد به گه وه
 بو - وه وده م وه رگرت - وه نه لکانی تیا مانا رانا - وه خدمت صافر کرد بو نقل کردن

کائنات شیخ له سر لہم وہ ضلع ضمیر دار بو ناروی بہ شونہا وہ گگل فرماشی فریو کہ فگی نہ دارا رہ
بکہ نہ وہ بہلام کہ بہر نہ وہ کہ من نہ فرانی شیخ اختیار سی لہ رہتا نہ مادہ وہ سیر و یک
یا سببہ قافلہ نا شوی بہ بدایی بود یا رازتہ لہ نا شوب لہ سر ارارہ ہی فوم وہ دایم
کرد وہ روژی دوشہ مہ بیت و پنج مانگی رجب لہ بیارہ ہزار و سید و صد فقی
ہجرت را لہ بیارہ وہ رھوم بو ہلجہ وہ دوشہ و لہ ہلجہ مادہ وہ وہ روژک
پنجشنبہ بیت دوشہ رجب لہ ہلجہ وہ روژتہ بوسلمانی : وہ لہ مرگہ دی حاجی
شیخ امین صالح بوم بہ سیوان شیخ محمد صالح قاضی سلمانی :

مع العلم لہ و کائنات لہ ہلجہ را بوم شیخ حاجی فرزند صوفی سید کہ منوبے بو وہ بیارہ لہ بو
ناروی بہ شونہا بو ہلجہ بہلام لہ بہر عنین اسبابی پیشو نہ گرامہ وہ بو بیارہ :
پاشی چہن روژی لہ سلیمانیم وہ کہ دتہ رنگہ بو بغداد بو نہ وہ کہ لہ گگل تدریس اذتاف عام
ملاقات بکہم وہ لہ و جوزئی عاشرہ کہ لہ سر و وظیفہ خطابت لہ بیارہ دا وہ رم نہ گرت
بم وہ تی وہ لہ لائیکل تریشہ وہ جہوت تدریس لہ مرگہ دی (حاجی احان) شاغز بو ولیم کہ
سعی بکہم اعلان شغوری بکہن وہ داخل امتحان بیم بوی بہ لکو نہ وجہتہ لیمتہ دست بکہ دی
وہ لہ سلیمانیم دا دام زیم :

وہ ضحی وہ کہ لہم کتبائہ سید لہ تاریخ بہ ہزار و سید و پنجواسی را بہ امر شیخ بیارہ بہ عملاہ
تدریس وظیفہ خطابت بیارہ م بہ را بو وہ لہ و وہ ختہ وہ لہ سر خطابت وہ دایم کرد بو
وہ لہ سالی نو صد و چل دنہ میلاد را بہر کسی ارارہ ہی ملکی لہ سر خطابت کہم صادر بو وہ
لہ زہانی مرھوم عبدالرحمن خدر مدیر اذتاف عام را چہار دینار معاش خطابتہم بو تخصیص کرد بو
وہ عاشرہ کہم لہ فصیح اعانات بو جاویم نہم عاشرہ بمنیتہ وہ بوم وجہتہ تدریس کہ پیش
لہ مرگہ دی (حاجی احان) را وہ رنگم :

کہ لہ سلیمانیم وہ کہ لیمتہ کر کہ لہم چہ درم کہ دت بہ تصرف کر کہ شیخ مصطفی قرہ داغ
کہ ناسرا دی سابعتم بو سوشی کاغذ رنگی نو سی بوم بولاس نوی شاکر کہ لہ دروژا مدیر اذتاف
عام بو وہ فضلہ کہتم بو بغداد وہ ملاقاتہ مدیر عام کر وہ ملاقاتہ عیس عبدالقادر کر
وہ لہ مقصودہ کائناتہ بوم ہم عاشرہ کہم بو قدر ارارہ لہ ہر لائی بیم چندگی زانی بو
وہ اعلان شغوری جہوت تدریس حاجی احانیش کر وہ گرامہ وہ بوسلمانی : وہ لہ پاش
چہند روژی داخل امتحان تدریس مرگہ دی حاجی احان بوم وہ ناہج بوم وہ لہ لائیکل
پیشہتی علیہ وہ لہ ورائے امتحان کہم شیرا بو بغداد نالہ مانگی شوالی سال ہزار و سید
صد فقی ہجرت را مصروف مانگی (نوز) لہ ہزار و نو صد و پنجواسی کہ میلادس لہ اذتاف
تدریس کہ لیمتہ سلمانی وہ قاضی شیخ محمد اصف لیک بہرزی بیک مینا لہ شراخ سلیمانیم
وہ عملا وہ شہر بہت خوری کر اوہ لہ سر وظیفہ تدریس لہ مرگہ دی (حاجی احان)
دام زرام وہ لہ مادہ دا کہ در مانگ و چہن روژی بو ہر سیوان قاضی شیخ محمد بوم
وہ لہ لاین ضویو برا کاینہ وہ شیخ احمد وہ شیخ مصطفی زرر فدیم کر ابراہیم الدین بفضلہ آدین

له ماه ودا که من له شارر سلیمانی را چاده روی ده ره چون له درن تدریس کم نه کرد شیخ عثمانی کورن شیخ
 که لسته ده بیاره ده له گو ترانه ده من زور پریشانی بوبو ده له رانی خودی ده وه له لانی
 شیخ بیاره ده مه لاطا هر من خدوس مرقدیان نار بوسلیمانی وه نامه یان بو شیخ محمدی قازق
 وه مه لاطا محمودی مفتی وه حاجی فتح محمدی شالی وه برفتم نویسی بو که بگریم وه لو بیاره
 به لایم من له بر نه ده شماره نای وه ضعی بیاره بوم وه له زم زانی شیخ خودی نه ماده
 وه نه که ره پیشی روم وه هر له روژیکه مه جهورن نقل نه بوم خودم صفا وه وه براریم وا
 که نه که بگریم وه خودا شاپرین حاله من له بیاره دایه دیکلی پاک وه به اخلاص وه خدمت
 نه و مدرس وقت م نه کرد وه چه ورم له رانی وه نه بو وه دلم نه وه نده بسرا بو به بیاره وه
 نه م نه توانی بوسه فخری عاده تیش ناچار من نه بیاره به جی بیلم وه له ماده داکه له
 شونیه پیروزا تدریس و خطا به تم نه کرد چه من جبار له چه من لاده دادای نه وه نه کرا له من
 که بیاره به جی بیلم من نه بو دای نه نه وا بو خد زیننه رانی ته رک بیاره بگیم وه
 نه و مدرس وقت م به جی بیلم تا به ناچار من مجبور بوم وکان اول الله قدر اقد در ا :
 من جمله له ده وری سالی به زار و سیصد و شصت له شارر پیچوبینه وه مه لاسعیدن سارا وایا
 را بسیار بولام که نه که من بوم بوسه هر مرگه دلی قازق گه کی خدمت تم بکن وه به مدلی
 خدمت نه ترا گرن بوم من له جوابی نه م اقترا حاج به مه لاسعیدم ووت شه رطم کرده هه تا
 قضا و قهره ره مجبوریم نه لکانه م مدبر به به جی نه نیلم :

به روا له لانی حسن قلی بیگی کورن علی بیگی محمد پاشا چه من جبار اقترا صی نه وه که کرا که من
 بوم بوسه مدرس من مرگه و نه پاشا له قزلباش وه سالی سکی مانگ مرفضیم بوم بوم
 بو مصیف وه شریه نیکی بیست دیناریم به ده دایم نیی وه ره فتحی خاوه ن هفتی
 را بگرن بوم من نه بولم نه کرد هه ره به مدرس من بیاره :

به روا له سالی نو صد و چهل و نورا عبدالصمد خدر مدیری اوقاف عام بو کات بو شارر سلیمانی
 ده له که ل شیخ عثمانی کورن شیخ دارو شیمین بو ملاقاتی بوسلیمانی وه له سلیمانی به راملاتان
 کرد وه زور اصدام و تقدیر نشان دا چه تا پاشی عصرن له عالی شیخ بابا علی کورن شیخ محمودا
 مه لاکانی سلیمانی وه هلیجه و پیچوبینه وه شیخ عثمانی حاضر بون پاشی قهری مذاکره له اندرون علم دریا
 محمد علی افندی آله ضلیفه من کر کو که ووتی به ندرت عام با جانی مه لاسعیدن بگیم به مدرس فرگه دلی که دره
 مدیری ووتی من موافقم عرضیه تقدیم بکن تا موافقه له سه بگیم که نام قسه را بورا تا شام کرد
 شیخ عثمانی زور تیکه چو : من که کات ودم به مدرس عام زور تشکر لطف وه محبت تا نه کم
 به لایم من تا ایسته خودم له بیاره دا له خدمت شیخ را صرف کرده وه به شعول تدریس بوم
 ایسته نامه من بو معاشی نه و شونیه ته رک بگیم له دیش زور تمجی کرد له ده که غیرن من به چه ن زهرت
 تبیین نه کرنی له سر جهه تی وه زور ممنون نیی ایسته نیی به ده من فرمان نه م شخصه داوا نه کنی مع انه
 نه و قبول ناکا علی کل من به دل خدمت بیاره م قرار دا بو به لایم خودا که شتی اینجا که خدا به برده

وہ ہر وہ کو من بہ فراق بیارہ وہ شیخ بیارہ زویر لوم شیخ لہ من زبانی کہ فراق من متاثر ہو حد تا بیستم
پاشی نہ وہ کہ بہ تہ و اوں زانی بہ وہ کہ من لہ بیارہ وہ رجم گریا بہ وہ قدریں فرسکی بہ جدا
دار شاندو بہ وہ فرمودی تہ نیا مہ لاکرم مابو لہ روانہ کہ من زلم بیان خوش بو وائہ دستان
عاجز کر وہ نہ دشی دور کہ دتہ وہ لیم :

وہ پاشی کاشی سلمانی مہ لہ سالی دوائید بوہ سلمی وہ فنی نزاعی مہ لاکانی ہلجہ لہ سر
تیک وانی صوجہ لکانی مزکہ وئی جامعہ بہ اقرای حسن فہمی ہگ لہ گل نہ لادہ حوریں مفتی
وہ مہ لاجیمی بہ رضی داکتین بہ ہلجہ وہ لہ پاشی نہ وہ کہ توڑی توڑی ملال لہ نوا وادہ چو
شیخ عثمانی کوری شیخ کہ لہ بیارہ وہ ہاتہ بو ہلجہ وہ عافری نہ دہلمہ بو و تہوگ
بہ حسن ہگ بہ من بلیت بروین بو بیارہ بو زبانی شیخ وہ حسن ہگ ورتی بہیم
وہ نیش تہ بولم کرد وہ لہ خدمتی مہ لام حوریں مفتی وہ گے لہ لہ لاکانی رویشیں بو بیارہ
کاتی بہ خدمتی شیخ کہ لیشیں شیخ وہ کو گول کہ شایہ دہ وہ نہ و ماوہ کہ لہ خدمتیا
بوین زور دل شاروہ سرد رو : کانی خوا حافظی مان کرد فرمودی بہ وشہ رتہ اجازت
نہ رہ مہ پاشی ماوہ کی تہ بہتہ وہ وہ چہاں روژی لہ لام رانیشی بو نہ وہ کہ نامہ بشکی
لہ چاوی کہ وقتت مہ بہکم نہ مہ بہ لہم فراق نہ من لہ شیخ عاجز لوم وہ نہ شیخ لہ من
عاجز بودہ بہ لگوشتی بو نہ لہ سر قضا وقتہ وہ ر سبحان من لامر القضاہ :

دل بہ تہ وقت یاران بہاری نابی لہ زوق زاران بہاری
ایمانی نہ نہ وے بہمانہ لہ آزاریں دوست وہ م بہ ماواری
دل نہ چیریکہ بہا و ترانہ کا بہرہ و روی صیاد کاتی زاماری
بول بول کہ بہ دل گیر وہ ی گولہ نا لہ و فی باضہ گول بی باخاری
یا خواد نہ و خادہ دوستی نہ کوکا بہ تیغی جفا ہر گورفتاری لہ تار ہمہ خاری
یا خواد نہ و نامہ ی دوستی تیانہ بہ وہ سنی مریت لہ تار لہ تارنی
نہ و کامہی لہ سر کام ویش نہ بی یا خواد لہ سر دل بہ تارنی مارنی
روژی تہ ستا خیز پاشی بہاری را نہ و کو گور زادی دیداری یاری نہ وہی بہ
نہ وشہ رتہ ی کردم لہ گے لہ ریشتم بہ تاقی بہت با بہ ر قہراری
موثر وہ مہ لہ تہ رائی غیر بہ وہ بوکا بانام حشری لہ گول لہ لہاری

نہ ی دل بہ تاتو بہ ہوشی و تاوی لہ کورہی عہ شقا بہ وقت سوناوی
بزبانہ بہ حق ضلیل خدای قدرت ضعیال نہ کہ ی بہ دل فروتاوی
نہ ی بول بول بہ تا دیوانہ ی گولی بیلی باغ و چشم و شہ تاوی
رستی سہ رچیل و پیرہ ی گول باغی ہمری بزبانہ تانہ بہ و ماوی
نامی لہ نہ شہی عہ شقی یاراننا ہشارہ سہ دگرگت لہ نیگہاں چاوی
آزیز موثر دہ بے قبول کراوی لہ سارای ہشتہ ریش نہ خوادوی

پہر وہ کو قاضی شیخ محمد بن فاضل زور یار سے آتی دام بہ تا دام زرام جناب سید غفور مدرس داماد مرگہ و آتی
سید حسن شی زور یار سے آتی دام وہ تا مردن منونی اخلاقی بہ رزی نہم زاتم :
کہ مانگی نہ بلول کہ عین سال ۱۰۹۰ھ کو مانگی وز الحجہ لہ سال ہزار و سصد و چھ فقی مجری دامہ لاج
زارا امام سید صادق لہ شاہ زوراکہ لہ وہ و پیش لہ مدرسہ بیارہ و اخوند بون وہ عملاقہ مدرسہ
لہ کہ انانابو ناردم بوبیارہ بگوگیرانہ وہی حال و مندا لہ کانم بوشا راسلمان وہ فطلاً گوزاندنیم وہ
بوشا ر وہ لہ نزیک مرگہ و آتی حاجی امان دامہ فاضل شیخ قادر بہ رزنجی تم بہ کری گرتبو وہ لہ و
خانو داد بہ زین وہ قدراریان گرت و الحمد للہ :

لہ پانزا کہ تا رنج بو بہ ہزار و سصد و چھ فقاویک فاتح و اخلاقیات امامتی مرگہ و آتی
(مورتنگہ) سی بار یان بو وہ نہ مرصادر بو لہ سر امامتہ کہ سی وہ رولشت بومورتنگہ
وہ مند سید غفور مدرس مرگہ و آتی سید حسن ماوہ لہ پاشی دامہ زرای رویشیں بولای
شہ وی لہ مورتنگہ ماینہ وہ بہ راستی سہ موزیکی بہ صفا و فواش بو :

پاشی دامہ زرای مدرسہ سی (حاجی امان) خدکی محکمہ کہ بہ بی اطلہ سی من ضویان بر یان را بو
نابی طلبہ سی نہم مرگہ و آتی وہ کو جان بشین پیوستہ شش کہ سی لہ نیم ہرہ کی روژی
بہ بیایوی ضویان نان و وحیثیت بشین بومدرسہ ما بقصد نہم ترتیبہ یا ان تطبیق کرد
وہ لہ ماوہ سی وہ و اصی منالہ و مرگہ و آتی نہم بیسا دامہ زرا و ورہ فقارچہ کرا بو :
نہم ترتیبہ لہ سر راوژی پیادہ ناسی محکمہ کہ بو وہ کو حاجی شیخ علی رحمان وہ حاج سید
وہ عثمان محمد نادر وہ محمد صالح بولکھانی وہ محمد ضیاء قفا ف وہ غیرہ سی نہ مانہ شش لہ و
کہ ساندہ کہ حاجی نوثر و طاعتی مرگہ و آتی بولکھانی

لہ و بنی سالی ہزار و سصد و چھ فقاویک کا مرگہ و آتی حاجی امان تعمیر کردہ وہ وہ صورتہ
زینت نہی مدالیان ہستہ شہ رہہ بوانے مرگہ و آتی وہ صورتہ شش صورتہ صورتہ
قدیم یا ان ہستہ سر مرگہ و آتی وہ لہ غیرہ سی بہ رھیوانے مرگہ و آتی وہ سر رضان و رضان
وہ صورتہ کہ بیان کردہ وہ شریف نہ کہ سی بوفادم وہ سر رضان نہ کہ سی بومدرسہ وہ ناوہ شش مرگہ و آتی
لہ لاشی محمد صالح عبداللہی بانہ تعمیر وہ بہ برس تا شراو نہ شش کرا وہ صورتہ طلبہ کان
تازہ کرانہ وہ بہ نہ وعی کہ لایق احترام اصح علمی :

وہ لہ بیت و چوارہ ہستہ والی نہم سالہ و اولاد مدرسہ کوزی عباسی خدکی وی (بولیانی)
لہ و ولاتی بانہ کہ وہ صورتہ لہ بیارہ و اولاد لام خونید بون وہ ہا تبو بوسلمانی بولام
بوفونیدن اجازہ سی وہ رگرت وہ شہ بہت صورتہ کہ پاشی بولکرا : وہ رشتہ وہ
بوفولاتی ضویا وہ کہ بیتوم موفقہ لہ سر رضان تی علم و رین :

کہ سال بوبہ ہزار و سصد و چھ فقا و در پاشی چہن مانگی فاتح لہ مورتنگہ نقل کرا
بوسری رنر بییان لہ شاہ راثریرا :

وہ لہ نہ وہ لی رستانی نہم سالہ را ماہستہ ملاق درر صوفی لہ وی زبانی ضلان لہ نوثر ضویا
مبتلاا سکتہ بو وہ پاشی شہ و روژی وہ خانی کرد لہ پشراہ و بعد الحتم ماوہ ..

ده لره ده لی چهار ساله سالی هزار و صد و صفت و سی و هجری را شیخ بیاره شیخ علاء الدین متوفی بو طابراه
وه بو تعزیه له سلیمانیم وه رویشیم بو بیاره تقریباً صفت و نیکم بیجو

وه ضعیفون له بیار دا له سالی هزار و سیصد و پنجاه و سی هجری را کتبی خلاصه التبیانم نویس بو
له مکتبم له مکتب لاله سلیمانیه دا بوضه کرد وه نویسیم و

هه رواد هه ستم کرد بو نویسی وه ته دا و کردی کتبی المعاهد الحیده فی حد الویله که زو
له بیاره دا وه ستم له کرد بو وه به ناقصه ما بوه وه وه به کردی شه رحیم له تعزیه بخانه
کرد بو له مکتبم یاک نویس کرده وه :

وه کتبی را بچشم موقوفه که زو بنا غم و انا بو له نه ندازه ی چوار پنج جیروا
به نشر و نظم ته دا و ستم کرد :

به نشر و نظم لاله که لکله تدریس له مکتبم برای سه ر که سالی بو به هزار و سیصد و صفت و سی

شیخ لطیف امام فرکه دتی (حاج امان) وه فاتی کرد پیشی له وه هه رحیم نه
ضریکی محله دا و ایان کرد لیم که دا و ای امام ته که بگیم به لام من له لام عیب بو
زو به زو دا و ای بگیم وه تفه م دا له م ماده له لاجیل نا و کور سا له لاجیل نیم کون
فعل کرابه امامت بو مکتب دتی حاج جان :

صا له له وه لی رشتانی له مکتب لاله ده رنگای که لی مصیبت و مینیت له سه م کرابه وه
وه له م زه هه ته روث به روث زیادس کرد هه تا رمضان وه له نوی رمضان شه و له ضرر و چاروم
که و ت به سوار و پیاده بیک پیاده که بر سیدار کرد له سواره که له لاکرم تا که لی له م مینیتا
ده و ام له گانه ویش فرعون پاش سی روث زرنگار له بی واقعه یازده ت ره مزارا له
شار سلیمانیه وه که و ت مری بو و م عدا و وه مرا هه تی مدیریه تی اوقاف عامه م کرد وه
له و روثرا سید محمد شفیق العالی مدیری اوقاف عامه بو وه ناسرا و سابق له به بیانا هه بو
که ملاقاتم کرد وه حالی ضعیف بو به بان کرد زور فشار بو وه که لی دل ضعیف دامه وه وه لکه
چارا سید اجدی زه هه دی زور م عدا ی کردم وه ضعیف لکه لکانات بولاک
مدیری اوقاف عامه :

سید محمد شفیق دتی له هه رلاتی له ته دی و انیش نیم مانع مانینه تو محاشه کورت وه و ام له گانه
وه له و عاوه دا و دتی امامت و خطبه تی زمین العابدی له کرکوک کا شاعره له ته دی
نقلت بگیم بو له دی مینش و ت له نفسی کرکوکا یه فرعون به لی تمه ز له و مریسی
له نفسی کرکوک لدا که به مینش و ام زان له نفسی شرایب قبولم کرد وه له مرانی نویسا
بویم وه که رام وه بو کرکوک که لک شسته کرکوک حال بویم له و شوینه له وه شتایه
وه شوینگی مهوره وه مناسب وه ضعیف من نیه له به رله وه له مری روثرا که رام وه بو
یفا وه تمیز لک شسته یفا وه سه بنی فرامیم کرد وه ضعیفم بر مایس کرد
له دیش معده ره تی کرد وه فرعون نیسته له توانی له نفسی شار کرکوک دا و انیش وه من
له مرت اداریت به من له کرکوک و انیش تا شوینا باش هه له کم دی حال سه رله م قراره

کا تھو وہ بوکر کوکٹ وہ لہ پر نہ وہ کہ سابقہ معارفہ لہ کہ ل معصوم صاحب شیخ جمیل رحمان بانی را
 لہ تکبیر طابانی و انبثتم : وہ پاش و ام زرا نہ و قصیدہ عربیہ نمونی کہ لہ وہ ماہ رہ وہ نوکراہ
 لہ و سرورہ ما عبد اللطیف کیسی میریں منطقہ بوکر کوکٹ بو خواجہ زور عورتی گرتم وہ
 رعایتی نہ گرتم بہم تہ رتیبہ کہ سزہ عہد قلم سوک بو وہ خواجہ زرا صاحب شیخ
 جمیل بداتہ وہ زور عورتی گرتم وہ فرقیان بو را گرتم وہ مشغول تدریس بوم
 وہ کورہ کالی صاحب شیخ جمیل شیخ بجا وہ شیخ عبدالرحمان زور خدمتیاں نہ کروم وہ
 شیخ عبدالرحمان و درہ لہ و درہ لہ جمع الجوامع وہ تحفہ رہ زری نہ فونڈہ خود ششم
 مشغول بوم بہ تہ واد کردی کیتی صفوۃ اللالی من مستصفی النوالی نہ وہ م تہ واد کرد
 وہ لہ محوس ہزار و سصد و ہفت و پینچ و اما لہ کم لہ سلیمانہ وہ نقل کرد بوکر کوکٹ وہ لہ
 ہوشی شیخ عبدالرحمان طابانی کہ لہ و زور شیخ فاضل شیخ جلال یابا بو دھو وہ م بہ
 کر گرت وہ دانہ تین بیان

وہ لہ م مادہ را سید محمد شفیق میریں اوقاف عام سہ فزیر کر کوکٹ ی کرد وہ مات بو تکبیر
 وہ زور ول خوش دامہ وہ وہ پاش نہ وہ یوسف ضیاء الدین مشرف کر کوکٹ بہ ہوس
 علی رفیق افندہ خادم اسپارہ وہ بو بہ آشنام وہ مراعاتی دی نہ کردم فولاصہ
 وہ ضعی واکتہ پیشہ وہ کہ تکبیر طابانی وہ کو مدرسہ یابا بہ بی غرضی پے ہات
 وہ بہ یابا شیش مشغول تدریس وہ تکبیر نہ بوم ولہ الحمد :

وہ لہ مانگی محوم لہ سالی ہزار و سصد و ہفت و پینچ محوس را مہ لاجرا میں ی کہ ورہ دینی
 وہ مہ لاجرا میں سپیروئی مہ نگوں کہ فہ فی ی فہم یون نہ ش ز سلیمانہ ماتن بوکر کوکٹ
 بو نہ وہ اجازہ وہ رنگن مہ لاجرا میں ہزار لہ مانگی محوسا وہ مہ لاجرا لہ مانگی
 جادو اولی اجازہ بیان وہ رگرت وہ رو ششمہ وہ بو شوشی حویان :

وہ لہ م سرورہ ما مہ لار شیدی کورں صاحب لاکہ صدمہ ی (قولہ جانہ) (وہ لوی مات
 بو فونڈن بولام لہ کر کوکٹ وہ لہ تکبیر و انبثتم : مشغول فونڈن بو :
 وہ پاش نہ وہ کہ لہ م سالا کیتی صفوۃ اللالی م تہ واد کرد (مہ ولودنا نہ و مواج نام تکم
 نوی وہ تیس محمد امین عصر ہم کردن چاپ بیان بجا نہ وچا پے نہ کردوں بہ لہ م من خدم
 نو شہری ہاشی نہ و رو کتبہ م لہ لایہ تا خودا فرصت نہ را بو چاپ بیان ث اللہ :
 پاش نہ وہ توڑن چادوم کرایہ وہ لہ کر کوکٹ بہ ہوس رہ فاقہ تی صاحب شیخ جمیلہ وہ وہ
 بہ ہوس اخلاق و انسانیہ تی مال و مندا لہ کانیہ وہ خوشی رام نہ بوارد :

ہر روزہ صاحب رفیق افندہ خادم اسپارہ وہ راوت فہندہ بریں وہ ملکہ علیہ الحدیث قطب
 وہ صاحب مہ لاجرا میں عمر گندی وہ باغ نہ لاکالی کر کوکٹ کولفرت و محبتی ہاشیمان پیدار
 وہ بہ یابا نہ تی لہ سس شہ و جمعہ را خوشی مارا نہ بوارد
 وہ لہ تکبیر را روزانہ جمع بہ ہوس درو ش فی تکبیر وہ وہ اشعار فونڈن نہ وہ نہ دانہ وہ بہ یابا نہ تی
 صاحب خالد اعجاز صاحب ہندی قصاب وہ ملکہ محمدی بہ شرف خوشی زور سرور بیان نہ کردم ...

نہم وہ وضعہ ہم مو روڑ یکی جمعہ لہ پیش نوٹری جمعہ وہ پاشی نوٹری جمعہ کہ بہ عبادہ تی فویان ذکر یان نہ کرد
 وہ لہ پاشی ذکر کردن لہ قصہ کہ را دانیہ نشستن دہ وامی نہ کرد نہم قصہ لیش لہ تعمیراتی مدعوہم
 شیخ عبدالرحمان سی خالصہ کہ دتا بخر ہزار درو صد و شصت و درستی کردہ وہ نہم
 چہن شعرہ لہ سہرتہ فتحہ بہ رویکی مژمژ لہ سہر دہر گای سہر دایہ قصہ کہ دانوسراوہ :

لہ بہ روشنی خوش تر لہ سہر دی من نہ وہ بولگائی لہ تکیہ دا را در زام چہن جابر لہ خدا بہ خدمتی حاجی شیخ علی
 افندی طالبانی قدس سرہ کہ لیشتم بہم جزوانہ گئی لہ شراعی روی کردہ دلم :

یہ کہم جابر لہ خدا بہ خدمتی کہ لیشتم ذریوں لہ لاعبد الکرم دہ فضیلت ہم بہرگز بودینا زور بہ
 دنیا زوری قیہ تہ من تا لہ صہ یا تا بوم عمالہ من بہرہ دریا بو وہ گئی لہ خاک وایان نشان نہ دا
 کہ دنیا یان بونی نہ وی من بہ سہریا نہ گریہم وہ نہ یان وودت دنیا لہ پاشی شیخ علی ویران بے ہاشم
 معانہ لگائی مردم کہ سی نہ و وضعہ لہ بیر نہ ما وہ ہر یہ کے کہ دتہ شوش ضیا لیکل خون مہ عنای زاہ
 دنیا دار الہوی یہ وہ بہر نہ وہ بہ کار لہ ان بیعت کہ لہ ان بو رضای خودا بیجا :

جابر روہم لہ خدا بہ خدمتی کہ لیشتم دام زانی وار لہ ہودہ ٹی لگا گئی لہ طاق جیابہ وہ محاسنی شریفہ
 یانی مور لیشی مبارکہ کے حضرت صلوات اللہ علیہ والہنا و صند قیہ لہ یہ کے لہ دتاقنا حاجی شیخ علی ذریوں
 لہ لاعبد الکرم دہ سی بہرہ بہ عنای لہ محاسنی شریفہ لہ و صدوق دہ رہینہ بوفوت عمر زرم کرد سی
 دہ ستم ناگاتہ نہ و طاقتہ وہ کلبلیشتم بے نیہ صدوقہ بکہ مہ وہ کہ نہ مہم وودت گوریج دہ ستم
 برو وہ رنگاں صدوقہ کہ کی کردہ وہ وہ گئی لہ مور محاسنی شریفہ دہ رہینہ رایہ دہ ستم
 وہ منیشی زیا رہتی محاسنہ کانم کرد وہ ختمنہ با ضتم کہ ضبریم بوہ دہ ہم زورین شراعی بوم :

جابر سیم لہ خدا لہ صدوش تکیہ دا لہ سہر نہ و پلہ کانانہ کہ لہ صدوشی خواروہ وہ نہ روا تہ سہر
 صدوش سہر بہ خدمتی کہ لیشتم ذریوں لہ لاکرم تہ چادس چہ پیت کرہ بو علیاتے نا کہ س عمر زرم کرد
 نہم ضعیفینہ ہی ہم لہ بند الیہ وہ یہ وہ لام وانیہ زیا یی ہی معانہ نا ویرم علیاتے بکہم ذریوں من
 علیاتے یان نہ کہم لہ دیا بہ ذوری بہ مادہ نیکی علیاتے چادس چہ پے کریم وہ بہ لہ نازار علیاتے کہ سی تہ واد کرد

وہ جو دم گلی رونے کے یاں زیا رکرد کہ بہ ضربہ را ماتم بہم خضوہ شی زور سرور بہم وہ حالے بوم کہ روئے
نہم زاتہ نہم یوں لطف وہ قمرہ بانے وہ غریب نہ دازن بہ من نشان بدنا : اللهم اعل مقام نفضلک
بہر روا کہ کر کوک حمید افندس بو انسانیکی زور نا سک وہ ارب و لیب و بہ محترم وہ نارام بو
گہ کی جارسہ کات بو نگیہ وہ لہ قصہ کہ را دانہ نشت وہ قسہ خدش زہمانی صہ شیخ علی
افندس وہ کہ رامات وہ کالاتی نہم زاتہ س بیان نہم کرد کہ ماہسانہ زور ولم سرور بو :

لہ واقص صہ شیخ علی افندس زور عالمیکی بہرز وہ ناگا دار لہ حدیث وہ تفسیر قرآن کریم بودہ
وہ صافظی قرآن بودہ وہ دانما مجلسی لہ صلح علم و صلحہ ت فانی نہ بودہ وہ اعلیٰ لہ کات
گر دیونہ وہ س عملکانا ساسی مایع شکرہ فقہ وہ حدیث وہ تفسیر کراہہ وہ گہ کی جارسہ لیبان
برر وہ نہ خدمتی بوس صل کردون بہ تالیبہ فی مرفعم مہلام جودس مہ زنادالی کہ مہر و دیونہ بودہ
وہ مرفعم علی حکمت افندس کہ نہم دو کہ سہ باش مہلاں کر کوک بودن لہ خدمتیا محسور بودن :

صہ حمید افندس بعض نہ دلسانہ یوں نہ کردم

صہ روا ساسی حرکات و کلمات شیخ رضاش عرس مشہور براہ صہ شیخ علی افندس نہ گیارہ وہ بوم
گہ کی حکمایہ تے نہوں لہ بہر بو وہ گہ کی قسہ س نثر شیخ رضاش کہ لہ شعرہ کانی بلیغ تر بودن وہ
گہ کی کردہ وہی کہ لہ شعرہ نثرہ کانی عجیب تر بودن ناگاں لیبان بو وہ بوں نہ گیارہ وہ ...
بہ رہہ خافتہ نہم زاتہ وہ بانے رہہ فیضان زور سرور نہ ہم

بہ رہہ فاقہ تے صہ صلی مضمون سرباطی کہ وہ فتن خونی سوزتہ بو لہ بارہ دالہ بہر رہتی مرفعم مہلا
مہر زاہدی سرباطی دانہ صرف وہ لہ پاش را شیبہ سکی موظفین مستحق وہ زور سرور نہ ہم
نہم زاتہ انسانیکی دل پاک وہ قسہ خدش و خادہن وہ فایہ وہ گہ کی جارسہ بانگی نہم کردین
لہ گہ کی شیخا وہ کانی نہرویشتمہ مائیان وہ بہ صفا ران خدش وہ قسہ خدش رامان نہ ہوار
کچی بچکدوں بو پیم نہ دوست (گولہ سورہ) صہ س بہ نادر خدش بانگی کرد کہ س گہ رامہ وہ وتو بوس نا زانم
بوچن مامہ پی نہ دوتم (گولہ سورہ) زور لہ بہر چہ و ما ذرہ شیرین وہ روح سوک بو :

پاش را بودن دو مانگ لہ سر را نشتن نگیہ م صہ س لہ گہ کی شیخ علی کور شیخا اردیشیں بو
صہ سرباطی موبارہ کے شیخ حبیب افندس کور صہ شیخ علی بہ و طلاق نہ لولفت کہ وتہ بہیمان
بہ نہ و عیسی و اسہ بو لہ صہ فتنہ نیط نہ قلا دو صہ چہ و مان بہ یک بکہ دی

خانوہ کہ یاں نزدیک بو لہ نگیہ وہ اردشیں شہ شہم کانی لہ بہ سن چاشت و نیوہ سردا ویدہ نم
نہم کرد گہ کی حکمایہ تے قہ دیں بو نہ کریم نہم زاتہ گہ کی خادہن غمقل وہ نیگہ شتوہ وہ پیشا
وہ ناگا دار بو لہ امورائے عالم زور لہ اشعار صہ حفظ و شعر لہ بہر بو وہ تور کے زان بو وہ
اوضاعی عوائل وہ پیادہ گہ ورہ کانی بعدا و کر کوک کے زور نہ زان وہ لہ اموریں دنیا دانستہ راہد بو
وہ زور واقع بو بہ خدمت کانی نہ فرمود نا زانما مہم کہ دون کہ کہ و تن گلہ نے لہ کہ س مہم کن

نہم زاتہ بہ رہ عینی نہم کہ پیر بو بو بہ لام ہان لہ مجلسیا زور دلی تازہ نہ بودہ وہ کانی نہمان
جو انیمہ تی وہ لہ ناوڈا و مشربہ کانی جوینا و انیشتوہ وہ قسہ نہ کانی گہ لہ عقیدے کوریں مہر و دی
بہ وہ رس لہ لایں صہ خونیہ وہ زور عہ لاقہ س لہ گہ کی منا پہ ہدا کر لو لہ سالی نہ زار سید صفتا و بودا
کات بو بعدا بو تادوں وہ متوفی بو لہ پشتی مہر و دیں چہر تے عموشہ وہ لار فترہ کانی دفن مان کرد :

در زشتی سال هزار و سیصد و صد و پنجاه و پنج در اجنبی شیخ حسین کور شیخ علی فندی نام خواننده فواره دهی
 بود نسیم که نه نیست

که پیر بر انان و هیچ اسکی
 و نه ثویا ناصی بهیج رنک و باکی
 چادری به بر آقا هیچ که سناناس
 ادراکی ناکا خرا و و خاس
 گشت ضربت ز ثویا هلسا

قای و نبردی سحره گداوه
 صوبه سی گمبای لی دانز و ه
 و صوبه سی علایسی تیا دگداوه
 کرره سی دارینسی لی داخراوه
 هیتا له سی ما عالم خراوه

روزی سه ایتر روزی پستی
 روزی بست ایتر روزی ناع و قول
 روزی نیک ایتر لکن ایتر دل
 فرج نابه فری نه بانجه نه گول
 بر که س عمری تی پوری لرحل

رو قوریک ایتری تا اوله رزیه
 به کیت ده لی به ده مای بیه
 امانه یس هیجی حقیقت نیه
 من فوم ایز انم ده ده کم هیه
 استیتا بی بیلم ده روزی پیری

هیجی نایبی و تدیج کم کم
 نه سمع و بصر نه لیس و نه شم
 زایقه یس لیلایان نه وی و واردهم
 لیت جیا نه دنه وه که ریجی سه صم
 عا لاره سی نه مایس پستی نه و ضم

انان که پیر بر اتم نه فوشه
 دای بر تیرن به تو لیس و فوشه
 آره که ز هریش بی نه لین بیوشه
 له تو نه پرسم نه م حاله فرشه
 والله و بالله پیری نافوشه

نه م قصایه گت کالته و گه مویه
 نه م امدلان نه نیجی له یه
 بلدم نایز انین دفته که سی که یه
 امدلی دنیا ایتر ایه یه
 برقیامش صلا گه وره یه

بیاوی پیر اتم ملول و عا ته
 دنیا نه مویه نه مایس عا دا ته
 تلافی ناوی هر هیجی ما نا ته
 تفکر م که دنیا صه - و ا ته
 مادام که طوبی تف له م عیا ته

ام اطار انم و نادر بو خدمت
 تبریحونه وه و فکر تک لیکه
 له سی تا بیان گت تره صا ته
 تبریحونه وه فراب بر کالته
 پستی و نادر دن هیجی معناس نیه
 انان که پیر بو فریسی نه وی
 بر طایبانی و علم و طایبان

قرابده استاد پیچید فصلت
 کرچی اشتر انم کجا نایلیه
 به کی بی مضاد هم بی نکات
 رجبات لی نه کم اگر چی و ا ته
 لخر خند انم کب اده بیه
 تو لیم بیوره و بیت گران نه وی
 ایتر هه قوشی دلم شان

میں نے وہ لامعہ مہم ہونے والی تھی جو یاد

سہروردی شیخان بولے نہ وہ رہ جاتے پہ روانہ ہی چرائی زرگاری دن جات

رشتہ ہونے والی پر جد و اہرات پہ دانہ کی ناسک پہ شیوہ کی بہ رات

گہ لیتے رہتے دوستی پہ وہ جات

نہ وہ ہی فخریہ راستہ و عریانہ نشانہ پیری عیبی سہر شانہ

پیرلو پہ نزار عیب دانہ کی شیرانہ روشنی گے داو وہ دولت نہ ندانہ

یہ کہم رشخہ بوی پیزی ہریات

نالگا پہ پیری الیشی فہ قیری نیشی غریب و ریشی نہ سیری

خستہ لے جہستہ پستی و دل گیری محزل و رابہ زمین نہ تہ خفی پیری

حتمہ ہو پاشاں ہدوسہ ربات

پہ لے سنی وہ رمان نیشی کہم نہ کانی پیری آخر خیر خاتمہ جہم نہ کانی

نہ ماتی و ماتہ مہ وہ روم دور نہ کانی زیادہ مانہ نیشی دل بہ سرور نہ کانی

نہ گھر ہم لکھوں پہ ہلال لہ وولات

یہ کہم یاریگی بہ وہ فادول نہ ہم پیری روضہ و نازارو بہ شہرم

شیر و ہشیارو ناسک و خون گہم کمانہ را لہ ری بہ یاساو بہ فہم

مہرہ بان نہ رہے سہیات بہ سہ جات

وہم دارائی بہ نہ نمانہ ہی حال لہ لہ لگانہ و فہم و عام و خال

مایہی آشتی ہی بومال و نندال بو شان و شہرہ ف ہی بہ نہ مال

زرگارت بھ لہ کاتی نہ کانت

سی ہم ولیگی روناک گشتار ناوا ہے بہ ہوی در و نکر و یار

بہ بہ وای لہ قای خودا ہی شاد نہ نہ قابلہ ہفم ہوا بہ بار

لہ وہ سنی پیری لہ قریب ہی ہریات

پیری وہ کابی دورہ لہ ضرہ ف سینہ نیشی نہ ہے بہ صفحہ ہی صہرہ ف

دینہ لہ گہ و ہری شہ و چرای شہرہ ف شہوق نہ دانہ وہ تہرہ ف بہ نہرہ ف

نہ ہے بہ طور ہی نور و بدرہ کات

سافوا بہ صفی جلوہ ہی اسلامی بہ بہ ہی نوری خیر الانامی

پیرانی دل پاک لہ فہی و عامی لاوا لہ شوم پیری و نالگامی

عہ فوی بنیری بومان بہ فضلات

بہ نہ شہی نامی دل داری حبیب عبدالکریم کات ہوی کرد بہ ادیب

عطای جمیل و احسانی نجیب نہ کابہ خوی انسان غریب

سہ رہ رزی نہ لہ روس کانت

تامله بانی پدرز خاوه ن حقایق هر بر بزریت له بو تخمین لایق
 به نامی هوش و فایده قایق درون جهان فاضل به و قایق
 به فیض علی خاوه ن که رامات
 عبدالکریم به ناز نامی تیرادی چشمه ی نادی اسلامی
 دل تتر به نغی بیایه س جوی هر نه بی بگما به کاسی کامی
 مادام و الله سر سر چشمه ی هایت

۵۵۵

مرصوم شیخ حبیبی طاکه بانی له پاشی وه فانی باوکی که جی شیخ علی افندی به قدره تا ماده کی
 ولایتی بی به جیگه دارن باوکی به لایم مرصوم شیخ محمد علی که له دوگه وره تر بوه وانراوه
 به پوست نوشین وه شیخ حبیب له مالی هونار انیشووه :

وه له پاشی اضلال ماده ی عضون هیهی تا نسین بوه وه ماده کی قاضی بوه وه
 ماده نیکیش رئیس بلدیله کر کوک بوه پاشی نه وه له مالی هونار انیشووه وه اداره ی
 املدک فون کرده وه ریاستی شایخی تامله بانی کرده غای مجلس بیاد مناسب تیاو
 وه زور چار بابی ارب و ادبیات و بیاد گوره و قسیر جوان له مجلسیا نه کرا :
 وه شیخ فاضل برای شیخ فائق کورانی به مرصوم جی مقیم شیخ محمد زوروف کورانی
 مرصوم جی شیخ علی افندی زور عملاقه می به شیخ حبیب وه بو وه زواوی بو وه
 نسبت به پیش زور خاوه ن له لاقه بو زور چار له پاشی عصران له رشده که نایب
 له نادر باغچه که را مجلسی مان له گت وه به قسیر فغاشی رمان له بوارد
 وه زور چار له گت له رفیق افندی خاوه ن له سجاره را ویده نه شیخ حبیب مان له کرد
 وه به پیش چاشت ونیوه رومان را نه بوارد :

وه زور چار علی رفیق افندی له کانه نگه له قصه که را به قسیر فغاشی وه شعار گیرانه ده ی
 ادبیانه گان رمان له بوارد

وه که لی چار پاشی عصران یا له گت له شیخ علی دا یا له گت له جی سعیدی محمد گولی به رنگه کی
 یا به نه نیا ضلع نه روشتم بو مالی علی رفیق افندی وه له نادر و حدیثه که را له ده ویدی فواره
 چینه نه که را وه یا له سه ربانی در اوس هویله سجاره شریفه را نه نیشین وه به
 قسیر فغاشی رمان له بوارد

زور چار همد له که دست که له لایع الجیدی قطب کورن له لایم رمان کورن له لایعیری قطب
 که باش له لایم کر کوک وه ضعیفی مالی علی رفیق افندی له گت له لایع الجیدی کورن مرصوم
 له لایع حکمت افندی یا وه بعضی له عملاتی تر له ویا هافر له بون وه به اشعار وه
 نکلت رمان له بوارد به تاییدی له روشانی شه شه سینیان له مزگه و نه جی ضلیل
 که شینی مدع الجیدی قطب بو وه له پاشی عصران جمع له مزگه و نه له لایع الجیدی له لایع الجیدی

مدالکای و دوستانیان گردند بونه ده ده زور به خودش نه و ده خسته را نه بورا که سه را
 به خصوص که به بنی مند و ملا عبد المجید قطب را که ل ندر او را محبت و دوستی واقع بود جارا
 و در کلمه هم نویسی بودند که تاوی طالبی که سجنی طلبه را قید بکند ویش نه نام هم بودیم

در سال ۱۳۰۲ هجری
 در قندهار شاکتین
 (در وقتیکه که سر
 ندرش تصدیق
 بودیم به کوردها
 و به چایم کرد و

الاسیدنی بمرئ و مسیح اریب اریب کا من العضر لوزعی
 حبیب لبیب و افول عقل لعی کریم متی امدحه امدحه و لوری
 و اذا المنة لمنة و حدر

کتیب نور الصباح ششم
 که در حضرت و باران
 که در نوس بیستم چایم
 کرد به راه سال
 و لا شیدی قول جان
 اجازه می ده رگرت

صیدی
 اقبیر سنه الید و اهاجر رجبی بووننا صر و حفا
 صیه و اعذر بینه الحروف ما یحیط به من تاثر
 نورب الطرف و العذر عند کرام الناس مقبول
 و عند کریم القوم معقول

به راه سال ده ششم
 که در به شرح عقیده
 که در به راه سال ده ششم
 که در به راه سال ده ششم
 که در به راه سال ده ششم

رضی القدر ارجو اعد محی عن عد الطرد الذین
 زورتم با شهادة حب امرکم مع بیان تولدکم
 حب دفراخذة الموجودة له بهم مع تقدیم
 احر حیات و ابرار عتی الیهم در قسم بفر مزید
 و عمر مدید و عیش زاهر رغید و تقصیر بقول
 مزید الا خلوص من الدعی المخلص عبد المجید

شده ده نادر
 الذیله به شرم
 شرم به نادر
 الوسیله لنبی الفضله
 که ما در دو سال
 تم و ادم کرد ...
 ده که سال هه زارد

۹۵۹/۱۴/۱۲۲

هو تراوه یکی کورده به شیوه و در فته که به عنوان (گول زارین حکمت) ده رساله یکی تر به شیوه نظر
 فارس و در رباعیات قدیم به کلام نه مانه هیچ بیان چای نه کراون هه راه سال ده ششم
 ده ملو عمر رشیدی هم در این ندره ریادی ده و لا مصطفی کوزنه پانگه کی اجازه بیان ده رگرت ...
 ده که راه سال ده ششم کرد به نویسی تلفات له سه راه ریوانی مولوی ۲- ده تم و ادم کرد ده ششم که در به نویسی
 کتیب (شریعتی هلام) که در همین امانت نفس را در فته که کورده به سالی ربیعیه که را در تا چو سال نه داد بود ...

روزی که لا اعیان الجید هم در شعری خونیده ده بوم

این است من از خاک است هم خاک شود روزی این نام من از دیوان هم پاک شود روزی
آنکس که مراداند با حفظ مرا خواند شاید که کند یا دم غنک شود روزی

منش مخمبم کرد ده نویسم

این دل که فرض گشت غنک شود روزی این ریه که به آب است غنک شود روزی
این پای که چو خاک است خاک شود روزی این دست من از خاک است هم خاک شود روزی
این نام من از دیوان هم پاک شود روزی

دینا که بگفت است به سیر و صفا ماند آن یار که دلدار است به مهر و وفا ماند
دینا که صفت سرو آس در زیر صفا ماند آنکس که مراداند با حفظ مرا خواند
شاید که کند یا دم غنک شود روزی

شعبان ۱۲۷۶

کافی که کتبی (بارانی رحمت) م که کوکا له چاپ دانشمیکم نار بود لا اعیان الجید قطب شدش له تویلی
ده سوپاس و عاریه و دستانه که واسه هم مشرانه نویسی بوم بویادگار لیرانه یا ن نویسم
نه لیت هو المعانی

ده سپی کرتم به بسم الله به درودم گوفا تم حمدی خود رایه
سیم صلوات به سر مصطفی منظر ستری وحی (قل کفی)
چهارم به سر آل و اصحابی یعنی من الباب الی الحراب

در حق به مدحت یا رسول الله چه بلیم که به والله و بالله
کافیه بودت قرآن کریم اکت لعل خلق عظیم
ایمانم هدیه به رسالتت به شیاعت و به بسالتت
خواتمی همدار به پیغمبرای لایقی تویه جان رهبری
قوربانت بوکات تبلیغی بکی اولادی آدم له جهل ده رگی
ده رت کرد به ضوارگت نشارا به و نایه تانه لریو قرآندا
همه موت نه واد کرد چو تبه هیکه حق له مدینه راه و حق
روحم فدایی به وی تو تیا بوی کوری چادوم هر تو توتیای
به اذن خودا بوم که شفاعت به شفاعت نه بی فناعت
من امتی توتم نه ما تو ره شمس له ارای طاعتت و به به شمس

نه ما به دانسی رویان لات همه به
بسم پیشه خودایه مطلب نه میرم

بابیہ وہ سہر مقصد نہ مجاہدہ
 برای شیرینیم وہ دای برینم
 بہ ہناسی سرد بہ رویکی زہرد
 چرای بہ شعلہ کی کورد و کورستان
 رجب و نیازم کہ خدمت مولا
 نہ گدہ لہجہ شی جوہری زہمانہ
 تو بیداری و عالم کہ خوابہ
 من بہ تو بلیم وابہ وادہ بہ
 برام تو دانای دانا دانایی
 ریات ہونا کہم درسم بہ خودا
 ہمدرد ہمینی ہوقدیمی رین
 رین آر گوئی نہ رہ جانہ بہ رنار
 نیوی در ہمیشی ہمدرد ہمدردت
 بہ لیرہ گیانت بہ خودا لیرہ کاکا
 نہ وہ ہمینی ہوسلمانان
 گیان نہ زانی چہن سو فقہی
 تالیف و تدریس نان دناوتہ
 لہ روشی واد اہرینینہ مسنت
 ہمدرد لفظ نیگت اجرہ شہیدانی
 ہوت نہ نوسری نہ مری بہ جی دئی

گیانہ چہدہ شیر (بارانی رحمت)
 (باران رحمت) چون کتیبکہ
 چہدیکہ قرآن و حدیث و شرعہ
 تدریس کردہ ہمہ ہونہ دیکہ لہ اصل و فرعہ
 تاریخچہ پاکہ ہورین اسلام
 تو بخیجی چاکہ وہ رفق خاص و عام
 کہ مطالعہ کردہ ہمدرد لہ آخر (الحق یقال لکن ب ف حرف)
 با دوریا بین اسلام خود تادہ
 لہ دہس نانہ ہلاکہ یہ کہ جبار سوتادہ
 ہمدردہ کہ قورنات لہ مالی کافر
 بی خادہن مادہ ہمدرد لہ تا آخر
 دین ضعیف نہ بے رور لہ رور بہ تر ہمہ و نیک نہ ریشی محراب و سنجر

مدعی پے نادی ذاتیکی وہ ک تو
 تالیفہ کانت شاہدن ہوتو
 نہ وہ وہ لیلہ کہ نہ لای چاکی
 شہ سوار یکی چست و چالاکے

و اشهد بالله ۴ بیت نه لیم ملای
 له الیسی بی جی به خوا تولای
 هر چی چاکه به هر موت تیدایم
 سه لا وارثی زوی انبیایم
 با کونای بنین نه مقم وباسه
 ری به قال لاره ورنگه حق راسته
 روش بهره ره حقیقت راسی گو
 بشاره بیان داب من و به تو
 تاریخی تالیف به گری دزه حمت
 رزا بسرا باران رحمت

۶۴۸
 ۲۶۷
 ۲۵۶
 ۹
 ۷
 ۲
 ۱

سه روه ریم له و دای صورت نه م دو کله بی سردیایم هر چه بند لاتی نیم
 به و مقام بولند یایم تقدیمان نه کم بوجرح و تعدیل قرآن مختاری
 صورتی ضررم له خدمتی اصفادا شیخ علی افندی و شیخ عبدالرحمن افندی را
 هر به سیر والی اللقا
 خادم علم و اهل علم
 عبدالمجید القبط

۱۲۷۹ / شوال

نه به چمن شویلی خدمه ایامر سبیره دانر سیدم

خاک نه نشتا پر آدو جو بار
 جنات بجزر تحفه الانبار
 جهر الهمینه و اخوان صفا
 جی دلدارانی به صفا و وفا
 سخن نایگورمه ده به به مودنا
 بغیر حرمین مرتبه به علیا
 کام سایه طوبی کام یایه عمر
 کام کالای حیرت کام بازار لبر
 کام فرشی یاز سبازانال دسوز
 کام برگ سفید کام کنار هوز
 نه کانه نه نشه ویدارن یاران
 یایه زه سی کوسی تبسی دلداران
 نازیم به همت سینه دوز نشه
 دوزنه نه که کدی دوزنا بخون شه شه
 به همت که به حق گران به یایم
 له به رله ده به دوسانی شایم
 نازه هر در می و گرتی به فریاض
 مانند سار جانی که مردانی
 چه سبیره دوزخ جو ماران
 له باغستان فانی ش هوداران
 لوده زیاتر من ش هیم ناولا
 له لای دوسان بم کم چشمه آدی
 هر چه چشمه که دهم شه رحمت
 یایه ترخان ترولی دولان
 ریادم نایمن تا روشن نه قرم
 به نه دان مرگه صد سال که عمرم
 برین یاران به صدق صفا
 برین دلداران به صفا و وفا

شبه ۴ / چهارم اش نه ۱۳۸۹

۱۹۶۹ / ۱۶

لو ماوه دا که له شارس کر کوک و ابوم له رستانا جابر جابر مشیخ عبدالکریم کوری مرصوم شیخ
قادر کوری مرصوم شیخ کریم کوری که له ساراتی به زرنگه کی وه له نه ته وه مرصوم
شیخ اسماعیلی قطبی و ولایتی ن نه داته نا و بکینه که ی هوی له محله قه لادا ده نیش جابر
به جابر نه رویشتم بو دیده کی وه به هوی مهره بان و نجبه کی هوی وه کولفت وه محبت له نا و مانا
به دیا بو

نه م داته کوریکلی خوشه دیشی بو ناری شیخ حسین بو گروده نا ساخی بو ده رزر کوشی کرا
له تداوی و استغاده کی له نه کرد له نه بجانا ده فاتی کرد رحمة الله تعالی نفضل

جانی نیش نه م چون شعوم بو توغرم و دل خوشی دانده نا شیخ عبدالکریم نوسی نه م به

بو باره گای به رز یاری نا و ده رزم نا و بپشی ناله و هه ناسه ی شکر دم

نه نیرم به سته ی ووتاری شیرین یعنی خوش تر به له ده سته ی نیرم

به روحی پاک به اخلاصی دل تقدیمتی نه کمم وینه ی ده سته گویا

ووتاری له سر شیوه ی نابین بی له سر ره ووشی شای مرسلان بی

نه لیم نه گهرچ تروکاده دل تان در او به خاطر لاپه ره ی گول تان

ره شه بای نه نا رای له عمر عمر تان به له که نند داری باخشی شه مر تان

بای نه جل نا کا و خور هخته وه به یینا رفندی چه ره ی گولاله ی حسین

تدخنی کرد باخچه و کردی نه سارا گهری کرد دل فاطمی زهرا

دل و داری کرده به بوربان چاوی باوانی پر کرد له گرمان

به لام پاش بالای چون نالای رسول پاشی شهادت نه و باوه ی به قول

له پاش به شیوی نوزی هه رود عین له پاشی ابتدای حسن و حسین

یسته بو که به جوشی گریانت بو که خورش وئی بوریا ننت

خداستی خود ایم و به سته ی تقدیره من علیها فان پیره یا پیره

کی بو نه ی نوشی تالادی فراق کی بو نه ی پوشی له کالای مراق

نه م ریختا سر بو که باق بو که بو به تاسه رگوری ی ساق بو

کی بی شان نه بو به وه ی شوهری ده رد به رشیا نه بو به به تاسه ی سر رد

کمی نه چیر نه کرد صیادی قه زاکمی نه سیر نه کرد ره زاو ناره زا

کام خانه دان بو دائم خندان به کام ته له پشان بو دائم شادان به

کام دلارام بو دائم نارام به له م چه رضی چه پا خاده ن مرام به

کام سپرد کام بیر کام مروری کام فرد کام پاله وانی ته وانی نه به رد

کام سه روی جو بار یا کام حسنه و به رضم نه بو به ضرم نه بو به چه به ر

کام غوچنه ی ناز دار کام رو پر ره ی گول بی خاری م نه نیت که نشته نه نزل

کام نه و هردان بو هن یا حسین نا کام ده رنه چو له ریای به به یین

ره شمالی توغی چهرض نیل ره نگ کام سه در علی هیئت نه رخا نه شیرنگ
 قطره قطره منم که سر سپه روی گول نه سره و نیته سه رله چو دانی دل
 ده نه و نه رگی سوسن و نه سرن لافراغ یار نه ریزن نه سرن
 ما دام تقیری خود او نه وایه چاک وایه اجرت نه ده ی به زایه
 به بهری ایمان به صدق و تسلیم خدمت بگری که سر نادای تعلیم
 نه به به عمر زنی و دود روی قدیم بو شیخ سه ربرز شیخ عبد الکریم
 ماوه رم وایه به دل صابری
 ثانی که سه ر به وی ی قادری

لرو ماوه دا که له لکیمی طالع بانید که گول که لی له منوسنی نه و شونیا ناسراویم به پیدایو به که له دانه
 میرزا عبد اللهی مدبر بو که له نه صلاحه لکی شاری سفته بو وه له لم آخر له شاری کرماشانا لدراره
 بریدا موظف بو نه م زانته اینیکی ناسک واریب و لیب بو وه له زه مانی مرصم حاجی
 شیخ علی افندیان که تمکی کرد بو وه زور منحص حاجی شیخ علی افندی بو وه که ل کرامات
 وه خارقاتی نه دی له بز بو بوی نه گیرانیه وه جاری عذره لیکلی نوسی وه بیانی بوم بیستی
 تخمینم کرد عذره له که نه به که لیرا بو یا وگا رنه ی نوسم

به فیض عشق شد عرش خدا دل به جذب او فودش کرده خدا دل
 اگر چه ظاهر باشد به خدا دل نشد یک لحظه از یادت خدا دل
 محب دل آفرین دل مر جا دل

اگر چه دل امیر به نظیر است بلکه سرورن صاحب سیر است
 به دارالمشقی جانان خود و سیر است بنار گیسوان تو سیر است
 فقیر وی جزو به دست و پا دل

بصدق خویش آلاشی ندارد مرورا نیش گنجاش ندارد
 سری باعیش و باعیش ندارد زرتشی یکیم آسایش ندارد
 محبتانم چه باید کرد با دل

بدین منصب و جاهش ندارد فراغ و گاه و به گاه ندارد
 شب یلدا او ماهش ندارد درون سینه آهن هم ندارد
 ستم کشی دل پریشان دل گدا دل

ز عشق تو مرا دل صد بلا کرد جهان بر من بان کرد
 ازین همراز لاهول ولا کرد چشمانت مرا دل مبتلی کرد
 فلذکته دل مصیبت دل بلاد دل

به کتب چون بخوانیم محنت عشق ندارم راه دل در صحت عشق
 چو من دیدم جفا و زحمت عشق هزاران بار منغشی کردم از عشق
 مگر برگشت از راه وفادار

بگردن عشق او شد طوق برین نخواهد شد جدا با ذوق ازین
نمیدانم چه خواهد شد قیاس ازین باین پیچیده کار است عشق با من
مراد دل کرده رسوا : او خدا دل

ز خوبان را درین بستان خدایا مرا بستند در دام بلا یا
اگر خوبان نیاز ازین خدایا ازین دل را درین بستان خدایا
ز هوش تا بکن گویم خدا دل

بغیر از عشق از محنت نرسید چو عشق آمد خود از رحمت نرسید
ز عیش و نوش خار و گل نرسید ز غفل و دل دگر از من نرسید
چو عشق آمد کج عقل در کجی دل

دلی چون نار گیسویت بخیزد دل دلداریا سویت بخیزد
ز عشقت دل چه بزرگ گل بریزد شود خاک و زکویت هر بخیزد
زهی ثابت قدم دل با وفا دل

بجستم ستر دل اندر بیانه که تا بام ز حال او نشانه
ببستم قوی سینه آرشانه بکنج دل کین کردم شبانه
بدیدم گشته هموار خدا دل

شدم من سوس آن یار جلیلم که برون در شب یلدا رلیلم
مگر یابم نشانی زان خلیلم چو از او پرده یکسوزد جلیلم
برید از من بشد از من جدا دل

جو گشتی همدم از باب تمکین جو گشتی خالی از بلعوان نلین
نشستی پهلوس شاه دل و دین برو در گشتی و آسوده بنشین
چرا چون خالص شد با خدا دل

زار باب جفا دیگر نرسید ز اخوان و بلد دیگر نرسید
ز آشوری بر ملا دیگر نرسید ز طوفان بلد دیگر نرسید
دبتر چونکه دارد با خدا دل

سید کاہر کہ زائگی فاضل وہ جوان وہ جوان نہ خلق وہ خود رہ وقت بہرز وہ کوری و عدم
 سید قیدار کوری شیخ قادری کوری شیخ رسولی وہ ولت ناوابو نہم زائتہ بہ ہوی
 نہ وہ کہ ملاحظہ المجیدی مدرس یان لہ لاسی لہ بیارہ اجازتہ وہ رگرتو وہ بود بہ دلکری
 ارتباط لہ بہ بنیان ہاری لہ وہ ما لہ بیارہ را بوم کات بہ دیدہ نے وہ ماوہ س شہ و
 روشی لہ بیارہ را مایہ وہ وہ لہ و ماوہ کہ ما بہ ہوں نہ وہ کہ لہ ہر ناہیم نیکہ وہ تاشا
 نہ و شخصہ نہ کرا صفہ نیکی باشی لہ بہ چاویں ہاشا نہ رہ نہ کہ وقت نہ لادہ س نہ وہ کہ زور زور
 خط خوشی وہ عشق و اریب بود وہ زور محترم وہ بہ ارہ بود شعتہ س دوستی
 لہ بہ بنیان بہ ہیز بود نیت لہ و روشہ وہ اغلب لہ تاسباتا مراسلہ لہ بہ بنیان ہاری بود
 وہ کہ لہ نامہ س لہم کتبا وہ لہ غیر س نہم کتبا ثبت کراوہ بود نہ وہ ہمیشہ وہ بہ کہ لہ زمان
 وہ چاویکہ و تینان تجدیر س مجہ تی قدیم بکاتہ وہ
 پاش نہ وہ کہ س عالم گوئیایہ وہ پوشا س سلیمان لہ تاریخ ہزار و سید و ہفتاوس را کات
 بوئیارہ نہ حضرت عورت فکرہ وہ لہ سلیمان بود میداہ وہ دیدہ نے لہ من کرد وہ
 بہ جویم نے لہ اشعار س مہ ولہوس کہ بہ فطری ضم نہ سیموہ وہ وہ س گرت لیم بود نہ وہ کہ
 لہ صورتہ تیان نبوسیمہ وہ وہ بیان بکی مع الاف تاسیتہ س نہ کہ وکہہ چاپ بیان بکات
 وہ لہم س فہرا لہوسہ رہ وہ کہ کاتہ وہ دو جلد کتبی (بدایۃ المجتہد) س لہ بنیانم

کتابخانہ نامہ کیٹیج

وہ پاشی نہ وہ کہ کہ سلیمانیم وہ رویشتم بو کر کرک وہ کہ نگیم تاہم بائیا بہ عدوانی مدرسہ دینشتم
کہ وہ سر سر فکری نہ وہ دوبارہ اشعارہ کان مہ ولہوں گر بیکمہ وہ وہ بہ قہی عہ قہی غم
ماناں شوہ لکانی بنوسم جا بو ہنفا رہ لہ معلواتہ جا بہ سید طاہر کاشی کورس سید قیدہ
مشہور بہ رسید الدولہ ہی وہ ولت ساوانی نوسیم ہولان لہ کمر مہ جویم شوہ لکانی
خوم لہ لاس ماوہ امارہ یان بکاتہ وہ بوم وہ غیرا نہ وانہ شی ہر چہ ن رں کوی
لہ اشعار وہ معلواتہ و رہا رہی مہ ولہوں بنوسی بوم :

نہ ویش لہ جوانا نوسی بوس بوم کہ نہ وہ مہ جویم مہ کہ وکوہ نہ رہتی شیخ عزیز خلیفہ
وہ و علی پیکان لہ کہ رعیان وہ قابل نیم وہ رہا بگیتہ وہ بہ لام مہ جویم لہ لہ
روہ لوی مہ ولہوں کہ بہ خطی خوں نوسی بوہ وہ وہ زور مربوط وہ جوان بو ناروں بوم
وہ بیچکہ لہ مانہ ہرم معلواتیکلی خاسب وہ رہا رہوں مہ ولہوں وہ معاصرین مہ ولہوں
وہ نہ وناما نہ کہ نو سیویہ تی بو بعض پیادوں کہ و رہ لہ چہ نہ جوئی لکانہ خطی خوں نوسی بوس
بہ ساتی نہ وہ نہ زہ جہ تی کیش بو کہ بہ دل عنون وہ محبوبیہ کردم :

بہ روا صورتی نہ ونامہ بہ نوختہ کلہ ولہوں نو سیویہ تی بو (عہ پاشا) حاف
نہ وہ یش بہ خطی خوں نوسی بوہ وہ وہ ناروں بوس بوم نہ مہ لہ بہ راہ رہ وہ بہت کراوہ
بویا دکانہ :

بہ روا تقریباً پنجصد شوں لہ اشعار شاعر بہ سوز مہ لادھطنی بیاران بہ خطی خوں
نوس بوس وہ ناروں بوس بوم جا بہ راہ رہ بوم کردہ وہ پیوانہ بہ سوپاسیکلی بہ نہ نڈازہ
و ترشکرائیکی فوق العادہ تقسیم نہ کہم :

وہ نہ ونامہ یش کہ کہ لہ لہ نہ وچہ ن جزہ دست خطی خوں نو سیویہ تی بوم ہر لہم شوینا بویا دگانہ
شتم کرد تا بہ رود قہ تماشای بیکم بہ یادوں نہ و مجتہ مہ روانہ بہ دل شاربکم :

از سحاب فاشه آن فیض بخش طابان
 و تره آنکه مژده امم دادی که در پورگزانت
 شاد گشتم انجان از شادی پیش از خود
 عکده خط کفون گشته است چون شادمان
 همت آن آسمان علم و تقوی با گشت
 کاین گهر که از سحاب فاشه می ریزد مرا
 در نه سرودهای و همم انجان بفرده دل
 کز شاد عشق فزاید من سوزد شمع سا
 اینک اینک باز شود عشقم اندر سر فتاد
 اینک اینک عار دارم از حدیث ماو من
 اینک اینک جزین عشقم فی ان از خود برود
 گشته ام در حضرت طامات گوی و ترا فضا
 فاشی این طاهر که وقت او ستار پاک درین
 بس لطیف است و شریف و نازک عالی بها
 برد ما پایان رسان این چه پر شود و سوز
 گر چه آن دلت مدهم است سر ناپا دعا
 مرتزاضعت برسد از چه رعنو عافیت
 از کی از بارگاه لایزال کبریا
 این جواب آنکه استادم سنانی خوش سرود
 این صوفیان بر ثابت در شریعت مقدا

دولت آباد مؤرخه ۱۸/۶/۱۳۲۷

طاهر کاشمی

بسم الله الرحمن الرحیم

که به یاد آوری بگویم بران بر کعبه و فانی هویا در سبوح تعالی

بر باران من شعور بر برین لیم نام دانه می گویم

این چکامه را نیز سال ۱۳۲۸ شمسی مجرب در مدح حضرت تهی در علم مقدم
 آقا آقا علامه الکبیر سروده دوران شطرنج از تالیف است در اندک که در ام

زمین نهاد ما عبده الکبیر است
 صفاتش را چه بر خوانم که ذائقش
 جهان علم و فضل و فیض و عرفان
 فوزان صوفی صافی نهادی
 نگاه بر بینش مایل در دستار
 بعضی وجد و حال پاییزیدش
 همان سحرش چو سحر پاک به عشق
 خود تقریر دانش لب گشاید
 چو بکشت ایر در ربع گهر را
 دلیل آرد چو اندک علم عالی
 بی افکنده اساس از سعادت
 بد لب نشسته آب حیاتش
 که در اسلام چون در یتیم است
 معرف باشد از جده صفاتش
 دلش لب بریز از هزار برادران
 بهر چه از علم گوئی او ستادان
 دل ما بطن زنده عشق سرشار
 بود شیرین مقال بود سعیدش
 جنبید اس است حالش ثابت و خوش
 درود از حجه الاسلامش آید
 بود آرد هزاران بن حجر را
 تدوش دان روان بو المعالی
 دران بگشوده ابواب عبادت
 سوی ما بان رحمت بر برانش

۱۰۱

مفسر بریل حضرت لوط صلی اللہ علیہ وسلم تدرہ بعد النظم عندہ مفضل بہر وندی

پہلے لڑنے کے لیے رنج و پریشانی سے مرقوم ہوئے کہ ان حضرات نے حضرت لوط صلی اللہ علیہ وسلم کی خدمت میں

سید ابن حنین راہی نے حقیقت عالم خدوئی کبھی مت سدھو کہ حضرت لوط صلی اللہ علیہ وسلم نے ان حضرات کو

پہنچا، حضرت علی بن ابی طالب نے ان حضرات کو دیکھا، حضرت عثمان غنی نے ان حضرات کو دیکھا، حضرت

دعوتِ نبویہ میں سیدنا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے ان حضرات کو دیکھا، حضرت علی بن ابی طالب نے ان حضرات کو

دیکھا، حضرت ابوبکر صدیق نے ان حضرات کو دیکھا، حضرت عمر فاروق نے ان حضرات کو دیکھا، حضرت عثمان غنی نے ان

حضرات کو دیکھا، حضرت علی بن ابی طالب نے ان حضرات کو دیکھا، حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم نے ان حضرات کو

دیکھا، حضرت جبریل علیہ السلام نے ان حضرات کو دیکھا، حضرت میکائیل علیہ السلام نے ان حضرات کو دیکھا، حضرت

اسرافیل علیہ السلام نے ان حضرات کو دیکھا، حضرت عزرائیل علیہ السلام نے ان حضرات کو دیکھا، حضرت اسرافیل علیہ السلام نے ان

حضرات کو دیکھا، حضرت عزرائیل علیہ السلام نے ان حضرات کو دیکھا، حضرت اسرافیل علیہ السلام نے ان حضرات کو

لم دے ہنوز، قصر است و محو لانا تصحیح عینی دیکھ کر روزی مصلحتاً کھو، تا صبرہ انج ۲۰ (۱۰)

حقاً حضرت علی کو برنامہ این خدمت لادے وقت فرما۔

وہاں گھر عبادت کے لئے عداوت کے ساتھ عداوت کے ساتھ عداوت کے ساتھ عداوت کے ساتھ

ہفتہ گھنٹے زیر مراقبہ کا ہے۔

۱۔ درتدہ دیوان شرح حال علم و عرفانی دار ہے مرحوم آپ کو، ترجمہ آیتہ دراز عناد

عظم دہ صریح و شاعرین دراز فضیلت دار، بطور مشیخ مرقم فرماتے۔

۲۔ تعمیر ہفتہ روزہ دی سو فرسہ روزہ صفت مرقم کا ہے۔

۳۔ شان سرور عبادت دار در بعضی دین کی کتب مختلف ہندو دین کی کتب

آن کے در صد غزوات طبع رسم اصول کی بنا پر، شدہ دین غزوات دار ہے

دندان آئینہ در ایض لفظی مضمون نشانی در ایض مضمون نشانی در ایض مضمون نشانی

۴۔ دستکم بود روز بگزینہ لہا لہا در ایض در ایض در ایض در ایض در ایض

دعائی در ترجمہ مختصر از حضرت علی رضی اللہ عنہ صنف ششم لہذا وہاں در ایض

در ایض در ایض در ایض در ایض در ایض در ایض در ایض در ایض

در ایض در ایض در ایض در ایض در ایض در ایض در ایض در ایض

۵۔ حضرت ابراہیم علیہ السلام و اہل البیت و اہل دارالجمیل (در صحت لہذا) در آفر دیوان

ہا، انی صفت ہے دارم این دیوانی در ایض حضرت علی تصحیح در ایض

در ایض در ایض در ایض در ایض در ایض در ایض در ایض در ایض

میں نے اپنے گھر میں ایسا زینت کیا ہے جس سے دیکھ کر دل بہا جائے۔
 وہاں بقیہ کے لئے ایک خاص کتب خانہ بھی بنائی ہے۔ اس میں مختلف
 دینی اور دنیاوی کتب جمع ہیں۔ ان میں سے کئی کتب کو
 مندرجہ ذیل کے نام سے منسوب کیا گیا ہے۔ ان میں سے
 بعض کتب کو "مکتبہ" کے نام سے منسوب کیا گیا ہے۔
 بعض کتب کو "مکتبہ" کے نام سے منسوب کیا گیا ہے۔
 بعض کتب کو "مکتبہ" کے نام سے منسوب کیا گیا ہے۔

درج ذیل کتب کے نام ہیں:

۲۶/۱/۲۰
 ۱۸ بیس ۱۲۷۷

همان امان و اسلام بر اساسش زود شرح کرده اقباشش

تعالیه زبانی (اقبال نامه) ضایق که نامه مشکلیت قدم

شماره ششم کارها فرق اعدا ضایق که زوال فقر زریح زهره

بنام زرفشان اهل چراغی دل اعدا دین را داده راغی

چون زینها بگذری (نامه حقیقت) ترا هم سازد از اهل طریقت

مبطلق در یک مفتح الابرار بنامش ان دگر شد مفتح الابرار

بهرش شد نخستین کشف الاذقان اساسی در بیان معزوده بر آن

ازین پرمایه دانش مرد دین دار بهر اندر ماند این جمله آثار

سوز مانند بوی گیش خدایم سوزشانی قرآنیش دانم

بهر دو بوی ماضیه باشد که یارب باقی و پاینده باشد

یک استار حکمت این سینا دگر رونق ان شیخ توانا

ضیق احمدش طفل رستان در امر سیبیه از زیر دست ان

بهر آن خدام طوس ندرش نوشته خط من در بنامش

بهر آن جادو دین شده من خرم شگردش کرده عزم خرم

در محمود سواد در کجایم و آنجا

بنامیدات بر دایم سر او را

کتابخانه ملی

له و پیش ازین که وظیفه امامت و خطبه نه که می کردیم هر گاه در امام زین العابدین بود
 و به خصوصیت دلایلی مدیریت او در آن زمان و به تنبیه کرام بود تدریس له که می طاب نه
 له شارس کرد که له بر نه و نه و مزگ و نه فاسی تدریس و ایضا فدایه دینی نه بود
 هم له سر نه وضع و نام کرد به تا سال هم زار و صد و هشتاد و هجری له تاریخ و نه
 نه و وضع پیشه گور را و له به نه وقت و وقت و او ای بشهره و وظیفه امامت و خطبه نه
 مزگ دتی زین العابدین له نه کرا :

یعنی بود چاره سرس نام له فدا له مدیریت او در آن زمان اجاره و دو عالم ده رگرت
 و خدمت حاضر کرد بود و که شغری له شارس به فدا ری که وی یا به نقل یا به امتحان خدمت
 بگوزید و بوی تا له نذره و نیان اعلان شغور و امتیاز امامت و خطبه تی جاس
 رسید فانه له بغداد اکرایش عریضم را و ده داخل امتحان بود و نه نجایم ده رگرت
 به نام له پش له بر نه و نه که له دکات و کلیه امام و خطیب رعایش عیب و نه لردی بود
 و نه لکه که توفیق تیان گرتبوی پی و نه له سر نصیبی صیغه تی مجلس علمی و نه
 قضای بغداد در عید الحید اطردش قدرارین را که من به امامت و خطبه تی (جامع احمدی)
 را بعد ازیم :

نه هم مزگ و نه زور به پایه و مقام و نه اوقاف تی زور هم و نه طلاق تدریس و امامت
 و نه خطبه است و نه متعلق تی هم به همیشه دو امام و نه دو موزن و نه مدرس و نه
 روح و من بود و نه خطبه هم و نه طلبی رسم و هم و نه حق خود له تاریخ
 هزار و دو صد و دهی هجری اهد پاشا و الی لهره کوری حاج سیان افندی علی باک
 بنای کرده و نه که ل اوقاف تی به نرضی بود و اوقاف جامع دانده له نام ذاته له که رص له لین
 با پیره یان از میری بود و راسته که می نه و نه له عمالیکی سلیمان پاشای کبیران
 پاشا نه و نه اهد پاشا و نه ش کرده به بنای مزگ و نه که له له رعداده تی بعضی که س به بود
 نه و نه که راوان کج یان کرده و نه و نه و نه له بان تی و ان بیدایست به قدیمی خونک
 کوشتوبانه و نه عبد الله به گج برای له سر و صیغه اهد پاشا بنا که می نه و اد کرده
 کانی که اهد پاشا و نه ف تی کرده نه و لاری ز کوری نه بود و نه ولیه و اوقاف که می که رتوه نه
 و نه کج نجیته بیسته له ورشته و ا کوری (جزم) ناد و نه کج حسیبه خان نا و هم به
 متولی رسمی اوقاف کانی مزگ و تن جز برای حسیبه به حسیبه خان له شیعی عالی به
 له کوری کج نه که ل کجی ترا نه و لاری مراد به گج کوری سلیمان به گج کوری سائق به گج
 کوری حاجی طالب که پاشا و نه زور سب اداره و اوقاف و مزگ و نه له که نه و نه مزگ و نه
 والد (صیغه) ۱ له نزلی سوق الهم و نه نگیه (بابا گوگور) که له (خرامدرسه)
 شیخ عبدالرحمن ابن الحیاط قهره راغی مجازتی مفتی زه آدن و نه خلیفه صفری عثمان
 سراج الدین :

علی پاشای والی بغداد
 له شایسته ای
 کرده با اهد پاشا
 کوش و ای
 به چاکر آناه
 نه بیداران

چنانچه در کتب کثرتی در وصف علی (ع) آمده است که در هر صحنی از عظمی و جلاله
 حضرت با تمام مردم بود و در هر صحنی که در وصف آمده است که در هر صحنی از عظمی و جلاله
 در صحنه نشسته و پادشاهان و کوفته با لطف بکنند مع لطف بی حد و کفایت و در هر صحنی از عظمی و جلاله
 بر این نام ازین صحنه در حق کفایت است. در هر صحنی از عظمی و جلاله در هر صحنی از عظمی و جلاله
 لکن با شکر و در آن غایت بر این صحنه در هر صحنی از عظمی و جلاله در هر صحنی از عظمی و جلاله
 گرم از آن صحنه نبی شانه در آن صحنه در هر صحنی از عظمی و جلاله در هر صحنی از عظمی و جلاله
 در آن صحنه در هر صحنی از عظمی و جلاله در هر صحنی از عظمی و جلاله در هر صحنی از عظمی و جلاله
 فارسی معنی آن در [کلمینی یا حمیری ازین صحنه] در هر صحنی از عظمی و جلاله در هر صحنی از عظمی و جلاله
 طبقات شعرائی، نزد اهل بصیرت، بهینه اهل کلام، قدر احوال، نفی است این صحنه در هر صحنی از عظمی و جلاله
 بند در وصف عظمی و جلاله در هر صحنی از عظمی و جلاله در هر صحنی از عظمی و جلاله
 ۱- اسنی الماخز فی منقبه الشیخ عبدالقادر تالیف امام عظیمی، فی
 ۲- غبطه الناظر فی ترجمه الشیخ عبدالقادر تالیف حافظ ابن حجر عسقلانی
 لاصحاح شریف در علم. آیه عالمی حضرت علی (ع) هر دو صحنه در هر صحنی از عظمی و جلاله
 و در آن صحنه در هر صحنی از عظمی و جلاله در هر صحنی از عظمی و جلاله در هر صحنی از عظمی و جلاله
 در هر صحنی از عظمی و جلاله در هر صحنی از عظمی و جلاله در هر صحنی از عظمی و جلاله
 از آن صحنه در هر صحنی از عظمی و جلاله در هر صحنی از عظمی و جلاله در هر صحنی از عظمی و جلاله
 که در آن صحنه در هر صحنی از عظمی و جلاله در هر صحنی از عظمی و جلاله در هر صحنی از عظمی و جلاله

نامه مرقوم در کتاب لیل فرخنده بهمن در شهر آذربایجان فرستاده شد . زیرا در شهر آذربایجان
دولت داری است و بگفته است . نامه سوره تبارک و تعالی در آن است .
در آنجا که در آنجا زیارت حضرت عرش العظیم رضی الله عنه این مختصر در آنجا است .

بدر کتبی - مریم مستان :
۱۳۴۰/۴/۷

هه و النامه ی کتیب

نامہ مرقوم دیکھنے کے لئے لڑنے والے فریقین میں سے ایک فریق نے اپنے اپنے فریقوں کو جمع کیا ہے۔
دولت کی حالت و بگاڑ ہے۔ نامہ سوریہ کے تحت رعایت و امانت کے لئے پابندیوں کو ختم کرنا
اور عدالت کی طرف سے ان کے حقوق کو بحال کرنا اور ان کے حقوق کو بحال کرنا اور ان کے حقوق کو بحال کرنا

بجائزہ - مرقوم مشتاق : (مختار)
۱۳۴۰/۴/۷

خلاصہ لیسر مریوم جمہوریہ لہر و شری بازوہی ہشتی نوسدوشتی میلادوں ریکہ دتی مانگی
بریح الاول لہ سالی ہزار و بیصد و ہشتاں مجریا لہ سر امامت و فقط بہتی نہم مزگ و نہ
دامہ زرام - وہ یہ کہم خطبہں جمعہں نہم مزگ و نہم بہ فاسپہں وہ لادوہی حضرتہ تہ وہ حل اللہ علیہ
لہ سر آیتہ تی رومارسلناک الارحمتہ للعالمین، بو :

وہ لہ و ماوہ دا کہ مشغول امورں امامت و خطبہ تہ کہم بوم اعلانی شغوری تدریس مدرسہں
رعانکہ خاتون، لہ بارہ گامی حضرتہ تی عبدالقادر گیلانی قہرکے کر ا - وہ لہ سر ارشادوں
بعضی لہ روتن داخل امتی ن بوم - وللا الحمد زور شہیں بہ ناچ رہ رہیم - وہ لہ رور شہیں
یا نگزہ ی تشرین اول لہ ہزار و نوسد و شتی میلادوں ریکہ دتی مانگی جادوں الاول لہ سالی
ہزار و بیصد و ہشتاں مجریا لہ مریوم جمہوریہ لہ سر تدریس کہم وہ رہو - وہ لہ و تارخیزہ
مباشرہ م بہ تدریس کرد لہ و مدرسہ مبارکہ دا وللا الحمد و المنہ و الفضل لعظیم :

رعانکہ خاتون کچر سید علی لہ نہ تہ وہ ہ حضرتہ تی عبدالقادر گیلانی قہرکے - وہ ضعی فونک
مدرسہ کہں در اوس بارہ گامی حضرتہ تی غوث بوہ لہ لاس راستی قبیلہ وہ یانی لہ ضعیبہ وہ
نہم خانمہ محترمہ تشریف رولیتوہ بو حج بیت اللہ لہ دوسرہ وہ کہ گہ راوہ تہ وہ لہ رنگہ را
لہ لبنان، لہ و شتر کہ و تہ تہ ضوارہ وہ صدہں پے گہ لیتوہ - وہ لہ اثری نہ وہ وہ وہ فالت
کر وہ وہ وصیتہ تی کر وہ کہ قولیہ تی اوق و مدرسہ کہں بدرسہ وہ تہ متولیب کالیف
نہ و تانی حضرتہ تی عبدالقادر - وہ کہ پاش مدہ تی نہم متولیب نہ تہ و تدریس یان نقل
کر وہ بو نفسی بارہ گامی حضرتہ تی شیخ - وہ بہ مدرسہں رعانکہ خاتون، ناد نہ ہی :

صی پاش نہ وہ لہم مدرسہ مبارکہ دا دامہ زرام - وہ لہ دکاتا - کمال الدین عبدالحمس الطالی
مدرسہ مدرسہں قاریم بو لہ نفسی بارگادا - نہم و آتہ بہ لہ نہت وہ احرام کات
بو جاپی کہ و نہم - وہ ترحیبی کرد بہ دامہ زرام - وہ قہرارمان آہہ تعدادوں بہ پے فرق
وہ رزہں طلبہ گامی بلیہیں وللا الحمد لہ سر نہم منہج بہ فوش تہ لیتہ رہ دامان کر وہ
پاش دامہ زرام نہ نامہ لیکہ روکت لہ لاین جانی سلالہ الانجاب سید کالہر پاشی - وہ دولت آوارہ
وہ تبریکی دامہ زرام کر دو م نہ و نامہ دا - نہ وہ کہ لہم کتیبہ لہ بہ را بہرس نہم لاپہ رہ وہ ثبت کر ادہ
لہ و کار روت نہ :

لہ ماوہں کاتن لیدا وہ مشغول بوم بہ دامہ زرام لہ سر امامت و خطبہت و تدریس لہ لاین عملا کہ ورہ گامی
بہ غداوہ - وہ کوشیخ امجد افندن الیادوں - وہ صاحب نجم الدین دا غلط - وہ سید فوادوں آلوسی بہ وہ
یارم تی وہ تقدیرم وہ رگرت - صد تی سید فواد کہ یہ کہ بو لہ ہشتاں استمان فز موبوں واللہ
عیبہ نہم نہم و اتہ امتحان بکریں - وہ نہ و جوابانہ نہ و نوسویہ تی لہ اسلند امتحان تدریس لاتی
نہ وہ ن لوشہ یان بگیریہ وہ وہ ہستفادہ یان لہ بکریا : - وہ شیخ امجد لہ مہلبط فز موبوں
اند من انا ضل علماء العراق ؛ - وہ سید محمد شفیع العانی نہ وہ نذہ تاریخ کر دو م لہ لاس جانیان
سید برمان الدین الکیلیان - وہ سید عبداللہ المور الکیلیان - کہ چادوم کہ و تہ پیمان سید برمان
فرمویں حقیقتہ ان اشمال قد انجبت علماء انا ضل و لایما قد اطری لہ سید محمد شفیع فی اشمالک :

وہ بہ تائیدی حاجی عبدالقادر خطیبی امام عظیم رحمۃ اللہ علیہ کہ لہ قدیم وہ دوست لہ بہین مانا ہوہ زور حرام
وہ انسانی نشانی راوہ وہ گل ہار دیدہ نے لہ کر دم :

بیتہ فضیلتی سید عبدالحمید اثر دیش قاضی بغداد وہ سید علاء الدین سجادی امام مرگہ وے نعیمہ خاتون
وہ ہر اس ضمیمہ فضیلتی ملا عمر مولودس رزہ نے امام جامع سلیمانیتہ و خطیب جامع علی خندس لہ مانہ
وہ کو ہر اس با دو کو را یکی لہ گل ما معاملہ بیان کر اوہ :

لہ زمستانی لہ م سالہ ہر گ چوارہ م کتبہ شرعہ کور ریدہ کم بہ خاوس (شرعی اسلام) وہ تہ و او کرد
وہ لہ پاش لہ و مجموعہ الخطیب بہ زمانہ عمر لہ بی وہ کوروی نویسم ہر لام تہ داو کردی لہ ہر مجموعہ
کہ و تہ سالی ہر زار و سیصد و ہشتاد و یکہ وہ

لہ روشی بہ کر شہ م مانگی نوی ہر زار و نو صد و ہشتاد و یکہ میلادی مصارف مانگی بسع اشرف
لہ سالی ہر زار و سیصد و ہشتاد و یکہ مچوں دا حالہ کم لہ کر کوک وہ گوزا یہ وہ ہر زار و بغداد
وہ لہ محلہ م (جدید ہن پاش) لہ نزیکی شارع الرشید ا خاتونان گرت وہ لہ پاش
مانگی لہ و تہ گوزا مانہ وہ لہ محمدی رولہ م لہ نزیکی اہا بہ سید سلطان علی دا وہ ماوہ م
وہ مانگ لہ و م مانہ وہ ہر گوزا مانہ وہ ہر خاتونیک لہ پاشی بارہ گان حضرت
عبدالقادر م گیلانیہ وہ تہ سر م وہ لہ پاش شش مانگ مراجمی دائرہ لہ کھانم
کرد وہ لہ (مدینتہ الشورہ) خاتونیکیان بیہ و این لہ و خاتونہ کہ حکومت دروئی کردن
بہ مستخدمین و موظفین لہ م شہ و والہ شمالی شرق بغداد وہ بہ بیارہ چارہ کی تہ س
دورہ لہ بغدادہ تاریخ گوزا مانہ وہ مان لہ مانگی رہ جب لہ سالی ہر زار و سیصد و ہشتاد
یکہ مچوں ریکہ و تی بیست و نویں لکائونی لہ وہ لہ ہر زار و نو صد و ہشتاد و یکہ میلادی
وہ تالیستہ تیامانہ و انیشونین وہ رجا بہ ہر سوغہ لام تہ وہ دام بکہ نہ لہ گل سلیمانان : وہ لہ ہر
خدمتہ م علم و دین موفق ہیں :

پاشی ہاتن بغداد لہ سال ہر زار و سیصد و ہشتاد و یکہ مچوں دا بہ ساعدہ و دائرہ معارف
(دیوانی مہ و لہ و م) م لہ گل تعلیقہ لکان خونا چاپ کرد وہ بلاورم کرانہ وہ وہ دوشم
لہ دیوانہ نار ہر بوفہ بان سید طاہر کاشی وہ ملا علیہ المجید مدرس لہ و شہ لہ ہوائی
نامہ م تارون و دیوانہ کہ دا لہ م نامہ بہ ہر سیدوم کہ لہ و ہر م لہ م لاپہ رہ وہ ثبت کر اوہ
ہر یا و کار :

پاشی چاپی دیوان مہ و لہ و م کہ و تہ پرفستہ کردن کتبکی ادب کہ بہ عنوانی العقد الذهب
خجید الادب ، زورہ ستم لہ کردہ لہ م کتبہ بریتہ لہ بیوی و عروضا و حکم و اقاتل
وہ کتبکی ہودانہ کہ قدیم و ایہ موفق بیم لہ چاپ کردیان ؛ لہ تہ و تہ ؛
وہ ستم کرد بہ قرویکی دوبارہ م لہ دقتادای فقہی م علمان کرستانہ کہ لہ ہر گوزا مانہ
لہ و پیش گرم کردنہ تہ وہ وہ بہ تہ تہ بی لہ و لہ قوی شافعی لہ چوارہ جلد تہ و اورم
کہ و و تہ ؛ لہ تاریخ ہر زار و سیصد و ہشتاد و یکہ مچوں دا لہ خردام نہ و ہر لطف
بار مہ ہم ہر یا ہر چاپ کردیان نامہ لمان ہر ہر ہر یان لہ بکن

پاشا نه ووه که له مدرسې (عمانگه خاقون) را له باره گامی به رزق همزده تی غه و شاکه کوه
 دامه زرام وه مه شغولی تدریس بوم اعاده ی نظرم کرده وه به سر رساله منطقه کا نما
 وه به شیوه نیکی پوخته مفتاح وه وه ره قات وه عمزیزه وه وجهیم نویسه
 وه که وته به رده ستی طلبه کان وه دو طالبی (مه لایه دی) ابراهیم وه بنیامین
 وه ستیان که ده خویندن نه م رسالانه تا ایسته مفتاح وه درقات بیان خویندوه
 وه رساله معولات یگی که له پاس معولاتی عشره وه هندی اصطلاحات حکم تیا تالیف کرده
 خویندومانه وه ایسته مه شغولی عمزیزه ن وه لومیدیم وایه به مهره بان خودا که
 باقی تالیفه کانیشم به دوری بخونین نشاندنه
 به روا رساله نیکی صرف به عنوان (الصرف الواضح) م نویس بو مستقیم کان وه گریکان
 خویندویانه .

وه رسالی هزار و سصد و هشتاد و ابریش کاتن به غذا رساله نیکی لغتی عربی و کورانی
 به نادی (دورشته) یازمانی (دوبرا) نویس بوم که آتمه به غذا له سال هزار و سیصد
 به شتا و دورا پاک نویسم کرد وه به پوخته تی نویسه وه :
 وه له وکات له شارسی سیانیا بوم گولی فته وولاتی ضومان به ره سس له سه رانی
 حکومت رویشتن بو (جامع الانزهر) بونه وه لوس وه دام بکن تا شها ره
 وه ره گون جا بگه رینه وه بو وولاتی وه به مدرس له ثانویه رسمه گانا ره رز بلینه وه
 نه م کوم له طلبه هه مو له دوست و نا آشنا بون وه هجر به هجر به مناسبه نام له لاین
 نه وان وه بدس وه له لاین منه وه بونه وان له نیرا له ناو نه م کوم له دا روانیان
 زور عملاقه بیان به منه وه بو به کرم عبدالکریم ره میزان ضلعی دیس گولپ له لاین بیره
 روه م فاضل عبدالداهد ضلعی شارسی سلیمان له سال به زار و سیصد و هشتاد و دورا
 له وه لاس نامه نیکی عبدالکریم برهضان که نویس بون خیرالم هدی له م به بنابه به ده سنیش
 له جوابی نه م نامه را چون شو نیکی پر له سوز و مجسم تم بو نویسین

تو خدا نه سیمه تا سکر خورش بواره می به بیان
 پیوستی دل هدی به نامه له بو کوم نیکی وا
 دوری نه و اول له من به رده فته ولی نه بره
 نارام له سه عراقه وه بشنی تا به قاهره
 بهر تا نه گه بینه ده دوری نه نزی دو یاری خوشه پس
 نه و جا به موشکی ووشکی ناوکی ناپوشا له هفت
 جا ده رکع هوجره که بیان باچ بکه به لیون ناز
 یانی سه لاس پر له صفاد و دعای پر له سوز دل
 پریشی نه کن له حال و به دای خا که شاره زور
 ماهمه ههسته به شیوه صفا رده می زیان
 دل دار و دل رفتن و دل بهر له بو گیان
 چون ساله ایسته دورنو تارن له نیشتمان
 وه ربه گره استجا هس ازهری عالی مکان
 عبدالکریم و فاضلی خوش خو لکونه و جوان
 موشکین بکه له باقی نه من ره دورس هوجره کان
 پیش که شس بکه پاش نه وه عمزیزم به بیره کان
 تقدیم بکه به وان به کله یانی نه وه که نه بیان
 به روا له به رده می که صری گویشره می خودان

فرمودی نه گهر چي به سوفاكي پاكي كورد
 نه خشي و هوانه دهشت و ده رو چيه نو چه
 بافتي پرله و نه دشت و ده ي پر بوه له دور
 سه ركيوه كان پرتيه مو داويسي شه و نه
 چه م سه سر نه را له دار و بر دونه جولي به قه چي
 جو ماره كان له باله بي ناوي به صبه ت
 كاتي كه دين به به كا دار و كور سه ر چنار
 نه ماله ده روي به روي عجموزي و آق دوت
 سارا نه گهر چي هه مو پر بوه له خالي نال
 سه ركيوه كانه جفاي جهورن روزگارن بهر
 ناله نه وانه زعد و بز يكيه نه وانه بزيق

شايوي ده صف و ثنا خوانيه به صه در زمان
 ره نگاه به به ره نكي نال و به ماوي و به نه رضون
 دهشتي پرله نه نگرگس كيوش گولانه كان
 كوليافخ و سوسه نو ريكانه به له بوستان
 ديوانه به به شيوه كه سه وراي عمر زره كان
 داويسي يار نه گرن به به واره سي تافه كان
 وينه ي براده رانه له كاتي ده سه ملان
 ماتو زور و عاجز و غبار و له نشان
 خالي گولي هوانه : يه كي داخي نيودلان
 سه ريان سپي دياره و ده كوسره ره ي نه لك
 توخي و له نه وانه : توغه نه سه ريان

كفن به ره غمي شنياف دل و زينه تي وولات
 يه ك ثانيه شيباني ده رسي مدرسه ي علم
 به ر علمه و اعلمه مس عزه نه له بو بشر
 به ر علمه ده سي قد نه گري تا نه گه يته چه رفخ
 زانسه به نده له شوه نده نه كا به شا
 زانسه هوي نه ده به كور رسته يته لات
 زانسه كثرن به حورن ره شت له كا به ده شت
 زانسه ناشات نه كا به هه مو كوسلي وولات
 زانسه خوزلا تيجون نه خاته جهوش
 شين جهان به علمي به كاره و به خوي به سه ند
 دنيا له به رنه زاني نه بي ليه به چهاره ش

به رگيزه نه كن ضياله جياي له دور زره كان
 بالاره له صه هوانه ي به رزول له علي كان
 نه ك به له خاك خوي به له له گت م كان
 زانسه بو م به سي نه تويته سه ر كه دان
 زانسه نه خته رسي به رزيت نه خاته شان
 نازار بو شوه ره ف دشه و كت و نشان
 زانسه موهي نه ده ي به و ات بو له كا به با
 ناره له سه ر زه بين و فرشته له ناسان
 سينيته زه زه له كه م رسي كيو به رزه كان
 زانسه نه صل و نه ساسه له بو شيبان ^{بنای ص}
 به ر هوي نه زانیه روز زره شي قه قيره كان

به رخ به رخ له علم و معرفتي سووم ندي و
 روز به رزه نه م مقام به بي ههول ده رود و
 بمرن هه تا بشرين و بگوشين هه تا به جهوش
 كيوان نه گه ر نه چه ژن كدخ سه ر رسي ده ي
 بافتن نه گه ر له به روي به وارا نه گي به داغ
 سيون هه تا له سنبله را له نه را سه ويل
 ناه و تا وه كه چه م ديوانه سه ر نه واله به ر و
 روش تا سه ر نه نيته ده رو رسي نه وانه بهر

بدت نه به به نوري دل و هيزي نه ژن ووان
 ناگانه ده سي ناده م نيودانه ي جهان
 ليدهن به ناره روي دلفوت ته پلش هه گ
 نابين به صليوه گاهي گول و لانه زاره كان
 نابين به باغي پرله به رسي به رزني سيوه كان
 نال نابي منلي كوسلي لطيفن حبيب كان
 ناگابه ماچي جومي هه مو ليون ياره كان
 پرته و له كوس نه را به هه مو سه كمن و نه كان

معراجی فخری رسالت گئی پیری له عمرش نوشی ره زابو بوی له جهرای شیش مهرزه کا

نه ی فوری چوری باب دولی دایه فی ولات
 نه ورتو له رو له مروری به بری زانسی بیته ده
 ژینت به پیزونه پروده نه یرو به علم و فن
 نامی که سیکلی وایه بنوی به دهستی هیز
 نامروده نه وکه سه به طفیلی ده کونال
 نامی که سیکلی وایه به توفیقی زانسی صدق
 نامی که سیکلی وایه به نادوسی تلاء عمل
 بیوام وه کا یه وه ریگرن پهنی پر له سود

له پاش ماوه ورسال وچهن مانگی له لاین وه زاره فی اسکانه وه نه مرآت سر نیم و در او نیم
 که له تاریخ شش شش هزار و نه صد و شصت و چوارا ضریبین بونه وه که عقدی
 تملکی خانوه کان مان وه ریگری وه له دایره کاتبی عدل جنوبی بغداد عقده که ته واد
 بکنه یه بالفصل له عین تاریخ له دایره کاتبی ضریبین وه نه مریان په دایره بولای
 کاتبی عدل جنوبی بغداد یانه حکم شرعی فی سنی جنوبی وه له ویا هم قدر تملکی خانوه کا
 له مقابلی فو صد و شصت و سی و نهار به قسط بول ماوه و بیست و پنج سال ته واد کرا
 وه ورقتی تملک مان وه ریگرت و مع الله التوکل فی لیکون بها توفیقین و به الاستغانه
 انه خیر من یتوکل علیه و یتیمان :

له مانگی زراچی هزار و سیصد و هشتاد و شش موردا متولی اوقاف قادریه السید یوسف الگلانی
 که بیکی لوسی بو اوقاف منطقی بغداد اقرار کرد که من تعیین بکنم به امام بو نوثرین نور و عیبه
 له جامع حضرت عیسا کوردی الگلانی را فدر کرد نه دانیس له سه رنه و نام به تائید تالی لوسی بو وزارت
 اوقاف وه له سه رنامه ته که م موافقه کرا وه له روزن چواری مانگی خیزان ۱۹۶۶
 مجلسی وزارت تصدیق کرا وه له تاریخ بیست و چواری مانگی خیزان که سالی نا و پراوا
 مصدرفی روزنی ش زره هص صفر اکثر له سالی هزار و سیصد و هشتاد و چواری موردا امری
 له اوقاف که نیرا بو بولای متولی السید یوسف الگلانی له سه رنامه ته که م تبلیغ کرا بیم
 له الطاف خیزان زروف و رحیم داوانه که م که له سه رنامه ته دین مین له م شوبه پرورزا موقم لکا
 وه بیم به وسیله سعادت بوفوم دبو مسلمانان انه سمع قریب مجیب و صل الله علی سیدنا و مولانا
 محمد و علی اکرم به و سلم تسلیما الیم الدین و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین :

ده له هشتی مانگی شویا طی هه زار و نوسده و شصت و نوبه میلاد در را موافق هه زار در
 سصد و هه شتا و هه شتی مجری وه موافق روشی شنه بیست و یک ذر القدر
 خودای ارجم الراحین لطفی فرزند قویتم دام رو شتم بو به جمی هینان و اجسی حج
 ده لریگی لبره و کت و ریاضه ده که شتم به عدسی منوره علی صاحبها الصلوة
 والسلام ده هه شت روشی لدرن مامده دو صعبتم یا کرد جا ر که دم نوشا با
 حکم مکره وه لرشه درین کر شنه که شتم به مکر وه لرعم بن شه و اطوار عمره فان
 نه که لسمی بدین صفا و مروه به عن هینا وه لپاشی ارار حج لریگی ریاضه ده
 که مروه بو لغدا ده لروزی غم داسه بن مصدق هه زار ده ذر الحج وه سبط
 که شتم ده لغدا و الحمد لله علی زکرها کثیرا طیبها کثیرا و علی الله تمسکنا بحمد و علی
 (کر و صبه و کلم نسیم) :

دیاش سه فرس صبحی پروز ده زماره آ حضرت آ محضر علی علیه السلام موفق بودم اسلم می مولود نامه
 و معراج نامه م چاپ کرد وه نوشته نیلیم به دیار زار بو صفا ملاء عبد الله و کورن نه رحوم
 صاحب ملاء صالح چه نه که نه ملاء عبد الله ده نیلیم دوست و برادره نه وه وظیفه کاتبی به لریگی شریفه
 وه است که کاتبی محکم شریفی کر گو که نه و ش قصیده نیکی نویسی بر برم و اقصیده که م نه
 عین و دره و ضویا شکر بر باد کما - لاد بره وه نه و لریگی سلاوی به زار مانگی با بریز ح

دلدار طاهر ^{از نیمی} قانه ی عمر زرم
 شیخ خوش ده رزی ناده بگویم
 عزیز عصری شیرین گوشتاری
 پایه ی عمره ی علی عرفانم
 سه رو جو ماری باخچی که عالم
 حیدرین قاسم ختم خدمت می ده رده
 جوان بوم بر بوم له دوری یاران
 نم نم او چشم له چه می ده رزن
 یا نه کجایه همداسه ی ده رزن پر ختم
 نه سر بنشی ریشا به دینه ی باران
 خاشاک چه نه کجایه مستقیم نه سر راو
 تاو پر له جوش کوره کنی همچنان
 اکو ساری نه رشت رشتی کو سار
 چنان که رده جسم یاران پر میل
 چن نشه و زنه ناله تاو اده ی سه صدر
 چن ظلم کاری باره گای اکر م
 به تن چه کجایه نانه ی دلدار نامی
 چه به رسیدی نه نشه و نه ای دل
 نه نه سرم به و ده رد بی ره وای وراق
 خاس بوسه رله نه روح لهدس پاک
 نمی دا و آدل چه او حیانت
 به دینه ی نسیم هفت دل پیوزی کرد
 سواکی بو صودا به صردو مقیاس
 آتیه و نه نشه و نه حیانت نه می
 هدر چه نده مالاً لبو به که مان
 به کجایه و نینه ی شه مال تله رکوز
 تو تری دل که می پر له مشکلم
 هسایسته نه نشه و نه چه دل چه ده مانف

طاهر قدسی آشین بر بزم
 شایسته رب رزی وانه به بزم
 یوسف مصری معرفت کاری
 مایه تجاری نه ده ب دارانم
 یار نه و جوان شیرین چه عالم
 گبر و ده ی ده می همداسه که سر رده
 بوم نه را گیل اطراف شان
 سه رله رکوز سیلاو که رده به و نه ی کون
 بو به هدر غم نه سقف که رده
 له سر رده شتو شتو اده رده و کو ساران
 لوشی دایه که سه پر پیچی ته نوره تیاو
 همچنان ناکام یاران له یاران
 شایسته بودیات ریه تانی به شار
 لیلی دده سارا و مجنون و نه جلیل
 چن صدف تیه و شام به آه حکیم
 چن مدد خواهی چه غوث عظیم
 دورمان که رده رده آه ناکامی
 چه به حصیله ی هشتا ساله ی دل
 تا تا و به وصل دلدار مشتاق
 نظر فرمای که رده رده نغمه زکات
 ذوقی نانه ی دوست پر شبات
 دانش که به سه ی دل دل فروری کرد
 تازه ی زده و ده دل له بو خدص
 به نه نشه و نه مشکو و (کرار السلامی)
 له دوری آرزو شای سپاه مان
 دل سوسه ن ساگر و سبر استر توتو
 که شاده و نینه سه به ره ی گرم
 گردن لطافت و نشان دایه رداغ

بسم الله الرحمن الرحیم
 در وصف جوانی که در راه عشق
 جان خود را فدا کرده است
 و در بیان صفات او
 که در این مثنوی آمده است
 در وصف جوانی که در راه عشق
 جان خود را فدا کرده است
 و در بیان صفات او
 که در این مثنوی آمده است
 در وصف جوانی که در راه عشق
 جان خود را فدا کرده است
 و در بیان صفات او
 که در این مثنوی آمده است

در وصف جوانی که در راه عشق
 جان خود را فدا کرده است
 و در بیان صفات او
 که در این مثنوی آمده است

در وصف جوانی که در راه عشق
 جان خود را فدا کرده است
 و در بیان صفات او
 که در این مثنوی آمده است

بسم اللہ الرحمن الرحیم
 نہ تہ وہی پاکے پالو فتنہ لہ پاک
 برتری بہ سہریا دورو بہ باران
 نامہ شہنامی غم بہ رہیزہ کہت
 یاوا جیوں یاوا جیوں جارجان
 دیام مھونہیں بے رشتہ کی فتنہ کہت
 صدی صدی نامہ شہریا جیٹھن
 حدقت بہ دہشتہ نہ لڑکوں زمانا
 تم مجلس تہ بہ زخم نہ نہ زخم کھاری
 نہ جمع روسان جہ لالہ نزاری
 نہ قہ تارہ کی گہ ل نہ سہر قناری
 نہ طبیعت ہر نہ احوال زمانے
 جہان ظلم تہ نہ کہس دیار نہین
 جیٹھن قیامت نہ بہت نہ چٹھن

نخب زارہ کہی زارہ کی جہ رخ نہیں
 فہر ماوان اسلام بہ غریب آمان
 غہریب کہ سیوہ نہ آشناش نہ بو
 کہس نہ یہ پرولیش جہ کام زیدہ کی
 فہر بودہ شہر تحریر قضا و قدرہ کی
 تدبیر عاقل جہ رہہ در حیات
 خاموش بنیشو ہر کہس نہ پرولیش
 رہہ نماز گہر بہ نہر اظہر من
 نہ فہس نہ گیشو جہ ہوا پر ہم
 بھون بواچو (اللہ بہ زارہ نہ ناک
 ہر یہ نہ زکریا باوہ رو نہ نجام
 چہ نہ یاد حق بی جہہ و مہکان
 چہن سات چہن راز چہن مانگ چہن سال
 تا ساتی مرو دل اندر حضور
 کینہ نہ رہیہ کی سید الانام

بینہ روخ

نه م تا که شعره م لر ره موسی شیخ عبدالمکرمی احمد برنده بیت
ای وای که مستوفی دیوان قضا دی شب پیشی نشت و امشب پیشی
منشی لر سه روز دینی نه وه نه م شعره موسی
دیشب دولش بر لب دلزارش بود امشب نرسد قطره آبش لبی

نه م تا که شعره م لر دوستی بیت
فلک طبیعت است دیشب گزارد هزار دل شکنند تا دل بهر است از
منشی نه م شعرا نه م به شویا موسی
همانکه بستر نریشی چو خا بر رویش بنوک خنجر تیزش در دیده و صفارش
حسین را بنزد تیغ خون ابد الحنین یزید را بر زیاد جلدل بسیار
نه باشکته دلش است از خصومت قدر نه جیب دل شادش بدوست میدارد
تفا و حکمت محض است دعایم حساب به غیر ذات خدا ستر آن نه پندارد
جز از رضا و جز از صبریت چاره نارا که این نمی است ز ابر سسماش بسیار

بویا کار نه م چون شوکله به مناسبی چه شنه پیروزی ده شیخ احمدی لشاکلی (گر بیان
نوسس بوی بوم بو کر کوک لگول نام نیلدا

ماوسای دل سوز پای به روزه کم دانا و نه دانا و شیرین طرزه کم
ششوی دل وه می موبه بت که بدین چه دوریت دیده م ریژا وه کسه لکین
نه وانیم به میل نامان ضد نامان چه دل ده زناچما تا آخز نه مان
به لام جیش که زون نه چه دور وه وران شش ده رم وه تکی به نیت لبتیان
به سته ن رای ناله و زاری و فاجات مه نه ن به ره عمت قاضی الحاقات
بل نصیب که رو پیری هه رود لا ده وله ته که ی ده صل مولی لر مولا

منشی له وه لامی نام و شوکتی نه م چه ن شعره موسی بوی
نازیز شاکل نازیز شاکل پرتو به ویندی هه تا و سه رکول
ضلعان هه ریبه کی به کامرانی نه نیرن بودیک نامی مرگانی
یاده س له ملان خورش نین وه هه صدا کسه نگ نه ره ن وه کسه ره شید هم دا
یاده س وه کاتسی نه و باره ی شه را چه م وه موتالای ریخار هه شتاب
یاده س له نا و ده ش لیوان له کسه رلیو ده م له کسه صفحی کولم کوره کسبو
به شنه ی تا تای گیسوی کرش لول با ده شین نه کن دلدار ملول
به شوق و شادی به نه وار نه زمین له ذوق با ده کسه رشار به زمین
من نه به بونم ویندی نه بونم جهام جلیوه گان کسه ودان م جیوه نه
دل زار و غم یار ای یارو دل دار به دوازده روز به کس بی غم خواه
له کای به کجه ره ی حوجه ی پر غویار ناساغ له دوری یاران یا و کار

فقد شرب مطرب نواباشی اذا جاء الشتاء نادفونقی
 بهفتاد و دو ملت آشن باشی فان المیزان به الشتاء

بدرتم بی جلیوه و سازم بی سازه به روانی سینم بی نروای نازه
 له ایش و نبشی تیری جیفای ده در نزیگ لمران سهر له لیوی قه در

۲۲۲

صه دره همت له تو یاری ده فارار بری به سوی شفای دل برینه ت بار
 کاتی دل مائل بو شنوس بانی بشنی و بینی نه شعی صه فانی
 ناگاه به یاری اقبال ذلک به شیوه سروش به نزم مه لک
 رای له ده رگای دل شنوی نه سیمی نه سرین شیوه له غم نه رشم سیمی
 شغوی نامه یار به ده فانی دل دار (له همد) شاکلی نه دیب نادوار
 نانه ی نه دیتی دوستی لیبی به شرب لوقانی شیوه طیبی
 کت بود به رحمان بوزام چه رگم بود قدش داروی هم ساری مرگم
 بود به بیداری دل بی چه هوشم به پیوی ووتاری لیوی خاموشم
 بود به شرمات می جهرتی پرورم بود به نادپاشی دل پر سوزم
 بود به پیوی یادگارانی به ناز ما پیوی ره کم رده می داوینه پیوار
 ما پیوان صید نه هیار دل چاوباز ده م به ناز رو به وینه نگول
 به شیوه ی نگای چاوان دل گیر صه و پارام گور نه کن ده نه چیر
 بود به ما وینه له بو طوطی دل بو کشفی رازو ما جهرای گوشکل
 دینی صه ره همت به سر تا بار به ل نامی نه م چهار شته به روانوار

چون شویکله به کار له شه خوارا به جلالا مات

له دره روی دوری رو فاری یاران ناروم بود به یران کاتی به هاران
 کاتی نه بنیم خیمه ی گولالان نیته دبیرم ادضاعی سالان
 که ده سا له مل بون یارانی ک اول به ره نگ وروضا روینه تو به گول
 گول وینه ی فغان له ده سنی ساق شه وغم ناره قی تاوی شناقی
 بیرنه خفته ده سناری سه ماده ر رازنی یارانی لاوانی دل بر
 شه کور ووتاری شیرینی یاران له سیران نگارا له لای هو یاران
 به وینه کدره سینم نیته جوش به وینه ی بول بول دل نیته خروش
 ناگر به برنه بی له پی رده ی چه رگم پییم نیشا نه را نه هوالی مرگم
 که دایه ناروم بود به یران ده شت تا کاتی لغای یاران له به هشت

۲۲۳

اصلا وسهلا بالقصا ونانه
ذو حكمه في العلم لا تتاهن
كفارة خطية اورنته
للمبلى وبها غذا يتباهن

خذ يا صديق بيانا فيه ابداع
اس عقيمتك العشاء سامية
دين ودينيا واعزاز واتعاض
على اساس كتاب فيه ابداع
وراع سنة ختم الرسل سيدنا
وقولا وفعلنا وتقريرا كالاعوا
وجاور العلماء العالمين كذا
ارباب الآداب صنف وشياع
وكن مع الصادقين المتقين على
ما حسنوه فلا ياتيك افراع
واهدر اولي الجمل والأشراق طيبة
من دينهم بمشاع الخزي قد يبعوا
واهدر اولي البديع العيا في الدين
وكل من لهوى الافكار وضاع

شاور اولي العقول في الأحداث حينت
وثق بنفسك كما لا يطول لا تخف
يكلو لك الخير ثم ارجع بما را عوا
دارع الحقائق والاسباب أنواع
ولا يهتك الألقاب اذ دريت
فاننا رسول الله اشاع
وثق بربك ان الله مقدر
وليس عما اراد الله مشاع
له شئون ويديرها بحكمته
رفع ووضع واعلاء وايضاع
صليت عن الحيف في ماشائه ابداء
وليس في حكمه لغو وابشاع
ما شاء كان وما لا يريد ابداء
وفعله في الورد خير وابداع

وراقب الناس وانظر شر الأمم
ولا يغرنك بشر وابتام عدو
فانك انت وهمهم وكلكم
واكنتم لك لهم مما كان في فطر
فالناس في الدهر اصناف وشياع
واصطفى عمودك ان الحفظ منقبة
رتبت بستم بالمرح صنع
من لم يكن ص قضا للعهد والقيم
فالمراد للبر اخوان ووداع
وارقب اذا قلت قولاً ما يؤول له
واثبت عليها وان قدر اع رواع
واحفظ لك ما ساء آخرة
فانه لا اساس للخير قلاع
واجب سوالا اتي من بعد معرفة
فان قولك وضاع ورفاع
وراع حرمته لكل الناس في ارب
فانما للخير لا للشر بذباع
واترك جدالا ولو في حال محضه
واهدر جدابا غليظا فيه ارباع
ولا تهاثر فان الجفوة صداع
والاجدالا لا يبر الحقا نفاع

لا تتخذ بناء في مواجعت
واهب بنفسك ما قد كان في يدك
وانظر الى حدة السيف الذي هو
ولا تغرنك الامام مقبله
لا يمتلى بالثنا كليل ولا صناع
واهدر طعاما به للناس الطماع
يدريك واضرب به لركان مقطاع
فرت مقبله شتر واقراع

قال قيلت لها بالعلم انواع فتحة

یا خود عدو دالی به درون ناگذا	نه لا عبد اللهی ده ره شیش مادی
یا خود زامدی ادلیسی مشرب	بیرار له دنیا له جاد له منصب
عابدی ولی عرفا نو ارمان	نه لا عابدی بیاد ولیه جوان
که بزبایان نه به ست له صوره و مرگه	نه ت دوت شریا له هم دارا که د
که نه ماتنه سر بیانی فون	نه ت دوت نه مانه به حکم افندون
که نه ماتنه سر تطبیق احکام	نه ت دوت نه مانه سر شوقی سلیم
که نه ماتنه سر شعری عزرامی	نه که دته سیرت مولای نظر ما
له کاتخ گالنه و گه یه ندرمان	نه که دته یارت باسی رنیمان
له پاش نه م رسته س نه لندنه پاکه	من بوهر بریم فردیم چاکه
یارانی برزنی اربب په دره ران	پیشم دای نه رزنی برزی سر دره ران
کاو جی جی و سعدی رتظاص	کاو پیشم که گه ل سردران ناگام
هر بڑی نادان له رود شکارا	نادان (نامی) بی له ناد و نشارا

نه م چون شروع له سیران تاتخ کیری دانوسی

جوت شا هیدک شکانو توتاق	نه توتاق نه تری و نه خاوه توتاق
نه ده س به ساعنی بڑی و بمینی	جوان سر روی و په سندی افلاق

شادی راسته شکانه هه یوان	دنیایه به سابی س یوان
نه ده س بمینی عدا له تیکه	کسروی که یانده سرتب س که یوان

بوت شیش صاوه نه هرا	ده م کرده وه ایوانی کسری
معونه س به رزنی حق هه سینه و	هه ما که نیمه شیش دمان له م عهرا

له به رقی له رزنی ایوانی کسرا	لیون کرده وه و زمانه به سرا
بوزنایش معجونه رسول	ماده و نه س بسین م له م که عهرا

ده لیلی به رزه له بوسدک	نه یوانی کسرا و سامانی (مسلمان)
نه و به پاشانی سامانی نه ما	نه م به به نزه نه گه ل بی سامانی

ده س کار مردی به هزد همت	له ده رزه که در ناشارن هه به ت
بزدانه تاتخ ایوانی کسری	دینه ره بر شیر دباره به هه ت

بینصد و پنجاه سال میلادی بنای کرد کسری قصری دل شاری
کراگان زور چون به لام به تیریا نه و به عدالت گه به آرا دی

۸۸۸

هه و النامه ی کتیب

